

58721

செய
சுதந்திரம் கு
பிரகீகம்

1910

விஜயமஞ்சரி, மலர் ௧.

சுவமயம்.

ஆரிய

கடத்திரியகுல விளக்கம்.

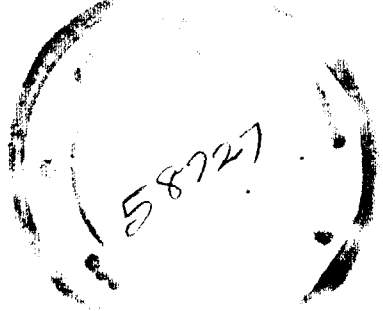
கிராமணி குலத்தைக் குறித்து
எழுதிய
ஓர் பிரபந்தம்.

இஃத
தன் டையார்ப்பேட்டை
விஜய துரைசாமி கிராமணி அவர்களால்,
இயற்றப்பட்டு

தீருமயிலே
சா. பொன்னுசாமி ராஜா அவர்களாலும்,
த. விஜய இராஜரக்ஷ கிராமணி அவர்களாலும்,

சென்னை,
“புரோகிரஸிவ்” அச்சுயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

வெண்பா.

காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணே—காய்வதன்கண்
உற்றகுணந் தோன்று தாகு முவப்பதன்கண்
குற்றமுந் தோன்றக் கெடும் (அறநெறிச்சாரம்)

செப்பனிபுவர், அபயர்
A H Un. 27 n
செப்பனிலுவதற்காக எடுத்தல்
கொள்ளப்பட்ட நாள்

செப்பனிலு முடித்த நாள் 11/10/96

சரபுரம் சரபுரம் ஆராய்ச்சி
மு. ப. ச. ச. உதவியாளர்
கையொப்பம் கையொப்பம்
3/12/96

வ.
சிவமயம்.

சா ற் று க் க வி க ள் .

காஞ்சேபுரம் மஹாவித்வான், மஹா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ,
இராமசாமி நாயுடு அவர்கள்
இயற்றியது.

நலமேவுதண்டைநகர்வருநோகம்பரவள்ளல்நற்றவத்தால்
தலமேவுவியுயதுரைசாமிமால்தன்குலத்துத்தகவுகாண
குலமேவுதூல்கள்பலவினிடாய்துஷ்த்திரியகுலவினக்கம்
நிலமேவுத்தந்தனனுவின்சீர்த்தியெந்நாளும்நிலவமாதோ

சென்னை, வேப்பேரி

S. P. C. ஜனகடல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், மஹா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ,
கா. நமச்சிவாயமுதலியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

தண்டையார்ப்பேட்டைவருமேகாம்பரப்புனிதன் தவமாப்போந்து
பண்டையார்பலநாலுமுணர்வியுயதுரைசாமிப்பண்ணவன்றான்
அண்டினோர் துயர் தீரக்கண்மெகிழ்சான்றோர்களைவழமுற்றும்
விண்டுகமோர்க்குத்திரியவினக்மெனப்பெயர்த்ததுவெனியிட்டானால்.

தமிழ்ப்பண்டிதரும், சைவப்பிரசாரணருமாகிய
மஹா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ, ஈக்காடு இரத்தினவேலு முதலியார் அவர்கள்
இயற்றியது

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய லிருந்தம்.

கருத்தொண்டர் கரிசகன்று முத்திநெறி யெய்தவுயர் காமர் மேய [தம்முள்
திருத்தொண்டத் தொகைவினங்கு மடியவரொன் பரனெழுவர் சிறந்தோர்
மருத்தொண்டை வாய்மடவார் வதியெயின னானுதித்த மாற்றோட
வருத்தொண்ட வளவன்வாட் படைபயிற்றி யதனிலவரு முதியத்தால்.

சிவனடியர்க் கழுதாட்டித் திருநீற்றுப் பத்திமையைத் தினமுஞ்செய்தே
யவமகல வுறையேவ்வையவ்வினைசெய் யதிகுர னற்றா னாயத்
தவனிடம்போ யறைகவி வைகலிற்போர் செய்துபுலர் தருணோகனி
யவனுதலி னீற்றைமறை கேட்கத்தை யகற்றக்கண் டடியா னென்றே.

இன்னவன்மேல் வாணோச்சன் முறையலவென் றுயிரீந்த வேனாதிப்பேர்
மன்னவன்நன் மரபில்வரு மாட்சிமையான் பரிதிருல மாண்ப னாத்தித்
துன்னுமலர் மாலையினான் காசிபநற் கோத்திரமே துலங்க வந்தோன்
கன்னவிரோட் கட்டழகன் விஜயதரை சாப்பிப்போர்க் கல்வி வல்லோன்.

கண்டவர்க ளிறம்பூது நனிசிறப்ப வளனோங்கிக் கவினுலாய
தண்டலைய தருக்களெலாம் பெருக்கமுட னெருக்கமுறத் தகவி னுற்ற
தண்டலேன் னகரில்வரு மேகாம்ப ரக்குரிகில் தவப்பே ருனோன்
விண்டளித்த கூத்திரிய குலவிளக்கச் சிறப்பிதென விளம்பற பாற்றே.

சென்னை தென்னைடைமண்டலம் ஐக்கல் தம்புத்தலைமைப் பண்டிதர்,
தருமழினை - வீரசிம்மாசனமடம் ஸ்ரீ சாந்தவிங்க ஸ்வாமிக ளாநீளம்

மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ,

வித்வான்-சிவப்பிரகாசைய ரவர்களியற்றிய
எண்கீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

குளகம்.

தருக்கமல வயன்வருத்த வருணநான்கிற்
நிகழ்ந்த விருகடரின் வழியிற்போந்த
பெருக்கமுற கூத்திரிய ரிருவருள்ளும்
பெருஞ்சுடா யிருளகற்றுஞ் சான்றோனாய்
தருக்கமுற யிரங்கிரணத் தரணிவந்த
கூத்திரிய மரபினராய்ச் சகத்திலங்கும
வருக்கமுற சான்றோந்தம் மாட்சியாட்சி
மற்றுமுள சீரனைத்து மகக்கைமேவும்.

நெல்லியங்கனி யெனவே சுருதியாதி
நெடுநூர்காட் டனுபவநல் லுத்திக்கேற்ப
வெல்லையில்க் கூத்திரியகுல விளக்க

மெனுநுலென் நெழிற்சென்னை யினையேசாச்சு
வல்லினைய தனமடவார் பயிலுஞ்சோலை
உளர்தண்டை யார்பேட்டின் வாழநல்லோன்
சொல்லிரவி குலனுயர்கா சிபகோத்தந்தன்
குட்சிம்கு மேகாம்பர வன்னலாற்றும்.

தவம்விளக்க வருபுதல்வன் சாற்றுமும்மைத்
தம்புவிஜய துணைசாயித் தம்மனோத்தத்
துவம்விளக்க வெனவெழுதி யச்சிட்டானச்
சுயதுலின் பொருட்பொய்வுந் தொகுப்புங்காணும்

நவம்விளக்கு நற்புலவோ ரொழுத்துக்குற்றம்
நாடாம லின்னுமவன் பன்னூற்செய்தே
சிவம்விளக்குத் திறனுறமா ருசிகுறின்
செப்புயதெ னந்துலின் சிறப்பைமாதோ.

சென்னை, இராயபுரம், மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ,
வித்வான் A. S. ஜெகராவுமுதலியார் அவர்கள்
இயற்றியது

புத்தமேலு முடம்பினையே நாடிபலப் பலத நாம் புரியுமேலோர்
திசுழிமேலு சான்றோத்தன் சரிதமதைக் காட்டுபல சேரக்காட்டி
கூத்திரவாரத் தாங்குநில மெனும்பொறையைத் தன்னதா டைந்த
மகிழ்மேலுக் கொளும் விஜய துணைசாயி் வாலவன் வழங்கினானால்.

சென்னைப் பெரிமெட்டு,
சுவஸித்தார்த்தப் பிரசங்காயிருத்தம், மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ,
கந்தசாயிப்பிள்ளை யவர்கள்
இயற்றியது.

மெய்த்திறத்து நூதன்னில் மேவுமுறைநாற் காட்டி
பொய்த்திறத்தோர் கொள்கையைப் போக்க-கூத்திரியர்
பேர்விளக்க நூற்றான் பீடுபெறவே நின்றான்
சர்வஜய துணைசாயியே.

வித்வான் அ. ச. ஜெகராவு முதலியாரவர்கள் மாணுக்கரும்
மயிலை செத்தோர் ஹைக்கல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ,

செல்வநாத முதலியார் அவர்களால்
பாடியது.

எண்கீராசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுலவு வானநருவின் வன்மை காண்பான்
பொழிநறவ மலர்ப்பொழிகள் விண்ணளவும்
மன்னுலவு சான்றவர்கேர் தொண்டை நாட்டில்
உளர்தண்டை யார்பேட்டை யெனும்புத்தோன்
கொன்னுலவு கசிபமுனி கோத்திரத்தோன்
குலவுகதிர் விண்மணியின் குலத்து தித்தோன்
யின்னுலவு கலைமாட்சி நிகையு ளத்தோன்
விஜயதுரை சாய் யெனு மிதா னத்தோன்

மூலமகிழ்வுடன் பூதி சாதனைதை
முடியாத செல்வமென மதித்துயர்ந்த
நாளுமா தவர்பரவே னுதிநாத
நாயனார் குலமகிமை விளக்க வேண்டி
நீளுமா வரசுபொறை யாகு மண்ணி
னிலவுகூத்த திரியகுல விளக்க மென்றே
யானுமொரு துவியற்றி யெந்த னான்
முடியாத புகழுடம்பும் பெற்றான் மயா.

திருவொற்றியூர், மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ,
அகிலாண்டகிராமணியார் அவர்களால்
இயற்றியது.

எழுச்சிக்கழி நேடி லாசிய வந்தம்.

நற்றினைப்பொருளா யுணர்ந்துமெய்நீறு கிலவியமேனியைக்கண்டால்
எற்றுடைக்கடவு ளென்றுவீட்டடைந்த வேனுதிநாதனார்மரபிற்
ரேற்றியவியுறு துணைசாயியென்போன் துகளில்கூத்த திரியகுலவிளக்க
தேற்றமாய்தொகுத்துச் செப்பினானது சிறப்பினுஞ்சிறப்புடைந்தமமா

திருமயிலை வித்துவான்
வெள்ளியம்பலப் பிள்ளையவர்கள் குமாரர், மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ
சிவராஜப்பிள்ளையவர்களால்

இயற்றியது.

எண்ணிக்கழி நேடி லாசிய வந்தம்.
கண்ணுதலிற் கொண்டபிரான் கழலேபோற்றிக்
கதியடைந்த வடியவந்தந் தொகையினுள்ளே
எண்ணரிய வாட்டடையே பயிற்றி யேற்றோர்க்
கொருதுணையா யிருந்துதவு மெமதேனாதி
விண்ணவன் மரபிரவி மரபில்வந்த
வியுதுரை சாயிரால் புலவோ ரேத்த
நண்ணரிய கூத்திரிய குலவிளக்க
நன்கியற்றிப் பச்சிறப்பு நண்ணினானே.

செனனைப் பேராகிரசில் பிரஸ் தலைவர்,
மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ

பு. யே. சபாபதி முதலியார் அவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னாட்டுப் புலவொரு மண்ணாட்டுப் புலவர்குழாம் புகழுந்தொண்டை
நன்னாட்டின் வருமேலோன் வியுதுரைசாயியெனு நளினச் செல்வன்
பன்னாட்டுச் சரித்திரமும் பழங்கதையுமாய்ந்து பகர்ந்ததுவாம்
விண்ணாட்டு கூத்திரிய குலவிளக்கமென்றோரும் வினங்குமாதோ.

விஷய சூசிகை.

முகவுரை.

இந்தியா	...	...	1
திராவிடர்	...	...	2
சூரியர்	...	...	5
கூத்திரியர்	...	...	9

நூல்

க. சூரியன்	...	...	2
சாக்ஷி என்பது சூரியனுக்குரிய பரியாயப்பெயர்களில் ஒன்றெனல்.	...	...	2
சாக்ஷி என்பது கான்று என்று துதி, ஆண்பால் விசுவதியைப்பெற்று	...	...	4
சான்றான், சான்றோன் ஆகுமெனல்	...	...	5
சான்றோன் என்பது சூரியனுக்குரிய பலபெயர்களில் ஒன்றெனல்.	...	...	10
கிராமணி என்னும் பட்டப்பெயரை அரிச்சந்திர மகாராஜன்	...	...	12
அடைத்து வந்தானெனல்.	...	...	16
கிராமணி என்னும் பெயர் அரசரைக்குறிக்குமெனல்	...	...	16
நீதிமணி என்னும் பட்டப்பெயர் ஸ்ரீராமருக்குரியதெனல்.	...	...	24
கிராமணி என்னும் பட்டப்பெயரை கிந்து தேசத்தரசர்கள் பெற்	...	...	24
நிருத்தார்களைனல்.	...	...	27
இராகுக்கிராமணி என ஸ்ரீராமரை அழைக்கப்பட்டதெனல்.	...	...	28
தேவோத்திரனை காக்கிராமணி எனவும், ஸ்ரீராமரை காக்கிராமணி	...	...	30
எனவுங்கூறப்பட்டதெனல்	...	...	31
நீதை சூரிய குலத்தவன் எனல்.	...	...	31
சான்றோர்மாதா என்னும் பெயர் நீதைக்குரியதெனல்	...	...	82
சான்றோர் என்பது இமிகுரியால் சூரியனையும் காணத்தால் அறி	...	...	33
வுடையோனையும் குறிக்குமெனல்	...	...	33
பரசாரமன் கூத்திரியரை முற்றும் அழிக்கவில்லையெனல்	...	...	35
பரசாரமானால் சூரிய சந்திரகுலம் அழிக்கப்பட்டதெனவும், பிறகு	...	...	40
அக்கினிகுலம் ஆபுமலையில் இருந்த உண்டானதெனவும்	...	...	42
கூறுவது தவலமெனல்.	...	...	42

உ. கோழன்

இரண்யவன்மனை கோழகுலத்திற்கு மூலபுருடெனெனல்

தென்னாட்டின் பிரிவுகள்	45
சோழநாட்டின் எல்லை	46
தொண்டன்	46
தொண்டனாட்டின் எல்லை	51
சுழன்	54
மைசூரையே சுழனாடு எனப்படுமெனல்	56
சுழராஜன் மைசூரிலிருந்தே இலங்கைக்குப் படை கொடுத்துச் சென்ற தெனல்	60
இலங்கையும் அதன் பூர்வ குடிசையும்	62
இலங்கை யரசவம்ஸாவளி	64
விஜயனும் இலங்கையும்	65
சுழராஜனும் இலங்கையும்	67
சுழராஜனது கீர்த்தி...	71
சுழராஜனால் இலங்கை சுழம், சுழநாடு, சுழமண்டலம் எனப்பட்ட தெனல்	74
சுழராஜன் சூரியகுலத்தவனெனல்	77
சுழராஜனது காலம்	80
சுழராஜன் ஆத்திமாலையை யுடையவனெனல்	85
சுழராஜன் வளவன் என்னும் பெயரைப் பெறவனெனல்	88
ஏனாதிநாதநாயனார்	92
ஏனாதிநாத நாயனார் சுழராஜன் வம்ஸத்திலுதித்தவரெனல்	93
ஏனாதிநாதநாயனார் சாஷி குலத்தி லுதித்தவரெனல்	94
பக்தவிலாசம் பெரிய புராணத்திற்கு முதலாவெனல்	95
சான்றான் என்பது சான்றோன் ஆகுமெனல்	96
சான்றவன் குலம் எனினும் சான்றான் குலம் எனினும், சான் றோன் குலம் எனினும் சூரியகுலத்தையே தெரிவிக்குமெனல்	109
சூரியன் பெயர்கள் சூரியகுலவரசர்களைத் தெரிவிக்குமெனல்	120
உமாபதியார் தவறு	128
பெரியபுராணத்தின் கூறிய நாயன்மசர்களுக்கு சேக்கிழார் திவாகர நிகண்டிற்கூறிய சாதிப்பெயர்களையே குலப்பெயர்களாக வளித்தருக்கின்றாரெனல்	132
குலத்தொழில்	139
பார்ப்பார் அறுதொழில்	140
அரசர் அறுதொழில்	141
உணிகர் அறுதொழில்	144
வேளாளர் அறுதொழில்	145
ஏனாதிநாதநாயனார் சஸ்திரத்தொழிலை யுடையவரெனல்	147

சஸ்திரத்தொழில் அரசருக்குரிய அறுதொழிலில் ஒன்றெனல்	148
சஸ்திரமென்றால் வாள் வேல் வில் முதலிய ஆயுதங்களைக்குறிக்கு மெனல்	149
ஏனாதிநாதநாயனார் வாட்டொழிலை உடையவரெனல்	153
ஏனாதிநாதநாயனார் வாட்பயிற்சியோடு வில்வேல்பயிற்சிகளினும் நிகவல்லுதல் எனல்	150
உபமன்னியரும் சேக்கிழாரும் ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு ஆயுதத் தொழிலைக் குறித்தொழில் என்னின்றார்களெனல்	155
அரசருக்கு ஆயுதப்பயிற்சியே குலத்தொழிலெனல்	182
ஏனாதிநாதநாயனார் வம்ஸத்தவர்களை வாட்குற்றத்தாரெனல்	175
பிராமணன் மறைச்சுற்றத்தாராவர் எனல்	192
வைசியர் வணிக சுற்றத்தாராவர் எனல்	193
வேளாளர் பயிர்ச்சுற்றத்தாராவர் எனல்	194
குலவர் மட்கலமாக்குஞ் சுற்றத்தாராவர் எனல்	194
ஏனாதிநாதநாயனார் வம்ஸத்தவர்கள் தோள்கொண்ட சுற்றத்தாரா வர் எனல்	197
பிரமணத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் பிரமாவின்முகம் தோள் தொடைபாதம் இவைகளில் பிறந்தார்களெனல் அவர்களின் தொழில்கோக்கியே பெயர்க	198, 202
பிராமண குற்பத்தி	201
வைசிய குற்பத்தி	201
சூத்திர குற்பத்தி	201
அரசர்களது குலத்தொழில் தோள்பலத்தில் கிற்றலால் அவர்களை தோள்கொண்ட சுற்றம் எனவு, (பாடலா) தோளர் என வங்குநால் வழக்கெனல்	204
ஏனாதிநாதநாயனார் சூத்திரராயிருந்தால் ஆயுதத்தொழில் அவருக் கேற்படா தெனல்	218
தாழ்த்தசாதியான் உயர்ந்தசாதித்தொழிலைச் செய்யின் அரசன் அவனைத் தண்டிப்பானெனல்	219
சு. சுந்திரன்	220
சுராமணி என்னும் பட்டப்பெயரை புருவச்சக்கிரவர்த்திப் பெற் றிருந்தானெனல்	221
சுராமணி என்னும் பட்டப்பெயரை களமதுராஜன் பெற்றிருத் தானெனல்	221
அ. கிருஷ்ணன்	222
சுராமணி என்னும் பட்டப்பெயரை கிருஷ்ணன் பெற்றிருந்தா னெனல்	222

க. பாண்டியன்	...	222
பாண்டியன் தருவக பரம்பரையி லுதித்தவனெனல்	...	223
பாண்டியன் சந்திரகுலத்தவனெனல்	...	224
ங. தரு மஹாராஜன்	...	...
குருக்கிராமணி என திருதர்ஷ்டிர மகாராஜனையும், திரியோ	...	...
தனையும் அழைக்கப்பட்டதெனல்	...	229
கிராமணிப்பட்டம் திரியோதனன் முதலியோருக் குண்டெனல்	...	230
ம. சேரன்	...	232
சேரன் குசநாபன் பரம்பரையி லுதித்தவனெனல்	...	233
சேரன் சந்திரகுலத்தவனெனல்	...	234
அரசருக்கு சூரிய சந்திர குலத்தவிர வேறுகுலம் இல்லை எ ல்	...	236
ய. ம. முடி யுரை	...	241
கலியில் மேற்குலத்தவர் கீழ்க்குலத்தவர் சொழிலைப் புரிவனெனல்	...	242
இராஜாங்க மாறுதல் காலத்தில் எவ்வித ஆபத்தும் அரசகுலத்தவர்	...	...
கலுத்தே யேற்படுமெனல்	...	247

அநுபந்தம்.

கிராமணிகள் ஆரிய வகுப்பினர்களெனல்.	...	259
கிராமணிகள் கூத்திரிய வம்ஸத்தவர்களெனல்	...	259
கிராமணிகள் சூரிய குலத்தவர்களெனல்.	...	260
கிராமணிகள் சோழன் பரம்பரையர்களெனல்.	...	260
கிராமணிகள் கசிபக் கோத்திரத்தவர்களெனல்.	...	261
கிராமணி என்னும் பட்டப் பெயரை யுரியவர்களெனல்.	...	261
கிராமணிகள் வதிபுட வம்ஸத்தவர்களாகிய பிராமணரோபே	...	...
ஆசாரியராக வகுத்திருக்கின்றார்களெனல். எ	...	261
கிராமணிகள் சோழனுக்குரிய தசாங்கத்தைப் பெறுவார்களெனல்.	...	261
கிராமணிகள் சைவ சமயத்தவர்களெனல்.	...	262
கிராமணிகள் படைத்தொழிலை யுரியவர்களெனல்.	...	262
கிராமணிகள் காலபேதத்தால் பல தொழில்களை புரிந்து வரு	...	...
கின்றார்களெனல்.	...	262

இந் நூலில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்ட
நூற்களின் பெயர்கள்.

கிரந்த நூற்கள்.

அமரம்	நீதிசாஸ்திரம்
அலாயுத நிகண்டு	பாரசர ஸ்மிருதி
அகத்திய பக்தவிலாசம்	பகவத்கீதை
ஆயுதம்ப ஸ்மிருதி	பிரஹ்மபதி ஸ்மிருதி
இருக்குவேதம், புருஷசூக்தம்	புதஸ்மிருதி
இராகவம்ஸ காவியம்	மதுஸ்மிருதி
உபமன்னிய பக்தவிலாசம்	யாஜ்ஞவல்கிய ஸ்மிருதி
கௌதம ஸ்மிருதி	வால்மீகி ராமாயணம்
கங்கலிபித ஸ்மிருதி	வியாச பாரதம்
சைவபுராணம்	

தமிழ் நூற்கள்.

அரிச்சந்திரபுராணம்	சாதகாலங்காரம்
அருணாசலபுராணம்	சாதி நூல்
அருணகிரிபுராணம்	சிதம்பர புராணம்
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் புராணம்	சிவபாமபட்டுருடைவெண்பா
இரேவண குத்திரம்	சேவக சித்தாமணி
இலங்க புராணம்	சந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்
உரிச்சொல் நிகண்டு	குடாமணி நிகண்டு
எனெழுபது	செவ்வந்திப் புராணம்
கட்டளைக் கலித்துறை	சேக்கிழார் ராமானு புராணம்
கம்பர் தனிப்பாசரங்கள்	தஞ்சைவாணன் கோவை
கல்கி புராணம்	திருமந்திரம்
கம்ப ராமாயணம்	திருவிளையாடற் புராணம்
காசிகாண்டம்	திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்
குசேலோபாக்கியானம்	திவாகரம்
கடம்புராணம்	திருவாதவூரர் புராணம்
கோயிற் புராணம்	திருக்கழுக்குன்றப் புராணம்
சதுரகாதி	திருவேற்காட்டுப் புராணம்

திருக்குறள்	புறநானூறு
தொல்காப்பியம்	புகழேந்தித் தனிப்பாசரங்கள்
நன் னூல்	பெரியபுராணம்
நல்லாப்பின் னிபாரதம்	பெருந்தேவநூல் பாரதவெண்பா
நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி	பேரகராதி
நீதிவெண்பா	வாழ்புராணம்
நைடதம்	விஷ்ணுபுராணம்
பழனித்தல புராணம்	வில்லிபாரதம்
பாகவதம்	விநாயக புராணம்
பிஞ்சுல நிகண்டு	வெற்றிகேற்கை
பிரமோத்தரகாண்டம்	

தேவங்கு நூற்கள்.

அரிச்சந்திரோபாக்கியாணம்	ஸ்ருங்கார நயிவதம்
உத்தராமாயணம்	பாகவதம்
குருபால ப்ரபோதிகா	பாரதம்
சுவாரோசிஷ மதுசுரித்திரம்	

இங்கிலீஷ் நூற்கள்.

Ancient History of India by Acupia.
 Assam District Gazetteer By B. C. Allen.
 A Brief History of Indian people by W. W. Hunter.
 A Statistical Accounts of Bengal, by W. W. Hunter.
 Ancient India by Romesh Chunder Dutt.
 Burma, Past and Present by Albert Fytche.
 Bengal District Gazetteer by L. S. S. Omalley.
 Biblical cyclopædia or Biblical Dictionary by John Eadie.
 Census of India in 1901.
 Chingalput District Manual.
 Colebrook's Essay on the Religion.
 Colebrook's Digest of Hindu Law.
 Charles Wilkin's Bhagwat Gita.
 Ceylon Observer.
 Davy's Ceylon, Account of the Interior and its Inhabitants.
 Dr. Rev. Caldwell's Lectures on Tinnevely and the Tinnevely Mission.

Essay on Hindu Caste by Rev. H. Bower.
 Epitome of the History of Ceylon.
 Forbie's Eleven years in Ceylon.
 Geography of Ceylon.
 History of India by Pope.
 History of British India by Hugh Murray.
 History of India by Sinclair.
 History of India by Garrets.
 History of India by Talboys Wheeler.
 History of Ceylon.
 Hindu Caste.
 Hallid's Code of Gentoo Laws, Vol. IV.
 Ibid.
 Japan.
 Journal of the Royal Asiatic Society. Vol. IV.
 Kongu History.
 Longman's School Geography.
 Letters to Indian Youth.
 Life in the Land of the Fire Worshippers.
 Little Arthur's History of England by Lady callcott.
 Macnaughten's Journal of Literature and Science. For the Session.
 Ibid. 1850, 1877 to 1880, 1885-1889.
 Mysore and Coorg by Lewis Rice.
 Matters on Mirasi Right.
 Mahavanso by George Turnour.
 L. C. Wijisinha.
 Macnaughten's Hindu Law.
 Montgomery Martin's Indian Empire.
 Madura District Gazetteer.
 Madura District Manual by J. H. Nelson.
 Oriental Historical Manuscripts by W. Taylor.
 On the Original Inhabitants of Bharatavarsa or India by Gustav Oppert.
 Orme's History of the Hindustan.
 Pondian coins.
 Percival's English and Tamil Dictionary.
 Rottler's Dictionary.
 Rajavali.

Rajaratnacari.
 Rickard's India.
 Rev. Trevor's India, Its Natives and Mission.
 Salem District Manual by H. Lafanu.
 South Arcot District Manual J. H. Garstin.
 Sketches of Kazan.
 The Manual of the Administration of the Madras Presidency.
 The Industrial arts of India by Dr. G. C. M. Birdwood.
 The Prem Sagur by W. Holling.
 Tod's Rajasthan.
 The Indian Companion or general Statistics of India.
 The Tanjore Maharatta Principality.
 Taylor's Catalogue Raisonne.
 Tennent's Ceylon.
 Turnour's Epitome.
 The Modern Orator by Edmund Burke.
 The Voyages and Adventures of Vasco-Da gama.
 The Pictures of Women in many Lands.
 The Land of the Perumall by Day.
 The Buddhist code of Manu.
 The Book and its story.
 The Native states of India and their Princes
 Wilk's History of Mysore.
 Winslow's Dictionary
 Wilson Sanskrit Dictionary
 Webster's Dictionary
 Wars of the Rajas by C. P. Brown
 Ward s Account of the Hindoo

த. விஜயதாரைசாமி கிராமணி
 (இந்து லாகிரியர்.)

முகவுரை.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாரினுமப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (திருக்குறள்)

I. இந்தியா:—சீர்பொலிந் தோங்கு மிற்றெழிய கடலால்
குழப்பட்ட “உலகத்தை” அங்கிலேயர் “ஆசியாகண்டம், ஆப்
பிரிக்கா கண்டம், அமரிக்கா கண்டம். அஸ்டிரேலியா கண்டம்,
ஐரோப்பாகண்டம்*” என ஐந்து கண்டமாகப் பிரித்திருக்கின்ற
னர். அவற்றுள் ஆசியாகண்டம் எல்லாமதங்க ளுற்பத்திக்கும்,
எவ்வித மனிதர்கள் பிறத்தற்கும், மற்றெவ்வித நாகரீகத் தொழி
லுக்கும் காரண பூதமாயுள்ளது. அத்தகைய ஆசியாகண்டத்தின்
ஓர் பகுதியாகிய தென்பாகத்தையே “பரதகண்டம்” எனப்படும்.
இதுவே ஆரியர்கள் உற்பத்திக்கும், வசித்தற்கும் இடமாயுள்ளது.
இப்பரதகண்டம் “உத்தரபதம், இமயவருஷம், ஆரியவர்த்தம்,
தட்சணபதம்” என நான்காகப் பிரிக்கப்படும். இமயமலைக்கு வட
பாகத்தை அதாவது தீபத்தை “யுத்தரபதம்” அல்லது “இளவத
வருஷம்†” எனவும், இமயமலையை “இமயவருஷம்” எனவும், இம
யமலைக்கும், விர்தியமலைக்கும் மத்தியிலுள்ள பாகத்தை “ஆரியவர்
த்தம்” எனவும், விர்தியமலைக்குத் தெற்கிலுள்ள பாகத்தை “தட்
சணபதம்” எனவும் பேசப்படும். இந்தியாவை ஆசியாகண்டத்
தின் மற்றத் தேசங்களிலிருந்து இமயமலை வரையறுக்கின்றது.
“சம்புத்திவு” எனினும், “இந்தியா” வெனினும், பரதகண்டத்

* இந்துக்கள் “கேதுமாலகண்டம், பத்திராச்சுவகண்டம், இரபியக்
ண்டம், இரண்மயகண்டம், குருகண்டம், கிம்புருடகண்டம், அரிகண்டம், இளா
விருதகண்டம், பரதகண்டம்” என ஒன்பதாகப் பிரிப்பர்.

† சூரியனது புத்திரருள் ஒருவனாகிய இளவதனால் ஆண்டமையால் இள
வத வருஷமெனப்பட்டது.

‡ Vide P. 103 and 104. Ch. VII. Part II. Vol. I. Ancient
History of India.

தையே தெரிவிக்கும்*. இது வடக்கில் தாத்தாரி, தீபத்தேசத் தையும்; கிழக்கில் பர்மதேசம், வங்காளக்குடாக்கடலையும்; தெற்கில் இந்து மகாசமுத்திரத்தையும்; மேற்கில் யவனக்கடல், ஆப்கான் தேசத்தையும் எல்லாக்களாகவுடையது. இவ்வெல்லாக்குட்பட்டதையே ஆரியர்களால் வசிக்கப்பெறும் இந்தியா வெனப்படும்.

II. திராவிடர்:—இவர்கள் ஆசியாகண்டத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுதித்தவர்கள். அது சற்றேறக்குறைய சீனாவைச்சார்ந்த மங்கோலியாவில் ஆழர்ந்தியின் உற்பத்திஸ்தானமெனயுகிக்கப்படுகின்றது†. அவ்விடத்தில் உற்பத்திஸ்தமையால்தான் இப்பூர்வகுடிகள் “மங்கோலியர்” எனப்பட்டனர். இம்மங்கோலியா தீபத் தைனா முதலிய தேசங்களுையே “சாகத்தீவு” எனப்படும். இதில் உற்பத்திஸ்தவர்களே தார்த்தாரி தீபத் தேசத்தில் வசித்த மங்கோலிய சித்திய வம்ஸத்தவர்களாகிய “திராவிடர்” ஆகுவர்.

“The Saka—Dwipa, or country north of Himalaya, we believe to have been the earliest cradle of the human race, in its renovations after the flood.” Vide. p. 9. Appendix, A. Vol. II, of Tylor's Oriental Mss.

“இமயமலையின் வடதேயம் அல்லது சாகத்தீவை பிரளயத்திற்குப் பிறகு மனிதருற்பத்திக்கு வாஸஸ்தானமென நம்பப்படுகிறது.” என்றார் டைலர்துரை. இராவணாதி வம்ஸத்தவர்களும் சாகத்தீவினரே!

கம்பராமாயணம்;

உயுத்தியகாண்டம்,

படைகாட்சிப்படலம், 10-வது செய்யுள்.

சாகத்தீவினி னுறைபவர் தானவர் சமைத்த
யாகத்திற்பிறந் தியைந்தவர் தேவரை யெல்லாம்

* கிலகாலம்பொறுத்து உத்தரபத்ததை நீக்கி மற்றதையே “பரதகண்டம்” எனப்பட்டது.

† Vide. P. 19. Ch. II. Vol. I. Assam District Gazetteer by B. C. Allen, C. S. and Vide. P. I. Ch. I. Vol. II. Burma. Past and Present, by Albert Fyche.

மோகத்திற்புக முடித்தவர் மாயையின் முதல்வர்
மேகத்தைத்தொடு மெய்யின ரிவரென விரித்தார்.

என்பதால் விளங்கும். திராவிடர்களுையே நூற்களில் இராக் கதர்களாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் பிரமனது தாமத குண ரூபத்தினின்று பிறந்தமையால் கருநிறமேனியும், வஞ்சக் கொலை பொய்முதலிய பாவத்தொழிலும் பொருந்தப்பெற்றனர்* இறக்கழில்லாது ஜீவராசிகளை வதைக்குந் தொழிலால் இராக்கதர் எனவும், கிராதர் எனவும் கூறப்பட்டனர்.

கூரம்புராணம், நவகண்டத்துறைவோர் ஓயற்கையுரைத்த
வத்தியாயம், 17-வது. கவி.

குடக்கினில் யவனர்வாழ்வர் குணக்கினிற் கிராதர்வாழ்வர்
அடுத்திடு நடுவண்வேத மறையவர் அரசர் நாய்கர்
ஒடிப்பில் சீர்ச்சுதார்த்தர் யாருந் தத்தம வெழுக்கின் வாழ்வர்
தடுப்பருநதிகள் குன்றப் பெயரிவை சாற்றலுற்றும்.

இச்செய்யுள் பூர்வகுடிகளது வாஸஸ்தானம் இத்துதேசத்தின் கீழ்ப்பாகமெனவகையறுக்கின்றது. அது “குடக்கினில் யவனர் வாழ்வார்குணக்கினிற் கிராதர்வாழ்வர்” என்பதால் விளங்கும். இதனால் இந்தியாவிற்கு மேற்கில் யவனர் அதாவது துலுக்கரும், கிழக்கில் கிராதர் அதாவது பூர்வகுடிகளும் வசிக்கப்பெறவர் எனப்பட்டிருந்தலால் பூர்வகுடிகளது வாஸஸ்தானமும் உற்பத்தியும் சாகத்தீவெனவே சாதிக்கப்படும். இந்தியாவின் கீழ்ப்பாகத்திலிருப்பது சீன பர்மதேசம் எனப்படும். இவைகள் சாகத்தீவின் ஓர் பகுதியே. அன்னாரியர் சீன பர்மதேசத்தில் வசித்தமையாலேயே “தீபத் பர்மர்” என்னும் பெயரைப் பெற்றனர். இதனாலும் பூர்வகுடிகள் சாகத்தீவினரென விளங்கிறது.

“The Non-Aryans or Aborigines:—The oldest dwellers in India consisted of many tribes, who, in the absence of a race-name of their own, are called the

* கூரம்புராணம்.

† குணக்கு=கிழக்கு. } சதுரகாதி.
குடக்கு=மேற்கு.

Non-Aryans or aborigines* " Vide P. 33. Ch. III. of A Brief History of Indian people by W. W. Hunter.

" அன்னாரியர் அல்லது பூர்வகுடிகள் :—பூர்வகுடிகள் பல சாதிகளாகப் பிரிந்து சாதிப்பெயரைப் பெறுதற்குமுன் அன்னாரியர் அல்லது பூர்வகுடிகள் என்றழைக்கப் பெற்றார்கள்" என அண்டர்துரை கூறுகின்றார். இவர்கள் பிறகு சிலகாலம் பொறுத்து மூன்று வகுப்பினராகப் பிரிந்தார்களெனப் பட்டிருக்கின்றது. அவையாவன :—

க. தீபத்பர்மர் :—சாகத் தீவிலிருந்து வடகிழக்கு வழியாய் இந்த தேசத்தில் பிரவேசித்து இமயமலைச் சாரலில் வசித்தவர்களையே " தீபத்பர்மர் " எனப்படும்.

உ. கொல்லேரியர் :—சாகத்தீவிலிருந்து வடகிழக்கு வழியாய் பெங்காலில் பிரவேசித்து ஆரிய வர்த்தத்திலுள்ள குன்றுகளில் வசித்தவர்களையே " கொல்லேரியர் " எனப்படும்.

ஈ. திராவிடர் :—சாகத் தீவிலிருந்து வடமேற்கு வழியாய் பஞ்சாப்பில் பிரவேசித்து இத் தென் தேசமலைகளிலும் அதையடுத்த ஊர்களிலும் வசித்தவர்களையே " திராவிடர் " எனப்படும்.

ஆகிய இம்மூன்று வகுப்பினர்களும் பிறகு தொழிலாலும் இடத்தாலும், பாஷையாலும், ஆச்சாரியாலும், சிறத்தாலும், விவாகபேதத்தாலும் பல குலத்தவர்களாகப் பிரிந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பிறகு குடியேறிய ஆரியர்கள் இப் பூர்வகுடிகளை " தஸ்ஸு " என்று அழைத்தனர், இவர்களை வேதாதிகள் " தஸ்ஸு " என்றும், புராணாதிகள் " சித்தியர் " என்றும் புகல்கின்றனர். " தஸ்ஸு " என்றால் " சத்ராதிகள் " அல்லது " அடிமைகள் " என்னும் பொருளைப் பயக்கும். இவர்கள் ஆரியருக்கு எதிர்

* Vide P. 32. Ch. II. Hunter's Brief History of Indian people.

† Vide. P. 62. 109. Longman's School Geography; and P. 41. Ch. III. Hunter's Brief History of Indian people.

‡ Vide. P. 42. Ch. II. On the Original Inhabitants of Bharatavarsha or India.

§ The victorious Aryans called the early tribes " Dasyus " or " enemies " and " Dasas " or " slaves. " Vide. P. 33. Ch. III. A Brief History of the Indian people. and P. 40 and 41. Ch. I. On the Original Inhabitants of Bharatavarsha or India (The Madras Journal for the session 1887—88).

மறை அல்லது கிரேதிகளாதலால் " அன்னாரியர் " என்றழைப்பப் பெற்றனர். இக்கருத்தை யுட்கொண்டே இம்மங்கோஷிய சித்திய வம்ஸத்தவர்களை " கெட்ட " என்னும் பொருளைத் தராதின்ற " தூர் " என்னும் பதத்தைச்சேர்த்து (தூர் + ஆரியர்) " தூராரியர் " என்றழைக்கப்பட்டது. இத்தூராரியர் என்பது நாளாவர்த்தியில் " தூராரியர் " ஆகி, பிறகு " திராவிடர் " என மருகியது. இத்திராவிடர் ஆரியர் இந்தியாவில் பிரவேசிப்பதற்கு முன் மாட்சிமையோடு புழங்கப்பட்டு ஆரியர் பிரவேசித்ததும், மலைகளிலும், குகைகளிலும் வசிக்க வேண்டியது*.

III. ஆரியர் :—இவர்கள் இந்தியா அல்லது பரதகண்டத்திற்கு வடக்கெல்லையாகவுடைய இமயமலையில் உற்பத்தித்தவர்களெனப்படும். அதை சில வேதுக்களால் தீர்மானிக்கப்படும். அவையாவன :—

க. பரதகண்டம் நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டு, இமயமலையின் வடசாரலை இளவதவருஷ மெனவும், தென்சாரலை ஆரிய வர்த்த மெனவும், மத்திய பாகத்தை இமயவருஷ மெனவும், புராணாதிகள் சம்மதிப்பதாலும்; அவற்றுள் இளவதவருஷ மெனப்படும் இமயமலையின் வடசாரல் தேவர்களாலும், கந்திருவர்களாலும், ருஷஸ்வர்களாலும் வசிக்கப்பெற்றதாக ஸ்மிருதியாதிகள் வரையப்பதாலும், இவ்வேதுவை முன்னிட்டே அம்மேருவை " சுராலயம் " (ஸுராலயம்) சுரர் = தேவர், ஆலயம் = இடம்; சுராலயம் = தேவர் வசிக்கும் இடம் எனவும், அதில் உற்பத்தியாக வரும் கங்கா நதியை " சுரநதி " எனவும் கூறப்பட்டதென அமரத்தார் அழைவதாலும்; இச்சுராலயமாகிய மேருவின் சிகரங்களாகிய " குமடு, இமயம், ருத்ரு, கைலை " இவைகளின் மத்தியில் இருஷ்டிக்குக் காரணமாகிய பிரம்புரி பிரகாசிப்பதாலும், இப்பிரம்புரி

* Vide. P. 34. Ch. I. of History of India by Pope, and P. 37, 38. Ch. I On the Original Inhabitants of India or Bharatavarsha.

† Vide. P. 70 to 73. Ch. IV. Part II. Vol. I. Ancient History of India.

‡ Vide. P. 20. ch. I. History of British India by Hugh Murray, and P. 21. Introduction of History of India by Pope.

யிலேயே நவ பிரமாக்கள் வசித்து ஜீவராசிகளை உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டுமென யூகிக்கப்படுவதாலும்; நவ பிரமாக்கள் வசித்தாலேயே அப்பாகம் பிரம்புரியென்னும் பெயரைப் பெற்றிருக்கவேண்டுமென விளங்குவதாலும்; இமயமலையே ஆரியர் உற்பத்திக்கு மூலமெனத் தெளிவுபெறும்.

உ. இளவத வருஷம் அதாவது தீபத்தை சூரியனின் இளைய குமாரனாகிய இளவதன் ஆண்டதென விளங்குவதாலும்; சூரியன்தன் இராச்சியத்தை இரண்டாகப் பங்கிட்டு இமயமலையின் வடசாரலை இளவதனுக்கும், தென்சாரலை வைவஸ்வதனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டதெனக் கூர்ம புராணம்* கோஷிப்பதாலும்; இவ்விருபாகமாகிய இளவதவருஷத்திற்கும், ஆரியவர்த்தத்திற்கும் மத்தியபாகமாக நிற்பது இமயமலையென விளங்குவதாலும் இமயமலையே ஆரியருற்பத்திக்கு மூலமெனத் திட்டப்படும்.

ங. ருக்குவேதத்தில் சில மலையினது சமப்பரப்பில் ஆரியர்கள் கல் வீடுகளையும், கற்கோட்டைகளையும் கட்டினதாக வாசிக்கின்றோம். அம்மலை இமயமலையே! அதிலேயே அக்கட்டடங்கள் நாளும் காணப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இத்தாலும் ஆரியருற்பத்திக்கு இமயமலையே மூலமென மூந்துகின்றது.

ச. ஆரியர் உற்பத்தி சம்புத்திவிற்கும், சாகத்திவிற்கும் மத்திய பாகமெனக் கூறுவர். அம்மத்திய பாகமாக நிற்பதும் இமயமலையே! இந்தியாவை சம்புத்திவுபெனவும், தீபத் மங்கோலியாவை சாகத்திவுபெனவுங் கூறுவர்.

டு. "The Aryans entered India from the colder north, and prided themselves on their fair complexion." Vide, P. 33. Ch. III. A Brief History of the Indian people by Hunter.

"ஆரியர்கள் குளிர்ச்சியுள்ள இந்தியாவின் வடபாகத்திலிருந்து இந்தியாவில் பிரவேசித்தனர்" என்றனர் அண்டர்ஸுரை. இப்

* சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாயம், 4-வது செய்யுள் காண்க.

பகுதியிற் கூறும் வடபாகம் இமயமலையே! அதுவே இந்தியாவிற்கு வட வெல்லையாக நிற்பது.

சு. சாகெங்கை கைலையிலிருந்து கொண்டுவந்ததாக சம்பிரதாயம்* கைலைமலை ஓர் சிகரமாக நிற்பதும், கெங்காரதி உற்பத்திக்குக் காரணபூதமாயுள்ளதும் இமயமலையே.

சு. இந்தநதி, பிர்மபுத்திரநதி, கெங்காரதி இவைகளின் உபநதிகளின் சங்கமத்தில் ஆரியர் உற்பத்தியென யூகிக்கப்படுகின்றது. மது† சொல்லுகிறபிரகாரம் சாஸ்வதி நதிக்கும், திருஷத்துவதி நதிக்கும் மத்தியபாகமெனவும்; இப்பாகத்தையே பிரம்வர்த்தம்‡ எனவுஞ் சொல்லுகிறார். இந்தநதிகளின் உற்பத்தி ஸ்தானத்திலேயே "கைலைமலை" எனவும், "ருத்ருமலை" எனவுங் கூறும் மலைகளுள்ளது. உயர்வும், உன்னதமும், அழகும், மாட்சிமையும் பொருந்திய "கைலைமலையில்§" ஜெகதீசன் எழுந்தருளியதற்கும் பிர்மபுரியில் ஜெகஜீவபரங்கள் தோற்றியதற்கும் இலக்காய் நிறமலோடு, மேற்பகுதிகளும் இமயமலையையே குறிக்கின்றமையால் ஆரியர்கள் உற்பத்திக்குக் காரணபூதமாயுள்ளது இமயமலையெனவே நாட்டப்படும.

ஆனால் சிலர் ஆரியர் உற்பத்தி மத்திய எஷியாவில் எனவும், சிலர் இந்தகுஷ்மலையில் எனவும், சிலர் தாக்கஸஸ் மலையில் எனவுங் கூறுவர்¶. அவ்விதங் கூறுவதற்கு நூற் சான்றில்.

இமயமலையின் சிகரங்களாகிய சூமரி, இமயம், மேரு, ருத்ரு, கைலை இவைகளை எல்லைகளாகவுடைய பிர்மபுரியில்பிரக்கியாதியும், மாட்சிமையும்பெற்ற முதலரசன் அதாவது வைவஸ்வதமது உற்பவித்தனன். இவன் குலத்தவர்களாகிய ஆரியர் தகுந்த பூமியை சுவா

* Vide P. 23. Introduction of History of India by Pope.

† Vide, P. 28. Vol. I. A Statistical account of Bengal.

‡ மதுஸ்மிருதி, 2-வது அத்தியாயம், 17-வது சுலோகம் காண்க.

§ Vide P. 2. Ch. I. History of India by Sinclair.

¶ Vide, P. 35. Ch. I. of History of India by Pope.

§ பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 1-வது செய்யுள்.

¶ "No record of the existing Aryan literature shows that either the Hindu-Kush or the Central Asia, or the plateau of the Caucasus was their first home." Vide. P. 67. Ch. IV. Part II. Vol. I. The Ancient History of India.

தினமாக்கிக்கொள்ள இந்துநதிக் கரையோரமாக அணியணியாய் வடமேற்குக் கணவாய் வழியாக* திராவிடர் அல்லது அன்னாரி யர்களைத் தூரத்திக்கொண்டு சம்புத்தீவெனப் பெயர்பெறும் இந்தி யாவில் பிரவேசித்து இந்துநதியின் மேற்குக்கரையில் வசித்தனர்†. இதனால் இந்துக்கள் என்னும் பெயரைப் பெற்றனர். பிறகு சிந்து அல்லது இந்துநதியைக் கடந்து, இமயமலைக்கும் விர்தியமலைக்கும் மத்தியிலுள்ள பாசத்தை பாண்டமையால் அப்பாகம் “ஆரியவர்த் தம்” (ஆரிய + அவர்த்தம் = ஆரியர்களால் நிறைந்தது) எனப்பட்ட தது‡. இதை அமரத்தார் “ஆரியாவர்த்தா புண்ணியபூமி” என்பர். பாரசீகர் “இந்துஸ்தானம்” என்பர். ஆரியர்களால் தூரத்தப்பட்ட திராவிடர்கள் விர்தியமலைக்குத் தென்பாகத்தில் வசித்தலால், இத் தென்பாகம் “திராவிடம்” எனப்பட்டது. இத்திராவிடதேசமும் சிலகாலத்திற்குப்பிறகு ஆரியர்களாகிய சூரியகுல இரணியவன்மன் பரம்பரையில் “சோழன், சமுன், தொண்டன்” என்னுமரசர்களுதி த்து, இத்திராவிடத்தின் ஓர் பகுதியை “சோழமண்டலம், சமு மண்டலம், தொண்டமண்டலம்” என வகுத்தும், சந்திரகுல துரு வச பரம்பரையில் “பாண்டியன்” உதித்து, இத்திராவிடத்தின் மற் றோர்பகுதியைப் “பாண்டியமண்டலம்” என வகுத்தும்; சந்திரகுல குசநாபன் பரம்பரையில் “சேரன்” உதித்து, இத்திராவிடத்தின் மற்றோர்பகுதியை “சேரமண்டலம்” என வகுத்தும் அரசாண்ட னார்கள். ஆகிய இவ்வேறுக்களால் ஆரியர்கள் இமயமலையிலுதி த்து, இந்துதேசம் முழுமையும் கைக்கொண்டாண்டனர் எனச் செவ்வனே துலங்குகின்றது.

* Vide. P. 43, 44. Ch. IV. Hunter's Brief History of Indian people, and P. 37. Ch. I. On the Original Inhabitants of India or Bharatavarsha.

† “The Vedas mention the Aryans as living in the “Sapta Sindhu,” or “The country of the seven rivers,” the modern Punjab. These seven rivers are the Indus, Vitastah (Jhelum) Asiknee (Chenab), Irauvatee (Ravi), Vipanshah (Beas), Shatad-roo (Sutlej), and Saraswatee (Sarsooty). Vide P. I. In footnote Ch. I. Vol I, of Manual of The Administration of The Madras Presidency in 1885.

‡ மதுஸூருதி, 2-வது அத்தியாயம், 22-வது சுலோகம் காண்க.

IV. கூத்திரியர்:—ஆரியர்கள் “சாதியேதம், சமயபேதம்” என்னும் இருபேதத்தையும் மனசரித்துவந்தனர். இதை புராணதி களுஞ் சமயபேதத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளை விளக்கி, அதோடு சாதி பேதத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளையும் விளக்குகின்றது. சாதியினஞ் சமயமே பதிகம். என்னுறும் உலகத்திற்கு சாதிமேன்மை வேண் டென ஆவிரிகமாதலால் அதைக் கருதியே “சூதசங்கீதை, சைவ புராணம்” முதலிய புராணதிகள் புகல்சென்றன. அவற்றுள் மோட்சவுயர்வுக்குச் சமயமும், உலக உயர்வுக்குச் சாதியும் பொருந்தப் பாலது. இருப்பினும்,

தேவாரம்.

சாத்திரம் பலபேசஞ் சமூகர்க்கான்
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டென்செய்கீர்
பாத்திரஞ் சிவமென்று பணிந்திரேன்
மாத்திரைக்கு ளருளு மாற்பேறே.

என்னும் ஞானசம்பந்தர் வாக்கால் பிரயோஜனமற்றதெனத் தெளியினும் “வளம்படவேண்டாதார் யார் யாருமில்லை” என்ப தையொத்த, இவ்வுலக வயர்வுக்கு “சாதி” என்பது ஓர் படித்தா மாய் நிறமலால், அதை ஒருவாறு விவகரிக்கத் துடங்கினம்.

ஆரியர்கள் சாதியால் “பிரம் கூத்திரிய வைசிய குத்திரர்” என நான்கு பெரும் பிரிவினையுடையவராகுவர். சுண்டு விசாரிக் கத்துடங்கியது கூத்திரியகுலத்தையே யாதலால், பிறகுலத் தைப்பற்றி எழுதாது விட்டனம். ஆரிய கூத்திரியர்களும்* “சூரிய குலத்தவர்†, சந்திரகுலத்தவர்” என இரு வகுப்பினராகுவர்.

* Vide. P. 88. The Industrial Arts of India, by Dr. G. O. M. Birdwood.

† இரக்கதேசத்து அரசர் தங்களை “பூப்பித்தர்” (சூரியன்) தேவனு டைய பிள்ளைகளென்றும், தென் அமரிக்காவிலுள்ள பெரு தேசத்திற்குரிய இங்கா (Incas) வரசர்கள் தங்களைச் சூரியவம்சத்தவர்கள் என்றும் உறுவ தால், ஆரியர்கள் சம்புத் தீவில் தழைந்ததைப்போல் பிறத்தீவிலும் பரவி தால், ஆரியர்கள் சம்புத் தீவில் தழைந்ததைப்போல் பிறத்தீவிலும் பரவி யிருப்பர். அப்படிப் பரவியது கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 8000 வருடத்திற்கு முன்னே பூகிக்கப்படுகின்றது. Vide. P. 79. Ch. VII. Hunter's Brief History of Indian people and P. 137. No. 87. Vol. XVI. The Madras Journal of Literature and science in 1850.

இவர்களுள் வடதேசத்தில் இராஜ்யபாரஞ் செய்த ஸ்ரீராமர் முதலி னோரையும், தென் தேசத்தில் இராஜ்யபாரஞ் செய்த "சோழன், சமன், தொண்டன்" முதலினோரையும் சூரியகுலத்தவர்களெனச் சொல்லப்படும். இதுவே ஆரிய நூற்களின் துணிபு. இச்சோழன் சமன்வம்சத்தினுதித்தவர்களே சான்றோன்குலக்* கிராமணிகள்† எனப்படுவர். இச்சூர்யகுலக் கிராமணிகள் கலியுகதருமத்தால் அரசிழந்து "மேற்குலத்தர் தொழில் வாணிபமாதவெய்ய தன்மை பல செய்குவர்" என்னும் பாரதப்பனுவலை யொத்தும், மதுவும்,‡ பிரகஸ்பதியும் "ஆபத்துக்காலத்தில் கூத்திரியன் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதியான் தொழிலைசெய்து பிழைக்கலாம்" என்பதற் கிணங்கவும், இக்கிராமணிகள் பலதொழில்களை வயற்றின் ஜீவ னுர்த்தத்தின் பொருட்டு புரிந்து வசூலிற்று. அதனால் இவர்களை கூத்திரியர் என்பதற்குச் சந்தேகப்படுதலோடு, பலவாறுகளும் கூறுகின்றனர். இதோடு,

In wilk's History of Mysore, vol. I. P. 281, We read thus:—"These ceremonies are reserved for the three higher castes only ; and of these, the second is entirely extinct." again in P, 179. "The second pure Caste (Kshatriya Caste) has become extinct."§

"இந்தக் கிரிகைகள் பிரம் கூத்திரிய வைசியர் என்னும் முக்குலத்தவர்களுக்கே ஏற்படுத்தப்பட்டது, இவர்களுள் இரண்டாவது சுத்தசாதி அதாவது கூத்திரியசாதி முற்றும் அழிந்து விட்டது."

என அங்கிலேயர் அறைவதால் அம்மயக்கங் கெடும்பொருட் டும்; கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் தாம்பரடிய சேச் சிழார் நாயனார் புராணத்துள் தம் குண அழுக்கின் குறையை வெளி

* சான்றோன்குலம் = சூரியன்குலம் (சிகண்டு)
= சான்றோன்குலம் (நன்னூல்.)

† கிராமணி = அரசன்
= அதிபதி } அமரம்
= சீரேஷ்டன்

‡ மதுஸூக்தி 10-வது அத்தியாயம் 95-வது சுலோகம் காண்க.

§ Vide, p. 6. Ch. I. Essay on Hindu Caste,

யிட்டிருத்தலால், அத்தெனியின்மை யொழியும்பொருட்டும்; இவ் விந்ததேசத்தின்கண் ஜாதியேதம், சமயபேதம் என்றிரு வகைப் பேதங்களின் உயர்வு தாழ்வுகளை விளக்கிக்காட்டுவது நூற்களே யாதலால், அந்நூற்களின் ஆதரவைக்கொண்டும், "மண்ணியறிப யணிநலம்" என்பதை யொத்து, நெடுநாளாக மாசுபடர்ந்து கிடந்த மாணிக்கத்தைக் கண்டெடுத்தவன் அதை பிரகாசம்பெறத் துலக் கிக்காட்டு தலைப்போலும்; நெடுநாளாகத் துர்த்துகிடந்த கிண த்தைக் கண்டுபிடித்தவன் துரெடுத்து அதன் நீரை யுண்ணுதலைப் போலும், வடுகு மகமதிய அரசர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, தாழ்ந்த போலும் யடைந்திருக்கும் கிராமணி குலத்தவர்கள் சூரியகுல ஸ்திதியை யடைந்திருக்கும் கிராமணி குலத்தவர்கள் சூரியகுல கூத்திரிய வம்ஸத்தவர்கள் என மகிமைபெறத்துலக்குவம். நாம் எவ்விஷயத்தை எடுத்துரைப்பினும் அவைகள் நியாயசமூகத்தில் புராதன நூற்களுக்கு மாறாமல் நிலைத்து நிற்பதுதான் கனம்பெறும். ஆகையால் யாம் கூறத்துடங்கியதும் நியாயவாதிகள் சமூகத்தில் கனம்பெறுவதேயுசிதம். இனி ஆன்றோர்களுக்கு வந்தனம் அளித்து யாம் எழுதிய "ஆரிய கூத்திரியகுல விளக்கம்" என்னும் பிரபந்தத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவாம்.

உ.
விவரம்.

ஆரிய

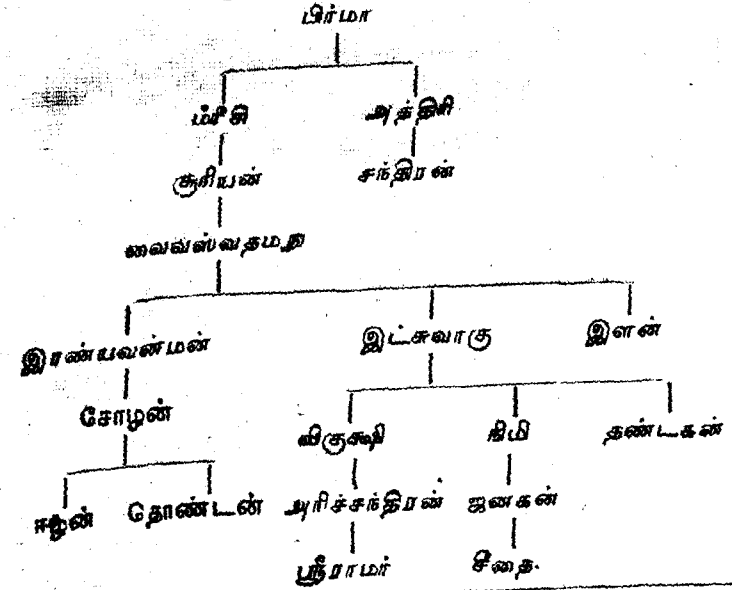
சுத்திரியகுலவிளக்கம்.

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்டினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு. (திருக்குறள்)

முதலத்தியாயம்.

மங்களகரமானதும்; இந்திரியங்களால் தெரிந்துக்கொள்ள
முடியாததும்; முடிவற்றதும்; காரணத்தரா பேணையற்றதும்;
உபமானமற்றதும்; பிரத்தியஷம், அதுமானம், உபமானம், சப்
தம், அர்த்தாபத்தி, அதுபலபதி என்கிற ஆறுவித பிரமாணங்
களைக் கடந்ததும்; எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளதும்; எல்லா
வற்றிற்கும் மேலானதும்; விகல்பமற்றதும் ஆகிய சிவம் ஆதியில்
பிரம், லிங்ண, ருத்திரன் என்கிற திரிமூர்த்திகளைத் தோற்றுவித்
தார். திரிமூர்த்திகளில் ஒருவரான பிரமாமூலமாக நவபிரமாக்கள்
உதித்தனர். நவபிரமாக்களுள் மரீசி அத்திரி என்பவர்கள் இருவர்.

I. சூரியன் பரம்பரை.*

* Vide. P. 218 to 217 and 228 to 230. Vol. I. Oriental His-
torical Manuscripts.

க. சூரியன்.

1. மீசி பிரமாக்லையினிடமாக காசிபரையுளித்தனர். காசிபருக்கு * விவசுவான் என்னுஞ் சூரியன்பிறந்தான். இச் சூரியன் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களுையே சூரியகுலத்தவர் எனச் சொல்லப்படும்.

அமரம்.

பிரதமகாண்டம், வ்யோமவர்க்கம் 103-வது சுலோகம்.

கரலாக்ஷி ஜமலாக்ஷி

ரஸமாஸி த்ரயீதநம்

கரிமசாக்ஷி ஜகத்சு

ரம்ஸுமாலி த்ரயீதநம்

அலாயுத நிகண்டம்.

கரிமசாக்ஷி சாக்ஷிணக

துவாதஸாத்மா திவாகரம்

இவ்விரு சுலோகங்களும் “கரிமசாட்சி” என்பதை சூரியனுக்குரிய பல பெயர்களில் ஒன்றென விளக்குகின்றது.

கர்மம்=கர்மங்களுக்கு

சாட்சி=சூரியன்

சூரியன் கர்மங்களுக்குச் சாக்ஷியாய் நின்றலால் “கரிமசாட்சி” எனப்பட்டது.

வால்மீகிராமாயணம், யுத்தகாண்டம் 107-வது சர்க்கம்,

ஆதித்யஹ்ருதயம்; 21-வது சுலோகம்.

ச ஸ்வாமிகரஹ்ருதயம் ச ஸ்வயை ஸ்ரீகரஹ்ருதயம்

ச ஸ்வயை ஸ்ரீகரஹ்ருதயம் ச ஸ்வயை ஸ்ரீகரஹ்ருதயம்

தப்தசாமீக ராபாய வநஹ்யே விஸ்வகர்மணே:

நமஸ்தமோபிநி க்ராயருசயே லோகசாக்ஷிணே: *

* கசிபுருஷி சூரியகுல வரருக்கு மூலபுருடனாலால், இச்சூரியகுல கிராமணிகளை நாளும் கசிபுக் கோத்திரத்தவர் எனவும், சூரியனுக்கு பாஸ்கரன் என்னுமொரு நாமதேயமிருந்தலால் பாஸ்கரக் கோத்திரத்தவர் எனவும் உறிவருதல் வழக்கு.

† குருபால பரபோதிகாவில் “சுரஸுபாட்சி” எனப்பட்டிருக்கிறது.

(இ-ள்.) உருக்குப் பொன்னுருவமானவனும், வன்னிவடிவமாகி அவில்லையேற்பவனும், எல்லாவற்றையும் படைப்பவனும், அஞ்ஞானத்தாரத்தை போட்டுகின்றவனும், ஸ்வயம்ப்ரகாசமானவனும், லோகசாட்சியுமான உனக்கு நமஸ்காரம். என்று சூரியனைப் பூஜித்து வணங்கல் வேண்டுமென் அகஸ்தியர் பூராமருக் குபதேசித்தனர்.

திவாகரம்.

பனிரெண்டாவது தொகுதி.

வைகத்தன் விவச்சதன் மார்த்தாண்டன் பாற்கர,
விரவியுலோகப் பிரகாசனு லோகசாட்சி.

இவ்விரு பிரயோகமும் “லோகசாட்சி” என்பதை சூரியனுக்குரிய பல பெயர்களில் ஒன்றென விளக்குகின்றது.

லோகம்=உலகங்களுக்கு
சாட்சி=சூரியன்

லோகசாட்சி = The Divine being;
= The Universal Witness. (Rottler.)
(Winslow).

சூரியன் உலகங்களுக்கு சாக்ஷியாய் நின்றலால் “லோகசாட்சி” எனப்பட்டது.

“கரிமசாட்சி” என்பதும், “லோகசாட்சி” என்பதும் முதற்குறைந்த “சாக்ஷி” என நின்றும் சூரியனைத் தெரிவிக்கும். அது செங்கதிரோன் என்பது முதற்குறைத்து கதிரோன் என நின்றும் சூரியனைத் தெரிவித்தலைப்போலென்க.

இப்பகுதிகளில் வரும் சாக்ஷி என்பது சூரியனுக்குரிய பல கிரந்தப் பெயர்களுள் ஒன்றென விளங்குகின்றது. இதனால் சூரியன்மரபிலுதித்த அரசர்களை “சாக்ஷி குலத்தவர்” எனினும் ஒக்கும். இது வடநான் முடிபு. இவ்வேதவை யணசரித்தே சூரிய குல கிராமணி வம்ஸத்தவராகிய பூரிமத் ஏனாதிகாத நாயனரை பக்த விலாசத்தில் (வாசுதேவ-வொத்தவ்) “சாக்ஷி குலோத்பவா” எனக் கோஷித்தனர் பூரிமத் உபமன்னியு மகருஷி.

கூடித்திரியகுல விளக்கம்.

“சாஸ்திர” என்னும் கிரந்த பதத்திற்கு தமிழ்ப் பிரதிபதம் “சான்று” எனப்படும். இச்சான்று என்னும் பதம் “ஆன் ஆள் ஆள் ஆர் ஆர்” என்னுந் நன்னூற் சூத்திரவிதியை யேற்று, “சான்று+ஆன்” என நின்று, “தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்” என்னுமித்யை யேற்று, நிலைமொழியின் யீற்றகரங்கொட்டு வருமொழியின் ஆகார உயிரேறி “சான்றான்” என வாட்சிபெறும்.

தோல்காப்பியம்.

“ஆ ஓவாகும் பெயருமானுவே
யாயிடனறிதல் செய்யுளுள்ளே.”

நன் னூல், பொதுவியல்.

853-வது சூத்திரம்.

பெயர்வினைவிடத்து னளரழுவீற்றயல்
ஆ ஓவாக லுஞ் செய்யுளுஞ்சித்தே.

(இ-ள்.) “பெயர்க்கண்டும், வினைக்கண்டும், னகார, எகர, மகார, யகார ஈற்றயல்பின்ற விருதி முதல் ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலும் செய்யுளிடத்துரித்தாம்,” என்பதாம்.

இச்சூத்திர விதிகளால் அச் “சான்றூன்” என்பது “சான்றூன்” எனவாகும். அது “கில்லான்” என்பது “கில்லோன்” எனவாதலைப்போலும், “நல்லான்” என்பது “நல்லோன்” எனவாதலைப்போலும், “சென்றூன்” என்பது “சென்றோன்” எனவாதலைப்போலுமென்க. அப்படியாகிய “சான்றூன்” என்பது சூரியனுக்குரிய பல பெயர்களுள் ஒன்று.

திவாகரம்.

தெய்வப்பெயர்த் தொகுதி.

சூரியன் பெயர்.

சான்றோனரியே தபநனென்றினை யவ

மான்றவருக்கற் கனந்தம்பெயரே.

பிங்கலநிகண்ட், வானவர்வணக.—210-வது சூத்திரம்.

பகவன் சான்றோன் வேந்தன் றுடான்

கடரோன்மாளி சூரியன்பெயரே.

சுதந்திரியருல விளக்கம்.

5

சூடாமணி சிகண்டு, தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி, 55-வது சூத்திரம்.

தரணிசெங்கதிரோன் சண்டன்
தபநனையொளியே அன்றோன்.

இரோவண குத்திரம்.

சான்றோனென்பது மான்மலைநாளுஞ்,
சூரியனெனவுஞ் சொல்லுமிருபெயர்.

சான்றோன் = சூரியன் } சதுரகராதி.
 = அறிஞன் } பேரகராதி.

=The sun } Winslow.
=A learned man } Rottler.

இத்தியாதி நூற்களால் “சான்றோன்” என்பதது சூரியன் பெயர்களில் ஒன்றெனத்துணியப்பட்டது. இத்திறத்தானே சூரியகுலத்திலுதித்த கிராமணிகளை நானும் சான்றார் குலத்தவர் எனவும் இக்குலத்திலுதித்த பூர்வம் ஏனானாதநாயனரை சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் “சான்றார் ஏனாதி நாதர்” எனவும் பேசுமுடித்தது அதுவேதியன் (பிரம்மன்) குலத்தவர் வேதியர் ஆனதைப்போல் “சான்றோன்” (சூரியன்) குலத்தவரும் “சான்றோர்” அல்லது “சான்றார்” ஆகுவர். இதனால் சான்றோரும் சான்றாகும் ஓர் பொருளிலேயே கின்று சூரியனைத்தெரிவிக்குமென பசுமரத்தாணி யறைந்தாற் போல் திட்டப்பட்டமையால் “சான்றார் குலத்தவர்” எனக் கூறும் கிராமணிகளையும் சூரியகுலத்தவர் எனவே நாட்டப் படும்.

2. சூரியனுக்கு மத உற்பலித்தான். இம்மத விவசவான் என்னுஞ் சூரியன் புத்திரனாதலால், வைவஸ்வதன்* எனப்பட்டான். இவ்வைவஸ்வத மதவுக்கு இரு மணியிருந்தும். இவர்களுள் முன்னவளிடம் இரண்யவன்மன் உதித்த திராவிடதேசத்திற்காசனாக முடிசூட்டப்பட்டான். பின்னவளிடம் இட்கவாகு உதித்த சூரியவர்த்தம் அதாவது அயோத்திக் காசனாக முடிசூட்டப்பட்டான். அயோத்தி சூரியகுலவாசருக்கு இராஜதானியாயிருந்த

* Vide. The Ancient History of India. Vol. I. Part. II. Ch. X.
P. 162.

சிறப்புறு பட்டினம். இது (Faizabad) “பெஸ்ஸபேட்” எனும் நகருக்கு முன்றுமயில் தூரத்திலுள்ளது. இட்சுவாகுவையே அயோத்திக்கு முதலரசனென மொழிவர். இவருக்கு நூறு புத்திரருண்டு. அவர்களுள் சகுனி முதலிய ஐம்பது புத்திரர் உத்தரபதம் என்கிற வடநாட்டையும், நார்பத்தெட்டு புத்திரர் தஷ்ணபதம் என்கிற தென்னாட்டையும் ஆண்டுவந்தார்களெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது*. இவர்களுள் “விசுகி, நிமிர், தண்டகன்” என்னுமவர் சிரேஷ்டர். மூவரும் மூத்தவனாகிய விசுகியைச்சுட்டி:—

கூர்மபுராணம், சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாயம், 8-வது செய்யுள்.

நெய்மிதி கவளந் தெவிட்டி நின்றுடர்க்கு
நிழல்சூழி தருகண் மூல்பாணை
பெய்முடி லென்னக் கொண்டக்கட னிறுக்கு
மிக்குவாகுப் பெயர்ப் பெரியோன்
ஐயசெங்கமல மலரினாற் சூக்குன்
முகத்தினி லரனடி, யேற்றி
வெய்யவன்துலத்து விளக்கிகணப் பெற்ற
விடலைவேல் விசுகியென் றுரைப்பார்.

இதில் விசுகியை சூரியகுலத்தவனெனக் தெரிவிக்க, அச் சூரியன் பெயர்களில் ஓர் பெயராகிய வெய்யவன் என்னும் பெயரால் விளக்கியிருக்கின்றது. வெய்யவன் என்பது சான்றோனென பொருட் கொண்டபெயரே!

வெய்யவன்துலம்=சான்றன்துலம் } = சூரியன்துலம் { நிகண்டு
வெய்யோன்துலம்=சான்றோன்துலம் } = சூரியன்துலம் { நன்னூல் }

திவாகர நிகண்டார் சூரியனை “சான்றோன்” எனக் கூறினர்களேயன்றி “சான்றன்” எனக் கூறினார்களில்லைபென்பர். அதே திவாகர நிகண்டார் சூரியனை “வெய்யோன்” எனக் கூறினர்களேயன்றி, வெய்யவன்” எனக் கூறினார்களில்லை. கூறுகிறுப்பினும், தொல் காப்பியவந்தியை யனுசரித்து தொல்லாசிரியர்கள் எடுத்தாண்டிருப்பதால், “சான்றன்” எனினும் “சான்றோன்” எனினும் ஓர் பொருளிலேயே நிற்குமென்பது நூற்றிடம். இக்கருத்தை

* விஷ்ணுபுராணம், நாலாமபாடம், இரண்டாமத்தியாயம் காண்க.

† இந்திரி வம்ஸத்திலேயே சிறை யுதித்தது.

முன்னிட்டே நாளதும் சூரியகுலக் கிராமணிகள் என்னார் குலத்தவர் எனக் கூறி வருவது. இதனால் அவர்கள் சூரியகுலத்தவர்களை அவர்களது குல உண்மை பெறப்பட்டது.

விசுகியின் பரம்பரையில்

7. காகுத்தன்	21. யுவனாசுவன்
8. சுயோதனன்	22. மாந்தாதா
9. பிருது	23. புருகுச்சன்
10. விச்சுவகன்	24. இருசுதேச்ச
11. யுவனாசுவன்	25. சம்பூதி
12. பிரகதாசுவன்	26. விருத்தன்
13. குவலயாசுவன்	27. ஹரிதாசுவன்
14. திரிடாசுவன்	28. விடதாசுவன்
15. பிரமேயன்	29. அறியச்சுவன்
16. அரியாசுவன்	30. ஹஸ்தன்
17. நிகும்பன்	31. திரிதன்
18. சம்பவாசுவன்	32. அருணன்
19. இருதாசுவன்	33. சத்தியவிரதன்
20. இராசுவன்	34. அரிச்சந்திரன்*

3. அரிச்சந்திரன் சூரியகுலத்தவன் என்பது ஜெகப்பிரசத்தி. அதனாலேயே அரிச்சந்திரன் சூரியனது பலபெயர்களால் சூரியகுலத்தவன் என விளக்கியிருக்கின்றது. வருமாறு:—

அரிச்சந்திரபுராணம் விவாககாண்டம் 61-வது செய்யுள்.

ஆதித்தநருநில மன்னவர்தன்
நீதிப் புகழெங்கு நிறைந்த தெனச்
சோதிக்கவரித் தொகையுங் கொடியும்
விதித்தலைதோறு மிடைந்தனவால்.

ஆதித்தன் } = சூரியன் (நிகண்டு.)
சான்றவன்

இப்பிரயோகத்தில் அரிச்சந்திரன் வம்ஸத்தவர்களை ஆதித்தன் குலத்தவர் எனப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதித்தன் என்பதற்கு சூரியனைத்

* இவர்களை புராணங்கள்தோறும் பலபெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது.

தெரிவிக்க எவ்வளவு பாத்தியதையுண்டோ, அவ்வளவு பாத்தியதை, சான்றன் என்பதற்கும் உண்டு என நிகண்டு நன்னூலால் நிலைநாட்டப்படும்.

அரிச்சந்திரபுராணம், நகரீங்குகாண்டம் 12-வது செய்யுள்.

உரைபெறுசீரவிதலத்தர் சர்க்குவழிவழியேயுரிமையாய், சரையு வெணுந்தாதி பரிச்சந்திரற்கு வந்தவினைதானேதென்னு, விரை மலர்த்தாள் பூண்டுகிடந்தரற்றிடவுமிழிந்தேகிரைந்து பொய்மேல், கரையணுகிவிரிமணலில்விரிமலர்கள் சொரியுநறுங்காவிற்புக்கான்.

இரவிதலம் } = சான்றேன்தலம் (திவாகரம்.)
சூரியதலம்

இதில்வரும் இரவிதலத்தவன் என்பதும், சான்றேன் தலத்தவன் என்பதும் சூரியகுலத்தையே தெரிவிக்கும். சான்றேன் என்பது சூரியனது பலபெயர்களில் ஒன்றென்பது திவாகரத்தார் முடிபு.

அரிச்சந்திரபுராணம் சூழ்வினை காண்டம், 33-வது செய்யுள்.

பழிவழியொழுகாரீதிப் பாநுவின்னதலத்து வேந்தர்
வழிவழிவந்தகொற்றக் கவிகையை வழங்கமாட்டேன்
விழிவழிகண்டவேறு கவிகையை விளம்பிலுங்கள்
மொழிவழிதருவேனென்று மொழிந்தனன்மன்னர்கோமான்

பாநுவின்னதலம் } = சூரியதலம் (பிங்கலன்)
சான்றன்நதலம்

மேற்போந்த பிரயோகங்களில் வரும் “ஆதித்தன், இரவி, பாநு” என்னும் பெயர்கள் சூரியனைத் தெரிவித்து, அவன் குலத்திலுதித்த அரிச்சந்திரன் முதலினோரை சூரியகுலத்தவரென விளக்கலைப்போல்; “சான்றன்” அல்லது “சான்றேன்” என்னும் பெயரும் சூரியனது பெயரென நிகண்டார் நிலை நாட்டுதலால், அதுவுஞ் சூரியனைத் தெரிவித்து அக்குலத்திலுதித்த அரசரை தெரிவிக்குமென்பது தெளிவு. இவ்வியல்பு நோக்கியே அரிச்சந்திரன் பரம்பரையி லுதித்த கிராமணிகள் நாளதும் சூரியகுலத்தவரெனப் பொருள்பட “சான்றன்” குலத்தவர்” அல்லது “சான்றேன்குலத்தவர்” எனக் கூறிவருவது.

* சான்றன் என்பது சான்றேனின் திரிபு.

அரிச்சந்திரபுராணம் விவாககாண்டம், 9-வது பிரயோகம்.

அந்தநாட்டினின் கன்னமாபுரி நகரான்வோன்
சந்திரன்வழிச் சந்திரநயன் நவம்புரிந்து
கந்தவார் சடைக்கடவுடன் வரத்தினுற்பயந்த
தந்தமா முலைத்தையல் சந்திரமதியென்பான்.

இதில் அரிச்சந்திர மகாராஜன் மனைவியை “சந்திரன்வழிச் சந்திரமதி” எனப்பட்டிருக்கின்றது. சந்திரமதி சந்திரகுலத்தவளாதலால் “சந்திரன்வழி” எனப்பட்டது. இதைப்போல் ஸ்ரீராமர் மனைவியாகிய சீதை, மிதுலைக்கரசனாகிய சூரியகுல நம் வம்ஸத்தவளாதலால் சூரியகுலத்தவள் எனத் தெரிவிக்க “சான்றேன்”மாது எனப்பட்டிருக்கின்றது.

கம்பராமாயணம், உயுத்தியகாண்டம், பிரமாஸ்திர படலம்,
215-வது பாசரம்.

சான்றோர்மாதைத்தக்க வரக்கன் சிறைதட்ட
ஆன்றோர்சொல்லு நல்லமன்னான் வயமானால்
மூன்றாயினிற்பேருல கொன்றாய்முடியாவேல்
தோன்றுவோவென்னில் வனின்விர்த்தொழிலம்மா.

இதில் சீதைக்கு “சான்றோர்மாது” எனப்பட்டிருக்கின்றது.

சான்றேன் = சூரியன் (நிகண்டு)

= சான்றன் (நன்னூல்)

= Sun (Winslow)

மாது = பெண் (சுதாகராதி)

சூரியகுலப்பெண்ணென்பது திரண்டபொருள். அது. —

மறையவன் = பிரம்மன்
மறையவர் = பிராமணர்
அந்தணன் = பிரம்மன்
அந்தணர் = பிராமணர்

என்பதைப்போல்;

* பொருளின் உயர்வுநீக்கி ஸ்ரீராமன் எனக்கூறுத, ஸ்ரீராமர் எனக் கூறியதைப்போல்; சான்றேன் எனக்கூறுத சான்றோர் எனக் கூறப்பட்டது.

சான்றேன் = தூயன்
சான்றேன் = தூயகுலத்தவர் } நிகண்டு.

என வரகும்.

சான்றேன் என்பது தூயனது பல பெயர்களில் ஒன்று. அது, “தரணிசெங்கதிரோன் சண்டன் தபனேயொனியே சான்றேன்” என்னும் நிகண்டால் விளங்கும். இதை நோக்கியே அக் குலத்திலுதித்த கிராமணிகளை நாளதும் சான்றார்குலத்தவர்* என்பது. சான்றும் சான்றேனும் ஓர்பொருட் பெயர்களென நன்னூலால் நாட்டப்படும்.

4. அரிச்சந்திரன் அரசருக்குரிய அநேகப்பட்டப்பெயர்களுள் ஓர் பெயராகிய “கிராமணி” என்னும் பெயரையும் குலப்பட்டப் பெயராகப் பெற்றிருந்தான். அது வருமாறு:—

அரிச்சந்திரோபாக்கியானம், 3-வது காண்டம், 4-வது பத்தியம்.

பமணாடா காசுமசுமூனியுல
சுமதலிர்வ சிவ்யச பூண்டமுலு நசுண்டாடி
நாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
சுமணசுமூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல

(பொ-ரை) விஸ்வாமித்திரன் தன் சிவியவர்க்கத்தோடு அயோத்தியை பரிபாலனஞ்செய்யும் கிராமணியாகிய அரிச்சந்திர மகாராஜனிடம் வந்தார். என்பதாம்,

இதில் வரும் கிராமணி என்பது அரசன் என்னும் பொருளில் நிற்கும். அது:—

புரம்=நகர், அதையுடையவன் புரவலன்,
பார்=பூமி, அதையுடையவன் பார்த்திபன்,
அரசு=நாடு, அதையுடையவன் அரசன்,

என்பதைப்போல்;

* உலகவழக்கில் சான்றார் என்கூறி, செய்யுள்வழக்கில் சான்றார் எனக் கூறவேண்டுமென விதியிருத்தலால்; அதை முன்னிட்டு கிராமணிகளுக்கு சான்றார் என உலகவழக்கில் வழங்கிவருகிறதெனக்கூறினும் பொருந்தும்.

கிராமம்=நகரம், அதையுடையவன் கிராமணி*

எனப்படும்.

“நகரம் பக்கணம் கிராமம்
நவில் கருவடங் குறும்பு”

என்னும் நிகண்டால், கிராமம் எனினும் நகரம் எனினும் ஒரு பொருட் கிளவிகளெனத் துணியப்பட்டது.

அரிச்சந்திரோபாக்கியானம், 2-வது காண்டம்.

பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல

(பொ-ரை.) உலகத்திற்கு அரசனே! கர்ப்பக விருகூத்திற்கும் சமுத்திரத்திற்கும் சமானமானவனே! மேருவைப் போன்றவனே! சத்தியமே விரதமாக அனுஷ்டிப்பவனே! அஷ்ட அயில் வரியமுடையவனே! உனக்கென் சிந்தை என்பதாம்.

இதில் அரிச்சந்திரன் பூபக்கிராமணி பெயரப்பட்டிருக்கின்றது.

பூ=உலகத்திற்கு
கிராமணி=அரசன் } அமரம்.

உலகத்திற்கு அரசன் என்பது சப்தார்த்தம். இதனால் கிராமணி எனினும், அரசன் எனினும் ஒருபொருட்கிளவிகள் என்றேற்பட்டது.

அரிச்சந்திரோபாக்கியானம், 4-வது ஆசிவாசம், 46-வது பத்தியம்.

பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல
பாபுநாமுலிபூனியுல நசுமகபூனியுல நசுமகபூனியுல

* வேதி = ஓமகுண்டம், அதையுடையவன் வேதியன். மறை = வேதம், அதையுடையவன் மறையோன். அலர் = மலர், அதையுடையவன் அலரவன் (பிச்சன்.) மடம் = அறியாகை, அதையுடையவன் மடந்தை என்பதைப்போல் கிராமணியென்க.

(பொ-ரை.) அரிச்சந்திரன் காட்டிற்கேடுங்கால் நட்சத்திரே சன் பாதையைப்பொறுக்காது வருத்தமுறுங்காலத்து சந்திரமதி அரிச்சந்திரனை நோக்கி, ஓ! தாநீசான் வயக்கிராமணி!! சத்தியமே முக்கியம். விசனமுறவேண்டாம் என்பதாம்.

இதில் அரிச்சந்திர மகாராஜனை தாநீசான் வயக்கிராமணி எனப்பட்டிருக்கின்றது.

தாநீ = உலகம்
சலான் = அரசருக்கு
கிராமணி = அரசன் } அமரம்.

அரசருக்கரசன் என்பது பொருள். இதனாலும் கிராமணி என்பது அரசன் என்னும் பொருளிலேயே அமையுமெனப் பெறப்பட்டது.

“கிராமணி” என்னும் பெயர் “இராஜன்” என்பதைப் போன்ற கூத்திரிய பதம். இராஜாதிபதிக்கு இராஜன் என்றும், கேத்திராதிபதிக்கு கூத்திரியன் என்றும் பெயரானதுபோல், கிராமாதிபதிக்கு கிராமணி என்னும் பெயர் பெறும். இது வடநாள் முடிபு.

சூரியகுலத்தவருக்குள் “கிராமணி” என்பதும், இராஜபுத்திரருக்குள் “பூமியான்” (Bhoomia) என்பதும், பார்சிகருக்குள் “ஜெமிந்தார்” என்பதும் ஒன்று. இம்முன்று பதத்திற்கும் “பூமிக்குடையோன்” என்பதே திரண்டபொருள்.

அமரம், 3-வது காண்டம், 208-வது சுலோகம்.

முரணீண-பாவிதெவ-ஹ்வி

ஸெ-ஸெ-முரணியிவெதி-ஷ-ஹ்

கிராமணி: ஹ்விதேபும்பி

சிரேஷ்டேகிராமாதிபேத்தஷ-

(பொ-ரை.) கிராமங்கள் அல்லது பூமியையுடையவனுக்கும் சிரேஷ்டனுக்கும் கிராமணி* என்னும் பெயர் உடையது” என்பதாம்.

கிராமணி = சிரேஷ்டன்
= அதிபதி
= அரசன்

* நீதிசாஸ்தரம் 98-வது சுலோகம் காண்க.

“கிராமம்” என்றது ஊரைக் குறிக்கும். கிராமணி என்றது அவ்வூரையுடைய சாதியாலாகக் குறிக்கும். அதாவது அரசர் எனப்படும். கிராமணி என்னுஞ்சொல் அரசுலத்தாருக்கு இடுகுறியுங் காரணமுமாம். சிரேஷ்டருக்குக்காரணமுமாதிரிமாம். சிரேஷ்டருக்குக் கூறுங்காரணம் அரசுலத்தாருக்குக் கூறுங்காரணத்தால் விபசரித்திடும்; அரசுலத்தாருக்கு இடுகுறியே முக்கியமாதலால் விபசரித்திடாது நெறந்திடும். அது உடையார் என்பது காரணத்தால் பொளதருக்கலையும், இடுகுறியால் மைசூர் அரசவம்ஸத்தவர்களையும் குறித்தலைப்போலென்க*.

சூடாமணி நிகண்டு, மக்கட் பெயர்த் தொகுதி, 45-வது கவி.

“அடைவு கிராம முற்றேன்
கிராமணி யாத மன்றே.”

அடைவு = எல்லாம். (சதாசகராதி, பேரகராதி) “அடைவு மடங்கலு மனைத்தும் பாலவயு, முழுவது முற்றுஞ் சமத்தமு முட்டவு, மெலையு மெல்லா மென்றவின் பெயரே;” (பிங்கலன்); “All, The whole” (Rottler, Winslow) “அகேகம்” எனினும்பொருந்தும். உள் = உள்ள, அடைவு = எல்லாவளது முள்ள எனினும் பொருந்தும்.

கிராமம் = ஊர், “நகரம் பக்கணங் கிராமனில் கருவடங்குறு ம்பு” (சூடாமணி நிகண்டு) “வைப்புக் கிராமம் வசதியரு ப்ப, முறையுளிருக்கை யூரின்பெயரே” (பிங்கலன்) மருத நிலத்தூர் (சதாசகராதி) “சுரந்தரீரும் வயலுஞ் சூழந்தலூர், கிராமமாகக் கிளக்கப்படுமே.” (திவாகரம்) என்பதாதினால் கிராமம் என்பது நாளே ஊர் என்னும்

* “Odeyar Wodeyar, or Wadeyar is the plural and honorific form of Odeya, a Kannada word meaning Lord, Master. Wilks states that it indicated, at the period of which we are writing, the Governor of a small district, Generally of 83 Villages. Vader a modification of the word, is the title of respect by which Jangama priests are addressed” Vide. P. 240, in footnote, Vol. I Mysore and Coorg. and P. 101, Vol. II, Oriental Historical Manuscripts. இதைப்போல் கிராமணியுமென்க.

இடத்தை யுணர்த்தலால், அவ்விடப் பெயர் அடியாய் கிராமணி என்பது தோன்றி அதனையுடைய அரசனை விளக்கும்.

உற்றோன் = உடையவன் (அகராதி)

கிராமணி = சிரேஷ்டன்
= அதிபதி } அமரம்

= கிராமியன் { சதாசகராதி, போகராதி }
= கிராமமுற்றோன் { Winslow, Rottler }
= அரசன். (வால்மீகி ராமாயணம், வியாச பாரதம்)
கிராமணி என்பது அரசர் பெயர்களில் ஒன்றென திவாகரத்தார் விளக்காதிருப்பினும் "இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சாதிபாவும், விதிப்பளவின்மையின் விதித்தவற்றியலால், வகுத்தாரையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே". என்ன நன்னூல் விதியால் கிராமணி என்பதை அரசர் பெயர்களில் ஒன்றெனத் துணியப்படும். சொல்லப்படாத பெயர்களை உபலக்கண விதியால் கொள்ளப்படும். உபலக்கணம் என்றால் ஒன்றற்கு கூறிய விதியைக்கொண்டு, அதனோடு இயைபு உடைத்தாய்க்குறது ஒழிந்துள்ள பிறவற்றினையுமெடுத்தாளுதல். இவ்விதியைக்கொண்டே நூலாசிரியர்கள் கிராமணி என்னும் பெயரை அரசருக்குரிய பெயரென நூற்களில் எடுத்தாண்டது.

ஆதும் = ஆவான் என்பதாம்.

அநேக அல்லது எல்லாவளமுள்ள கிராமங்கள் அல்லது ஊர்களையுடையவனுக்கு கிராமணி என்னும் பெயர் உரிபதென உரைத்திருக்கின்றது. ஊரையாளுவோர் அரசரே! அது "ஒதலே வேட்டலீதல் உலகோம்பல் படைப்பிறற்ல்" என்பதால் விளங்கும். அவ்வரசர்களுக்கு கிராமணி என்னும் பெயர் அமைவுடைத்தே! இது சர்வசாஸ்திர சம்மதம். இவ்வியல்பு நோக்கியே சூரியகுல அரிச்சந்திரன் கிராமணி என்றழைத்தனர் அரிச்சந்திரோபாக்கியான நூலாசிரியர். இதனால் கிராமணி என்னும் பெயர் கூத்திரியர்களுக்குரிய பலபட்டப் பெயர்களுள் ஒன்றென மேற்பொந்த நூற்களால் மயக்கமறத் துலக்குகின்றது. இவ்

வேதவை யனுசரித்து அரிச்சந்திரன் மாபிதுதித்த சூரியகுலத்தவர் அல்லது சான்றன் குலத்தவர்களுக்குக் கிராமணி என்னும் பெயர் குலப்பெயரும் பட்டப் பெயருமாய் பூர்வமுதல் கானது பரியந்தம் தொன்று தொட்டு வழங்கிவருகின்றது.

அரிச்சந்திரன் பரம்பரையில்.

35. ரோகிதாசன்

36. அரிதன்

37. தந்த

38. விஜயன்

39. குருதன்

40. விரதன்

41. வாகு

42. சகரன்

43. அசமஞ்சென்ன

44. அஞ்சமான்

45. தீலீபன்

46. பகிரதன்

47. சுருதன்

48. ராபகன்

49. அம்பரீதன்

50. சிந்தாதீபன்

51. அயுதாயு

52. ருதுபர்னன் *

53. சாருவபூமன்

54. சுதாசன்

55. சவுதாசன்

56. அசுமாதன்

57. மூலகன் †

58. தயரதன்

59. இளிரிளன்

60. விச்சுவகன்

61. கட்டுவாங்கன்

62. தீர்க்கவாகு

63. இரகு

64. அசன்

65. தயரதன்

66. ஸ்ரீராம! ‡

5. ஸ்ரீராம! தயரத மகாராஜன் மனைவிகள் மூவருள் கௌசலா தேவியிடம் பிறந்தவர். சூரியகுலநீபம். அயோத்திக்கரசர். இவரோடு கைகேசியிடம் பரதனும், சமுத்திரையிடம் இலட்சுமணர் சத்துருக்களும் பிறந்தனர்.

* இவன் சந்திரகுலனை குதினால் தேர்ச்சு செய்தவன்.

† இவன் பரசராமன் கொல்லமுயன்றும் ஸ்திரீகளால் முடியாதுபோய் விட்டது. அதனால் நாரிகளை என்னுடையரைப்பெற்றான். பரசராமன் இவன் காலத்திலிருந்தே கூத்திரியரையழிக்குஞ்சபத்தையெற்றெண்டது.

‡ கல்விபுராணவசனம். மூன்றாம்ஸம் மூன்றாமத்தியாயல் காண்க.

§ கம்புராணம் இராமனைவதரித்தவத்தியாயல் 9-வது செய்யுள் காண்க.

கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிவதைப்
படலம், 87-வது செய்யுள்.

காரியன் களங்கிறத் தொன்மை
ஊரியன் மதிக்குள தாமென்ப
சூரியன்மர புக்குமோர் தொன்மறு
ஆரியன்பிறந் தாக்கினை யாமரோ.

சூரியன் மரபு = சான்றேன் மரபு (சிகண்டு)
= சான்றன்மரபு (நன்னால்)

கம்பராமாயணம், உயுத்தியகாண்டம், விடணனடைக்கல்
படலம் 45-வது செய்யுள்.

பகலவன்வழி பாரியாயகன்
புகலவன் கழலடைந்துய்யப்போந்தனான்
தகவுறென்றதயன் தருமீதிவன்
மகன்மகன்மைந்தனான் முகற்குவாய்மையான்

பகலவன்வழி = சூரியன்வழி } சிகண்டு
= சான்றேன்வழி

இவ்விருகவியிலும் ஸ்ரீராமர் சூரியகுலத்தவராதலால் அதை
விளக்குவான் துடங்கி “சூரியன்மரபு, பகலவன்வழி” என்னுஞ்
சூரியன் பெயரால் விளக்கப்பட்டமைபோல், இவ்விராமர் குலத்தி-
லுதித்த கிராமணிகளை நாளதும் “சான்றேன்மரபு, சான்றன்மரபு”
என்னுஞ் சூரியன்பெயரால் விளக்கப்படுகின்றது.

6. இதோடு “கிராமணி” என்னும் பட்டப்பெயரும்
ஸ்ரீராமருக்குரியதென சாஸ்திரங்கள் சம்மதிக்கின்றது.

வால்மீகிராமாயணம், யுத்தகாண்டம், 120-வது சர்க்கம்,
15-வது சுலோகம்.

अक्षरः क्षुब्धद्विष्टः कृष्णश्चैव बृहद्वलः।

सहस्रीर्युः क्षुब्धः बद्धिः क्षुब्धः क्षुब्धः।

அஜிதகட்கருத்விஷ்ணுக்ருஷ்ணச்சேய்வபுருஅத்பலா
சேனசர்க்கிராமணிஸ்சத்வம்புத்திச்சத்யஞ்ஜமாதமா :

(இ-ள்.) “நந்தகமென்னும் கட்கத்தைக் கைக்கொண்டவ-
னும், விஷ்ணுவும், கிருஷ்ணனும், அஸாதாரணமான ஸாமார்த்திய-
முடையவனும், தேவர்களது சேனைகளை நிர்வகிப்பவனும், கிரா-
மணியும், புத்தியும், ஸத்துவமும், கூமையும், தமமும், தேவ-
சிரே!” என்று பிர்மதேவர் ஸ்ரீராமரைத் துதித்தார்.” என்பதாம்.

இச்சுலோகத்தில் ஸ்ரீராமரை கிராமணி என்றழைத்தனர்
வால்மீகருவி*. அது அரசியற்றலால் அரசன் பெனவும், க்ஷேத்-
ரீர சம்பந்தத்தால் க்ஷத்திரியன் எனவும், இராஜ்யமாளுகையால்
இராஜன் எனவும் பலபெயர்கள் கூத்திரியர்களுக்கு வழங்கிவந்-
ததுபோல்; கிராமவாட்சியால் கிராமணி எனவும் ஒர் பெயர் க்ஷத்-
திரியர்களுக்குண்டு. ஸ்ரீராமர் அநேக கிராமங்களடங்கிய அயோ-
த்தியை ஆண்டதால் அவரை கிராமணி எனல் ஸர்வஸம்-
மதம். இக்கருத்தை யுட்கொண்டே மேற்குலோகத்தில் வரும்
“கிராமணி” என்னும் பதத்திற்கு “உலகரட்சகர்” என்னும்
பொருளைத் தந்து எழுதியிருக்கின்றார் தாததேசிக தாதாசாரிய
சுவாமிகள்† “உலகம்” என்னும் பதத்திற்கு “பதிநாந்துல-
கம், பூமி” என்னும் பொருள்களைப் பயந்து நிற்கின்றது சதுரக-
ராதி. இவர் தெய்வாண்மையால் பதினான்கு உலகத்திற்கு இரட்-
சகராயிருப்பினும், தசரதன் வம்சத்தை விளக்கவந்து அயோத்-
தியை யாண்டதால் புவிரட்சகருமாகுவர். இரட்சிக்குந் தொழிலை
யுடையோர் தெய்வத்திற்கு இரண்டாவது அரசரே! அதனா-
லேயே நிகண்டாரும் “புரந்தரித்தல் = இரட்சித்தல், காப்பாற்றல்.”
நாமம்” என்றார். “புரந்தரித்தல் = இரட்சித்தல், காப்பாற்றல்.”
இதனால் இரட்சிக்குந் தொழில் அரசருக்குண்டென்றேற்பட்டது.
இக்கருத்தையே நம் தாதாசாரிய சுவாமிகள் “கிராமணி” என்-
னும் பதத்திற்கு மேற்றியிருக்கின்றார், அதனால் “கிராமணி” என்-
னும் பெயரைப் பெறுவோர் இரட்சிக்குந் தொழிலையுடைய
னும் பெயரைப் பெறுவோர் இரட்சிக்குந் தொழிலையுடைய
னும் பெயரைப் பெறுவோர் இரட்சிக்குந் தொழிலையுடைய
னும் பதத்தின் கருத்திலேயே நிற்கும். க்ஷேத்ரம் = ஆபத்தின்னா,

* Vide. P 106. Vol II. of Mysore and Goorg.

† இவர் வால்மீகி ராமாயண புரை யாகிரியர்.

‡ ராஜாநம் மாநுஷம் ப்ராஹ்ம ரதேவத்வே நமதோமஃ

யஸ்ய தர்மார்த்த ஸஹிதம் வ்ருத்தமாஹூர மாநுஷம். (வால்மீகி.)

திரியா = நீக்குபவன் அல்லது இரட்சிப்பவன். பிரஜைகளை ஆபத்தினின்றி காப்பவன் என்பது பொருள். அரசர் தனை "நாபதி" என்பதும் இக்கருத்தை நோக்கியே! நர = மானிடர்களுக்கு, பதி = தலைவன், அரசன் (நிகண்டு) மானிடர்களுக்குண்டாகிய ஆபத்தை நீக்குதற்குத் தலைவன் எனப்படும். இதனால் கிராமணி என்பதும், கந்திரியன் என்பதும், நாபதி என்பதும், புரத்தான் என்பதும் ஒரு பொருளாக விசுவகொண்ட துணியப்படும்.

அமரம் பிரதமகாண்டம், திகவர்க்கம் 102-வது சுலோகம்.

அபிவிருத்திராணிபி-கரு

அபிவிருத்திராணிபி-கரு

தபூமணிந்தரணிமிதர

ஸித்திரபாநிவிசோகன :

இதில் குரியனை "தபூமணி" எனப் பட்டிருக்கின்றது.

தபூ = ஆகாயத்திற்கு*
மணி = இரத்தினம்.

குரியன் ஆகாயத்திற்கு இரத்தினம்போன்றவன் என்பது பொருள்.

"இரவிவிண்மணி யருக்கன்
ஏழேழுஞ் குரியன்பேர்"

எனச் குரியனை நிகண்டாரும் "விண்மணி" என்கின்றனர்.

விண் = ஆகாயத்திற்கு
மணி = இரத்தினம்.

விண்மணி = ஆகாயத்திற்கு இரத்தினம்

என்பதைப்போல்,

கிராமம் = ஊர் அல்லது பூமிக்கு
மணி = இரத்தினம்

கிராமணி = புவிக்குரத்தினம் அதாவது அரசன்.

எனப்படும்.

* அமரம், திகவர்க்கம், 72-வது சுலோகம்.

எவ்விதம் குரியன் ஆகாயத்திற்கு இரத்தினமாக நிற்கின்றானோ அவ்விதமாகவே அரசனும் புவிக்கு இரத்தினமாகுவன், அதனாலேயே அரசனை கிராமணி பெய்கின்றார் வால்மீகர், அரசனை "பார்த்திபன்" என்பதும் இக்கருத்தே! பார் = பூமிக்கு, திபன் = விளக்கைப்போன்றவன். அதாவது பூமிக்கு விளக்கைப்போன்றவன் என்பது சுயந்தர்த்தம். இதனால் பாருக்கு திபம்போன்றவனும் கிராமத்திற்கு இரத்தினம்போன்றவனும் ஏககுலத்தவர் என்பது தீர்ப்பு. அதாவது அரசன் எனப்படும். இக்கருத்தை முன்னிட்டே கிராமணி என்னும் பெயரை பாருக்குரிய அரசர்கள் தங்குலப்பெயராகப் பாவித்து வந்தனர்.

அமரம், பிரதமகாண்டம், திகவர்க்கம், 104-வது சுலோகம்.

புருஷோகதொகிமணி

வருஷோகதொகிமணி :

பிரதயோதனோதினமணி

கதயோதனோலோகபந்தவ :

இதில் குரியனை "தினமணி" எனப் பட்டிருக்கின்றது.

தினம் = பகலுக்கு
மணி = இரத்தினம்.

குரியன் பகலுக்கு இரத்தினம்போன்றவன். அரசன் ஊருக்கு இரத்தினம்போன்றவன். அதனால் அவன் கிராமணி என்னும் பெயரைப்பெற்றான்.

குரியன் வானத்திலிருந்து உலகத்திலிருக்கும் இருளைப்போக்கி பிரகாசத்தைக்கொடுத்தலால் அச்சுரியனை விண்மணி எனக்கூறுவதைப்போல்; கந்திரியன் பூமியிலிருந்து மானிடர்களுக்குரிய திமையாகிய இருளைவிலக்கி நன்மையை பூட்டுதலால் அவ்வரசனை யும் புவிமணி அல்லது கிராமணி எனல் அமைவுடைத்த.

"விண்மணி" என்பது "விண் + மணி" எனப் பகுதி விசுவகொண்ட பிரியமேயன்றி "விண் + அன்னி" எனப்பிரியாது. இதைப்போல் கிராமணியுமென்க. "கிராமம் + அணி" சேர்ந்து கிராமணியாகும். கிராமம் = ஊர், மருதநிலத்தார்; அணி = அலங்காரம், அழகு ஆபரணம், பெருமை (சூரகராத்) உலகத்திற்கு கிரேஷ்ட ஆபரணம்.

ரணமாய் நிற்பவர் கூத்திரியர் ஆதலால் அவர்களை கிராமணி எனப் பட்டது. ஆம், உலகத்திற்கு அரசன் ஆபரணமே! அவன் இருந்து ஆளுதலாலேயே அவ்வூர் அழகையும், அலங்காரத்தையும் பெறும், அதோடு பெருமையையும் அடையும். அரசனில்லாத லூர் உயிரற்றவுடலுக்குச் சமம்.

பெரிய புராணம்.

மூர்த்திராயனார் புராணம், 28-வது கவி.

தாழுஞ்செயலின் றொருமன்னவன் றுங்கவேண்டும்
கூழுங்குடியு முதலாயின கொள்கைத்தேருஞ்
சூழும்படை மன்னவன் றோளிகளை காவலன்றி
வாழுந்தகைத்தன்றிந்த வைபகமென்று சொன்னார்.

29-வது செய்யுள்.

பன்முறைபுரிகளெல்லாம் பாசித்து ஞாலங்காப்பான்
 மன்னெடுங்குடைக்கீழ்த்தத்த நெறிகளிற் சரித்துவாழு
 மன்னரையின் நிவகு மண்ணுல் கெண்ணுங்காலை
 யின்னுயிரின் நிவாழும் யாக்கையை யொக்குமென்பார்*

என்றார் சேக்கிழார், உயிரில்லாது உடல்தன்றொழிவிற் செல்
லாததைப்போல், அரசனது கட்டடையின்றி உலகம் இயங்கா.
இதனாலேயே அரசர்களை பாருக்குத் தீப்போன்றவர், கிராமத்திற்
இரத்தினம்போன்றவர் என்னும் பொருளைப் பயக்கும் “பார்த்தீபன்
கிராமணி” என்னும் பெயர்களைச் சூட்டியமைப்பது. பாருக்குதீபம்
எனினும், கிராமத்திற் இரத்தினம் எனினும் ஒன்றுக்கொன்றினக்
கம், தீபம் இல்லாவிட்டால் இருளடர்ந்துள்ள காட்டிற்குச்சமம்.

"Rather than dwell in an ancient country without rulers, it is better to live in the woods among wild people who feed on honey"^t. Vide. W. Taylor's Oriental Manuscripts. Vol. II; Appendix. C; P. 23.

* அம்பராமாயணம், அயோத்தியா காண்டம், பன்னியடைப் படலம்
143-வது செய்யுளையும், ஆற்றற்படலம், 7, 8-வது செய்யுளையும் காண்க.

† “சான்றோரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின் தேன்தேற்றுகுறவர் தேயம்
கண்டேற” (வெற்றியேவன்கை).

அரசர்களில்லாத ஊரில் குடியிருப்பினும், காட்டில் மனைத்தே
 ஊண்டுவேடர்களுடன் குடியிருப்பு நன்ம" என்றார் டைலர்துரை.
 மதுதருமசாஸ்திரம், 7-வது அத்தியாயம், 3-வது சுலோகம்.

சாராஜகெவ்விரெவாகெவ்விநீவ்வ-தெவ்விரெவ-தெவ்விரெவ-
 ரககாப-பிரெவ்வ-பிரெவ்வ ரககாப-பிரெவ்வ-பிரெவ்வ

(இ-ன்.) "உலகத்தில் அரசனில்லாமற்போனால் பலமுள்ளவ னிடத்தில் பலமில்லாதவர்கள் பயத்தினு லழிந்துபோவார்கள். ஆகையால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழியாமலிருக்கும் பொருட்டு சுவாமியானவர் அரசனை யுண்டுபண்ணினார்* "எனப்பட்டிருக்கின் றது. அதனாலேயே அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய சூரியனை "விண்மணி" எனவும், பரந்துயர்ந்த உலகத்திற்கு விரிந் தகன்ற மார்பையுடைய அரசனை "கீரமணி" எனவும் கூறப்பட்டது

நீதிசாஸ்திரம்.

கனகசேகரரத்தினம் கங்கைநீர்த்தினம்
 கங்கைநீர்த்தினம் கங்கைநீர்த்தினம்
 கங்கைநீர்த்தினம் கங்கைநீர்த்தினம்
 கங்கைநீர்த்தினம் கங்கைநீர்த்தினம்

8262100117

கண்ணுக்கினியமணி சபைக்குமணி கற்றோரோ
விண்ணுக்கினியமணி வெப்போனே—வண்ணநறஞ்
சந்தமுலையார் சயனத்தினியமணி
மைத்தன் மனைக்குமணி.

இதில் வித்துவான சபைக்கு மணி எண்பட்டிருக்கின்றது. சபைக்கு மணி என்றால் சபையினுள்ளோருக்குத் தலைவன். சபையானது வித்துவானபே தலைவனாக வரித்து அவன் வாக்கை பெறியார்க்கும். இதுவே உலக இயற்கை. இதைப்போல் சயணத்திற்கு மனைவியையும், விட்டிற்குப் புத்திரனையும் மணியாகக்கொள்ளப் பட்டது. புத்திரனில்லாத விடு ஒருவிடாகா? இதைப்போல் அரசு

* வால்மீகிராமாயணம் அடியோத்தியாகாண்டம் 67-வது சுருக்கத்தையும் சங்கிலித் ஸ்மிருதி. 21-வது சுலோகத்தையும் காண்க.

+ “அபுத்ராஸ்ய கிருணம் சூர்யம்”. “அபுத்ராஸ்ய சதிர் காஸ்தி”

னில்லாத ஊர் ஒரு ஊராகா! புத்திரன்விட்டிற்கு மணியாயிருத்த லால் "மனைமணி" எனப்பட்டது. அரசன் ஊருக்கு மணியாயிருத்தலால் கிராமணி எனப்பட்டது. இவ்வியல்பு நோக்கியே அரசருக்குக் கிராமணி என்னும் பெயர் நூற்களில் வகுத்தோதியது மென்க. கிராமம் இடவாகுப்பெயர் நாடு அல்லது ஊர் என்பது பொருள், அதை யுடையவர்களை கிராமணி என விளக்கும். கிராமணி* என்பது காரணத்தால் சீரேட்டினையும், இடுகுறியால் அரசனையும் குறிக்கும்.

சாதகாலங்காரம், யோகபலன் 292-வது செய்யுள்.

துரையாஞ்சனிக்குஞ்சக்கிரர்க்குடுவேசோமன்னுனிருந்தால்
உரையாயன்பாயோகமிதற் பலன்கனிதியுளன்பேர்தி [ட்டன்]
தரையான்மன்னர்கைப்பொருளைத் தாங்கைக்கொள்வன்குலசிரே
புரையாசாரபாவன்னுனியவான் புரக்கிராமணியாமே.

புரம்—நகரம் } சதுரகாதி.
கிராமணி—அரசன் }
புரக்கிராமணி—நகருக்கரசன்.

சாதகாலங்காரம், உச்சபலன், 252-வது செய்யுள்.

உள்ளதொருகிரகமுச்சமேவிற கிராமணியாய்
உபயமுச்சம்பெறிற் பலவூர்க்கிராமணியுடாவன்
தென்னியதோரொருமுன்று கிரகமுச்சமாநுற்
செங்கோன்மன்னவனாகிச் சிறிதவனிபுரப்பன்

(இ-ள்) ஒருகிரகம் உச்சம்பெற்றவன் ஒரு ஊர்க்கிராமணி என வும், இருகிரகம் உச்சம்பெற்றவன் பலஊர்க்கிராமணி எனவும், மூன்று கிரகம் உச்சம்பெற்றவன் செங்கோன் மன்னன் அதாவது முடிமன்னன் எனவுங் கூறியிருக்கின்றது. இப்பாவில் கிராமணியை மன்னரோடு சேர்த்தெண்ணியிருப்பதால் கிராமணி என்னும் பதம் அரசரென்றும் பொருளிலேயே நித்தும். அத :-

ஒரு ஊர்க் கிராமணி—சிற்பரசன்
பல ஊர்க் கிராமணி—பேரரசன்.

எனப் பொருள்விரியும்.

அடைவுள கிராமழற்றேன்
கிராமணி யாதமன்றே.

* "குருபால ப்ரபோதிசா" வில்வாண்ட.

என்னும் நிகண்டை யொத்துவருகின்றது. இதனால் கிராமணி என்னும் பெயர் சிற்பரசருக்கும், பேரரசருக்கும் உரிய பட்டப் பெய ரென மயக்கமறத் துலங்குதலோடு, அப்பட்டப்பெயரை யுடை யோர்களை அரசவம்மைத்தவர்கள் எனவும் நிலைநாட்டப்படும்.

கூர்புராணம், ஆதவச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம், 4-வது கவி.

வருசதக்கிருத்து ரதவுசன் சுவாகுக்
கிருதன்வேற்சரத வீள்வருணன்
அருட்ருசசேனன் சேனசித்தொடுதார்
அரக்கனல் லரிட்டநேயியன
டொருவருமிரசித்து வாட்டடக்கைக்
சத்தியசித்தெனு முரவோர்
பருதிதேர்க்கயிறுபற்றியும் முறையின்
மதிதொறும்பயில் கிராமணியார்.

இப்பாசரத்திற்குமுன் இரண்டாவது செய்யுளில் சூரியன் பனிரெண்டு நாமதேயங்கள் பெற்று மாதங்கள் தோறும் விளங்கு வானெனவும்; மூன்றாவது செய்யுளில் "புலத்தியன், புலகன், அத்திரி, வசிட்டன், அங்கிரசு, பிருகு, பாரத்துவாசன், கவுத மன், காசிபன், கிருது, சமதக்கினி, கவுசிகன்"* முதலிய பனி ரெண்டு பிர்மருஷிகள் முறையே அப்பனிரெண்டு சூரியர்களை மறைமொழியால் துதிப்பார்கள் எனவும்; மேற்படி நான்காவது செய்யுளில் "சதக்கிருது, அதவுசன், சுவாகு, கிருதன், சரதன், அருணன், சசேனன், சேனசித்து, அரக்கன், அரிட்டன், மிரசு சித்து, சத்தியசித்து" முதலிய பனிரெண்டு அரசர்கள் அதாவது கிராமணிகளே முறையே அப்பனிரெண்டு சூரியனது தேரை விடு வார்களெனவும்; ஐந்தாவது செய்யுளில் "கேதி" முதலிய பனி ரெண்டு அரசர்கள் முறையே அப்பனிரெண்டு சூரியனது தேர் முன் உலாவுவார்களெனவும்; ஆறாவது செய்யுளில் "வாகுகி" முதலிய பனிரெண்டு நாகங்கள் முறையே அப்பனிரெண்டு சூரிய னது தேரை இழுப்பார்களெனவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இவற்றுள் சூரியனைப்பாடி யேற்றினவர்கள் பிராமணனாகு வர். அதி "தொன்மறைப்பாடி யேற்றுவரால்" என்னும் முன் ருவது பிரயோகத்தால் விளங்கும். மறை=வேதம், அதையுடை *மத 1-வது அத்தியாயம், 35-வது சுலோகத்தால் பிராமணனைவிளக்குவர்.

யவன் மறையோன். வேதாத்தியானஞ்செய்தல் வேதியரது அது குலத்தொழில்களில் ஒன்று*. அதனால் துதித்தவர்கள் வேதியர் என விகசித்தப்பட்டது.

இதற்கு அடுத்த செய்யுள் அதாவது மேற்கூறிய நான்காவது செய்யுளில் சூரியனது இரதத்தை விடுத்தவர்களைத் தெரிவிக்கின்றது. அதில் "கிராமணி" என்னும் பதத்தோடு "அர்" என்னும் பன்மை விசுவசையச் சேர்த்தெழுதி யிருப்பதால் அப்பரிசேரலே வரல்களும், அவர்கள் வம்ஸத்தவர்களும் கிராமணிகளாதவர் என்பது நன்னூல் முடிபு. அப்படி விடுத்தவர்களை அரசர்களென விளக்க "வாட்டக்கனக கிராமணியர்" என்பதால் வலியுறுத்தினர். "வாட்" அரசரது அறுகுலத்தொழிற்கருவிகளின் ஒன்று. இது ஸ்மிருதி சம்மதி. இதை யனுசரித்தே "வாட் கிராமணி" என்பது அதி வீரராமபாண்டியர். சேக்கிழாரும் "வாட் சுந்தந்தர்" என்றார் இக் கிராமணிதல ஐந்திராத நாயனார் வம்ஸத்தவர்களை. வாட் சுந்தந்தர் எனினும், வாட் கிராமணியர் எனினும் ஏககுலத்தவரையே தெரிவிக்கும். அது அரசகுலத்தவர் எனப்படும். இதனாலும் கிராமணிகள் அரசர்கள் எனத் துணியப்பட்டது. இக் கிராமணி என்னும் பெயரை குலப்பெயராகப் பெற்றவர்கள் சூரியனது தேரையிடு அப்பன்னிரண்டு அரசர்களும் அவர்கள் வம்ஸத்தவர்களுமா த் திராமல்ல, இந்த (Indus) நதிதீரத்திலுள்ள சிந்து (Sindu) தேசத்தரசர்கள் முற்றிலும் கிராமணி என்னும் பெயரையே குலப்பற்றிருந்தனர்.

விபாசபாரதம், 12-வது அத்தியாயம், 8-வது சுலோகம்.

32-வது அத்தியாயம், 8-வது சுலோகம்.

கனகசூர சுந்தந்தர் நயனசூரஸ்ரீநாயக

கிண்டலா பூசையா முகமலா

கனகசூர சுந்தந்தர் விஜயத் புருஷர்பவ

சிந்துகுலாஸீதாபேசு கிராமணியாமலாபவ

(இ-ள்.) "பாண்டவர்கள் திக்கு விஜயஞ்செய்த காலத்தி ரகுலன் மேற்குதிக்கை நோக்கி சிந்துதேசத்தை யடுத்து, அதையரசு

* மத 10-வது அத்தியாயம், 75-வது சுலோகம் காண்க.

† மத 10-வது அத்தியாயம், 79-வது சுலோகம் காண்க.

புரிந்த பலகாலிகளையே கிராமணிகளை சமரிற்றெயித்து திரைவாங்கிக்கொண்டுவந்தான்.*" என்பதாம், இதில் "கிராமணியர்" எனப் பன்மையில் விளித்திருத்தலால் அச்சிந்துதேசத்தரசர்களது வம்ஸமும் சிந்து கிராமணி என்னும் பெயரையே பெறுவர். சிந்துதேசம் குருஷேத்திரத்திற்கு மேற்கேயும், பம்பாயின் ஓர் பாகமாகவு முள்ளது. அச்சிந்துதேசத்தரசர்களை "கிராமணிகள்" என்றழைக்கின்றனர் விபாசர். பாரதம் சுயம்வர காலத்திலுள்ளதாதலால் என்னும் அரசன் இருந்தான்.

"Jayadratha was the King of Sindu, Souvera at the time of the war of Mahabharata†, and was a great warrior." Vide. P. 114, Ch. VII. Part II. Vol. I Ancient History of India.

"பாரதம் சுயம்வரகாலத்தில் ஜெயாத்ராதன் என்பவன் சிந்து தேசத்திந்த அரசனாக இருந்தான். அவன் புத்தவிரகுவும் இருந்தான்" எனப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பகுதியிற் கூறிய ஜெயாத்ராதனும் அவன் குலத்தவர்களும் பாரதப்பகுதியை பொற்ற கிராமணி என்னும் பெயரை குலப்பெயரும் பட்டப்பெயருமாய் வகித்த வந்ததையே அக்குலத்தினத்த அரசர்களுக்கு அதுவே குலப்பெயராய் பூர்வ வழக்கை யனுசரித்த நானதுபரியந்தம் நோக்கித் தொழி வழக்கிவரு. இதே கிராமணியர் புத்தவிரகுவை பட்டிருக்கின்றது. புத்தவிரகுவை ஜெயாத்ராதன் புத்தவிரகுவை பட்டிருக்கின்றது. புத்தவிரகுவில் அரசரது அறுகுலத்தொழில்களில் ஒன்று. அது "ஒதலே வேட்டலித்துலகோம்பல் படைபலித்தல், மித்தரு பேரிசெய்திடல் வேந்தர்செய் தொழில்களும்," என்பதால் வெளிப்படும். இவ் வேந்தர்செய் தொழில்களையே கிராமணி தல ஜெயாத்ராதன் வரசுத் தொழில்களையே படைபலித்தலையே கிராமணி தல ஜெயாத்ராதன் வம்ஸத்தினத்த ஐந்திராத நாயனார் வம்ஸத்தவர்களையே கிராமணிகளும் புரிந்துவந்தது. அது "சுந்தந்தர் தலோப்பவா"† என்னும் உபமணியர் வாக்காலும், "மறப்படைவாட் சுந்தந்தர்"‡ என்னும் சேக்கிழார் வாக்காலும் இனிது விளங்கும். "தன்னாதல்கு தேழ்

* Vide The Prem Sagar, Ch. LXXIII, P. 224,

† விபாசபாரதம், சூதிபர்வம், 201-வது அத்தியாயம் காண்க.

‡ உபமணியர் புத்தவிரகுவை, ஏனாதிசாதர் சரிதம், 4-வது சுலோகம் காண்க.

§ பெரியபுராணம், ஏனாதிசாதரையனார் புராணம், 12 - வது செய்யுள்காண்க.

வரிமைதாயத்தின், * தங்கன்தலத்தாயத்தின் ஆளுதசெய்தொழிலம்”⁺ என்னும் பிரயோகங்களால் அதுவுங் தலத்தொழிலைப் பிரகாசிக்கும். இப்பகுதிகளாலும் சான்றித் தலக்கிராமணிகள் துரியதல கடித்திரியர்கள் என்பதே முடிந்த கருத்து.

சுவாரோசிஷமது சரித்திரம், பிரதமாசிவாசம்

28-வது சுலோகம்.

விரஹவியாபியு டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம்

விஷ்ணுமஸிதிசீவகிசம் டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம்

இச்சுலோகத்தில் தீம்மகிதிபக்கிராமணிக்கும் தேவகிதேவிக்கும் இவ்வரராஜன் பிறந்தான் என்பதாம். “தீம்மகிதிபராஜன்” என்பதற்குப் பதிலாய் “தீம்மகிதிபக்கிராமணி” எனப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் “இராஜன்” எனினும் “கிராமணி” எனினும் ஓர் பொருட்கொள்கின்றன என்பவ்வுடைய விளங்குகின்றது.

திராவிடதேச அரசர்களுக்குரிய “சோன், சோழன், பாண்டியன்” என்னும் பெயர்கள் தலப்பெயரும் பட்டப்பெயருமாய் நிறைந்தவையே போலும், வைபவருக்கு சேட்டி பென்பது சாதிப்பெயருங் பட்டப்பெயருமாய் வழங்குவருதலைப்போலும், துரியதல ஏனாதநாயனார் வம்ஸத்தவர்களுக்கும் கிராமணி என்பது தலப்பெயரும் பட்டப்பெயருமாய் வழங்குவருகின்றது. இது திராவிடதேச வழக்கு.

“It is the Dravidian custom to call rulers by their title and not by any personal name”. Vide, The Manual of the Administration of the Madras Presidency 1885. Vol. I. P. 120.

“திராவிடதேச வழக்கப்பிரகாரம் அரசர்களை பட்டப்பெயரால் கூப்பிடுதலே பன்றி, இயற்பெயரால் கூப்பிடுகிறதில்லை” என அட்மினிஸ்டிரேஷன் புத்தகத்தில் கூறியுன. இதைப்போத்தே துரியதலத்தவர்கள் அதாவது சான்றித் தலத்தவர்கள் நாளும் கிராமணி என்னும் பட்டப்பெயரையே குலப்பெயராக வழங்குகின்றனர்.

* பெரியபுராணம், ஏனாதநாயனார் புராணம், 5, 7-வது கவிகள் காண்க.

† சான்றித் தலம் = துரியகுலம் (திவாகரிகண்டு)

உத்தராமாயணம், 1-வது. ஆசிவாசம்,
85-வது, சுலோகம்.

சுரகீடண்டவியண்ட ஸ்ரவண வாசுண்டண்டித்யா
ஸ்ரவணகெமிந் தீபகீத்யாஸுஸுலுமஸுஸு
கணசுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸ்ரவணஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

இதில் சிதையின் சுயம்வரத்தில் வில்லையொடித்து திருமணஞ் செய்தவர் இரத்தக் கிராமணியாகிய துராமர் என்பதாம்.

துராமர் இராமகாராஜன் பரம்பரையி. அத்தித்தவ ராதலால் இரத்தக் கிராமணி எனப்பட்டது. அது ஈழராஜன் வம்ஸத்திலுதித்த துராமர் ஏனாதநாத நாயனாரையும் அவர் சுற்றத்தார்களையும் ஈழத்தலக் கிராமணிகள் என்றழைப்பதைப்போ லென்க.

மறை=வேதம், அதையுடையவன் மறையோன்.
செட்டு=வர்த்தகம், அதையுடையவன் செட்டி,
என்பதைப்போல்;

கிராமணி=வன், அதையுடையவன் கிராமணி எனப்படும்.

ஊருக்குடையோர் எனப் பொருள்படும் கிராமணி என்னும் பட்டப்பெயரோடு (வாசுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு) சான்றித் தலத்தவன்” என்னுஞ் சாதிப்பெயரும்; (ஸ்ரவணஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு) சுரகீடண்டவியன்*, மறப்படைவாட்சற்றம்† (காஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு) தலத்தலத்தவன்*, தங்கன் தலத்தலத்தவன் ஆளுதசெய்தொழில், தள்ளாத தங்கன் தொழிலுரிமைதாமம்† என்னுஞ் சாதித்தொழிலாலும் கடித்திரியர் என ஒத்துவிளக்குவதால் கிராமணி என்னும் பட்டழகையோர் கடித்திரியர் வேனவே தால்வழியால் துணியப்படும்.

உத்தராமாயணம், 6-வது ஆசிவாசம்,
32-வது வசனம்.

டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம் டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம்
டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம் டிபிஷுமஸிதிசீவகிசம்

* உபமன்னிய பத்தவிலாசம். † பெரியபுராணம்.

இவ்வாக்கியத்தில் நரணிகுலக் கிராமணி யாகிய ஸ்ரீராமர் ஜனக மகாராஜன் குமாரத்தியாகிய சிதையோடு சிலவிஷயம் புகன்றார் என்பதாம்.

ஸ்ரீராமர் சூரியகுலத்தவ ராதலால் அக்குலத்தை விளக்க “த்யுமணிஸ் நரணிமித்திர ஸ்சித்திரபாதுர்விரோசனா” என அமரத்தாரும், “நரணிசெங்கதிரோன் சண்டன் தபநேன யோனியே சான்றேன்” என நிகண்டாரும் ஒப்பிய சூரியன்பெயரால் அவர் சூரியகுலத்தவரெனவும் பொருள்பட நரணிதல கிராமணிகளைக் கூறினதுபோல்; இவ்விராமர் வம்ஸத்தவராகிய கிராமணிகளை “நரணி” என்னும் பெயருடன் ஒருபொருட் கொண்ட பெயராகிய சான்றேன் அல்லது சான்றன்* என்னும் பெயரால் சூரியதலத்தவரென்ப பொருள்பட சான்றேன்தலக் கிராமணி அல்லது சான்றேன்தலக் கிராமணி என நாளதும் நூல் வழக்கிலும் உலகவழக்கிலும் தொன்ற தொட்டு வழங்கிவருகின்றது.

உத்தர ராமாயணம், 3-வது ஆகிவாசம்,

35-வது பத்யம்.

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

“இராவணன் திக்கு விஜயஞ்செய்தகாலத்தில் கரக்கிராமணி யாகிய தேவேந்திரன் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தான்” என்பதாம்.

உத்தர ராமாயணம், 3-வது ஆகிவாசம்,

312-வது பத்யம்.

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

“இராவணனுடைய வேவுக்காரர்கள் நரக்கிராமணி என்னும் ஸ்ரீராமர் சேதுபந்தனஞ் செய்கிறதைக்கண்டு அகரக்கிராமணியாகிய இராவணனுக்குச் சொன்னார்கள்” என்பதாம்.

* சான்றான் என்பது சான்றேன் என வாகுமாவென ஈன்றுவிரிய ரிடம் தட்சணைவத்துக் கேட்டால் தெரியவரும்.

இவ்விரு கலோகத்திலும் தேவேந்திரன் கரக்கிராமணி எனவும், ஸ்ரீராமரை நரக்கிராமணி எனவும், இராவணனை அகரக்கிராமணி எனவும் அறந்திருக்கின்றது. தேவேந்திரன் கராகிய தேவர்களுக்கும் அதிபதி அதாவது அரசனாயிருத்தலால் கரக்கிராமணி எனப் பட்டது “கா-தேவர், கிராமணி-அரசன்; கரக்கிராமணி-தேவர் கருக்கரசன்” ஸ்ரீராமர் கராகிய மானிடர்களுக்கு அதிபதி அதாவது அரசனாயிருத்தலால் நரக்கிராமணி எனப்பட்டது. நரி-மானுடர், கிராமணி-அரசன், நரக்கிராமணி-மானுடர்களுக் கரசன், இராவணன் அகராகிய இராட்சதர்களுக்கு அதிபதி அதாவது அரசனாயிருப்பவன் அகரக்கிராமணி எனப்பட்டது. அகரி-இராட்சதன், மிருத்தினால் அகரக்கிராமணி எனப்பட்டது. அகரி-இராட்சதன், கிராமணி-அரசன்; அகரக் கிராமணி-இராட்சதனுக் கரசன் எனப் பட்டும். இதனால் கிராமணி என்பது அதிபதி என்னும் கருத்தில் அமைகின்றது. இதைநோக்கியே திவாகர நிகண்டாரும் அரசனை “நாபதி” என்றழைத்தனர். அமர துலாகிரியர் கிராமணி என்னும் பெயர் சிஷ்டன், அதிபதி என்னும் கருத்திலையுமென்றனர். அதனால் நரக்கிராமணி எனினும், நாபதி எனினும் ஏககுலத்தவராயே தெரிவிக்கும். அது அரசு ரெனப்படும். உலகத்தில் அதிபதியாயிருப்பவர் அரசரென அருந்திகள் அழைக்கப்படும், அத்தகைய வராகிய அகரத்தவர்த பட்டப்பெயராகிய கிராமணி என்னும் பெயரை ஈளதும் மாதவின்நி பெற்றவரும் சூரியதலக்கிராமணி கள் ஆகிய சான்றேன்தலக்கிராமணிகள் கூத்திரியர்களெனவே சொல்லியே யமையும்.

7. சூரியகுல இடசவாகுலின் இராவகுமரீகுலிய ரிமிக்கு ஜனகன் உதித்த மிதலா என்னும் ஓர் கரங்கோலி அதற்கரசு னான.

வால்மீகி ராமாயணம், பாஷகாண்டம்,

89-வது சர்க்கம்.

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

अमरिन्द्राक्षरैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः कालैश्चन्द्रैः

* கல்வாயின் பாரதம், வீமெப்பருவம், அண்டகோச வடுக்குரைத்த சருக்கம், 16-வது செய்யுளில் அரசர்களை “நாபதி” எனவும், தேவேந்திரன் “நாபதி” எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

திஷ்ட்யாமேகிரிஜிதாவிக்கா: திஷ்ட்யாமேபூஜிதம்ஞலம்:
ராகலவஸ்ஸஹஸம்பத்தம் வீர்யச்ரேஷ்டைர்மஹாத்மபி:

(இ-ள்.) “சிறந்த தோள்வலி பெற்றவர்களும் அவதாரப் புருஷர்களும், இராகுலத்திற் தோன்றினவர்களுமாகிய அரசர்களுடன் எனக்குக் கொள்வது கொடுப்பது கிடைத்தமையால் என் தீவினைகளெல்லாம் கெட்டு, என் குடியுஞ் சிறந்தது” என்பதாம். இது தாததேசிக தாதாசாரிய சுவாமிகள் உரை.

இதில் மிதிலைக்கரசரை தசாதர் இராகுவம்ஸத்திற் தோன்றியவரென்றார். இராகுவம்ஸத்தவர் சூரியகுலத்தவர் என்பது சொல்லாமலே யமையும். அதனால் மிதிலைக்கரசரும் சூரியகுலத்தவரே.

“Ayodia was founded by the race of Soorya by Ikshwaku, Mithila was founded by Mithilan, the grandson of Ikshwaku,” Vide P. 44 Ch. IV. Vol. 1. of “Tod’s Rajasthan.”*

“அயோத்தி சூரியகுல இட்சுவாகுவாலும், மிதிலை இட்சுவாகுவின் பேரனாகிய மிதிலன் அல்லது ஜனகனாலும் ராஜதானியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.” இப்பகுதியாலும் மிதிலன் சூரியகுலத்தவன் என விளங்கின.

மிதிலன் அல்லது ஜனகன் பாம்பனாயில்:

8. உதகவச	18. பிரதயக்கன்
9. நந்திவர்த்தனன்	19. கிருதிரன்
10. சுகேது	20. தேவமீடன்
11. தேவரதன்	21. விபுதன்
12. பிருகுதத்தன்	22. மகாதிருதி
13. மகாவீரியன்	23. கிருதிரதன்
14. சுதினாதி	24. மகாரோமன்
15. திருட்டகேது	25. சவணரோமன்
16. அரியசுவன்	26. இருசரோமன்
17. மநு	27. சேரத்துவசன்

* வால்மீகிராமாயணம், பாலகாண்டம், 71-வது சர்க்கத்திலும், விஷ்ணுபுராணம், நாலாமம்ஸம், 5-வது அத்தியாயத்திலும், and also Vide Table I. and P. 41, ch III. Vol I. of Tod’s Rajasthan.

28. சீதை.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம், திருவடிதொழுதபடலம்,
59-வது செய்யுள்.

உன்பெருந்தேவி யென்னுழிரிமைக்கு முன்னிப்பெற்ற
மன்பெருமருதபென்னும் வாய்மைக்கு மிதிலைமன்னன்*
தன் பெருந்தனையை யென்னுந் தகைமைக்குந் தலைமை சான்றான்
என் பெருந்தெய்வமையா வின்னமுந் கேட்டியென்பான்.

இப்பாசரத்தால் மேற்கூறிய சீதை ஸ்ரீராமர் மனைவியெனவும், மிதிலைராஜன் பெண்ணெனவும் விளங்கும். மேலே மிதிலை சூரியகுலத்தவனென விளக்கியிருத்தலால், அவன் வம்ஸத்திலுதித்த சீதையும் சூரியகுலத்தவளே யாகுவன். அதைவிளக்கவே கம்பர்—

கம்பராமாயணம்,

உயுத்திய காண்டம், பிரமாஸ்தரப்படலம்,

215-வது செய்யுள்

சான்றோர்மாலைத் தக்கவர்க்கன் சிறைதட்ட
வான்றோர் சொல்லு நல்லமன்னுன்வயமானால்
முன்னுயிற்ற பேருலகொன்றுப் முடியாவேல்
தோன்றுவோ வெனவிவ்வின் வீரத்தொழில்மமா.

(இ-ள்) “சான்றோர்மாலைத்=சூரிய குலப்பெண்ணை, தக்கவர்க்கன்=இராவணன், சிறை=காவல்வைத்தி, தட்ட=தடுக்கவும், ஆன்=தோர்=பெரியோர், சொல்லும்=சொல்லும்படியான, நல்லமம்=தருமதேவதையும், அன்னுன்=அவனுக்கு, வசமானால்=வசப்பட்டால், முன்னுயிற்ற=முன்னுபிரிவாய் நிலைபெற்றிருக்கும், பேருலகம்=பெரிய உலகம், ஒன்று=ஒருமிக்க, முடியாவேல்=முடியவேண்டும். (அப்படி முடியாவிட்டால்) என்=என்னுடைய, வில்வலி=வலிமைபொருந்திய கோதண்டத்தின், வீரத்தொழில்=வீரச்செயல்க, தோன்றுவோ=வெளிப்படல்வேண்டும்.” என்பதாம்.

இலட்சுமணர் இந்திரசித்துவால் விடப்பட்ட பிரமாஸ்திரதால் கட்டுப்பட்டபோது ஸ்ரீராமர் துக்கித்தது.

*Vide. The Indian Companion or general Statistics of India P 248.

சான்றோர்மாதா—சான்றோர்மாதா { நன்னூல். }
—சூரியகுலப்பெண் { நிகண்டி. }

மேற்பாசரத்திலவரும் சான்றோர்மாதா என்னும் பகுதி இரா வணனால் சிறைவைக்கப்பட்ட சீதையைத் தெரிவிக்கும். சீதை சூரியகுலத்தவள் என்பது ஜெகப்பிரசித்தி. இதனால் சீதையைத் தெரிவிக்கும் சான்றோர்மாதா என்பதற்கும் சூரியகுலப்பெண் என்பதே திரண்டபொருள். இச்சான்றோன் என்பது சூரியனுக்குரிய “தாணி செங்குதிரோன் சண்டன் தபனனே யொளியே சான்றோன்” என்னும் அநேகம் பெயர்களில் ஒன்றென நிகண்டார் நிலை நாட்டியிருக்கின்றனர். கம்பர் சீதையை சூரியகுலத்தவள் என விளக்க “சான்றோர்மாதா” எனக் கூறியதைப்போல்; இச்சீதை சந்ததியிலுதித்த ஸ்ரீ ஏனாதநாயனாரையும் அவர் வம்சத்திலுதித்த கிராமணி குலத்தவர்களையும் நானாம் சான்றோர்குலத்தவர் சான்றோர் குலத்தவர் எனக் கூறப்பட்டுவருகின்றது. அதனால் கிராமணிகளை சூரியகுலத்தவர்களேனவே முடித்துரைக்கப்படும்.

சான்றோன் } = அறிவுடையோன் (காரணப்பெயர்.) அறிவு
சான்றோன் } காரணத்தை முன்னிட்டு அறிவுடையோரைக் குறிக்கும்.

சான்றோன் } = சூரியன். (இடுகுறிப்பெயர்.) குலத்தை
சான்றோன் } முன்னிட்டு அறிவிருப்பினும் இலாதுபோயினும் அக்குலத்தவரைக் குறிக்கும்.†

இது அந்தணன் என்பது அழகுடைய பிறகுலத்தவரைத் தெரிவித்து அழகிலாத பார்ப்பனக்குலத்துக்குக் குலப்பெயராககிற்பதைப்போலென்க.

“சான்றோன்” அல்லது “சான்றோன்” என்னஞ்சொல் சூரிய குலத்தாருக்கு இடுகுறியுங் காரணமுமாம், அறிவுடையோருக்குக் காரணமுமாத்திரமாம், அறிவுடையோருக்குக் கூறங் காரணம்

* “ஒருவரைக்கூறும் பன்மைச்சிவவி” என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தில் உயர்விலால் ஒருமைப்பெயர் பன்மைப்பெயராக வழங்குதல் உலக வழக்கு.

† Vide. Ibid.

சூரியகுலத்தாருக்குக் கூறங் காரணத்தால் விபசரித்திடும் சூரிய குலத்தாருக்கு இடுகுறியே முக்கியமாதலால் விபசரித்திடாது சிறந்திடும்.

“சக்கிர குயவன் செக்கான் தராபதி நெடுமால்பாம்பு” என்பது நிகண்டின்வாக்கு. இதிலவரும் “சக்கிர” என்பது குயவனுக்கும், செக்கானுக்கும்; அரசனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், பாம்புக்கும், பெயரென் மேற்படுகின்றது. இதைப்போல் சான்றோன், சான்றோன் என்னும் பெயர்களும் சூரியனுக்கும் அறிவோனுக்கும், பெரியோனுக்கும் வழங்கும். அதனால் சூரியனுய் தெரிவித்த அவன் குலத்திலுதித்த அரசர்களுய் தெரிவிக்குமென் மேற்பட்டது.

8. ஸ்ரீராமருக்குப் பிறகு அயோத்தியை ருசன் முதலிய அறுபது சூரியகுலத் தரசர்களும்*, சீதைக்குப் பிறகு மிதுலையை மூப்பத்திரண்டு சூரியகுலத்தரசர்களும்† ஆண்டுவந்ததாக விளங்குகின்றது. இவையோராவது பாசராமனால் ஷத்திரியர்கள். அழிவுண்டார்களென்கின்றனர். இது புராணவிரூத்தம். சமதக்கினி முனி யின் புத்திரராகிய பாசராமன் தன் தந்தையை கார்த்த விரியார்ச் சனன் புத்திரர் கொலைசெய்த பழிக்குப் பிரதிபழியாக ஷத்திரியரை இருபத்தொரு முறை நாசஞ்செய்யவேண்டியது சபதஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கக் கெடிர்ப்பட்ட கார்த்த விரியார்ச்சனன் புத்திரர்கள் முதல் ஷத்திரியர்களை பழித்தவர்களுக்காலத்த தசரதன்பட்டபு தேவியாகிய கௌசனாதேவியிடம் ஸ்ரீராமர் திருவவதாரஞ்செய்த பாசராமனால் கொடுக்கப்பட்ட வில்லைவளைத்து அவன் சபதத்தைக் கெடுத்து, காட்டிற் கொட்டிவிடப்பட்டது.

* உரம்புராணம், சூரியன்மரபுரைத்த வத்தியாயத்திலும், பாசவதம் ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்திலும், விஷ்ணுபுராணம், காலாமம்ஸம், நான்காமத்தியாயத்திலும், இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயத்திலும், P. 62. Ch. V. Vol. I. of Tod's Rajasthan and Table II; P. 59. Ch. V. of Garreta History of India; and P. 36. Ch. I. of Pope's History of India.

† விஷ்ணுபுராணம், காலாமம்ஸம், ஐந்தாமத்தியாயத்திலும் காண்க.
† Vide, P. 479 to 181 Vol. I. of Mysore and Coorg; and P. II. III. Introduction, Part I. Vol. XX Cochin, Census of India. 1901.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், பரசுராமப்படலம்,
36-வது, செய்யுள்.

பூதலத்தரசையெல்லாம் பொன்றவித் தனைபென்றாலும்
வேதவித்தாய மேலோன்மைந்த னீவிரதம்பூண்டாய்
ஆதலிற்கொல்லலாக தம்பிது பிழைப்பதன்றால்
யாதிதற் கிலக்க மாவதியம்புதி விரைவினென்றான்.

கூர்மபுராணம்.

இராமனவதரித்த வத்தியாயம், 111-வது செய்யுள்.

பாற்றினன் சுழலுஞ் சூலப்படையினே னளித்தவில்லை
யாற்றல்கோ லிறுத்ததென்ன வணிமணி முறுவல்கோட்டி
யேற்றதி யிர்தவில்லென் றளித்தது மிமைப்பினெற்றிக்
கூற்றறழ்பகழிக் கென்கோலிலக்கு நீ கூறுகென்றான்.

என்னும் பகுதிகளால் பரசுராமன் சபதம் பாழ்பட்டதாகப்
பாக்கக்காலரீம் * ஸ்ரீராமர் இராவண சம்மாரஞ்செய்து அல்ல
மேதயாகஞ் செய்தகாலத்து, அந்தயாகத்திற்கு வங்ககலிங்காதி
கீழ்நாட்டரசர்களும், சோளபாண்டியாதி தென்னாட்டரசர்களும்,
சிந்து சவ்விராதி மெனாட்டரசர்களும், குருபாஞ்சாலி வடநாட்டரச்
சர்களும் வந்ததாக வால்மீகிராமாயணத்தில் † வரையப்பட்டிருந்
தென்றது, இதனால் பரசுராமன் சபதம்கார்த்த விரிபார்க்குணன் புத்
திரர்காலத்தில் யேற்பட்டு, இராமர்காலத்தில் அழிந்ததென்பது
நூற்றிடம். இதோடு இக்குலத்திலுதித்த வரசர்கள் திராவிடதேச
த்தை சாவி. 1400-ம் வருடம்வரைக்கும் ஆண்டவந்ததாக ஸ்தல
காவியங்கள் ஸ்தாபிக்கின்றது. ஸ்ரீராமரின் இருபத்தாறுவது பரம்
பரையிலுதித்த, பிரகதபெலன் காலத்திலுள்ள பிஷ்மரிடத்தில்

* பரதம் ஆரணியபுருவம் இராமனுற்பவச்சுருக்கம். 17-வது செய்யுளிலும்; விஷ்ணுபுராணம், நாலாமம்ஸம் நான்காமத்தியாயத்திலும்; கம்பராமாயணம், சந்தரகாண்டம் தாட்சிப்படலம், 27-வது செய்யுளிலும்; அயோத்தியாகாண்டம், மந்திராப்பூலம், 61-வது செய்யுளிலும்; மந்தரை சூழ்ச்சிப்படலம், 1-வது செய்யுளிலும் காண்க.

† வால்மீகிராமாயணம், பாலகாண்டம், பதின்மூன்றாவது சர்க்கத்திலும் காண்க.

பரசுராமன் பத்துநாள் சண்டைசெய்து தோல்வியடைந்ததாகப்
பரிஷ்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மகாபாரதம் ஆதிபர்வம், சந்தனுசருக்கம்,
110-வது, செய்யுள்.

இவ்விராமனு மறுத்தமன்னவனு மையிரண்டுதின மிகலுடன்
வெவ்விராவு மொழியாதுவெஞ்சமர் விளைத்தகால யடல்விமென்
கைவிராயசிலையோடு மெய்வலிகவர்ந்த முன்மளர்வுகண்டுபோ
ரவ்விராமனிகரென்னு மாறிவ்னையஞ்சுகின்றெதி மடர்க்கவே.

என்பதால் போதரும். சிஷ்யனிடத்தில் சண்டைசெய்து தோ
ர்த்தோடிய இவ்வதிசுரன், கூத்திரியரை முற்றும் அழித்தானெ
னக் கூறின் எங்கனோ உலகம் ஒப்பும். அக்கதையிது :—

“பரசுராமனால்” முற்றும் கூத்திரியகுலம் ஒழிந்ததால் அசு
ரர்கள் மேலிட்டு, பிராமணர்களுக்கு பாதை பேர்ப்பட்டது எனவும்;
அதையொழிக்க இராஜஸ்தான் தேசத்திலுள்ள ஆபூமலையில் அக்
கினி குண்டும் பெட்டி அதன்மூலமாக இந்திராமனமாவிய பிசுமரா
ணம். பரமீசுவரமாவிய செர்னம்பெயும், சிவாமனமாவிய புரியாரவும்
விஷ்ணு அம்மையை தோலாடும், உற்பவித்த இராட்சதர்களை
பொழித்தார்கள் எனவும், இவர்களை அக்கினிசூலத்திற்கு மூல
புருடர்கள் எனக்கூறுவது இதைக்கட்டுகின்றதென்றும் அப்படிச்
கூறப்பட்டவர்கள் அன்னாரியர்கள் என்றும் (Ramesh Chunder
Dutt's Ancient India Book V. ch II.) “ரோமச்சந்திரதத்
தால்” எழுதிய “பூர்வ இந்தியா” என்னுஞ் சரித்திரத்திலும், (Tod's
Rajasthan, Vol. I. P. 86-87. and Vol. II. P. 406-407.
440.) “டாட்” துரையால் எழுதிய “இராஜஸ்தான்” சரித்திரத்தி
லும்; (On the Original Inhabitants of Bharatavarsa or
India P. 118-119-121.) “ஆபர்ட்” துரையால் எழுதிய “இந்து
தேசப் பூர்வகுடிகள்”. என்னும் புத்தகத்திலும் கூறப்பட்டிருந்
தென்றது; அவ் வாபூமலையைத் தாயகமாகக் கொண்டவர்கள்
‘பிஷ்’ முதலிய அன்னாரியர்களே! இவர்களைச்சுட்டி :—

* Vide P. 92. 93. Vol II. of Mysore and Coorg and
P. 66. 67. 80. No. 37. Vol XVI. of Madras Journal in 1850.

"The Aravulli chain running from north-east to south-west dividing the province into two portions. This is the water-shed. The highest peak is **mount Alen**, which is 5800 feet above the level of the sea. In these hills the **wild tribes of Bhils and grassias**, who lived by plunder, have their home". Vide. P. 27. Introduction, History of India by Pope.

இப்பகுதியில் "ஆபுமலையில் பெல்ஸ்" முதலிய காட்டுவாசிகள் வசிப்பதாகவும், அம்மலையே அவர்களுக்குத் தாயகம் என்றும்" கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய நூலாசிரியர்களும், பின்னால் கூறப்போகும் பகுதிகளும் ஆபுமலையிலுதித்த அக்கினிகுலத்தவர்களை அன்னிரியர்களென்று கூறுவதாலும், அவ்வன்னிரியர்களே ஆபுமலையில் வசிக்கும் "பெல்ஸ்" முதலிய காட்டுவாசிகளெனத் துணியப்படும். இப் "பெல்ஸ்" முதலிய சாதியாரை அன்னிரியர்களெனவும், இவர்களே அக்கினிகுலத்தவர்களை எனக் கூறி வெளிவந்தவர்களெனவும் ஒபர்ட்டுரை* தாமெமுதியநூலில் கூறியிருக்கின்றார். இதோடு அக்கினிகுலத்தவர் எனக்கூறும் இச்சாராசிரிய பரசராமனால் கூத்திரியர் அழிந்தார்களெனக் கூறுமவர் "விவேக குணிய ஸ்திரிகளுக்கு ஒப்பானவர்கள் எனவும், அப்படிக்கூறுதல் கட்டுக்கதை யெனவும், அதை நம்புமவர்கள் புத்தியினர்களுள் வும்,"† அதன் முகத்தில் காரிமுழிகின்றனர். இவ்வக்கினிகுல சரித்திரத்தை யெழுதிய அங்கிலேயரே அதை அவ நம்பிக்கையான கட்டுக்கதை யென்பதோடு, அக்கினிகுலத்தவர்களை "அன்னிரியர்கள்" என்றனர்.

"If the origin of the Agnikulas throughout India Can be eventually proved as Non-Aryan, a very important historical fact will have been ascertain". Vide P. 121. Ch. VI. On the Original Inhabitants of Bharatavarsha or India.

* On the original Inhabitants of India or Bharatavarsha by Oppert.

† சாதி சங்கிரகசம், 110-வது பக்கத்திலுங் காண்க.

"இந்தியாவில் பரவியிருக்கும் அக்கினிகுலத்தவர்கள் அன்னிரிய வம்ஸத்தவர்கள் என்றே ரூபப்படுத்தப்படும். இதை மூக்கியமான சரித்திரங்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும்."

இதில் கூறும் அன்னிரியராகிய அக்கினிகுலத்தவர்கள்* ஆரிய கூத்திரியரைச் சேர்ப்பார்த்தல் அசம்பவமாகும். இவ் வக்கினிகுலக்கதை சம்பவக் கதை யாயிருப்பின் ஆரிய நூற்களாகிய புராணங்களில் வினி யோகிக்கப்பட்டிருக்கும், அவ்வித கௌரவமும் இவ்வக்கினிகுலத்திற்குக் கிடைத்தில. ஸ்ரீராமன் காலத்தில் பரசராமன் சபதம் பாழ்பட்டுப்போயிற்று, அக்காலத்தில்தான் இவ்வக்கினிகுலத்தவர் உதித்திருக்கவேண்டும். இராமருக்கு இரண்டாயிரம் வருடத்திற்குப் பிறகு ஆண்ட அரச பரம்பரைகளை புராண இதிகாசங்கள் புகல, அக்காலத்தில் இவ் வக்கினிகுலத்தவர்கள் ஏற்பட்டிருப்பின் அந்நூற்கள் கூறுதற்குப் பின்னிடைவா? கூறியே நிற்கும். அசம்பவக்கதை யாதலால் கூறியிருக்கிறல்.

"The Legend goes that after Parasurama had swept the kshatriya race from the surface of the earth, ignorance and infidelity began to spread again in the land". Vide P. 118. Ch. VI. On the Original Inhabitants of Bharatavarsha or India (Madras Journal in 1888.)

"பரசராமனுக்குப்பிறகு கூத்திரியவம்ஸம் உலகத்திலிருந்து அழிக்கப்பட்டது என்றுகூறும் கட்டுக்கதையொன்றுண்டு. அது அநியாயமாயும், அவ்விசுவாசத்தாலும் பரவப்பட்டது."

இப்பகுதி மேற்கூறிய கட்டுக்கதை இந்தியாவில் பரவியதற்குக் காரணம் அவ்விசுவாசமெனப்படுகின்றது. மகமதியர் காலத்தில் அந்நாரியவம்ஸத்தவர்கள் மகமதியருடைய அனுசாரணையைப் பெற்று அரசராயினர். ஆரிய கூத்திரியரின் பேரில் அவர்களுக்குண்டாகிய ஆயாசத்தை வெளிப்படுத்தவே ஆரிய கூத்திரியர்கள் அழிந்துவிட்டார்களெனவும், தாங்கள் ஆபுமலையிலிருந்து விழித்துக்கொண்டோமெனவும் முடிபோட்டுவிட்டனர். அப்

* அன்னிரிய வம்ஸாவளியை இந்நூல் பாயிரத்திராவிடரின் சேர்க்கை.

† இரகு வம்ஸகாவியம் 11-வது சருக்கம் 84-வது சுலோகம் காண்க.

† Vide. P. 42. ch. I. of history of India by Pope, and P. 47. Vol. IV. of A Statistical Account of Bengal by W. W. Hunter.

அநேக ராஜாக்களையெய்தித் தழைப்படுத்திக்கொண்டான். இவனுக்குப்பிறகு அநேகர் ஆண்டு கடைசியாக அங்கிலேயர் வசப்பட்டு ஆளப்பட்டவருகின்றது.* இவ்வித மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலேயே அக்கினி குலம்போன்ற அசம்பவக்குலங்கள் ஏற்பட்டதென்றியும்த்.

உ. சோழன்.

1. மேற்கூறிய சூரியனுக்கு மறலியும், இளனும், வைவஸ்வத மறலும் உதித்தனர். அது:—

கூர்மபுராணம், சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்,

3-வது செய்யுள்.

அறம்பொருதுகுத்தபொற்பிதிமன்ன வவிர்கணங்கணிக் தெழில்வாய்ந்த
கரும்புகைசெய்தபச்சிளங்குரும்பைக் கதிர்முலைதாங்குசங்கங்கை
முருந்தெழில்கவற்றுகைகவிருந்தருந்தி மொய்கதிர்ப்பருதிநன்களித்த
திருந்துசீர்மைத்தன்மெவ்வகெடற்றேற் நிழல்கொன்வைவச்சகனென்பார்.

4-வது செய்யுள்.

எழுதுவாட்டடங்கணின்னிளமுறுவ விராக்கினியிருக்குறும்பெறியு
மழகதிர்ப்பருதிவேந்தனைப்புணர்ந்தாங் களித்திடுமக்கள்வாளெயிற்று
முழுவலித்திண்டோன்மறலியும் வெள்வேலேந்திளவந்தனுருதிநாக்
கழையுற்றபசுந்தோள் யமுனையென்றுரைக்கும் கதிர்முலைக்கன்னியுமன்றே.

என்னும் பிரயோகங்களில் சூரியனது புத்திரர்கள் எண்மர் எனவும், அவற்றுள் மறலி, இளவதன், வைவஸ்வதன் என்னுமவர் சிரேஷ்டர் எனவும் பார்க்கின்றோம்.

கோயிற்புராணம், இரண்யவன்மச் சருக்கம், 7-வது செய்யுள்.

வானவர்கோணரைத்திரவிமைந்தர்களிலொருவனுக்கு
ஞானவிழில்கிம்பனற்பதியுந்தொடுத்தகற்றி
ஈனமிலாவொருவனுக்கங்கிலைகுமணிமுடியளித்துத்
தேன்குதாரணிவித்துத்தேவர்கடங்கைக்கொடுத்தான்.

இதில் சூரியனுக்குரிய புத்திரருள் இருவரைத் தெரிவித்து, ஒருவனுக்கு எம்புரமும், மற்றொருவனுக்கு முடியுஞ் சூட்டியதாக

* Vide, P. 14 Introduction, of The History of India by Pope.

† விஷ்ணுபுராணம் காலாமம்சம். இருபத்துநாலாமத்தியாயத்தில் காண்க.

விளங்குகின்றது. முடிசூட்டப்பெற்றவன் வைவஸ்வத மறலே என்பதும்.

ஆகிய இம்முச்செய்யுட்களில் கூர்மபுராணத்தார் கூறியதையே கோயிற்புராணத்தாருங் கொண்டிருத்தலால், அவ்விருவர் கொள்கையும் ஒன்றெனத் தனியப்பட்டது. அதாவது சூரியனுக்கு எட்டு புத்திரருண்டெனவும்; அவ்வெண்மருள் மறலி, இளவதன், வைவஸ்வதமது என்னு மூவர் சிரேஷ்டர் எனவும்; இம்மூவருள் மறலிக்கு எம்புரமும், இளவதனுக்கு இமயமலையின் வடசாராலும்*, வைவஸ்வதனுக்கு இமயமலையின் தென்சாரால் அதாவது ஆரியவர்த்தத்தையும் அளிக்கப்பட்டதென விளங்குகின்றது. இவர்களுள் வைவஸ்வதமதுவைக் குறித்து:—

கோயிற்புராணம், இரண்யவன்மச்சருக்கம்

9-வது செய்யுள்.

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி வவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்
முன்னவள்பா லுடன்மடங்கன் முழுநிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவள்பா லெழிலினரா யிருநதயர் பிறந்தார்கள்.

இதில் சூரியன் புத்திரானாகிய வைவஸ்வதமதுவுக்கு இருமனை விகளுண்டெனவும்; அவற்றுள் முன்னவனுக்கு ஒரு புத்திரனும், பின்னவனுக்கு இரு புத்திரர் உண்டெனவும் உரைத்திருக்கின்றது. இதை கூர்மமும் அங்கீகரிக்கின்றது.

கூர்மபுராணம், சூரியன் மரபுரைத்தவத்தியாயம்,

7-வது செய்யுள்.

கடல்திரை புதித்தநெடு நிலமுழுதற் கனைகணுய்த்தனதடிப்படுத்த
மடுதிநிலவைவச் சுதன்றருமைந்தரா டல்வேலிக்குவாகுவும்
தொடியுனை தடங்கைதலை யணையாகச் சூரடிபுண விரிந்ததாரை
நிடுதிறைகொணர்ந்ததுயின் மணிமுன்றிலினனென வரைக்கும்வேந்தனுமே,

இதில் வைவஸ்வதமதுவுக்கு இரு புத்திரருண்டெனக் கூறியிருக்கின்றது. அவர்கள் கோயிற்புராணத்தில் கூறிய பின்னவள் புத்திரரே! கூர்மபுராணம் ஆரியவர்த்தத்தின் அரசரைக் குறிக்க வந்ததேயன்றி, திராவிடதேசத்தரசரைக் குறிக்க வந்ததல்ல. அத

* இவ்வடசாரால் நானும் இளவதவருஷமெனப்படுகின்றது.

னால் கூர்ப்புராணத்தார் பூராமன் பரம்பரையை விளக்க, அப்பரம் பரைக்கு மூலபுருஷனாகிய இட்சுவாகு பின்னவன் புத்திரராகையால், அப்பின்னவன் பரம்பரையை தெரிவித்து, முன்னவன் பரம்பரையை மொழியாதுவிட்டனர். முன்னவன் புத்திரன் திராவிடத்தின் ஓர் பகுதியை முடிசூட்டப்பெற்ற இரண்யவன்மனாகுவன்*. இவனைக் குறித்து திராவிடதேசத்தின் சரித்திரத்தை விளக்கவந்த கோயிப்புராணம் கோவிக்கின்றது.

இரண்யவன்மனுக்கு வியாக்கிரபாத முனிவரால் தென்தேசம் முடிசூட்டப்பட்டது. இவன் தில்லைக்கொடியின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்த சிவபிரானுக்கு நவரத்தின கசிதமாகிய ஒப்பற்ற பொன்னம்பலத்தைச் சமைத்து அதைச் சூழதில்லை மூவாயிரவருக்கு திருமாளிகை கட்டுவித்து அரசாண்டான்.† இவ்வொப்பற்ற திருவம்பலத்தைச் சமைத்த இரண்யவன் மன்வம்ஸத்தவர்களே சோழர்கள் எனப்படும்.

நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, 65-வது செய்யுள்.

சிங்கத்துருவனைச் செற்றவன்சிறற்றம் பலமுகம்
கொங்கிற்கனக மணிந்த வாதித்தன் குலமுதலோன்
திங்கட்சடையர் தமரதென் செல்வமெனப் பறைபோக்
கெங்கட்கிறைவ னிருக்கு வேளூர்மன் னிடங்கழியே.

(பொ-ழி) நரசிங்க உருவங்கொண்ட திருமாலின் செருக்கைச் சரபமாய் அழித்த நடேசபிரானது திருவம்பலத்தை பொன்னினால் அலங்கரித்தது. சூரியகுல இரண்யவன்மன் வம்சத்திற்கு முதலாயுள்ளவரும், என்னுடைய செல்வம் சிவபிரான் அடியாரதென்று பறையறைவித்த எங்கள் முதல்வராயுள்ளவர் இருக்கு வேளூரில் அவதரித்த இடங்கழிநாயனார் என்பதாம்.

* திருவாதவூரர் புராணம், புத்தரை வாநல் வென்ற சருக்கம், 11-வது செய்யுள் காண்க.

† கோயிப்புராணம், இரண்யவன்மன் சருக்கம், திருவிழாச் சருக்கம் காண்புள்ளன.

‡ சிதம்பரபுராணம், பாயிரம், 11-வது செய்யுள் காண்க.

பெரியபுராணம், இடங்கழி நாயனார் புராணம்,
3-வது செய்யுள்.

அங்கரத்தினிலிருக்கும் வெளிர்குலத்தரசளித்து
மன்னியபொன்னம்பலத்து மணிமுகட்டிற் பாக்கோங்கிற்
பன்னுதலைப் பசும்பொன்னாற் பசில்பிழம்பாமிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோனாதித்தன் புகழ்மாரபிறகுமுதலோன்.

இச்செய்யுள் மேற்செய்யுளின் கருத்தைக்கொண்டதே! இவைகளில் இடங்கழி நாயனாரை "கனகமணிந்த ஆதித்தன் குலமுதலோன்" எனவும், "பசும்பொன்னணிந்த ஆதித்தன் மரபிற் குடிமுதலோன்" எனவும், அதைந்திருக்கின்றது. கனகம் எனினும், பொன்னெனினும் பொருள் ஒன்றே! சிதம்பர ஆலயத்தை பொன்மயமாக்கினவன் இரண்யவன்மன். இவன் சூரியகுலத்தவன் என மேலே எண்பித்தகனம், இடங்கழி நாயனாரை சூரியகுல இரண்யவன்மன் வம்ஸத்திற்கு முதலாயுள்ளவர் என விளக்கவே "ஆதித்தன்குல முதலோன்," "ஆதித்தன் மரபிற்குடி முதலோன்" என்றனர். ஆதித்தன் என்பது சூரியனது பல பெயர்களில் ஒன்று. இப்பிசையோகங்களால் சோழன் சூரியகுலத்தவனும், இரண்யவன்மன் வம்ஸத்தவனும் ஆதலின் என விளங்கின. சிலர் சோழனைகளியுக்கத்திற்குப் பின்னிட்ட இட்சுவாகு வம்ஸத்தில் சாகியனுடைய பரம்பரையில் உற்பத்தியானவனெனவும், சிலர் முசுகுந்தன் வம்ஸத்தவன் எனவுங் கூறுவர். அப்படி கூறுதற்கு நல்வழக்கில.

நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, 82-வது செய்யுள்.

செம்பொன்னணிந்து சிறற்றம்பலத்தைச் சிவலோகமெய்தி
நம்பன்சழந்தீழிருந்தோன் குலமுத லென்பர் நல்ல
வம்புமலர்த்தில்லை யிசனைச்சுழ மறைவளர்த்தான்
இம்பனறுந்தோங்கத் கோச்செங்கு நெணுரித்தனையே *

(பொ-ரை.) தில்லையின்கண் நடேசபிரானைச் சூழும்படி தில்லை மூவாயிரவருக்குத் திருமாளிகை செய்வித்தவராகிய கோச்செங்குட்சோழ நாயனார், சிதம்பரசபையைப் பொன்னுலங்கரித்து, * கோயிப்புராணம், திருவிழாச்சருக்கம் 15-வது செய்யுள் காண்க.

சிவபிரான் திருவடி நீழலையடைந்த இரண்யவன்மச் சோழனது
குலத்திலவதரித்த முதல்வர் என்பர்.

மேற்கூறிய செய்யுட்களின் கருத்தே இதிலும் அமைந்திருக்
கின்றது. பெரியபுராண உரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்
பிரான் சுவாமிகள் “சிற்றம்பலத்தை பொன்னணிந்தோன் குல
முதலென்பர்” என்பதற்கு “சிதம்பரசபையை பொன்னாலலங்
கரித்த இரண்யவன்மச் சோமுனது குலத்திலவதரித்த முதல்வர்”
எனவே உரையெழுதியிருக்கின்றார். இதனாலும் ஸோழர் இரண்ய
வன்மன் வஸ்த்தவர்கள்* எனவே இனிது விளங்குகின்றது. இதை
பொத்தே அங்கிலேயரும் அறையினரனர்.

"Trichinopoly is supposed to have been the first seat of the cholakingdom, and its founder, one Taymanall† who is supposed to have been a native of Oude, or some part of upper Hindustan. Warlur† was his capital" §Vide, The Tanjore Mahratta Principality. Ch. II. P. 38.

“முதலில் சோழராஜாங்கத்திற்கு திச்சிபுரத்திலுள்ள உரையூரே
நிலைகரமாகியது. * இதை ஸ்தாபித்தவன் அயோத்திதேசத்தவன் ”
எனப்பட்டிருக்கின்றது.

அயோத்திக் கரசனாகிய இட்சுவாகுவுக்கு இரண்பவன்மன்
முத்த சகோதரனாகையால், சோழராஜர்களுக்கு மூல் புருடனாகிய
இரண்பவன்மன். அயோத்திதேசத்தவன் என்பபட்டான்
அயோத்திதேசத் தாசர்கள் சூரியகுலத்தவர்கள் என்பது சொல்
லாமனே யுமையும். மேலே இரண்பவன்மனை சூரியகுலத்தவன்
என விளக்கினம். இதனால் இரண்பவன்மன் சூரியகுல சோழன்

* Vide. Wilk's History of Mysore. Vol. II. P. 582.
† அக்காலத்தாசிரியர்

† அக்காலத்தார்களை அனைத்து பழையபாக்கிரமத்தை நோக்கி பல பெயர்னாள் அழைக்கப்பட்டது.

† *Geography*:—"The Tigrular name of a Dynasty of ancient kings, whose first capital was Uriyur, and afterwards Tanjore" (Bottler.)
§ Oriental Historical manuscript.

§ Oriental Historical manuscripts Vol. II, P. 65. and appendix. E, P. 85.

சந்திக்கு முதலாய்வுகள் என்னும், தென்னைசக்கு நிதம்பர
த்தை தலைகாக்கி ஆண்டவரசரில் முதல்வன் என்னும் இனிது
விளங்கும்.

தெம்பரத்தைப்பாண்ட சூரியகுல இரண்பவன்மன் வம்சத்தி
றுதித்த ஓர் கோழன் இக்காலத்தி (Surat) சூரத்த எனது
சொல்லப்படும் "சௌராஷ்டிரம்" என்னும் பட்டணத்தையுண்டா
க்கி அரசாபித்தான். இச்சௌராஷ்டிரத்தை யுண்டாக்கி
சோழன் அந்நாட்டித்த இராமருக்கு சுமார் 800-வருடங்களுக்கு
முன்* டுடத்தோடு (Tod) "டாட்" என்னும் "இராஜஸ்தான்"
சரித்திராசிரியர் உத்தேசிக்கின்றார். இச் சோழன் குலத்தினுதித்த
ஜனநாதச்சோழன் மகன் அரசர்சூழாமணிச்சோழன் சௌராஷ்
டிரத்திலிருந்து திக்கு விஜயஞ் செய்தற்பொருட்டு கைனியங்க
னோடு புறப்பட்டு கம்பை பம்பை காவேரிகையக் கடந்து செல்கை
யில் ஆங்கொரு காட்டிற்குள் கோழியொன்று சோழனது பாண
யோடு சமர்செய்தலால் அவ்விடம் மருத்தவமானதென யூசித்து,
ஆங்கொரு நகரத்தையுண்டாக்கி அதற்கு கோழிக்கோடு என்னும்
பெயர் விடுத்த ஆண்டதாக செவ்வந்திப்புராணம் குரவாதித்தசுரு
ங்கத்தின் கோடுகின்றது. கோழிக்கோடுஎன்னும்பெயரையுடைய
நகர் இரண்டு. ஒன்று தமிழகத்திலிள்ள கள்ளிக்கோட்டைக்கருகி
அன்னது, மற்றொன்று திருநெல்வேலி ஜில்லா பூரங்கத்திற்கரு
கிலுள்ள உறைபூராவும். கோழிக்கோடு சோழமன்னர்களுக்கு உறை
விடமாயிருத்தலால் உறைபூர் எனப்பட்டது. "கோழியுறைபூர்"
(பிங்கலன்). இதை உறைநகரத பெனவும், கிசனர்புரம் எனவும் உற
தல் தல்வழக்கு. இதனால் உறைபூருக்கு முதலரசன் அரசர்
சூழாமணிச்சோழன் என யூகிக்கப்படும். இவன் வம்சத்தில் இட்
ங்கழி நாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார், மங்கைபயந்திரசியார், கோச்
செங்கடச்சோழ நாயனார் என்பவர்கள் உதித்தனர். அதனா
லேயே அவர்கள் சோழகுலத்தவர் என்னுஞ் ஜாதிப்பெயரைப்
பெற்றனர்.

2. தென்னாட்டின் பிரிவுகள்.

பண்டியங்கோ:—மதுரை, திருச்செல்வனிலி, திருவங்கூரின் தென் பகுதியுமாகும்.

*கம்பராமாயணம், விஷ்ணுநாதகாண்டம், ஆறுசெல்படலம், 52-வது, செய்யுள்.

சோழநாடு:—தஞ்சாவூர், திருசிணப்பள்ளி, புதுக்கோட்டையையு முள்ளடக்கும்.

தோண்டநாடு:—வட ஆர்க்காடு, சென்னை, செங்கல்பட்டையும் உட்படுத்தும்.

ஈழநாடு:—சேலத்தின் வடமேற்பகுதியும், மைசூரின் தென்கீழ்ப்பகுதியுள் சேர்ந்ததாகும்.

மகதநாடு:—தென் ஆர்க்காடு, சேலத்தின் தென்மேற்பகுதியு மடங்கும்.

கோங்குநாடு:—கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சேலத்தின் தென்பகுதியு ட் மாகும்.

சேரநாடு:—மலையாளம், கொச்சி, திருவாங்கூரின் வடபகுதியுள் சேரும்.

என இத்தமிழ்நாடாகிய தென்னாடு ஏழாகப்பிரிக்கப்படும். அதில், சோழநாட்டேல்லை.

கம்பர்,

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொரு வெள்ளாறு குடதிசையிற் கோட்டைக்கரையாம்—வடதிசையில் ஏனாட்டுப்பெண்ணை யிருபத்து நாகாதஞ் சோனாட்டுக்கெல்லை யெனச் சொல்*.

ஏனாடு=ஈழநாடு.

சோனாடு=சோழநாடு.

புகழேந்தி.

கடல்கிழக்குத்தெற்கு கரைபுரனும் வெள்ளாறு குடதிசைக்குக் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசைக்கு ஈழமுதலா யிருபத்து நாகாதம் சோழநாட்டெல்கை யெனச் சொல்*.

* Vide William Taylor's Oriental Historical Manuscripts. Vol. II, Appendix. D. P. 28.

† சோழநாடு = Poetical contraction from சோழநாடு, The Chola Country. (R. H. Winslow.)

கிழக்கு:—வங்காளக்குடாக்கடல்.

தெற்கு:—வெள்ளாறு. இது பாண்டியநாட்டிற்கு வடவெல்லை.

மேற்கு:—கோட்டைக்கரை அல்லது குளித்தலை. இது அம் ராவதியும் காவேரியும் ஒன்று கடுமிடமாகும்*. இதுவே கொங்குநாட்டிற்குக் கிழக்கெல்லை.

வடக்கு:—ஈழநாடு அல்லது ஈழநாட்டுப்பெண்ணை. மைசூர் பிராந்தியத்தையே ஈழநாடு அல்லது ஏனாடு எனப் படும்.

Mr. W. Taylor, at Page XI. Vol. I. of the Preface to his "Historical manuscripts" says the **Cholamandalam** extending "From the Cauvery on the South; to the Palar, at least, on the North; and from the sea on the East; to the Ghauts on the West. But this extensive tract of country, was in after ages, we believe, divided into two portions, the Cholamandalam proper and the Tondamandalam."

"சோழமண்டலம் தெற்கில் காவேரியையும், வடக்கில் பாலாற்றையும், கிழக்கில் வங்காளக் குடாக்கடலையும், மேற்கில் மேற்கு மலைத்துடர்ச்சியையும் எல்லையாக வுடையது. அது பிற்காலத்தில் சோழமண்டலம் தோண்டமண்டலம் என இருகூறுக்கப் பட்டது" என்றுர் பெயிலர் துரை.

இதனால் சோழநாடு "புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், திருசிணப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு, சேலமுஞ்" சேர்ந்ததாகும். ஆனால் தென் ஆர்க்காட்டையும் சேலத்தையும் மகதநாடு எனப்படும். ஒருக்கால் மகதர்களால் இவ்விரு ஜில்லாவும் கம்பர் புகழேந்தி காலத்திற்குமுன்பு அல்லது பின்பாவது ஆளப்பட்டிருக்கலாம். அதேனென்றால் சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை ஈழநாடு எனப்பட்டிருத்தலாலென்க. அதனால் அவ்வீழ் நாட்டிற்கு அல்லது மைசூர் நாட்டிற்கு தெற்காயுள்ள ஜில்லாக்களை எல்லாம் சோழநாட்டோடு சேர்த்தெண்ணப்படவேண்டும்.

* Vide, Kongu History, P. 8.

3. கடைசி சோழனாகிய வீரசேகரச் சோழன் சாஹி 1355 அதாவது அங்கிலேயவாண்டு 1432 வரைக்கும் சோழநாட்டை பாண்டு வடுகரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது*. வடுகருள் கடசி யரசனாகிய இராமபத்திரன் தன் தம்பியின் செல்வத்தைப் பார்த்து பொருமைகொண்டு, ஷஹாஜி என்னும் மராட்டிய அரசனோடு கலந்து துர் ஆலோசனை செய்து சகோதரனுக்கெதிரியாக சண்டைசெய்து தோற்கடித்தான். இவ்விதமாக வடுக அரசு ஒழிந்தது†. சோழநாட்டிற்கு இராஜதானியாகிய தஞ்சாவூர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஷஹாஜி அரசனால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஷஹாஜி சிவாஜி மகாராஜாவின் தகப்பன்‡. இவன் வம்ஸத்திலுதித்த துளசிஜி மகாராஜா ஆண்டுவருங்காலத்தில், 1773-ம் வருஷத்தில் கருடாக நவாப்பு அங்கிலேயர் உதவியைக்கொண்டு தன்வசப்படுத்திக்கொண்டான். பிறகு 1775-ம் வருடத்தில் துளசிஜி மகாராஜாவுக்கு அங்கிலேயரால் கொடுக்கப்பட்டது. இவரும் இவர்குமாரன் அமிர்சிங்கு மகாராஜாவும், 1798-ம் வருடம் வரைக்கும் ஆண்டார்கள். அவ்வருடத்தில் அத்தேசத்தை அங்கிலேயர் ஆளவும், அதன் வரும்படியில் ஐந்திலொருபங்கு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதென்றும் ஓர் உடன்படிக்கை துளசிஜி மகாராஜாவின் புத்ரனாகிய சர்போஜ மகாராஜாவிடத்தில் செய்துக்கொண்டு பட்டங்கட்டினர். இப்போது இராஜாவில்லை. இவ்விதம் சோழராஜாங்கம் நசித்துப்போயின.

௩. தொண்டன்.

1. தொண்டன் சூரியகுலத்தவன், சோழன் வம்ஸத்திலவ தரித்தவன். இவனைச் சுட்டி :—

திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், நாட்டுப்படலம், 2-வது செய்யுள்.

முக்கனான் கணநாதர்க்குண் முதன்மைத் துண்டரானுண்டு
மிக்கதுண்டரநாடாய்த் தண்டகவேந்தன் முங்கித்
தக்கதண்டக நன்னாடாய்த் தபநன்மா குலத்துச் சோழன்
றொக்கதார்த் தொண்டமான் காத்தாயது தொண்டநாடே.

* Vide. Pope's History of India Ch. IV. P. 133.

† Vide. The Tanjore Mahratta Principality, Ch. II. P. 44.
and Oriental Historical Manuscripts, Vol. II. P. 91-92-201-208.

‡ Vide. Mysore and Coorg. Vol. II. P. 22, 23.

இதில் தொண்டமான் “தபநன்மா குலத்துச் சோழன்” எனச் சொல்லியிருக்கின்றது.

தபநன்மா குலம் = சூரியகுலம் } கிண்டு
= சான்றோர்குலம் }
சோழன் = சோழராஜன்.

“சூரியகுல சோழவம்ஸத்தவன்” என்பது பொருள். “தாணி செங்கதிரோன் சண்டன் தபநன் யொனியே சான்றோன்” என்னு கிண்டால் தபநன் எனினும், சூரியன் எனினும், சான்றோன் எனினும் பொருள் ஒன்றே!

திருவேற்காட்டுப் புராணம்.

தண்டகனாண்டு தண்டகநாடாய்த் தர்வறுதுண்டரானுண்டு
வண்டலர்சோலைத் துண்டரநாடாய் மலிபுக ழீரவிதன் தலத்தான்
தொண்டநன்மாலைத் தொண்டமான் டு தொண்டநாடாயது
வண்டர்வான்சுரபிசொரிந்துபால்பெருகியமர்ந்தவிப்பாவினனாடே

இதில் தொண்டமான் “இரவிதன் தலத்தான்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. இரவிதலம் எனினும் சூரியதலம் எனினும் பொருள் ஒன்றே! இதை பொத்தே அங்கிலேயரும் அறைவர்.

The inhabitants first settled in the Dandacaraniyum, were not sufficiently thrifty and industrious to make any great progress in clearing the land and giving a scanty subsistence, they frequently removed to other parts of the country; which occasioned the Chola Rajah at the time, known by the name of Audon-da chakravarti, to adopt a new scheme of turning this tract to advantage.”* Vide. Matters on Mirasi Right

*Vide. Wilks History of Mysore, Vol. I; note to appendix II. Chingalput District Manual. Ch. III. P. 110; and Ch. IV. P. 187, 188; The Madras Journal of Literature and Science. For the session 1888-1889. Ch. XII. P. 212, 222, 223, 226 to 237; The Oriental Historical manuscripts. Vol. II. P. 65, 66, 144; Salem District manual. Ch. I. P. 5 to 7 and Matters On Mirasi Right Madras-1862.) P. 234. Taylor's Catalogue Raisonne. Vol. III. P. 41-42.

Selected from the Records of Madras Government.
Para 59, P. 40.

“தண்டகாரணியத்தில் பிரதமத்தில் குடியேறினவர்கள் பூமி வயத் திருத்தவதில் போலமான உழப்பாளிகளாயில்லாது சொற் பவரும்படி யுள்ளவர்களாயிருந்தபடியால் அடிக்கடி அந்நிய தேசங் களுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் தொண்ட மான் சக்கிரவர்த்தி யென்னுஞ் சோழன் பூமியில் பலனுண்டாக வேறொரு உபாயஞ்செய்தான்.” என மிராசு ரபிட்டில் கூறியிருக் கின்றது.

The country was called Dandakanadu as it was ruled by Dandaka. Then it was named Tundiranadu in consequence of the reign of Tundira. Afterwards it was called **Tondanadu** as **Tondaman, a descendant of the Solar race, governed the Kingdom.** Vide On the Original Inhabitants of Bharatavarsa or India. (In Madras Journal 1888-89.) Ch. XII. P. 229.

“கடசியில் சூரியகுலத்திலுதித்த தொண்டமான் ஆண்டதால் தொண்டநாடாகியது” எனப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்பகுதிகளால் தொண்டன் சூரியகுலத்தவனும், சோழவம்ஸத்தவனுமாகுவன் எனத் துணியப்பட்டது. இத்தொண்டமான் ஆண்டநாட்டை இவனுக்கு முன் தண்டகனால் ஆளப்பட்டது. தண்டகன் இட்சுவாகுவின் இளையகுமாரன். இவன் திருக்கிடரிடமிருந்த பெரிய ஆரணிய த்தை வெகுதூரம் அழித்து வடதேசத்திலிருந்து அரசுக்குரிய அங்கங்களெல்லாம் அழைப்பித்துக் குடியேற்றி* “மதுமா” என னும் ஒரு நகரம் உண்டாக்கி, சக்கிராச்சாரியை குருவாக வகித் துக்கொண்டு அரசாண்டான்.

கூரழகுராணம், இராமன் வைகுந்தமடைந்த வத்தியாயம்,
98-வது செய்யுள்.

வெளியில்கேள்விச்சக்கிரணையாசானுக்கிவியப்பினொடு
மொளி மம்வடிவேற்றண்டனந்தவுலகங்காத்துவருநாளில்
வனையார்மென்றோளையெனும்வெள்ளிமகளைவனிதாகக்
கனிசேர்தண்டனநீதிடலுங்கன்னிதாதையொழுரைத்தாள்.

* Vide. Ellis' Papers on Mirasi Right. P. 246.

99-வது செய்யுள்.

மண்டுநீர்வளங்கூர்தேய மறைமுனி சாபர்தன்னுற்
தண்டகாரணியமாகிக் கிடந்தது சனங்களெல்லாம்
கிண்டவணுறைத றன்னால் வியன்சனத்தானமாகி
யண்டூர்போன்றதைய வவ்விடமென்ற சொன்னான்.

என்னுஞ் செய்யுட்களால் தண்டகன் குருவின் புத்திரியாகிய அனலையைக் கற்பழித்தமையால் இவன் இராஜ்யம் மாரியினால் அழிவுண்டுபோயிற்றென்ற துலங்குகின்றது. இதற்குப்பிறகே தொண்டமானால் ஆளப்பட்டது.

கிளையகபுராணம், நாட்டுப்படலம், 2-வது செய்யுள்.

அண்டரும்புகழ்துண்டரானுண்டு துண்டரநாடாய்த்
தண்டகன் பின்னரானுண்டு தண்டகனாடாய்ப்பின்னர்த்
தொண்டமானுண்டு தொண்டனாடெனத் துலங்கிற்றென்ப
பண்டயன்படைப்புத்தொட்டுப்பயிலுமித்தொல்லையாடு.

இதில் துண்டரானுண்டு, பிறகு தண்டகன் ஆண்டு, கடசியில் சூரியகுலசோழன் பரம்பரையிலுதித்த தொண்டமானால் ஆளப்பட்டதெனப் பரிமளிக்கின்றது. இத்தண்டகாரணியத்தை தொண்டமான் ஆண்டதால் “தொண்டநாடு, தொண்டமண்டலம்” எனப்பட்டது.

2. தொண்டநாட்டெல்லை.
கம்பர்.

மேற்குப்பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்.
ஆர்க்குமுலரி யணிசிறுக்கு—பார்க்குநாயர்
தெற்குப்பினாங்கி திகழிருபுதின காடம்
நற்றொண்ட நாடெனவே நாட்டு.

மேற்கு:—தேங்காற்ற மலைத் துடர்ச்சியினோர் பாகமாகிய
பவளமலை.

வடக்கு:—திருப்பதி அல்லது திருவேங்கடம்.

* Vide On The Original Inhabitants of Bharatavarsa or India P. 225, 236.

† Vide, The Madras Journal of Literature and Science for the session 1888-89. Ch. XII. P. 229.

கிழக்கு:—வங்காளக்குடாக்கடல்

தெற்கு:—பிணங்கிநதி. இப்பெயர்கொண்ட நதிகளிரண்டு இவ்விரண்டும் நந்தி துர்க்கமாலையி லுற்பத்தியாகி ஒன்று வடபிணங்கி என்னும் பெயரைப்பெற்று கடப்பை நெல்லூர் ஜில்லாக்களுக் கூடே சென்று சமுத்திரத்தில் விழுகின்றது. தென்பிணங்கி சேலம், தென்ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கூடே சென்று கூடலூருக் கருகில் சமுத்திரத்தில் விழுகின்றது. இக் கவியில் குறிக்கப்பட்ட தெற்கெல்லை இத்தென்பிணங்கிநதியே! இதை சேயாறு என்றும், பெண்ணையாறுபென்றும், ஈழநாட்டுப் பெண்ணை பென்றுங் கூறுவர்.

தொண்டமண்டலத்தின் வடகோடியிலிருக்கிற புலிக்காட்டே ரிக்கு (Pulicat lake) அருகாமையில் சுவர்ணமுகி நதியோரமாயிருக்கும் ஸ்ரீ அரிக்கோட்டை என்னுங் கிராமத்திலிருந்து தென்பிணங்கி நதியின் முகத்துவாரத்திற்கு நேர்கோடொன்றிழுந்தால் சற்றேரக்குறைய 160-மயில் தூரமென யூகிக்கப்படுகின்றது. இதனால் இத்தொண்டநாடு நேர்தென்வடல்தூரம் 20-காதம் அதாவது 160-மைல் என விளங்குகின்றது.

புகழேந்தி.

செயாறுதெற்குத் திருவேங்கடம் வடக்கு
மாயாகடல் கிழக்கு மானையீர்—மேய
இட்பகிரி மேற்கே யிதுதொண்டநாட்டின்
இடந்தனைச் சொன்னா ரிசைத்து.

மேற்கு:—இடபகிரிமலை, இது நந்தி துர்க்கத்தின் அருகிலுள்ளது.

வடக்கு:—திருவேங்கடம்.

கிழக்கு:—வங்காளக் குடாக்கடல்.

தெற்கு:—சேயாறு*. இப்பெயர்கொண்ட நதிகளிரண்டு, ஒன்று ஈழநாட்டுப் பெண்ணைக்கு உபநதியாகிய புண்ணிய ஆறுக்கு வடக்கும்; "சென்கமா" (Senga-

* Cheyar, Vide, Chingalput District Manual. Ch. I. P. 1-2.

-ma.) என்னும்இடத்திற் கருகிலுள்ள "சாவடைமலை" (Jawadi) யிலுதிதனச் சென்று, காஞ்சி புரத்திற்குச் சற்று தென்கிழக்கே திருமுக்கடல் என்னுமிடத்தில் பாலாற்றோடு கூடுகின்றது. மற்றொன்று ஈழநாட்டுச் சேயாறு என்று சொல்லப்படும். அதுதான் சேலம் தென்ஆற்காடு ஜில்லாக்களின் வழியே செல்லும் தென்பிணங்கினி பெண்ணை தென்பெண்ணையாறு. இதுவே தெற்கெல்லை.

தென்பிணங்கியென்னும் நதிக்கு ஈழநாட்டுச் சேயாறு என்னும் பெயருண்டானதற்குக் காரணம் சோழலம்ஸத்தைச் சார்ந்த ஈழன்* இலங்கையை கைபற்றுமுன், தற்காலத்தில் மைசூர் எனப்படும் இராஜ்யத்தின் தென் கிழப்பகுதியை யாண்டுகொண்டிருந்தபடி யால் அந்தநாட்டிற்கு ஈழநாடு என்னும் பெயருண்டாயிற்று. தென்பிணங்கி என்னுஞ் சேயாறு அந்த ஈழநாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற படியால் அதற்கு ஈழநாட்டுச் சேயாறு எனப்பட்டது.

திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், நாட்டுப்படலம்

1-வது, செய்யுள்.

வண்டிரமலர்த்தேன் மார்தும் பெண்ணையின் வடபால்வேழம்
கண்டிரவங் கண்டார்க்குக் காளத்தி வரையின்தென்பால்
மண்டிரப்புணரி மேல்பாற் பவளமா சைலக்கிழ்பாற்
முண்டிரத்திருநாடென்னு மதன்வளந் தொகுத்துச்சொல்வாம்.

மேற்கு—பவளமலை.

வடக்கு—காளத்திமலை

கிழக்கு—வங்காளக்குடாக்கடல்

தெற்கு—பெண்ணையாறு.

தொண்டமான் ஆளுங்காலத்தில் வடக்கெல்லை திருவேங்கடத்தையும், அதற்கு வடகிழக்கில் சில பத்துமயில் தூரத்திலுள்ள காளத்தியையும் வரையறுத்திருக்கின்றது. இவனுக்கு முன்

* Vide Tennent's Ceylon, Vol. I, Part III. Ch. X. P. 395, அருணைபுராணம், தீர்த்தச்சுருக்கம், 21-வது செய்யுள்காண்க,

தடகன் ஆளுங்காலத்தில் வந்தயமலை வரைக்கும் முள்ள பூமியை தண்டகாரணிய* மெனப்பட்டது.

கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், அகத்தியப்படலம்

3-வது செய்யுள்.

பண்டயவயன்றரு பாலகில் லரும்

முண்டரு மோனரு முதலி னோர்களத்

தண்டகவனத்துறை தவத்துளோர்கடாம்

கண்டனிராமனைக் கவிக்குஞ் சிந்தையார்.

என்பதால் நீராமர் வருங்காலத்தில் இத்தண்டகநாடு காடாகி இடைக்கிடையே இருடிகளாலும், திராவிடராலும், வசிக்கப் பட்டுவந்தது. பிறகு அர்ச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரை காலத்திலும், இராஜகுயாகத்தில் சகாதேவன் தட்சணம் நோக்கி திக்குவிஜயஞ்செய்த காலத்திலும், ஏறக்குறைய காடுகள் முழுவதும் எடுபட்டுப்போயிற்று. பிறகே சூரியகுலசோழன் வம்ஸத்தவனாகிய தொண்டமானால் ஆளப்பட்டுவந்தது. கடசியில் இத்தொண்டநாட்டின் ஓர் பகுதியாகிய வடஆர்க்காடு, திருப்பதிக்கருகிலுள்ள சந்திரகிரி பட்டணத்தையாண்ட ஓர் அரசனால் ஆளப்பட்டுவந்தது. இவன் உத்தரவால். 1639-ம், வருடத்தில் அங்கிலேயர் குடியிருக்கும்படி அனுமதிபெற்று, பிறகு 1646-ம் வருடம் அவ்வரசு துலுக்கரால் நசித்துவிடப்பட்டது. கடசியில் 1752-ம் வருடத்தில் அங்கிலேயரால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டது. 1763-ம் வருடத்தில் செங்கல்பட்டை ஆர்க்காடு நவரப்பால் அங்கிலேயருக்கு ஜாகிராகவிடப்பட்டது. இவ்விதம் தொண்டவம்ஸம் நசித்தது.

ச. ஈழன்.

அருணாசலபுராணம், தீர்த்தச்சுருக்கம்,

21-வது செய்யுள்.

புண்ணிய வாறுதேய்வ மலைக்குமேற் றிசையிற்போங்கும்

கண்ணிய புண்ணியாற்றா ரென்மபேர் நகரந்தானும்

*தண்டகாரணியம்:—“It appears to have designated the greater portion of the Country South of the Kristna River, down to the extreme of the Peninsula of India and especially the district afterwards called Tondamandalam.” Vide Rottler's Dictionary, Part III P. 13, “A forest South of Oude” (Winslow Dictionary.)

எண்ணிய நதியின்முழி யீழ்மேன் றரசன்றிங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந்தீர்தான் வடிவமும் பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) “தெய்விகம்பொருந்திய அருணாசலமலையின் மேல் பாரிசத்தில் புண்ணியநதி என்று ஒருநதியுண்டு, அதனருகே புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரம் உண்டு, அதையாண்ட ஈழன் என்கிற அரசன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்நதியில் மூழ்கித்தீர்த்து, நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான்” என்பதாம்.

இதில் கூறும் அருணாசலமலை தென் ஆர்க்காட்டின் வடமேல்கோடியிலுள்ளது. இதை சோணகைலம் எனினும், திருவண்ணாமலை எனினும் ஒக்கும். இதற்கு மேல்பாரிசத்திலேயே புண்ணிய ஆறு என்னும் நதியோடுகின்றது. இதை விருஷநாவதிநதி எனவும் அழைக்கப்படும். இவ்விருஷநாவதிநதி அல்லது புண்ணிய ஆறு தென்பெண்ணையாற்றின் உபநதியாகும். அது மைசூர் கோலார் ஜில்லாவின் மேற்கிலும், நந்திதர்க்க மலை யின் தெற்கிலுமுள்ள வேக்கலேரி மலையின் கீழ்ச்சுருகிலுதித்து தென்கிழக்காய் சேலத்தினுடேசென்று, அங்குஷக்கிரிக் கருகில், மேற்படி வேக்கலேரியிலையின் தென்மேற்குச் சுருகிலுள்ள மார்க் கண்டேஸ்வரர் கோவிலுக்கருகில் உதித்து, தென்னோக்கியோடி வரும் மார்க்கண்டாநதி† போடு கலந்து, திருவண்ணாமலைக்கு சில மயில் மேற்கிலும், சேலத்தின் கிழக்கிலேயிலும், உள்ள கிருஷ்ணகிரிக்கருகில் தென்பெண்ணையோடு சேருகின்றது. இப் புண்ணிய ஆறு அல்லது விருஷநாவதி நதியின் தென்கரையிலேயே புண்ணிய ஆற்றார் உள்ளது.

“Atur:—Chief town of the taluk of the same name; situated on the trunk road from Salem to Cuddalore, and on the Varisshthavathi river. A large Fort and Post Office. Vide, The Indian Companion or General Statistics of India, P. 870.

* இவ்வுரை மழவை—மகாலிங்கையரது.

† Vide The Mysore and Coorg, Vol. II, P. 138.

† Vide, The Mysore and Coorg, Vol. II, P. 126, 128.

§ Vide, A Manual of the Salem District, Ch. III, P. 81-82.

இதில் “ஆற்றார் என்பது சேலத்திலுள்ள ஒன்பது தாலுக் காக்களூர் ஒன்று. அது விருஷநாவதிநதி அல்லது புண்ணிய ஆற்றின் கரையிலுள்ளது” எனவுங் கூறுகின்றது. இப்பகுதி மேற்கூறிய அருணாசலபுராணச் செய்யுளை பொத்துவருகின்றது, அருணாசலபுராணத்தில் கூறிய புண்ணிய ஆற்றாரையே அங்கிலேயப் பகுதியில் ஆற்றார் எனப் பட்டிருக்கின்றது. ஈழராஜன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அவ்விருஷநாவதி ஆற்றில் மூழ்கிப் போக்கியதால், அவ்வாறு புண்ணிய ஆறுமெனவும், அதையடுத்த ஊர் புண்ணியவாற்றார் எனவுங் கூறப்பட்டது. இப் புண்ணிய ஆற்றார் அல்லது புண்ணியநகரம் மைசூரின் தென் கீழ்ப்பகுதியும், சேலத்தின் வடபகுதியுமாகிய ஈழநாட்டிற்கு ஈழராஜன் ஆளுங்காலத்தில் இராஜதானியாயிருந்த சிறப்புறுபட்டினம். அப்பாகத்தை ஈழராஜன் ஆண்டமையால், அப்புண்ணிய ஆற்றாக்கும், ஜாவடைமலைக்கும் மத்தியிலுள்ள ஓர் மலைக்கு ஈழகிரி* எனவும்; இவ்விழநாட்டுச் சேல்வம் தென் பெண்ணையாற்றிற்கு ஈழநாட்டுப் பெண்ணை யெனவும் பெயரளிக்கப்பட்டது. ஈழநாட்டுப்பெண்ணை எனினும், தென்பெண்ணை யெனினும், தென்பிளங்கினி எனினும் பொருந்தும். இத்தென் பெண்ணையாறு மைசூர் நந்திதூர்க்கத்தின் கீழ்ச்சுருகில் சென்னகேசவமலைக்கருகில் உதித்து, தென்னைக்கி பெங்களூர் ஜில்லாவிலுடேசென்று, பிறகு கீழ்நோக்கி சேலத்தில் இருஷணகிரிக்கருகில் புண்ணிய ஆற்றையேற்று, தென் ஆர்க்காட்டைக்கடந்து, கூடலூருக்கு சில மயில் வடக்கில் சமுத்திரா சங்கமாகின்றது†. இப்பெண்ணையாற்றைச் சுட்டி:—

கம்பர்.

கடல்மீழ்க்குத்தெற்குக் கரைபொரு வெள்ளாறு
குடதின்சிறி கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏண்டுப்பெண்ணையிருபத்து நாகாதம்
சோனாட்டுக் கேல்லையெனச் சொல்.

* Vide The Salem District Manual Vol. I. P. 90, 91, 97, 129, 176, 289, 291, 362, 363; 440, 413 to 416, 446: The Indian Companion or General Statistics of India, P. 876, and The Madras Journal of Literature and Science Vol. XV, No. 34, P. 41.

† Vide, The Mysore and Coorg, Vol. II, P. 75 The Indian Companion or General Statistics of India, P. 819; Pope's History of India. Introduction, P. 26; and Manual of The South Arcot District, Part II, P. 175.

இப்பிரதேசத்தில் சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை ஏண்டுப் பெண்ணை எனப்பட்டிருக்கின்றது. “வடதிசையில்—வடக்கில், ஏண்டு=ஈழநாட்டு. பெண்ணை=பெண்ணையாறு; அதாவது, சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை ஈழநாட்டுப்பெண்ணை. யெனப்படும். இதை “உல்லியம் டெய்லர்” (William Taylor.) மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

“East as far as the sea, to the south as far as the Vellar, to the West as far as Cotta-Karei, as far as the Penniyar (river) of the Yenad (country) to the north, to the extent of twenty-four kadams (240 miles); are the boundaries of the Solam Kingdom.” Vide Oriental Historical Manuscripts, Vol. II, Appendix D, P. 26.

இவ்விரு பகுதிகளிலுங் கூறும் ஏண்டு என்பது ஈழநாடு எனப் பொருள்படும், அது “சோழநாடு, சோனாடு” எனப்படுவதைப் போலென்க.

கட்டளை கவித்துறை.

ஈண்டுடிசண்டே மலைநாட்டிலொன்று கொங்கேழுவையை
வாணாட்டேழு நடுநாட்டெழுமூன் றென்றைந்தாம் வடக்கிற்
சோனாட்டொருநாற்றுத் தொண்ணுற்றேற்றேர்வர் துணுவத்தொ
நாணாட்டியதொண்ட நன்னாட்டிலாணந் திருநகரே. [ஈறு]

என்னும் இப்பாசரத்தில்வரும் ஈண்டு ஈழநாடைக்குறிக்கும் இதனால் ஈண்டு எனினும், ஏண்டு எனினும், ஈழநாடு எனினும் பொருள் ஒன்றே! இதை யணுகித்தெ கம்பரும் ஏண்டுப்பெண்ணை என்பது ஈழநாட்டுப்பெண்ணையே. இத்தென்பெண்ணையாறு ஈழநாஜன் ஆண்ட ஈழநாட்டில் உற்பத்தியாகி, அவ்விழநாட்டுச் சேல்வத்தால் ஈழநாட்டுப்பெண்ணை யெனப்பட்டது. இதைப்போல் நந்திதூர்க்கமலையில் “பாலாறு, வடபெண்ணையும்” உற்பத்தியாகின்றது. பாலாறு நந்திதூர்க்கமலையில் உற்பத்தியாகி, கீழ்நோக்கி தொண்டநாடாகிய வட ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களுக்குடேசென்று சமுத்திராசங்கமாகின்றது*. வடபெண்ணை நந்தி

* Vide, A Manual of The Chingleput District, Ch. I, P. 1.

தூர்க்கமலையில் உற்பத்தியாகி வடநோக்கி அனந்தபுரம்சென்று, அதற்குக் கிழக்கிலுள்ள கடப்பை நெல்லூர் ஜில்லாக்களுக்கிடே சென்று சமுத்திரசங்கமாகின்றது*. இவ்வட பெண்ணையும், பாலாறும் பாயும் பாகத்தை ஈழன் ஆண்டதாகப் புலப்படவில்லை, ஆண்டிருந்தால் அவைகளும் அப்பெயரைப்பெற்றே யிருக்கும், அப்படி ஆளவுமில்லை. அப்பாகம் தொண்டநாட்டோடு சேர்க்கப்படும். தென்பெண்ணையையும் பாகத்தையே அதாவது மைசூரின் தென் கிழப்பகுதியையும், சேலத்தின் வடபகுதியையுமே ஈழன் ஆண்டதாக நூற்கள் தெரிவிக்கின்றது. அதனால் அத் தென் பெண்ணையாறு ஈழநாட்டுப் பெண்ணை யெனப்பட்டது.

புகழேந்தி.

கடல்கிழக்குத்தெற்கு கரைபுரளும் வெள்ளாறு
குடதிசைக்குக் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசைக்கு
ஈழமுதலர் யிருபத்து நாகாதம்
சோழநாட்டெல்ல யெனச் சொல்.

இங்கே சோழநாட்டிற்கு “வடதிசையில் ஈழமுதலா” எனச் சொல்லியிருக்கின்றது, “வடதிசைக்கு=வடக்கில், ஈழம்=ஈழநாடு, முதலா=ஆதியாக; அதாவது “சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை ஈழநாடு முதல்” எனப்படும். இதை “உல்லியம் டெயிலர்” மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

“The sea to the East, to the South the Vellar, to the West Cotta-Karee, to the North as far as Ila; being twenty four kadams is the boundary of the Solam country.” Vide, William Taylor's Oriental Historical Manuscripts, Vol. II, Appendix D. P. 26.

இதில் “டெயிலர் துரை” ஈழம்வரைக்கும் (As far as Ila.) என்றார். மேலே “புகழேந்தி” ஈழமுதலா என்றார். இருவர் வாக்கும் சோழதேசத்திற்கு வடவெல்லை ஈழநாடு எனப்படுகின்றது. அதாவது “மைசூர், சேலத்தையே” ஈழநாடு எனப்படும்.

* Vide, Pope's History of India, Introduction P. 25, and Mysore and Coorg, Vol. II, P. 134.

Mirtanjeya Pattar.

“To the East the Sea, on the South the Vellar, on the West Cottei-karei, on the North Izham (or Ilam), from East to West twelve Kadams, from South to North twelve Kadams; making together twenty-four Kadams. The boundaries of the Cholan country”. Vide. Oriental Historical Manuscripts, vol. II. Appendix D. P. 27.

இப்பிரயோகங்களில் கூறும் ஈழம் என்பது ஈழநாடு எனப் பொருள் படும். “சேலத்தின் தென்பகுதி, தென் ஆர்க்காடு, திருக்ஷூப்பள்ளி, தஞ்சாவூர்” என்பவைகளையே சோழநாடு எனப்படும். இச்சோழநாட்டிற்கு வடக்கிலேயே “சேலத்தின் வடபகுதியும், மைசூரும்” இருப்பது. அப்பகுதியையே ஈழன் ஆண்டதாக அருணாசலபுராணத்தாரும், டென்னட் (Tennent), டெயிலர் (Taylore) துரையும் தேடித்தீட்டியிருக்கின்றார்கள். அதுகளை யணுகித்தே கம்பரும், புகழேந்தியும் சோழதேசத்திற்கு வடவெல்லை ஈழம், ஈழநாட்டுப்பெண்ணை என்றது. இதை இன்னும் வற்புறுத்துகின்றார் கம்பர்.

ஏரெழுபது, பாயிரம், 4-வது கவி.

ஈழமண்டலமுதலென வுலகத்
தென் னுமண்டலத்தெரி படைவேந்தர்
நாழமண்டலந் சேம்பியன் மரபினோர்
தாமெலாம் பிறந்திரிய பல்வளத்தின்
வாழமண்டலம் கனகமு மணிகளும்
வரம்பில் காவிரிகுரம் பினிற்கொழிக்குஞ்
சோழமண்டலமிதற்கினை யாமெனச்
சொல்லுமண்டலஞ் சொல்வதற்கில்லையே.

இச்செய்யுள் சோழராஜாக்களது ஆட்சிசெல்லக்கூடியதேயம் “ஈழமண்டலமுதல்” என வரையறுத்திருக்கின்றது. ஈழனுத்தொன் டனும் சோழனுக்குப் பகுதிக்கட்டக்கூடியவர்கள். அதனாலேயே கம்பர் “ஈழமண்டலமுதல் சேம்பியன்மரபினோர் வாழமண்டலம்” என்

பது. இதை வாதுவூர் புராணத்திலும், 'சேலஞ் சரித்திரத்திலும்' காண்க. இக்கம்பர் வாக்கு மேலே "சுழமுதலா" எனக் கூறிய புகழேந்திவாக்கிற்கு ஒத்துவருகின்றது. அதனால் இருவர் வாக்கும் சுழநாட்டை சோழநாட்டிழந்த வடவேலியெனத் துணிகின்றது.

"In 205. B. C. The easy success of the first usurpers encouraged the ambition of fresh aspirants, and barely ten years elapsed till the first regular invasion of the island took place, under the illustrious Ela, who, with an army from Mysore, (then called Chola) subdued the entire of Ceylon, north of the Mahawelliganga, and Compelled the chief of the rest of the island, and the kings of Rohuna and Mayah., to acknowledge his supremacy and become his tributaries."† Vide. Sir James Emerson Tennent's Ceylon. Vol. I. Part III. ch X, P. 395.

"இ. மு. 205-ம் வருடத்தில், இலங்கைக்குப் போனவர்கள் எளிதில் ஜெயமடைந்த காரணத்தால் தைரியமடைந்து, மற்றவர்களும் போய் இராஜ்யத்தைக் கைபற்ற வேண்டுமென் மனோப்சித்தனர். பத்துவருடத்திற்குள்ளாக மைசூரிலிருந்து கீர்த்திப்பெற்ற சுழாஜன் இலங்கைத் தீவின்மேல் படை யெடுத்துச்சென்று, மகாவல்லி கங்கைநதிக்கு வடக்கிலுள்ள பூமிமுழுமையுஞ் ஜெயித்து, மிகுதிபாகமாகிய "ரோகண்ணமேயா" என்னும் பட்டணங்களின் அரசர்களை யுந் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கப்பங்கட்டும்படி செய்தான்" எனச் சிலோன் சரித்திரத்தில் செப்பியிருக்கின்றது. இப்பகுதி சுழன்

* To this grand old empire the Barahmahal and the adjacent districts of Salem, North and South Arcot, and Mysore, belonged from the earliest historical period in which traces of them have been discovered, when they were conquered and annexed to their dominions by the chola kings of Tanjore". vide, Salem District manual, Vol. I. ch. I. P. II.

† Vide. Turnour's Epitome. P. 17; Rajavali. P. 188; and Bajaratnacari. ch. II.

‡ இ. மு. (B. C. Before Christ) என்பது கிருஸ்து பிறப்பதற்கு முன் காலத்தையும், இ. பி. (A. C. or A. D. After Christ.) என்பது கிருஸ்து பிறப்பதற்குப் பின் காலத்தையும் குறிக்கும்.

என்னும் அரசன், மைசூர் பிரதேசத்தை யாண்டவன் எனவும் அருஞ்சலபுராணத்தை யொத்துவருகின்றது.

"Near Elloora, a fine tank has of late years been repaired by government, and affords the means of irrigation to a very fertile tract of land. The spring that here rises, is supposed to possess miraculous properties, and to have cured the Rajah Eloo of his leprosy; in gratitude for which, he is said to have excavated the remarkable temple of Kailas, in the neighbouring hills. This most excellent Princess, whose life was devoted to acts of Philanthropy and Piety, has built many wells and baolees in this part of the country for the use of the way farer." Vide The Madras Journal of Literature and Science in 1849. Vol XV, No. 36, P. 519.

"எல்லூராவுக்குகில் சில வருடங்களுக்குமுன் கவர்ன்மென் டாரால் பழுதுபார்க்கப்பட்ட ஒரு நேர்த்தியான தடாகம் உண்டு, அதில் சுழாஜன்முழி தனக்குண்டாகிய தஷ்டநோயை* போக்கியதால், அறியுதப்பொருளை யுடைத்தாயிருப்பதாகயெண்ணி அதைச்சூழ்ந்த பிரதேசங்களில் பாத்திரிகர்களுக்கு உபயோகப்படுமபடி கோயில் தடாகம் முதலியவைகளைக்கட்டி, பரோபகாரச்சிந் தையையும், பக்தியையும் வளர்த்துவந்தான்." என "மதராஸ் ஜர்னலில்" கூறியுள்ளது.

இப்பகுதியிற்குரிய சுழாஜனைப்போல், இரண்யவன்மன் சிவ கெங்கையிலுமுழி வெண் குஷ்டத்தை போக்கியதாக கோயிற் புராணத்திலும்; நிருகச்சக்கிரவர்த்தி நெகளைநதியில் முழி குஷ்டத் தைப் போக்கியதாக "மைசூர் அண்டு கூர்க்கு" (Mysore and Coorg. Vol. II. P. 147. 175.) சரித்திரத்திலும் கூறியுள் ளது. ஆனால் "மதராஸ் ஜர்னலில்" சுழாஜன் நதியில்முழி குஷ்டநோயை தீர்த்ததாகவும், "அருஞ்சல புராணத்தில்" பெண் ணுவத்தைப் போக்கியதாகவும் பாடபேதம் ஏற்பட்டிருப்பி

* Vide The Indian Companion or General Statistics of India, P. 689, 1016, 1083,

னம்; ஈழராஜன் என்பவன் ஒருவன் உண்டெனவும், அவன் ஏதோ ஒரு கோயம்போக்கிச் சீர்த்தியோடு, மைசூர் பிரதேசத்தை யாண்டான் எனவும், அதனால் அம் மைசூர் பிரதேசம் "ஈழம், ஈழநாடு, ஈழமண்டலம்" என்னும் பெயரைப் பெற்றதெனவும் புதமேந்தி, கம்பர் முதலியோர் வாக்கால் செவ்வெனே துலங்கி வந்தது. எவரால் எந்நகர் விளக்கமுற்றதோ அவர் பெயரால் அந்நகரை அழைக்கப்பட்டல் ஆன்றோர் வழக்கு*. அது சோழராஜனால் ஆளப்பட்ட திருசிற்றப்பள்ளி, தஞ்சாவூரை சோழம் எனவும், பாண்டியராஜனால் ஆளப்பட்ட மதுரை, திருநெல்வேலியை பாண்டியம் எனவும் கூறுவதைப்போல்; ஈழராஜனால் ஆளப்பட்ட கேலத்தின் வடபகுதியையும், மைசூரையும் "ஈழம், ஈழநாடு, ஈழமண்டலம்" எனப்பட்டது.

2. இலங்கை என்பது இந்துநேசத் தரசாட்சிக்குட்பட்ட ஓர் தீவு. இது இந்தியாவுக்குத் தெற்கில் இந்துமகாசமுத்திரத் திவிலுள்ளது. "லங்கா" என்பது மைஸ்கிருதவார்த்தை. "சிறப்பினர், சோதியுள்ள" என்பது சப்தார்த்தம். இத்தீவை புத்தர்தல்களது காலியத்தில் "இந்தியா ஓரத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட முத்தி" என்றனர், சின் "இரத்தினத்தீவு" என்றனர், கிரேக்கர் "மானிக்கத்தீவு" என்றனர். இத்தகைய சிறப்புறு தீவை பூர்வம் இராவணனால் அரசாட்சி செய்யப்பட்டது, இராவணன் இராட்சதக்குலத்தவன், ஸ்ரீராமர் காலத்தவன், இராவண சம்மரத்திற்குப் பிறகு இலங்கை முக்கால்பாகம் சமுத்திரத்தால் முழு கப்பெற்றது, † சின்ன கால்பாகம் யாக்கர் நாகர் என்னுஞ் சாதி பார்களால் வசிக்கப்பட்டு வந்தது. புாக்கால்பேயையும், நாகர் பாயும் வணங்கப்பட்டவர்கள். இவர்கள் நமதேசத்து திராவிடர்

* கந்தராஜர்த்திகவாய்கன் தேவாரம், திருவார்த்தொகை, 7வது பதிசத்தையும், பழனித்தலபுராணம், கர்செய்குடும், 18-வது செய்யுளையுங்காண் and vide Bengal District Gazetteers, Vol. III, Ch. I, P. 1.

† Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. I, ch. I. P. 3-4; and Pope's History of India. Introduction, P. 28.

‡ Vide. Rajavali. Vol. II. P. 180, 190; and Tennent's Ceylon Vol. I. Part. I. ch. I. P. 9.

§ Vide Tennent's Ceylon. Vol. 1. Part. III. ch. II. P. 830 and History of Ceylon Part. I, P. 3.

களாகிய "குறவர், மறவர், வேடர்" இவர்களைப் போன்றவர்கள். இவர்களையே இலங்கைக்குப் பூர்வகுடிகள் எனப்படும்*: இவர்கள் இலங்கையை இராவணனுக்குப் பிறகு, 548, B. C. வருடம் வரைக்கும் அதாவது கலியுகம் 2558-ம் வருடம் வரைக்கும் சுயேச்சையாய் புழங்கப்பட்டு வந்தார்கள். பிறகு 548-B, C, வருடத்தி லிருந்து, 277 A. D. வருடம்வரைக்கும், அதாவது, 821 - வருடம் குரியகுல வரசகுலிய கிஷபன் பரம்பரையினுதித்த, 54 அரசர்களால் வரிசைக்கிரமமாக ஆளப்பட்டுவந்தது, "குரியகுல கிஷபனி" லிருந்து "மஹாசன்" வரைக்கும் ஏற்பட்ட 54, அரசர்களது அரசாட்சிக்கு பெரிய அரசாட்சியென்ற "மஹாவம்சோ" என்னும் புத்தகத்தில் கூறியுள்ளது. "மஹாவம்சோ" என்றால் "பெரிய அரசாட்சியின் வம்ஸம்"† என்பது சப்தார்த்தம். இம் "மஹாவம்சோ" என்னும் புத்தகம் சிங்கள தல முகவியுத்த கங்களுள் ஒன்று, இது "டாட்டுசெரு" அ. சனது மாமலுசிய "மஹாசனமோ" என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இதை முன்பு கமெனப்படும். இம்முன்பாகத்தை "டர்னர்" தரையால் 1886-ம் வருடத்தில் அங்கிலேய பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டது. பின்பாகம், 278-A. D. வருடத்திலிருந்து 1799-A. D. வருடம் வரைக்கும் அரசாண்ட 130-அரசர்களது அரசாட்சியைக் குறிக்கும். இவ்விருட்டாம்பாகம் ‡ பார்க்கிரமபாகு அரசனது உத்தர வால் இயற்றப்பட்டது. இவ்விருபாகத்திலும் ஏற்பட்ட இலங்கை பாசர்கள் 174 குறும், 2842. வருடம் ஆண்டார்கள். § அதாவது அங்கிலேயவாண்டு 1799-ம் வருடம்வரைக்கும் இலங்கையை அரசாண்டார்கள். பிறகு அங்கிலேயரால் கவாநிமைமாக்கிக்கொள்ளப் பட்டது.

* Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. II. 828.

† Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. I. P. 815; and The History of Ceylon. Part. II. ch. IV. P. 19.

‡ Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. I. P. 820. to 824; and Mahavamsa.

§ இரண்டாம்பாகம். 1889ஆத்தில் (I. C. Wijesinha) "கிஷபினு" என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

¶ Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. I. P. 817, and Epitome of the History of Ceylon.

இலங்கை அரசவம்ஸாவளி.

அரசர் பெயர். ஆண்டவருடம்.	அரசர் பெயர். ஆண்டவருடம்.
1. விஜயன் I B.C. 543	28. மகாநாகன் A.D. 9
2. உபதீசன் ... 505	29. அமந்த காமினியப்பன் 21
3. பாண்டுவாசன் ... 504	30. கானஜெயானுதீசன் ... 30
4. அபயன் ... 474	31. குலாபயதீசன் ... 33
5. பாண்டபயன் ... 437	32. சிவாலயன் ... 35
6. முத்துவிவன் ... 367	33. சுழன் or சுழநாகன்† II 38
7. தேவமூர்த்தி ... 307	34. கந்தமுகசிவா ... 44
8. உதயன் ... 267	35. அகலலேததீசன் ... 52
9. மகாசிவன் ... 257	36. சுபயராஜன் ... 60
10. சுரதீசன் ... 247	37. வாசாபயன் ... 66
11. சேனன் ... 237	38. வங்கணேசதீசன் ... 110
12. அசிலன் ... 215	39. கஜபாகு ... 113
13. சுழன்* I ... 205	40. மகாலகநாகன் ... 135
14. துத்தகாமத ... 161	41. பக்திகன் ... 141
15. சதாதீசன் ... 187	42. கனிததீசன் ... 165
16. துதுலதீசன் ... 119	43. குலநாகன் ... 193
17. லஜதீசன் ... 119	44. குத்தநாகன் ... 195
18. கலதநாகன் ... 109	45. ஸ்ரீநாகன் I ... 196
19. வலகம்பயன் ... 104	46. உரகதீசன் ... 215
20. உதயன் ... 90	47. அபயதீசன் ... 237
21. வேதகாபயன் ... 88	48. ஸ்ரீநாகன் II ... 247
22. மகாகுல மகாதீசன் ... 76	49. விஜயன் II ... 245
23. கோரநாகன் ... 62	50. சிங்கதீசன் ... 248
24. குடதீசன் ... 50	51. ஸ்ரீசிங்கபூதன் ... 252
25. அதிஸன் ... 47	52. கோதபயன் ... 254
26. மாகலதீசன் ... 42	53. சடதீசன் ... 267
27. பக்திக்கபயன் ... 20	54. மகாசன் ... 277

* இவ்வீழன் மைசூரிலிருந்து படை பெடுத்துவந்தவன். இவ்வீழனுடைய இலங்கை சுழன் எனவும், சுழநாடு எனவும், சுழமண்டலம் எனவும் உறப்பட்டது.

† இவ்வீழன் மாணிக்கவாசகர் காலத்தவன். இவனை சுழநாகன் எனப் பட்டிருக்கின்றது. "நாகன்" என்பது இலங்கை அரசருக்குள்ள பலபட்ட பெயர்களில் ஒன்றென விளக்குகின்றது. அதனுடையே "சுழன் + நாகன் = சுழநாகன்" எனப்பட்டது. "கலதகாசன், கோரநாகன், மஹாநாகன், குட்டநாகன், ஸ்ரீநாகன்" என மற்ற அரசர்களையும் அழைத்தல் லரிசு. Vide. The mahavamsa, Part. I. II; Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. P. 320 to 324, and The History of Ceylon. Under "The List of Kings"

இவ்வைம்பத்துநாறு அரசர்களும் பெரிய அரசாட்சி அல்லது மகா வம்ஸத்தைச் சார்ந்தவர்களாகும்.

3. விஜயனும், இலங்கையும்:—"கௌதமபுட்டா" இவ்விலங்கைக்கு முன்னுதரம் வந்திருக்கின்றார், இவரால் இலங்கைத்தீவின் புத்தசமயத்தவர் ஆயினார்கள். இப்புத்தப் பிரசங்கியாகிய "கவுதமா" (543, B. C.) 2450, வருடத்திற்குமுன் அதாவது கலிமா 2558-ம் வருடத்தில் இறந்துவிட்டார். அதேவருடத்தில் கங்கநாதி தீரத்திலுள்ள ஓர் சிற்றரசனின் குமாரனாகிய விஜயன், தன் தகப்பனாரால் தூரத்தப்பட்டு சில சேனையோடு "புட்லா" என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் வந்திறங்கினான்* பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் அதிபதியின் குமாரத்தியை கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டு, அவளுடைய முகாந்திரத்தால் அத்தீவை கைபற்றிக்கொண்டு, தன் வீயூரா என்னும் பட்டணத்தை தலைநகர மாக்கிக்கொண்டு, தன் பிராவழியாய் வந்த "சியாலா" (Sihala) என்னும் பெயரை அத்தீவுக்களித்த அரசாண்டான். "சியாலா" என்பது நாளாவர்த்தி யில் "சிங்களம்" எனமருகியது இதைநோக்கியே நாளதும் சிங்களம் என்பது இலங்கையை. விஜயன் கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டவன் யாக்கர் வம்ஸத்தவன். இவர்களை தற்காலம் வேடர்கள் என்றழைக்கப்படும். ஸ்ரீலங்கை இத்தியா எவ்விதம் திராவிடர் வசப்பட்டுருந்ததோ அவ்விதம் இலங்கையும் இராவணனுக்குப் பிறகு யாக்கர் வசப்பட்டுருந்தது. விஜயன் தனக்கு ஆதிக்கம் ஏற்பட்டதும், யாக்கஸ்தீரீயை நீக்கிப் பாண்டியராஜன் பெண்டியர் கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டான், இத்தயனுசரித்த அவ்விஜயன் வம்ஸத்தவர்கள்

* Turnour's Mahawansa. ch. VI. P. 50; Tennent's Ceylon. Vol. 1, Part. III. ch. II. P. 330, 332. ch. III. P. 335.

† Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. III. P. 336. and also footnotes of the same Page. "Sihala, Singhala, (and Singhalese) Silan, Seylan and Ceylon"

‡ Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. II. P. 328.

§ Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. X. P. 386.

¶ Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. X. P. 386; ch. VII. P. 371; Ibid. P. 53; Gustav Oppert's On the Original Inhabitants of Bharatavarsa or India. ch. VI. P. 130; Mahawansa, ch. VII. P. 53; The Rajavali. P. 173; The Geography of Ceylon, P. 14; History of Ceylon. Part. II. ch. I. P. 5; and Oriental Historical Manuscripts Vol. I. ch. III. P. 183. Note section. I.

ளும் இந்துதேச வராகுமரிகளையே மணந்துவந்தனர், இவர்கள் எல்லாம் அதாவது, 54. அரசர்களும் சூரியகுலத்தவர்கள் ஆகுவர்.

"It was necessary, however, that they should be of the Soorea or Rajahwanso in consequence, the king of kandy were obliged to procure queens from the continent of India, and Madura was the state that was usually applied to, to furnish princess." Vide Davy's Ceylon, Account of the Interior and its Inhabitants. P. 164.

"கண்டி அரசர்கள் சூரியவம்ஸம் அல்லது இராஜவம்ஸத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகும். அவ்வரசர்கள் இந்தியா தேசத்து இராஜகுமரிகளையே பெண்சாதிக்காகத் தெரிந்துக்கொள்ளுதல் அவற்றின் மதையே, கிசேஷமாக வரிக்கும் இடம். கண்டி இலக்கையினுள்ள ஓர் தெப்பத்துப்பட்டினம்."

In theory the singhalese monarchy was elective in the Despondants of the Solar race; in practice primogeniture had a preference, and the crown was either hereditary or became the prize of those who claimed to be of royal lineage. On reviewing the succession of kings from. B. C. 307 to A. D. 1815 Vide. Forbie's Eleven years in Ceylon, Vol. I. ch. IV. P. 80.

"சூரியகுலத்திலுதித்த சிங்கள அரசர்கள் பரம்பரையாகவாவது அவ்வம்ஸத்தவர்களாகவாவது துடர்ந்து சற்றேரக்குறைய 2200. வருடம் இலங்கையை ஆண்டுவந்தார்கள்." இவ்விரு பகுதிகளால் விஜயனும் அவன் வம்ஸத்தவர்களும் சூரியகுலத்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும்.

இவ்விஜயன் கலிங்கதேசத்தரசனது பெண்ணின் புத்திரன்* கலிங்கதேசம்†, அமராவதிக்கு வடமேற்கிலுள்ளது. அதற்குத்

* Vide. Mahawanso. ch. VI. P. 43; Tennent's Ceylon, Vol. I. Part. III. ch. X. P. 395; and History of Ceylon. Part. II. ch. I. P. 4.

† Kalinga.—"The name of a country supposed to extend from below Cuttack to the vicinity of Madras" (Winslow).

தற்காலம் "கஞ்சம்" ஜில்லாயென்று பெயர். இப்பொழுது ஓர் நகரம் கஞ்சம் ஜில்லாவில் கலிங்கப்பட்டணம் என வழங்கிவருகின்றது. கலிங்கதேசமே தெலுங்குதேசமென மருவித்தென்று கூறுவாறு முண்டு. கலிங்கனால் அரசுபுரிந்தது. கலிங்கன்யாதி மகாராஜனுடைய குமாரன் அனுவென்பவனின் பதினாந்தாவது தலைமுறையில் தோன்றினவன். சந்திரகுலத்தவன். ஐம்பத்தாறு அரசர்களில் ஒருவன்* இக்கலிங்கனது புத்திரியாகிய சுப்பா தேவியின் குமாரனே விஜயன் என்பவன், இவ்விஜயனுக்குப்பிறகு சிங்களதேயத்தை 173. அரசர்கள் வரிசைக்கிரமமாக ஆண்டுவந்தார்கள். இச்சிங்களம் ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்று, இவைகளால் இந்து அரசர்களில் விஜயன் வம்ஸத்தவர்களுையுஞ் சேர்த்தெண்ணப்படுமெனத் துணியப்பட்டது.

4. "ஈழனும் இலங்கையும்." மேலே ஈழன் என்னும் பெயரையுடைய அரசன் ஒருவன் உண்டெனவும், அவன் மைசூர் பிரதேசத்தின் தென் கீழ்ப்பகுதியை ஆண்டவன் யெனவுந் தெரிவித்தனம். அவன் குமாரன் பிறகு சிலகாலம் பொருத்து இலங்கையின்பேரில் படையெடுத்துச்சென்று, அவ்வுரை கைபற்றியான் டான். அப்படி யாண்டது, இலங்கையை யாசாண்ட சூரியகுல விஜயனுக்கு 388. வருடத்திற்குப்பிறகு எனப்படும். இவன் இலங்கைக்குப் பதினாண்டாவது அரசன் ஆகும்.†

A Chera king, it is said, had two sons Cheran and Kongan. A dispute arose between the two brothers and so a division was made, east going to the younger. This story has the same historical value as the story of Helen and his sons, "Kongu History" P. 3.

"சேரனுக்கு சேரன் கொங்கன் என இரண்டு குமாரர்கள் உண்டு. அவர்கள் இருவருக்கும் சச்சரவுண்டாகி, பாகம் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. கீழ்ப்பாகம் சிறுவனுக்கு ஏற்பட்டது, இச்சரித்திரம் ஈழராஜனது குமாரர்களுக்கு ஏற்பட்ட சரித்திரத்தை யொக்கும்."

* Vide Ancient History of India, Vol. I, Part II. Ch. VII. P. 120.

† Vide The Mahavamsa, Part I, P. 1, Table 1, Under the List of Kings, and Tennent's Ceylon Vol. I, Part, III, Ch. I, P. 320

களாகுவர். மைசூர் பிரதேசமே விக்கிரமார்க்குண்டதாக பூர்வ நூல் வழக்கு. ஈழனும் அப்பிரதேசத்தை விக்கிரமார்க்குளுக்கு 150 - வருடத்திற்குமுன் அரசாண்டதால், அவனை யுஜ்வம்ஸத் தவன் எனப்பட்டதேயன்றி வேறன்று, ஈழன் மேற்படி நூலாதி களால் சோழவம்ஸத்தவன் யெனப்படும்.

"Although the petty kings of Rohanna and Maya submitted to pay tribute to Ela, his personal rule did not extend south of the Mahawelliganga." vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part III. Ch. V. P. 355.

"ரோகண்ணு மேயாதேசத்து சிற்றரசர்கள் ஈழனுக்கு உட்படிந்து பகுதிகட்டிவந்தாலும், அவ்வீழனுடைய அதிகாரம் மகாவல்லி கங்கைக்கு தெற்குவரைக்கும் பரவவில்லை." எனவும்;

"Previous to this date a king of Rohanna during the usurpation of Ela. B. C. 205. had appropriated land near Kalany for the repairs of the dagoba." vide. Rajaratnacari* P. 37.

"ஈழன் என்பவன் இலங்கையை கைபற்றுத்தும்பு முன் தேதியில் ரோகண்ணுதேசத்தரசன் புத்தகோயிலை ஜீரணைத்தாரணஞ் செய்தற்காக கல்யாணிக்கு அருகாமையிலுள்ள நிலங்களை கவாதீனமாக்கிக்கொண்டான்." எனவும்,

"Ela, a Tamil prince from the kingdom of Chola, having probably heard of the success of Sena and Guttika, determined to contend with their victorious rival. Landing his army at the mouth of the Mahawelliganga, he marched directly upon Anuradhapura defeated Asela, who attempted to oppose his progress, and subdued the whole island except Ruhuna. He erected 82 forts, and probably founded Mantola, near Manner. This was the first great Tamil invasion. Ela was a follower of the Brahmanical religion and according to some historians, sought to root out Buddhism by des-

* Vide Mahavamsa. Ch. XXXIII, P. 203.

trouying temples and dagobas. It is acknowledged, however, that he acted justly towards friends and foes. At the head of his bed, there was a bell, with a long rope, that it might be rung by those who had any complaint." vide, The History of Ceylon, Ch. II. P. II.

"ஈழன் என்பவன் சோழதேசத்திலிருந்து படை எதேஜுவந்த தமிழ் அரசனாகும். மகாவல்லி கெங்கையின் முகத்துவாரத்தில், தன் சேனையோடு வந்திறங்கி, நேராக அனுராதபுரம்சென்று, அசீலா என்னும் அரசனைத் தோற்கடித்து, ரோகண்ணாதவிர முழுத்தீவையுங் கைபற்றிக்கொண்டு, முப்பத்திரண்டு கோட்டைகளைக் கட்டியாண்டான். இதுவே இலங்கைக்கு முதல் தமிழ் அரசனது படையெடுப்பு. ஈழன் பிராமணமதத்தைச் சார்ந்தவன். ஆராச்சிமணிகட்டி பட்சாபாதமில்லாமல் அரசாட்சி செய்தான்." எனவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகிய இவ்வாறு அங்கிலேயப் பகுதிகளால் ஈழன் என்பவன் ஒருவன் உண்டெனவும்; தமிழ் அரசன் எனவும், சோழதேசத்தவன் எனவும் விளங்குவதோடு, தமிழ் அரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டியர்களோடும் சேர்த்தெண்ணப்பட்டவன் எனவுந் துணியப்படும்.

5. ஈழராஜனது கிர்த்தி:—ஈழராஜன் இலங்கையைக் கைபற்றி "அனுராஜபுரம்" என்னும் நகரை தலைநகரமாக்கிக்கொண்டு அரசாண்டான். இந்நகர் "அரிபோந்தியின்" கரையிலுள்ளது. அனுராஜபுரத்தின் தென்கோடியிலுள்ள விஜிடாபுரத்தில் அரண்களையும், அகழியையும், அதற்குரிய வாயல்களையுங்கட்டி ஆளுகலோடு, முப்பத்திரண்டு அரண்கள் அல்லது கொத்தளங்களையும் அதுராஜபுரத்தில்கட்டி கிர்த்தியோடு அரசாண்டான்*. இவனைப் பலனால் கொல்லப்பட்டது. அப்படிக்கொன்ற இடம் விஜிடாபுரமாகும். அவ்விடத்தில் ஓர் உற்சவம் நடத்தப்பட்டது. வருவாறு:—

"Summoning within the town, the inhabitants of the neighbourhood, within the distance of a yojana, he held a festival in honour of king Ela, consuming the

* Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part I. Ch. III. P. 107, and Part III. Ch. V. P. 354, The History of Ceylon. Ch. II. Part II, P. II.

corpse in a funeral-pile on the spot where he fell, he built a tomb there; and ordained that it should receive honours. Even unto this day; the monarches who have succeeded to the kingdom of Lanka, on reaching that quarter of the city, whatever* the procession may be, they silence their musical band.† Vide Tournour's Mahavanso Ch. XXV. P: 99.

“சுழராஜனைக்கொன்ற ஸூத்தகமனுவரசன் விஜிடபுரத்திற்கு யோஜனை தூரத்திலிருக்கும் அடுத்த ஊராகளை பட்டணத்துள் அழைப்பித்து, சுழராஜன்பேரால் ஒரு உற்சவம் நடத்திக் கனம் ண்ணினான். இதோடு சுழன் விழுந்த இடத்தில் அவனது சுவத்தைக்கொளுத்தி, அவ்விடத்தில் ஒரு சமாதிகட்டி, ஒவ்வொருவரும் அந்த சமாதியை கண்ப்பதேவனோடுமேன்மும் ஏற்பாடு செய்தான். அவனுக்குப்பிறகு அவ்விடங்களை அரசுக்குத் துடர்ந்துவரும் அரசர்கள் பட்டணத்துள் எவ்வித கோலாகாலத்துடன் பவுனிவரினும் அப்பாகத்தை சந்திக்க யேற்படின, அவ்விடத்தில் அவர்களது வாத்தியகோஷ்டத்தை நிறுத்தி கனம் பண்ணுவார்கள்” எனப் பட்டிருக்கின்றது.

இப்பகுதியில் வரும் (Even unto this day) இக்காலத்திலும் என்னும் பிரிசனை “இலங்கையை சிங்கள அரசர்கள் குளுங்காலபரியந்தம்” எனப் பொருள்கொள்ளும். “இதை “டர்னர்” தகையும் அங்கீகரிக்கின்றார். இலங்கையை அங்கிலேயர் கைபற்றும்வரைக்கும் சுழராஜன் சமாதிக்கு கனம் ஏற்பட்டதாக கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் சுழராஜனுடைய கீர்த்தியும், பிரதாபமும் (B. C. 205-ம் வருடத்திற்குமுற்பட்ட, A. D. 1798-ம் வருடம் வரைக்கும் அதாவது) 2000-வருடம் அவ்விடங்களில் அடிபட்டேவந்ததாக விளங்குகின்றது.

* “In procession, pay the same honour, and.”

† “These honours continued to be paid of the tomb of Ela, up to the period of the British occupation of the kandyan territory.” Vide. (note by Mr. Tournour) and The History of Ceylon Part II. Ch. III. P. 18.

இதோடு அவ்விழன் இறந்த இடத்தில் ஒரு ஸ்தம்பங் கட்டப்பட்டது*. இந்த ஸ்தம்பத்தை “சுழரா”† (Ellora) என்றழைக்கப்படுகின்றது. அது விஜிடபுரத்தில் உருபாலிமா குளத்திற்கு 165-அடிக்கு தெற்கிலுள்ளது. அவ்விடத்திலேயே சுழராஜன் சமாதியுமென்க. இந்ற்கு 300-அடிக்கு சுற்று தென்கிழக்கில் சுழன்பெயரால் ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அது சிவனடியார்களுக்கு “அப்பர் சுவாமிகோயில், சுந்தார் சுவாமி கோயில்” எனக் கட்டியிருத்தலைப்போல், “சுழராஜன் கோயில்” கோயில்” எனக் கட்டியிருத்தலைப்போல், “சுழராஜன் கோயில்” (Ela Dagoba) எனக்கட்டி வணங்கப்பட்டுவந்தது. அது மேலாயிருப்பதாக 50-வருடத்திற்குமுன் “டென்னட் துரை” கூறியிருக்கின்றார்.

சுழராஜன் பெயரால் ஒரு வேட்டாறு பராக்கிரமபாகுவால் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை “சுழராஜ” என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும். சிவலிய சித்தியாகோவிலுக்கும், அப்பகிரிகோவிலுக்கும் மத்தியில் ஒடும் நதிக்கு “அலபானியீழா||” என்னும் பெயரளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சுழன்பெயரால் ஒரு வழியும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது, அதை “சுழன்வழி” என நாளதும் அழைக்கப்படுகின்றது.

* “A Pillar to mark the spot where Ela was encountered by Dutugaimunu.” Vide Tennent's Ceylon, Vol. II. Part X. Ch. I. P. 576; and Ch. II. P. 10; and The Pictures of Russia and its Peoples. P. 33, 36.

† குரும்ப அரசன் விழுந்த இடத்தில் தொண்டனல் ஒரு ஸ்தம்பங் கட்டப்பட்டது, இதைப்போல் சுழனுக்கும் ஏற்பட்டது. Vide, On the Original Inhabitants of Bharatavarsa or India. Ch. XII. P. 228.

‡ Dagoba - A circular structure built to contain relics of Buddha or some Buddhist saint. Vide “Collins' Graphic English Dictionary;” and Tennent's Ceylon. Vol. II. Part X. Ch. I. P. 578; and Ch. II. P. 610.

§ Vide. Reports of Messrs Adams, Churchill and Bailey “On the Ellahara canal” Forbes's Eleven years in Ceylon. Vol. II. P. 95. Tennent's Ceylon. Vol. II. Part X. Ch. I. P. 574.

|| Vide Tennent's Ceylon. Vol. II. Part. X. Ch. II. P. 610.

அவ்வழியை ஆச்சரியமும், அழகும், மதுத்துவழம் பொருந்திய வழி என்றார் டென்னட் துரை*.

இலங்கையில் ஆறு ஊர்கள் “சுழம்” பெயரால் அழைக்கப்படுவதாக† “போர்ச்சுகல்” தேசத்தார் A. D. 1685-ம் வருடத்தில் எழுதிய இலங்கைதேசப்படத்தில் குறிப்பித்திருக்கின்றார் இதை (Ceylon Observer) “சிலோன் அப்சர்வர்” என்றும் பத்திரிகையில் A. D. 1857-ல் குலையில பாகுரித்திருக்கின்றார்.

ஆகிய இத்தியாதி பிரமாணங்களால் சுழராஜன் என்பவன் இலங்கை அரசரின் முதன்மையும், மதுத்துவழமுன்னவனென விளங்குவதால், அவன் பெயரால் சுமாதியும், ஸ்தம்பமும், கோயிலும், லெட்டாளும், வழியும், ஊர்களும் ஏற்படுத்தி இரண்டாவிர வருடகாலம் நினைத்தும், கடைப்படுத்தியும், வணங்கியும் வந்தாக்கல். இவ்வித கவரதை அவ்விரண்டாவிரம் வருடகாலம் இலங்கையை அரசாண்ட 161-அரசர்களுக்கும் ஏற்படவில்லை. அப்படி யேற்படாமையினாலேயே சுழராஜனை அவர்களுக்கு மேற்பட்டவன் எனவிளக்க (Illustrious Ela) “கீர்த்திப்பெற்ற சுழன்” என்றார்கள்; “மஹாநமோ, டர்னர், டென்னட், விஜிசினாயும்”. இக்கவரதை அச்சிங்கன் அரசர்களுள் எவ்வரசருக்கும் கிடைத்தில. இவைகளால் சுழராஜனது கீர்த்தி இனிதுவிளங்கும்.

8. இத்தியாதி கீர்த்தியால் அவ்விழன்பெயர்†. அந்நீவுக்காய் சுழம், சுழநாடு, சுழமண்டலம்” எனப்பட்டது.

* “Perhaps there is not a scene in the world which combines sublimity and beauty in a more extraordinary degree than that which is presented at the Pass of Ella.” Vide Tennent's Ceylon. Vol. II. Part VII. Ch. VII. P. 268. and The Geography of Ceylon. Vol. II. P. 34.

† Tennent's Ceylon. Vol. II. Part VI. ch. I. P. 5. and Part VII. ch. VI. P. 241, 243.

‡ Vide Mysore and Coorg Vol. II. P. 227.

பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம், 890-வது செய்யுள்,

அந்நகரி லமர்ந்தங்க ணினிதுமேவி
யாழிபுடைகுழந்தொலிக்கு மீழந்தன்னின்
மன்னுதிருக்கொணமலைமகிழந்த செங்கண்
மழவினையார்தமைப்போற்றி வணங்கிப்பாடிச்
சென்னிமதிபுனை மாடமாதோட்டத்திற்
நிருக்கேதிச் சரத்தண் ணல்செய்யபாத
முன்னிமிகப் பணிந்தேத்தியன்பரோடு
முலவாதகிழி பெற்றரு ருவகையுற்றார்.

இதில்வரும் “சுழம்” என்பது இலங்கையைக் குறிக்கும், அது சுழராஜனால் அந்நாட்டிற்காகியது. இதை சிங்கன் (Izham) “இஸ்ஸாம்” என்பர் “போர்ச்சுகல்” (Ilanare) “இயநர்” என்பர். தமிழர் (Ilam) “சுழம்” என்பர்* “சுழ்துவணமீர னியமேமம்”. (பிங்கலன்) என்பதால் சுழம் என்பது நாட்டைக் குறித்தலோடு, “பொன்னையுள்” குறித்தலால், அந்நாட்டில் பொன்மலையிருந்ததாகவும், அதனால் அந்நாடு சுழம் என்னும் பெயரைப்பெற்றதெனவுஞ் சிதிரி கூறுவர், அப்படிக்கூறுதல் பிசகு எனவும்; அவ்விலங்கை பொன்னினையக்கூடிய பூமியல்லவெனவும் “சுண்ணாம்புக்கல், இரும்பு, காரீயம்” இவைகளே விளையக் கூடிய பூமிபெனவும்; டென்னட் துரை கூறுகின்றார். இதோடு அவ்விலங்கையில் பொன்கனி யிருந்ததாகவும் யாம்கேட்டிலேம் இதனால் சுழராஜனாலேயே அந்நாடு சுழம் எனப்பட்டதென விளங்கின

திருவாதவூரர் புராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம், 1-வது செய்யுள்.

தாமுநீடுவேணியண்ண ருள்விடாவோர்மாதவ
குழிஞாலவண்மையுண்மை யாயுநேயுநெஞ்சினுள்

* Vide. Tennent's Ceylon. Vol. I. Part. III. ch. X. P. 398

† Casie Chetty's Gazetteer, Vol. I, P. 59.

‡ Vide “The Geography of Ceylon,” under “Minerals” and also refer. Tennent's Ceylon, Vol. II. Part VII. Ch. I. P. 101.

சோழநாடுகண்டில்லை தொழுதுபின்புழுதிலா
சுழநாடுதன்னைநாடவெண்ணியங்கு நண்ணினார்.

இதில் இலங்கையை சுழநாடு எனப்பட்டிருக்கின்றது. அதை—
சோழன் + நாடு = சோழநாடு, (சோழராஜனால் ஆளப்பட்ட
நாடு)* என்பதைப்போல்;

சுழன் + நாடு = சுழநாடு (சுழராஜனால் ஆளப்பட்ட நாடு) எனப்
படும்.

“சுழம்” என்னும் பெயரோடு, இலங்கைக்கு “சிங்களம்”
என்னும் பெயரும் ஒன்றென “சிங்களமீழமாகச் செப்புவர்”
(சிவாகரம்.) “சுழஞ்சிங்களமீரணியமேமம்.” (பிங்கலன்) என்னும்
பகுதிகளில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இலங்கை அரசை ஸ்தா
பித்த விஜயன் தன் பிதாவழியாய்வந்த “சியாலா” (Sihala)
என்னும் பெயரை இலங்கைக்குச்சூட்டி அரசாண்டான். நாளா
வர்த்தியில் “சியாலா” என்பது “சிங்களம்” என மருகியது,
இதனால் இலங்கைக்கு ஏற்பட்ட “சிங்களம்” என்னும் பெய
ரும், விஜயனது தகப்பன் பெயரென விளங்கின. அதாவது
சியாலனால் † சிங்களமும், மிதிலனால் மிதிலையும், காந்தாரனால்
காந்தாரநாடும், குருவால் குருசுத்திரமும், கலிங்கனால் கலிங்க
நாடும் §, அஸ்தனால் அஸ்திபுரமும், மச்சனால் மச்சநாடும், அங்க
னால் அங்கநாடும்||, சேரனால் சேரநாடும், பாண்டியனால் பாண்டிய
நாடும், கொங்கனால் கொங்குநாடும், தண்டகனால் தண்டகாரணிய
மும், தொண்டனால் தொண்டநாடும், கோகையரால் மகோகைய
நாடும்¶, ஏற்பட்டதைப்போல்; சுழராஜன் ஆண்டமையால் இலங்கை
“சுழம், சுழநாடு” எனப்பட்டது.

* கலங்கத்துப்பரணி, இராஜ பாரம்பரியம், 14-வது செய்யுள் காண்க.

† Tennent's Ceylon, Vol I, Part. III. Ch. III. P. 335-336.

‡ “Sihala, Singhala (and Singhalese) Silan, Seylan and Ceylon.”

§ Kalanganagara, which took its name from the king Kalinga.
the son of Ann.” Vide Ancient History of India. Vol. 1. Ch. VII,
P. 120.

|| Vide Tod's Rajasthan, Vol. I. Ch. III. P. 42.

¶ சேரமான் பெருமானையுரை புராணம், 4-வது செய்யுள்காண்க.

சிவநாமப்பட்டுறோடைவெண்பா, 195-வது வெண்பா.

சோழமண்டலநீதாற்றுத் தொண்ணூற்றுக்கப்பாடல்
லீழமண்டலத்திலங்குபதி—வாழ்வுமிரு
மன்னுதிருக்கோணமாமலையின் மானுமைகோ
பொன்னேகோ ணேசப்புராதன.

இதில் சோழன் ஆண்டமண்டலத்தை சோழமண்டலம் எனவும் இனிது விளக்
வும், சுழன் ஆண்டமண்டலத்தை சுழமண்டலம் எனவும் இனிது விளக்
கியிருக்கின்றார். சுழராஜனை தமிழ் அரசனென மேலே எண்பித்
திருத்தலால், அவன் நாட்டை தமிழரசர்கள் நாடாகிய சேர
சோழ பாண்டிய மண்டலத்தோடு சேர்த்தெண்ணியது. இன்
மேல் வடுகு மலையாளநாட்டைப்போல் வரையாதொழிவர். இவை
களால் சுழராஜனால் இலங்கை “சுழம், சுழநாடு, சுழமண்டலம்”
என்னும் பெயரைப்பெற்றதென செவ்வனே துலங்குகின்றது.

7. சுழன் சோழனைப்போல் சூரியகுலத்தவனாகுவன். அதை
பல நூற்றுகளால் வற்புறுத்துவாம்.

“In theory the Singhalese monarchy was elective
in the descendants of the Solar race, in practice, primo-
geniture had a preference, and the crown was either
hereditary or became the prize of those who claimed to
be of royal lineage. On reviewing the succession of
Kings from B. C. 307 to A. D. 1815.” Vide Forbies'
Eleven years in Ceylon * Vol. I. ch. IV. P. 80, 97.

“சூரியகுலத்திலுதித்த சிங்கள அரசர்கள் பரம்பரையாகவா
வது, அல்லது அவ்வஸத்தவர்களாகவாவது துடர்ந்த சுற்றோர்
குறைய 2200-வருடம் “இலங்கையை ஆண்டவந்தார்கள்”. என
(Forbies) “போர்பீஸ் தரை” தாமியற்றிய கிலோன் சரித்திரத்
தில் செப்பியிருக்கின்றார். இதனால் மேற்கூறிய சிங்கள அரசர்
களில் அல்லது இலங்கை அரசர்கள் 200-பேரும் சூரியகுலத்தவர்”

* Vide Tables of Mahawansa and Tennent's Ceylon, Vol. I
Part III. ch. I. P: 320 to 324.

கள் எனத் துணியப்பட்டது. இவர்களுள் ஈழம் பதினான்றாவது அரசன். அதனால் அவ்விழனும் சூரியகுலத்தவனே யாகுவன்.

"It was necessary, however, that they should be of the Soorea or Rajah wanse, in consequence the Kings of Kandy were obliged to procure queens from the continent of India,* and Madura was the state that was usually applied to, 'to furnish princess.' Vide Davy's Ceylon, Account of the Interior and its Inhabitants, P. 164.

"கண்டி அரசர்கள் சூரியவம்ஸம் அல்லது இராஜவம்ஸத் தைச் சார்ந்தவர்களாகும். அவர்கள் இந்தியாதேசத்து இராஜ குமரிகளையே பெண்சாதிகளாகத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளுதல்,' என "டேவிஸ் துரை" கூறியிருக்கின்றார். கண்டி என்பது இலங்கைக்கு இராஜதானியாயிருந்த ஓர் சிறப்புடையபட்டினம். இது சமீப ரோக்குறைய இலங்கையின் மத்தியில், மகாவல்லி கெங்கையின் தீரத்திலுள்ளது. இக்கண்டி அரசர்கள் எல்லோரையுமே சூரிய குலத்தவர்களெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஈழன் என்பவனும் இக்கண்டி அரசர்களுள் ஒருவனுயிருப்பதால், அவனும் சூரிய குலத்தவனெனவே சொல்லப்படும்.

"Of fifty-one sovereigns who formed the pure Wijayan dynasty, two were deposed by their subjects, and nineteen put to death by their successors..... There is hardly a sovereign of the Solar race" Vide Tennant's Ceylon, Vol. I, Part III. ch. VI. P. 360, 361.

"விஜயன் வம்ஸத்தைச்சார்ந்த பரிசுத்தமான ஐம்பத்தோர் அரசர்களில் ஒருவர் குடிகளால் தள்ளப்பட்டார். பத்தொன்பதின் மர் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்கள் யெல்லாம் சூரியகுலத்தவர்கள்" என டென்னன் துரை கூறியிருக்கின்றார். இதில் ஈழ ராஜன் விஜயன் வம்ஸத்தைச்சார்ந்த ஐம்பத்தோர் அரசர்களில் ஒருவன். இந்த ஐம்பத்தோர் அரசர்களையே உயர்ந்த வம்ஸத்

* Vide Ibid. P. 53, and Turnour's Mahawanso, ch. VII. P. 34.

தவர்கள் எனப்படும். இலங்கை அரசர்கள் (Mahavanso = great Dynasty) உயர்ந்த வம்ஸத்தவர்கள், (Sulu wanse = Lower race) தாழ்ந்த வம்ஸத்தவர்கள் என இருவகுப்பின ராகுவர். அதில் விஜயனிலிருந்து மஹாசன் வரைக்கும் ஏற்பட்ட 54 - அரசர்களின் ஆட்சியை பெரிய அரசாட்சி அல்லது உயர்ந்த வம்ஸத்தவர்கள் எனவும்; மேகவண்ணிலிருந்து ஸ்ரீ விக் கிரம ராஜசিংகன் வரைக்கும் ஏற்பட்ட 120 - அரசர்களின் ஆட்சியை சிறிய அரசாட்சி அல்லது தாழ்ந்த வம்ஸத்தவர்கள் எனவுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றுள் ஈழன் சூரியகுலத்திலுதித்த பெரிய அரசாட்சியைச்சார்ந்த ஐம்பத்தினுக்கு அரசர்களுள் பதினான்றாவது அரசன்*, விஜயனுக்கு 338-வருடத்திற்குப் பிற பட்டவன். அதாவது, (B.C. 205) கலி. 2112-ம் வருடத்த வன். இவன் அநுராஜபுரம் என்னும் நகரை தலைநகராக்கிக் கொண்டு அரசாண்டவன். இந்நகர் "கடம்பாரதி" யின் கரையிலுள்ளது. இவ்விழனே மைதூரிலிருந்து படையோடு வந்தவன். இவ னும் சூரியகுலத்தவனே! அதை விளக்கவே (Either hereditary or became the prize of those who claimed to be of royal lineage.) "சந்ததியாக ஆண்டவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, அதைப் பிடித்தாண்டவர்களும் சூரியகுலத்தவர்கள்" எனச் சொல்லாம கின்றார். இதனால் "ஈழன் சூரியகுலத்தவன்" எனச் சொல்லாம லேயமையும். இதை யணசரித்தே இவ்விழன் குலத்திலுதித்த ஸ்ரீமத் திரிய பல கிரந்தப்பெயர்களுள் ஒன்று. இதை அமரத்தால் அறி யப்படும். உபமன்னியர் வாக்காகிய பத்தவிவசத்தை மொழி பெயர்த்த சேக்கிழார் "சாகுடி" என்பதை "சான்ருன்" எனத் திரித்து, "ஆன்" விருதியையேற்றி "ஈழக்குலச் சான்ருன்" என மனார், "சூரியகுலத்தவர்" எனப் பொருள்பட, சான்ருன் என்பது சூரியனது பலபெயர்களுள் ஒன்று. இது நிகண்டின் துணியு. "சான்ருனும் சான்ருனும்" ஒருபொருட் கிளவிகள் என்பது நன்னூலின் முடிவு. ஆகிய இவைகளால் "ஈழன் சூரிய குலத்தவன்" எனவே இனிது முடிக்கப்பட்டது.

* Vide. Tennant's Ceylon. Vol. I Part. III. ch I. P. 320. "In Singhalese chronicles".

8. ஈழராஜன் காலம்:—ஈழன் என்னும் பெயரையுடைய அரசர்கள் இருவருண்டு. அவர்களுள் முதல் ஈழன் (205. B. C.) கலி. 2897-ம் வருடத்தவன். இருஸ்துவுக்கு 205-வருடத்திற்கு முற்பட்டவனும், விக்ரமாதிசயனுக்கு 150-வருடத்திற்கு முற்பட்டவனும், இலங்கை முதலரசனாகிய விஜயனுக்கு 333-வருடத்திற்கு பிற்பட்டவனும், இலங்கைராச்சியத்திற்கு பதின்மூன்றுவது அரசனாகிய இவனே சோழதேசமாகிய மைசூரிலிருந்து இலங்கையின்மேல் படையெடுத்துச்சென்று, அதைக் கைப்பற்றி நீதியோடும், புகழோடும், கீர்த்தியோடும் அரசாண்டவன். இவனது பிரபாவத்தை மேலே கூறியுள்ளோம்.

ஈழன் இரண்டாமவான் (A.D. 88) கலி 3140-ம் வருடத்தவனும்; முதலீழனுக்கு, 243-வருடத்திற்குப் பிற்பட்டவனும்; மாணிக்கவாசகர் காலத்தவனும்; ஞானசம்பந்தர், அப்பர் இவர்களுக்கு முற்பட்டவனுமாகும். இவ்வீழனே மாணிக்கவாசகர்காலத்தில் தில்லைக்கேசியது. இவ்வீழனவர்காலமு மொன்றென பலநூற்களாலும் விளக்குவாம். ஞானசம்பந்தர்காலம், திருச்செங்காட்டங்குடியிற் பிறந்து, சிவபிரான் திருவடியின்கண் மெய்யன்புபூண்டு, போர்த்தொழிலில்லவ்வுனராய் அரசனிடம் தண்டத்தலைமை மேற்கொண்டொழுகிய சிறுத்தொண்டநாயனார் காலமாகும். அது ஞானசம்பந்தர் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருளிய காலத்தில், ஆங்கிருந்த சிறுத்தொண்டநாயனார், அவரை மெய்யன்போடு உபசரிக் கப்பட்டதாக பெரியபுராணத்திற் பார்க்கின்றோம் * இதோடு ஞானசம்பந்தரும் சிறுத்தொண்டநாயனாரைச் சிறப்பித்து.

“செந்தன்பூம்புனல்பரந்த செங்காட்டாங் குடிமேய
வெந்தநீரணிமார்பன் சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தன்பூங்கலிக்காழி யடிகளையே யடிபரவுஞ்
சந்தன்கொள்சம்பந்தன் மமிழரைப்போர்த்தக்கோரே”

என்னும் பாசுரத்தில் விகசிதப்படுத்தியிருக்கின்றனர். இதனும் அவ்வீழனவர்களுடைய நட்பின்திறமும், அவர்களது கால

* பெரியபுராணம், சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம், 23, 24-வது செய்யுள்களையும்; திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் புராணம் 468. 469-வது செய்யுள்களையும் காண்க.

மும் ஒன்றெனத் துணியப்படும். சிறுத்தொண்ட நாயனார் தம் காலத்தில் வடநாட்டில் “வாதாவி” என்னும் நகரமேற் படை யெடுத்துச்சென்று, அம்மன்னவனை முறியவடித்து, தம்மரசருக்குப் பெரும்புகழ் ஏதுவித்து, தாம்வீர சிம்மமென விளங்கினர். அது:—

பெரியபுராணம், சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்,
6-வது செய்யுள்.

மன்னவர்க்குத்தன்டுபேரற் வடபுலத்துவாதாவித்
தொன்னகரந்துகளாகத் துளைநெடுங்கைவரையுக்கைத்துப்
பன்மணியுரிதிக்குவையும் பகட்டினமும்பரித்தொகையு
மின்னனவெண்ணிலகவார்திங் கியலரசன் முன்கோணந்தார்.

என்னுஞ் செய்யுளால் இனிது விளங்கும். வடநாட்டில் தொகுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுப்பட்டபத்தால் நரசிம்மவருமன் என்னும் அரசனே! மேலேயுரைத்த வாதாவி நகரையழித்து தன் வசப்படுத்தினவன் யெனவும், தக்காலம் வாதாவி நகருக்கரசனாகியிருந்தோன் “புலிகேசன் இரண்டாமவான்” எனவும், பெறப்படுகின்றது. இந்நரசிம்மவருமன் பல்லவவேந்தர் மரபினில் வந்தோன். புலிகேசன்-II மேனாட்டு சளுக்கியவேந்தர் மரபினில் வந்தோன். பல்லவவேந்தர்களுக்கும், சளுக்கியவேந்தர்களுக்கும் பல்முறையாலும் போர்நிகழ்த்தனவென்பதும் அப்பட்டயங்க ளானே வெளிப்படை. பெரிய புராணத்தில் இவ்வரசன் பெயர் சொல்லப்பட்டதில்லையெனும், வாதாவி நகரின் காணப்படும் பல் லவ அரசன் கல்வெட்டுப் பட்டயமொன்று, அவ்வெற்றிக்குறி யோன் அரசனே என்றும், சிறுத்தொண்ட நாயனார் தம்மரசன் நரசிம்மவருமனுக்காக தண்டத்தலைவராய் படையெடுத்துச்சென்ற வர் எனவும் விகசிதப்படுத்தியிருக்கின்றது. இனி. மேலேகாட்டிய சளுக்கியவேந்தனாகிய புலிகேசன் - II. செங்கோலோச்சிய காலம் A. D. 609-முதல், 642-க்குள் என வடநாட்டு சிலாசாசன பரிசோதகராகிய, “டாக்டர் - ஹூஸ்ட்” என்பவரால் குறித் திடப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் புலிகேசவரசனை புறங்கண்ட

* Pulikesi - I, lived in the year. 489. A.D; Chingalput district Manual, ch. IV. P. 136. and. Salem district Manual. P. 8, 9.

காலம் சுமார் சற்றேராக்குறைய ஐந்து வருடமாகும். மேலே கூறிய அப்பர் காலமாகிய (A. D.) ஐந்துற்றைம்பதில், ஐந்துறு போக, நின்ற காலமாகிய (A.D.) ஐம்பதே! அரிமர்த்தன பாண்டியன், மாணிக்கவாசகர் காலமாகும். இம்மாணிக்கவாசகர் தம் காலத்தில் சோழராஜதானியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் கரிசித்து வணங்கி, மிக்கவிருப்பத்தோடு, சமுத்திரத்தால் சூழப் பெற்ற ஈழன் இராஜதானியாகிய இலங்கைக்குச் சென்றென நெனவும் * அக்காலத்தில் ஈழன் என்னும் ஒரு அரசனால் இலங்கை ஆளப்பட்டுவந்தன வெனவும் திருவாதவூரர் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூற்களில் விளக்கியிருக்கின்றது. அவ்விதம் ஈழன் என்னும் அரசன் ஒருவன் இலங்கையை ஆண்டிருப்பானேல் அவன் மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் இருந்திருத்தல்வேண்டும். அப்படி இருந்தானேன் “மகாநமோ” கூறியிருக்கின்றார். வருமாறு:—

By his demise, his younger sister Sivali, the daughter of Amanda, reigned for four months, when a nephew of Amanda named Ilanaga deposed her and raised the Canopy of dominion, in the Capital”. Vide George Turnour's The Mahavanso, ch. XXXV, P. 138.

“குலாயன் இறந்தபிறகு அவனுடைய சகோதரியும், அமர்தாவின் புத்திரியுமாகிய சிவேலை என்பவளால் நாலுமாதம் ஆளப்பட்டது. அப்பொழுது அமர்தாவின் சகோதரன் புத்திரனாகிய ஈழநாகன் என்பவன் அவளை அரசைவிட்டுத்தள்ளி, இராஜ்யத்தைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விண்ணாம்பின் இலங்கையை தன் வசப்படுத்திக்கொண்டது முதலாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதி அதாவது A.D. 38-ம் வருடம் என இலங்கைதேசசரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதை முன்கூறிய அரச அட்டவணையில் தெரிந்துகொள்க. இவன் சோழதேசத்திலிருந்து படையெடுத்துச்சென்று, இலங்கையைக்

* திருவாதவூரர் புராணம் புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம் 1. 2-வது செய்யுளையுள்; திருவிளையாடற்புராணம். மண்சுமந்தப் படலத்திலுங்காண்க.

கைபத்தி பிரகியாதியாய் அரசாண்ட முதலாம் ஈழராஜன் வம்ஸத்தில்வந்த இருபதாவது அரசன் எனவும், இலங்கை இராஜ்யத்திற்கு முப்பத்து மூன்றாவது அரசன் எனவும் இலங்கை சரித்திரங்கள்* எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதனால் ஓரண்டாம் ஈழராஜனும், மாணிக்கவாசகரும் ஏககாலத்தவரென முடிவு கட்டப்பட்டது.

9. ஈழன் ஆத்திரியாயை யுடையவன்:—மாணிக்க வாசகர் காலத்திலுள்ள ஈழராஜன்-11 புத்தசமயத்தவன். இவ்விழாஜன் காலத்தில் புத்தகுருக்கள் மாணிக்கவாசகரால் வெகுண்டு, சிதம் பர ஆலயத்தை புத்த ஆலயமாக கிரமாணிப்பதாக சபதஞ்செய்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர். இவர்களோடு இவர்களுக்கரசாகிய ஈழராஜனும் புறப்பட்டான்.

திருவாதவூரர் புராணம், புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம்,

17-வது செய்யுள்.

மன்னனுத்தனதுசெல்வமகட்டுது முகைநீங்கிப்

பொன்னினம்பலத்திலேகவென்பது பொருந்தவுன்னித் தன்னெடுந்தானே சூழத்தனிப்பெருஞ் சிவிகையேறிச் சென்னிரன்னுமேசேர்ந்து தில்லைநெல்லையுக்கான்.

(இ-ள்.) “புத்தராஜனாகிய ஈழன், தன்னுடைய செல்வம்போன்ற புத்திரிக்கு உண்டாயிருக்கும் ஊமைத்தன்மை நீங்கச் சிதம்பரத்திற்குப் போகவேண்டுமென்பதை நினைத்துத் தன்னுடைய சேனிகள் சூழ, சிவிகையிலேறிக்கொண்டு, சோழநாட்டில் வந்து, தில்லை நெல்லில் புருந்தான்” என்பதாம். இப்பாசரத்தில் ஈழராஜன்மாந்திரமல்ல, அவனுடைய செல்வப்புத்திரியாகிய ஊமைப்பெண்ணும் தில்லைக்கு வந்ததாகக் கூறியுள்ளது. இக்கருத்தை திருவிளையாடற் புராணமும் ஒப்புக்கின்றது.

திருவிளையாடற்புராணம், மண்சுமந்தப் படலம்,

109-வது, செய்யுள்.

இங்குவர்தோற்றவண்ணங் கேட்டவ ரிறப்பதின் பந் கங்குவிடென்றுதேற்றஞ் சமயத்திலாழ்ந்த வாந்திக்

* Vide Turnour's Mahavanso. Table I. and Tennent's Ceylon Vol. I. Part III. ch. I. P. 320, 321.

† திருவாதவூரர் புராணம், புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கத்தில் பாகக் காணலாம்.

கொங்கிவந்தாரான் முங்கைக் குயிற் பெடையெனத்தானின்ற
மங்கையைக் கொண்டேதில்லை மல்லன்மா நகரில்வந்தான்.

(இ-ள்.) “இப்புத்த குருக்கள் தோற்றதைக்கேட்டு அவர்
களது இறப்பதே இன்பம், தங்குதலே மோட்சம் எனச் சொல்
லும் புத்தசமயத்திலாழ்ந்த ஆத்திமாலையைத் தரித்த ஈழராஜன் தானீ
ன்ற ணமைய்பெண்ணோ தில்லைக்குவந்தான்” என்பதாம்.

திருவாதவூரர் புராணத்தில்கூறிய ஈழராஜன் சரித்திரத்தையே
திருவிளையாடற் புராணமும் கூறுகின்றது. அதனால் இருநூற்
களின் பகுதியும் ஒரு அரசனையே அதாவது ஈழராஜனையே குறிக்க
ின்றதென்பது முடிபு. ஆனால் இத்திருவிளையாடற் புராணப் பகு
தியில் ஒரு விசேஷம். ஈழன் சோழக்குலத்தவன் என்பதே! அது:—
“ஆத்திக்கொங்கிவந்தாரான்” என்பதால் விளங்கும்.

கொங்கு—வாசனை

இவர்—எழும்

ஆத்தி—ஆத்திமலரின்

தாரான்—மாலையையுடையவன்.

“ஈழன் ஆத்திமாலையுடையவன்” என்பது பொருள். ஆத்தி
மலை சோழனுக்குரியது.

திவாகரம்.

நேரியனார் தந்தர்க்கோ

னேரிமையையன்.

பிங்கல நிகண்டு.

ஆரின் கண்ணிய நேரியனையன்

சூரியன் புனனுடன் சோழன்பெயரே.

சூடாமணி நிகண்டு.

ஆரின் மாலையனே இள்ளி

யபயனே கோழிவேந்தன்.

இப்பிரயோகங்களில் வரும் “ஆர்த்திக்கோள், ஆரின் கண்ணி
யன், ஆரின்மாலையன்” என்பன அகர் “ஆத்திமாலையன்” எனப்

பொருள்படும். “ஆத்திமாலையன்” என்பது சோழனுக்குரிய பல
பெயர்களுள் ஒன்று * பெயர்த் திவாகர நிகண்டுகளால் தெளிகின்
றது. “ஆருத்த வேம்புகிராகுமோ வம்மானே” என ஆத்திமலை
சோழனுக்குரிய தென புகழேந்தியும் புகல்கின்றார்.

சூடாமணி நிகண்டு.

12-வது, தொகுதி, 147-வது செய்யுள்.

மன்னியசோனுக்கு வரிசிலைக் கொடிபனந்தார்
பொன்னியந்துறைச் சோழற்கே புலிக்கொடி யாத்திமலை
தென்னவன் மனக்குத்தானே சேற்கொடிவேப்பந்தாராம்
பன்னியகேழல்வேழப் பதாகையும் புலவருக்கே.

The metropolis of the Chola country is warriore.
Its principal mountains are colly and nery. Its
chief river is the Cauvery. The name of the king's
horse is Coram. His distinctive garland is the
flower of the Autte tree. The device on his Banner is
a tiger. He is of the Solar Pedigree". Vide The
Administration of the Madras Presidency Vol. I, P 125.
Footnote Nq. 8.

“சோழனுக்கு இராஜதான் உடையுந், மலை கொல்லிநேரியும்,
நதிகாவேரியும், குதிரை கோரமும், மலை ஆத்தியும், கொடிபுலிக்
கொடியும், தலம் சூரியதலமாதும்.” இவைகளால் “ஆத்திமலை
சோழனுக்குரியதே” விளங்குகின்றது. இச்சோழனுக்குரிய “ஆத்
திமாலைய” மாணிக்கவாசகர் காலத்திலுள்ள ஈழராஜனுக்கும் உரிய
தேன “ஆத்திக்கொங்கிவந்தாரான்” என்றனர் பரஞ்சோதி முனிவர்.
ஆகிய இவற்றை நோக்க ஈழன் சூரியதலத்தவனும், சோழநேச்சத்தின்
ஓர் பததியை அரசாட்சிசெய்தவனுமாத்திரமல்ல, சோழனுக்குரிய ஆத்தி
மாலையையும் உடையவன் எனத் துணியப்பட்டமையால், ஈழன்
சோழகுலத்தவன் என்பது முடிபு.

* திருவிளையாடற் புராணம், இத்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த பட
லம், 33-வது செய்யுளையும்; பழனித்தல புராணம், சேரர்கோன் சருக்கம்.
6, 10-வது செய்யுள்களையும். and Madura District Gazetteer, Ch. II.
P. 28, 29.

10. மாணிக்கவாசகர் காலத்திலுள்ள ஈழராஜன் சோழனது குலப்பெயராகிய வளவன் என்னும் பெயரையும் பெறுவன்.

திருவாதவூரர் புராணம்.

புத்தரை வாதிவென்ற சருக்கம், 84-வது, கவி.

சொல்லவல்லவர் மூகையாயினர் சொல்லிலா வொழுங்கையாம்
வல்லியேன் புதல்வித்த மூகைமறைந்து நல்லுரை கூடினா
நல்லதொண்டனுமக்கு நானென நாயனாவடண்ணை
யொல்லையிங்குழை பென்னவந்தவளுண்மைசேர வைவண்ணினான்.

(இ-ள்.) “பேசத்தக்கவர்கள் ஊமையாயினர் பேச்சில்லாத ஊமையாகிய என் புத்திக்கு ஊமைநீங்கி நல்லவாழ்த்தை பேசுவந்தால் நானுனக்கு நல்ல அடியவனாவேனென்று ஈழராஜன் சொல்ல, மாணிக்கவாசகர் சீக்கிரத்தில் அழைத்துக்கொண்டு வாவென, அவ் வீழ ராஜன் புத்தியும் உண்மைப்பொருந்திய சபைக்குவந்தான்” என்பதாம்.

85-வது, செய்யுள்.

நல்லியங்குமு னின்றகன்னியை நன்மை யாளருநாடியே
கன்னியின் மருள் செய்து பின்னர்கரைத்து முன்னிருந்தியே
யுண்ணுகியிருந்த புத்தனுரைத்த தர்க்கமவைக்கெலாந்
தண்ணருங்குழல்வல்லி நல்லுரைசாற்று தென்றுவிளம்பினார்.

(இ-ள்.) சபையிலே வந்துநின்ற ஈழன் கன்னிகையை மாணிக்கவாசகர் பார்த்து, திருபாளோக்கஞ்செய்து, பின்பு அழைத்து ஏதிரிலிருக்கவைத்து புத்தன் சொல்லிய தர்க்கங்களுக்கெல்லாம் வாசனைப்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்ணே! நீ யுத்தரஞ் சொல்லென்றான்” என்பதாம், இவ்விருகவிகளின் கருத்தையும் ஒத்துவருகின்றார் பாஞ்சோதி முனிவர்.

திருவிளையாடற் புராணம், மண்குமரந்தப் படலம்,

111-வது செய்யுள்.

அந்தணர்பெருமான்முன்போ யரசுந்தன்மகளைப்போகட்
டிந்தலோய்ரே தீர்க்கவேண்டு மென்றிரந்தானையன்

சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுனைத்தா டண்ணைச்
சிறந்தசெய்தருட்கணைக்காற்றிருந்திழை யவனைநோக்கா.

(இ-ள்.) ஈழராஜன் மாணிக்கவாசகர் முன்பு தன்னைப்பெண்ணை அனுப்பி, என்மகளுக்குண்டாகிய நோயை தேவரே! தீர்க்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவர் நேசபிரானை இருபாத தையுஞ் சிந்தித்து, அருட்கணல் அவனை நோக்கி.”

திருவாசகம், திருச்சாழல், 1-வது பாசரம்,

பூசுவதும்வெண்ணீறு பூண்பதும் பொங்குவதும்
பேசுவதும்திருவாயான் மறைப்போலுங்காணேடி

எனக்கேட்டனர் மாணிக்கவாசகர்.

பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதும் கொண்டெண்ணை
யீசுவ எனவயிர்க்கு பியல்பானான் சாழலோ,

என்று ஈழராஜன்மகள் அதற்கு விடை
கூறினள், அப்படி கூறியது:—

திருவாதவூரர் புராணம்,

புத்தரை வாதிவென்ற சருக்கம், 86-வது கவி.

பற்றுநன்குணராத புத்தர்பகர்ந்ததர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்றறிந்தவர்போல மன்னிய கன்னியாறுரைகூறினான்
மற்றுமங்கையர் சாழலாம்விளையாடலாக மகிழ்ச்சியா
லுற்றதம்பொருடண்ணை வாசகமாக வுண்மையரோதினார்.

(இ-ள்.) “பக்திநெறியறியாத புத்தரானவர்கள் சொல்லிய தர்க்க வார்த்தைகளுக்கெல்லாம், படித்தறிந்தவர்களைப்போல் இவ்விழ ராஜன் பெண்ணானவன் உத்தரஞ்சொன்னான், அதை மங்கையர் செய்யும் திருச்சாழல் விளையாட்டாக மகிழ்ச்சியினால் அப்பொருளை மாணிக்கவாசகர் பாடலாகச் சொன்னான்” என்பதாம்,

87-வது செய்யுள்.

ஈழமன்னனு மஞ்செழுத்து மியம்பி நீறுபுனைந்தபின்
முழுகின் மடிமைத்திறந்தவருத்தொண்டின னானினான்

எ. சைவசமயத்தவன். முதல் ஈழன் சைவ சமயத்தவன்
இரண்டா மீழன் புத்தசமயத்தவன், இவர் மாணிக்க
வாசகரால் சைவனுான்.

இதில் ஈழனுக்குரிய தொக் கூறிய இஸ்லேஷு அம்ஸங்களுமீச் சோழ
னுக்கும் உரியது. அதனால் சோழ அம்ஸத்தைப்பெற்ற ஈழனும், அவன்
தலத்தவராகிய ஸ்ரீமத் ஏறுதிநாதராயனாரும், அவர் வம்ஸத்தவர்களாகிய
கிராமணிகளும், சோழவம்ஸத்தவர்கள் என பகவரத்தாணியைப்போல்
புறையப்படும். இத்திறம் கல்விநெறி யுணர்ந்தாரீர்க்கே பெறப்படும்.

டு. ஏனாதிநாத நாயனார்*.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
பதிகம்.

“ ஏனாதிநாதன்வனடி யாரீக்து மடியேன் ”

பெரிய புராணம், ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்,
2-வது செய்யுள்.

வேழக் கருமபிஞ்ஞெடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
 ருழக் கதிர்ச்சாலி தானேங்குந் தன்மையதாய்
 வாழக் குடி தழைத்து மன்னியவப் பொற்புதியில்
 ஈழக் குலச்சான்று ரேனாதி நாடனார்.

(இ-ள்) வேழக்கரும்புகளோடு மெல்லிய கரும்புகளும் குளிர்ச்சிபொருந்திய வயல்களில் தம்வளர்ச்சியில் தாழும்படி கதிர்களை யுடைய செந்நெற்பயிர்கள் ஒங்கிவளருகின்ற தன்மையையுடைய தாய் வாழ்கின்ற அங்குள்ள சூடிகள் தழைத்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற அந்த அழகிய எயினூரில் ஈழராஜன் துலத்தில் அவதரித்த துரியன் மரபினையுடையவர், (அவர் யாரோனில்) ஏனத்தாத நாயனார் என்று சொல்லப்பட்டவர்." இப்பிரயோகத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஏனத்தாதநாயனார் என்பவர் சிவத்தொண்டியுரிந்து, சிவபதவிபடைந்த சிவனடியார்கள் ஒருவர். இவர் ஆயுதவித்தையால்வரும்

* பாய்ப்பாணத்திற் குட்பட்ட பதினொரு வரசகுல நாயன்மார்களைக் குறித்து பேசாது ஏனெனினாத நாயனரை மாத்திரம் அரசரென விளக்க யேற்பட்டது. அந்நாயனரை உமாபதி வேளாளருக்குக்கீழ் அமைத்திருப்பதா லென்க.

ஊதியத்தை அன்பருக்கு வினியோகித்து வந்தவர், இவர் குலத்த வனுடைய அதிசூரனால் தொழிற்பொறுமைக்கொண்டு வஞ்சித்துக் கொல்லப்பட்டார், இத்திறம் “உபமன்னிய பக்தவிலாசம், அகஸ்திய பக்தவிலாசம், நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, சேக்கிழார் பெரியபுராணம்” முதலியவைகளால் இனிது உணர்த்தப்படும், மேற்பகுதியில் எடுத்தாந நாடினா “ஈழக்குலத்தவர்” என்றார், இவர்மாதிரிமன்று நம்பியாண்டார் நம்பியுந் கூறியிருக்கின்றார்.

நம்பியாண்டார்நம்பி திருவந்தாதி,

11-வது செய்யுள்.

பத்தனைவேளைநாதனைப் பாரிநீ டெயினிதன்னு
ளத்தனைத் தன்னோடமர்மலைந் தானெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்பி டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளும்
பித்தனை யீழ்க்நிலைப் ரொன்பரிநீ நீணிலத்தே.

(இ-ள்.) “நிலவுலகத்தின்கண் உயர்ந்த எயின்னாரில் வாழ்
ந்த முதல்வரும், மெய்ப்படுத்திய சிறந்தவருமாகிய ஐந்திர நாயுடீர்த்
தன்னாடன் போரிசேயத் அந்திரானது; தெற்றியில் திருவெண்ணிற்
றைக்கண்டி, தன் கையிலிருக்கும் ஒப்பற்ற வாகட்டையை விடாமல்,
அவ்வதிஞான் தன்னை வெட்டுமபடி நின்றுருளிய நிக்தியரை
இந்த அுகன்ற நிலவுலகத்து, ஈழக்குலத்தில் தத் நீபம்போக்றவரொன்று
கொல்லுவார்கள்” என்பதாம். இவ்விருபாக்களிதும் வரும் ஈழக்
குலம்” என்பதற்கு “ஈழராஜன் வம்ஸத்திலுத்திதவர்” எனப்
பொருள் விரியும். “ஈழன்+குலம்=ஈழக்குலம்” என்பது “பொதுப்
பெய ரூயர்களைப்பெயர்களின்றமுய, வனிவரினியல்பா மாணியா
முன், வன்மைமிகா சில விகாரமாழுயர்களை * ” என்று நன்னார்
குத்திரத்தால் சிலைமொழியீற்றுமெய் உயர்க்கையில் கொண்டு, யிருதி
ரெய் நின்ற உயிர்முன் “இயல்பினும் விதியினு நின்ற உயிர்முன்—
சிதபயிற்கும்*” என்னுஞ் குத்திரத்தால் வருமொழி முதல் வல்
)லமுத்து மிகுத்து “ஈழக்குலம்” என்றாகியது.

அருணாசலபுராணம், தீர்த்தச்சுருக்கம், 21-வது, செய்யுள்.

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசெய்த பெய்க்கும்
நண்ணிய புண்ணியாற்றா ரென்றுபேர் நகரந்தாணம்

* “குமான் + கோட்டம் = குமரக்கோட்டம்” நன் னூல். புணரிபல்
1, 165-வது குத்திரங்கள் காண்க.

எண்ணியநதியின்மூழ்கி யீழனென் றரசன் நீங்காம்

பெண்ணியல்வடிவந்தீர்தான் வடிவமும் பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) “தெய்வீகம்பொருந்திய அருணைசலமலையின்மேல் பாரிசத்தில் புண்ணியநதி என்று ஒன்று உண்டு, அதனருகே புண்ணியாற்றார் ஏன்னும் ஒருநகரம் உண்டு, அதையாண்ட ஈழன் என்கிற ஒருவரசன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்நதியில் மூழ்கித் தீர்த்தால் உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான்” என்பதாம். இப்பாசரத்தில் வரும் புண்ணியநகரம் சேலத்தின் வடபகுதியிலுள்ளது, அதனாலேயே சேலத்தின் வடமேற்பகுதியையும், மைதூரின் தென் கீழ்ப்பகுதியையும் ஈழநாடு என்பது. அப்பாசத்தை “ஈழராஜன் ஆண்டமையினாலேயே “ஈழநாடு” எனப்பட்டது. இவ் வீழ நாட்டிற்கு புண்ணிய நகரம் இராஜதானியாயிருந்த சிறப்புறுபட்டினம். இப்பகுதியை ஈழநாடெனவே புகழேந்தியும் கம்பரும் புகல்கின்றனர்.

புகழேந்தி.

கடல்கிழக்குத்தெற்கு கரைபுரளும் வெள்ளாறு
குடதிசைக்குக்கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசைக்கு
ஈழமுதலா யிருபத்து நாற்காதம்
சோழநாட்டெல்லையெனச் சொல்*.

இதில் சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை “ஈழம்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. சோழநாட்டிற்கு வடக்கிலேயே “ஈழநாடு” எனப்படும் “சேலமும், மைசூரும்” இருப்பது, அதனாலேயே புகழேந்தி சோழநாட்டிற்கு வடவெல்லை “ஈழம்” என்பது.

கம்பர்.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசைக்குக் கோட்டைக்கரையாம்—வடதிசையில்
ஏனாட்டுப்பெண்ணையிருபத்து நாற்காதம்
சோனாட்டுக்கெல்லை யெனச்சொல்*.

*Vide Manual of The Administration of The Madras Presidency. Vol. I. Ch. I. P. 125. Footnote. No. 8.

† “ஏனாடு” என்பது “ஈனாடு, அல்லது ஈழநாடு” எனப்படும்

இப்பகுதியில்வரும் தென்மேண்ணையாறுவது ஈழநாட்டாகிய மைசூரிலுதித்து சேலத்தினுடே செல்லுதலால் ஈழநாட்டுப்பெண்ணை யெனப் பட்டது, இவைகளால் ஈழராஜன் ஆண்டது மைசூர் எனவும், அதுவே ஈழநாடு எனப்படுமெனவுந் துணியப்படும். பூர்வம் இத்தமிழ்நாடு “சேரன், சோழன், பாண்டியன், தொண்டன், ஈழன், மகதன், கொங்கன்” என்னும் ஏழு தமிழ் அரசர்களால் ஆளப் பட்டு, “சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு, தொண்டநாடு, ஈழநாடு, மகதநாடு, கொங்கநாடு” என ஏழுநாடாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இதோடு இவ்வேழு அரசர்கள் வம்சத்திலுதித்தவர்களையும் “சேரக்குலம், சோழக்குலம், பாண்டியக்குலம், தொண்டவம், மகதவம், கொங்கர் குலம்” என்னும் குலப் பெயரையும் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது, இவைகளுள் ஏனாதோதரையும்கூறாது ஈழராஜன் குலத்திலுதித்தவரே. அதனாலேயே “சேக்கிழாரும், இவ்வரசர் “ஈழக்குலத்தவர்” என்பது இதைப்போல் மற்ற தமிழ் அரசர்கள் வம்சத்திலுதித்தவர்களையும், அவர்களது மூலபுருடன் பெயர்களையே குலப்பெயர்களாகச் சூட்டி சேக்கிழார் அழைத்திருக்கின்றார், வருமாறு:—

பெரியபுராணம், சேரமான் பெருமானையுநர் புராணம்,
5-வது செய்யுள்.

முருகுவிரியுமலர்ச்சோலை முதலாதன் கண்முறைமாயி
அருகியழியுங்கலிநீக்கியறங்கொள் சைவத்திறந்தழைப்பத்
திருகுசினவெங்கனியாணச் சேரர்குலமுழுவதஞ்செய்
பெருகுதவத்தாலானருளாற்பிறந்தார்பெருமர்க்கோதையார்.

சேரன்—சேரராஜன் } கிண்டி.
குலம்—வம்சம் }

சேரமான் பெருமானையுநர் “சேரராஜன் குலத்தவர்” என்பது பொருள்.

பெரிய புராணம், சேர்ச்செங்கட்சோழரையுநர்
புராணம், 6-வது பிரயோகம்.

தகையிற்புடைப்பக்கைபுக்கசிலம்பி தானுயிரிங்க
மறையிற்பொருளுந்தருமாற்றன் மதயானைக்கும் வரக்கொடுத்த
பிரமோத்திரகாண்டம், பஞ்சாட்சரமகிமை 17-வது செய்யுள்.

முறையிற்சிலம்பிதனைச் சோழர்குலத்துவந்துமுன்னுதித்து
நிறையிற்புவனங்காத்தளிக்கவருள் செய்தருளநிலத்தின்கண்*.

சோழன் = சோழராஜன்
குலத்து = வம்ஸத்தில்
வந்துத்தவன் = உற்பவித்தவன் } பிங்கலன்

கோச்செங்கட் சோழநாயனார் “சோழராஜன் மரபில் உற்ப
வித்தவன்” என்பது சப்தார்த்தம்.

பெரிய புராணம், மங்கையர்க்கரசியார் புராணம், 1-வது பாசரம்.

மங்கையர்க்குத்தனியரசி யெங்கடெய்வம்
வளவரீதிருக்குலக்கொழிந்து வளக்கைமானி
செங்கமலத்திருமடந்தைகன்னிராடாடென்னருலப்
பழிதீர்த்ததெய்வப் பாவை
யெங்கள் பிரான்சண்பையர்கோ னருளினாலே
யிருந்தமிழ்நா டுற்றனிடரீக்கித்தங்கள்
பொங்கொளியெண்டிருநீறுபரப்பி னாரைப்
போற்றுவார்கழலெம்மாற் போற்றலாமே.

இச்செய்யுளில் மங்கையர்க்கரசியாரை “வளவரீ குலக்கொ
ழிந்து” எனவும், சுற்பாண்டியனை “தென்னிக்குலத்தவன்” எனவும்
தெளிவித்திருக்கின்றது.

வளவன் = சோழராஜன்
குலம் = வம்ஸம்
கொழிந்து = பெண். } தவாகரம்.

“சோழராஜன் குலத்துப்பெண்” என்பது முடிபு. வளவரீகுலம்
எனினும், சோழக்குலம் எனினும் பொருள் ஒன்றே.

தென்னன் = பாண்டியன்
குலம் = வம்ஸம். } நிகண்டு.

“பாண்டியன் குலத்தவன்” என்பது சித்தார்த்தம். தென்னவன்
எனினும், பாண்டியன் எனினும் பொருள் ஒன்றே! இதுகள் நிகண்
டால் நில்லாட்டப்படும்.

* சூ. நாயனார் புராணம், 7-வது, செய்யுளையுங்; கலிங்கத்துப்பராணி,
இராஜபாரம்பரியம், 32-வது செய்யுளையுங்காண்க.

பெரியபுராணம், கழற்சிங்கநாயனார் புராணம் 1-வது பிரயோகம்.

படியிசைநிகழ்ந்ததொல்லைப் பல்லவரீ குலத்துவந்தார்
கடிமதினமுன்றுஞ்செற்றகங்கைவார் சடையார்செய்ய
வடிமலரன்றிறவேறென்றறிவினுங் குறியாரீர்மைக்
கொடிநெடுந்தாணைமன்னர் கோக்கழற் சிங்கரென்பார்*.

பல்லவன் = பல்லவராஜன்
குலத்துவந்தார் = குலத்துத்தவன்.

கழற்சிங்கநாயனார் “பல்லவராஜன் குலத்துத்தவன்” என்பது
தெர்த்தபொருள், இப்பல்லவன் குறுநிலமன்னவனும், குறும்பவம்
ஸத்தவனும், தொண்டமானுக்குப்பிறகு காஞ்சிபுரத்தையாண்ட
வனுமாகும் இவன்வம்ஸத்திலுதித்தவர்களைப் பல்லவக்குலத்த
வர் என்பது. இவனை சோழவம்ஸத்தவன் என சிலர்கூறுவர். ஆகா
னென பல நூற்களால் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பெரியபுராணம், புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்
8-வது, செய்யுள்.

அந்நகரிற்பாரளிக்கு மடலரசராகின்றார்
மன்னுதிருத்திலைநகர் மணிவிதியணிவிளக்குஞ்
சென்னிரீ நரபாயன் றிருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனார் புகழ்ச்சோழ ரென்பொலிவார்.

அநபாயன் = அநபாயராஜன்
குலம் = வம்ஸம்.

புகழ்ச்சோழநாயனார் “அநபாயராஜன் வம்ஸத்தவன்” என்பது
தெளிவு. இவன் சோழவம்ஸத்துள் பரக்காடியாக ஆண்டவன்.
இவன் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களை அநபாயன் குலத்தவர் எனப்பட்
டது.

வில்லிபாரதம், பாயிரம், 18-வது, கவி.

எங்குமிவனிசை பரப்பிவருகாளில் யாழரைத்த வித்தகாட்டில்
கோங்கு குல வரபதியாட்கொண்டா னென்றேரு வண்மைக்குரிசிறேன்றி

* ஜயமுகுந்தாடவர் கோனாயனார் புராணம், 1-வது செய்யுளைக் காண்க.
† கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம், காட்சிப்படலம், 69-வது, செய்யுள்

வெங்கலியின்மூழ்காமற் கருநடப்போர் வெள்ளத்துவீழும் ஞன்காஞ்
சங்மெனமுச் சங்கத்தண்டமிழ்தூல் கலங்காமற் தலைகண்டானே.

இதில் ஆட்கொண்டான் என்னுஞ் சேரனை “கோங்கர் குலத்தவன்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. கோங்கர்=கோங்கு ராஜாக்கள் குலம்=வம்ஸம். “கோங்குராஜாக்களது வம்ஸம்” எனப்படும். கொங்கன் சேரனது குமாரர்களில் ஒருவன்*. இவன் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களை கோங்கர்குலத்தவர் எனப்படும். இவனால் கொங்குநாடேற்பட்டது. இப்பகுதிகளால் “சேரன் குலத்திலுதித்தவர்களை சேரர்க்குலத்தவர்” என்றும், “சோழன் குலத்திலுதித்தவர்களை சோழர்க்குலத்தவர்” என்றும், “பாண்டியன் குலத்திலுதித்தவர்களை பாண்டியர்க்குலத்தவர்” என்றும், “பல்லவன் குலத்திலுதித்தவர்களை பல்லவர்க்குலத்தவர்கள்” என்றும், “அநாபயன் குலத்திலுதித்தவர்களை அநாபயர்க்குலத்தவர்” என்றும் பெரியபுராணத்தாள் கூறிய சேக்கிழார்; “ஈழன்குலத்தி வுதித்தவர்களையும் ஈழக்குலத்தவர்” எனக் கூறப்பிடுவதவரோ? ஆகிய இப்பிரமாணங்களால் ஈழக்குலம் என்றால் ஈழராஜன் வம்ஸத்தைத் தேர்விக்குமெனத் துணியப்பட்டது. இவ்வியல்பு நோக்கியே சேக்கிழார் “ஏறுதிநாத நாயனரையும் ஈழக்குலத்தவர்” * என வகுத்தோகியது. இத்தென் தேசத்தரசர்களைப்போல், வடநாட்டரச வம்ஸத்தவர்களையும் அவர்களது மூலபுருட்பெயர்களையே குலப்பெயராகச் சூட்டி அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

வால்மீகி ராமாயணம்.

இடிகவாகுலமா நாரதி சிந்தயா மாஸஸாகர :
ஸகாயம் வாகரேந்ரஸ்ய யதிநாஸூம்ஹநாமத

இரகுவம்ஸ் காவியம்.

குணவத்ஸுதரோபிதநீய : பரிணமேஹிதிலீபவம்ஸஜா :
ரத்னவம்ஸப்ரதீபேநதே நரப்ரதிகமதே ஜஸா :

சும்பராமாயணம், தனியன்.

வடகலைதன்கலை வஞ்சு கன்னடம்

இடமுள பாலையாதொன்றி ஞாயிறும்

* Vide. Kongu History: P. 1.

திடமுள ரகுலகீரீராமன் றன்கதை
அடைவுடன் கேட்பவரமர ராமரே.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்,
காட்சிப்படலம், 69-வது கவி.

புனைகழலிராகவன் புயத்தையோ புகழ்
வனிதையாதிவகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வுனைகழ லரசரின்வண்மை வீக்கிடும்
சனகர்தந்த்ருவந்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்.

இப்பிரயோகங்களில் “ இட்சவாகு, திசீபன், இரகு, சன கன் ” இவர்கள் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களை, இவர்கள் பெயர்களை யே குலப்பெயராகச் சூட்டி அழைத்தல் நியாயமென மூன்றுலா ரும் கூர்ச்சி பதங்கின்றனர். “ குருவவன் பெயரன்றோரை” குருகுல மாபிறந்தே” என்னும் பாரதப்பகுதியும், குருமகா ராஜன் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களை : “குருகுலத்தவர்” எனக் கூப்பி டல்வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றது, இப்பாதிப் பிரமாணங் களை யனுசரித்தே சேக்கீழாரும் சுழராஜன் வம்ஸத்திலுதித் த ஏற்திகாதநாயனரை “சுழக்குலத்தவர்” என்பது. இவைகளால் ஏற்திகாதநாயனார் சுழராஜன் வம்ஸத்தவர் எனத் துணியப்பட்டது இவ்வே சேக்கீழாரின் முடிவு.

சோன்பெயர், சோழன்பெயர், பாண்டியன்பெயர்களைக் கூறிய திவாகராதிகண்டார், பல்லவன்பெயரைத் தேடித் தீட்டாத விட்டதென்ன? அதுபோல் சுழன்பெயரைச் சேர்த்தெண்ணாது விட்டதென்க, அப்படி சேர்த்தெண்ணாவிடினும், "பல்லவன் என்னும் அரசன் ஒருவன் உண்டெனவும் அவன் வம்மாத்திலுதித்த வர்களையே "பல்லவக்குலத்தவர்" எனப்படுமெனவும், பெரிய புராண முதலிய நூலாதிகள் சாஷி பகர்த்திபேரால், சுழன் என்னும் அரசனும் ஒருவன் உண்டெனவும், அவன் வம்மாத்திலுதித்தவர்களையே "சுழக்குலத்தவர்" எனப்படு மெனவும் மேற்படி நூலாதிகளே சாஷிபகர்த்தும், இப் "பல்லவன், சுழன், கொங்கன், தொண்டன்" என்னு மரசர்கள் சுயேச்சையாய் ஆளுதற்குரியவர்களல்ல. இவர்கள் ஒரு அரசனுக்கு

பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 21-வது செய்யுள்.

உள்ளவண்ண முனிவனுரை செய்வான்
வெள்ளரீர்ச் சடைமெய்ப் பொருளாகிய
வள்ளல்சாத்து மதுமலர் மாலையும்
அள்ளுநீறு மெடுத்தினை வாணான்.

என்னும் பிரயோகத்தால் “குலம், தொழில், ஊர், சிவத் தொண்டின்திறம்” ஆகிய இவைகள் மாறுதலின்றி “உள்ள வண்ணமே” உபமன்னியரால் கூறியதாக மணக்கின்றது. அதில் உபமன்னியரே ஏனாதிகாத நாயனாரை “கூத்திரியர்” எனப் பொருள்பட “சாக்ஷிபுலத்தவர்” என ஊர்ச்சிதப்படுத்த, சேக்கிழார் “கூத்திரியர்” எனச் செப்புதற்குப் பின்னிடைவரோ? நாயன்மார் சரித்திரமானது முனிக்கணத்தின் நடுவில் கூறியதால் எல்லாருடிகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அவற்றுள் “ஏனாதிகாத நாயனாரையும் கூத்திரியர்” என ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது. சேக்கிழார் உபமன்னியர் வாக்கையுட்கொள்ளாதிருப்பின், சுந்தரர் திருத்தொண்டத்தொகையால் அடியவர்கள் பெயர்களையன்றி சாதியும், சிவத்தொண்டின்திறனும், விளங்காததால் அவ்வளவு சிறந்த முதனூலன்று. அந்தாதியால் சுந்தரர் கைலையை விட்டு தென்திசையில் ஜனனமானதும், இயற்பகைநாயனார் முதல் முப்பத்திரண்டு நாயன்மார் ஜாதியும் விளங்காததால் அதவும் அவ் ஷனவுவிசேஷ முதனூலெனல் இழுக்குடைத்து. அதனாலேயே சேக்கிழார் உபமன்னிய பக்தவிலாசத்தைத்தழுவ நேரிட்டது. அப்படித் தாம் தழுவியதாக அவர் இயற்றிய பெரியபுராணம், திருமலைச் சிறப்பின்கண் இனிது விளக்கியிருக்கின்றார். திருக்கலைமலையில் யெழுந்தருளியிருந்த உபமன்னியனார் அவ்விடமிருந்த முனிவர்கள் வணங்கி சுவாமின்! சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்ததை:—

“நன்றுகேட்க விரும்பு நசையிடுமே,

இன்றெ*மக்குரை செய்தரு ளென்றனும்.”†

* இன்று என்பது சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தை யியற்றியகாலத் தைச் குறிக்கும். This day, To-day, இப்பொழுது, now at this time; at present இந்நான் (Rottler, Winslow) “இன்றின்னே யிப்பொழுதென்ப” (உரிச்சொல்லிசெண்டு)

† பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 20-வது, செய்யுள்.

உபமன்னியர் அம்முனிவர்களுக்கு அந்நாயனார் சரித்திரமும், அவரால் கூறப்பட்ட சிவனடியார்கள் சரித்திரமும், இவ்வாறு:—

என்று மாமுனி வன்றெண்டர் செய்கையை
அன்று*சொன்ன படியா லடியவர்
அன்றுசீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரி
யின்றெனாதா வாலிங் கியம்புகேன்.†

என்றார் சேக்கிழார், இதில் “என்று மாமுனிவன் தொண்டர் செய்கையை, அன்று சொன்னபடியால்—இன்று இயம்புகேன்” எனக் கூறிய அவர்வாக்காலேயே பெரியபுராணத்திற்கு பக்தவிலாசமு முதனூலென்றேற்பட்டது, இதோடு நம்பியாருரர் தென்திசையில் அவதரித்ததும், சிவபிரான் அவரைத் தடுத்தாட்கொடுத்ததும், தேவாரத்திருப்பதிகம் அருளிச்செய்ததும், பல அம்மணடதும், யின்கண் எழுந்தருளிய அரபக்தர் முதலிய முனிவர்கள்பொருட்டு பின்னகன் எழுந்தருளிய அரபக்தர் செய்தாரென்னுங் கருத்தால் “அன்று உபமன்னியர் ஆங்கருளிச் செய்தாரென்னுங் கருத்தால் “அன்று சொன்னபடியால்” என்றார் சேக்கிழார். அப்படி அவர் சொன்னது “தொகை” எனவும், இப்பொழுது அதைக்கொண்டு தான் தன் விருப்பின்காரணமாக செய்யப்போகின்றது “விரிவு” எனவும், விளக்க “தொகைக்கு விரி இன்று—இயம்புகேன்” என்றார். இதனாலும் பக்தவிலாசம் பெரிய புராணத்திற்கு முதனூலெனத் துணியப்பட்டது.

இப்பக்தவிலாச மாத்திரமல்ல “இன்னும்” என்னும் பொருளைக்கொண்ட “மற்றிதற்குப் பதிகம்வன்றெண்டர்” என்றார். அடுத்த பாசரத்தில். “மற்று||=இன்னும், பின்னும் இப்பெரிய

* அன்று=என்பது உபமன்னியர் அரபக்தர்களுக்கு அடியவர்கள் சரித்திரங்களைக் கூறியகாலமாகும். “Then, that day, அந்நான் (Rottler, Winslow.)

† பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 37-வது, செய்யுள்.

‡ “தொகை” என்பது “தொகுத்ததைத்தல்”

§ “விரி” வென்பது “தொகுத்ததைத்தவற்றை விரித்துக்கூறுதல்”

¶ பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 38-வது, செய்யுள்.

|| “மற்று” என்பது “பிரிதென்னும் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்” “இனிமற்றுமேல்” (உரிச்சொல் கிசெண்டு); “இனி = மற்றொன்று” (சுதாச ராஜி); another, other, பிறவும் (Rottler.)

புராணத்திற்கு; பதிகம்=சுந்தரர் பதிகமுகும்” என்றார். சுந்தரர் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகையும் பெரியபுராணத்தின் முதலாக்களில் ஒன்றே! அத்தொகை பத்து பதிகத்தால் அடங்கியது. அதிலேயே சேக்கிழார் “பதிகம்” என்றது. அதில் அடியார்களது பெயர்கள்மாத்திரமன்றி ஊரும், குலமும் சிவத்தொண்டின் திறனும் விளங்கில. இப்பதிகத்தோடு “அந்த மெய்ப்பதிகத்தடியார்களை, நந்தநாதனும்பி யாண்டார்நம்பி, புந்தியாரப்புகன்றை”* என்பதற்கு அப்பதிகத்தடியார்களை நம்பியாண்டார் நம்பி அந்தாதியாகப்பாடினர் எனப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகிய இவ்வேதக்களால் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்திற்கு உபமன்னிய பக்தவிலாசமும், சுந்தரர் பதிகமும், நம்பியந்தாதியும் முதலானவற்றைப் பற்றி உபமன்னிய பக்தவிலாசத்தில் எழுதிநாத நாயனாரைச்சுட்டிக் கூறியருளிய “சாசுலிசுலம்” என்பது “சூரியசுலம்” என்னும் பொருளிலேயே நிற்கும். இது வடநாற்றாணியு, சூரியசுலம் சுத்திரியர்களுக்குரிய தென்பது சொல்லாமலேயமையும், ஏனெனினாதநாயனார் சூரியசுலத்தவரல்லாது வேறுசுலத்தவராயிருப்பின் உபமன்னியருக்கு “சாசுலி சுலத்தவர், சுந்தராதலோத்பவர்” எனக்கூற நாவெழுமா? இவ்வாக்கை முதலாகக்கொண்ட சேக்கிழாருக்கு “படைத்தோழில்” சூலத்தோழில்” எனக்கூற முந்துவரா? சூரியசுலத்தவராயிருந்தமையாலன்றோ ஏனெனினாதநாயனாரை உபமன்னியர் “சாசுலிசுலத்தவர்” எனச் சாதித்தனர், இச் “சாசுலி” என்பது தமிழில் “சான்று” எனத்திரியும், இதற்கு “அன் ஆன் ஓன்” என்னும் ஆண்பால் விசுவகளைக்கொடுக்க “சான்றன், சான்றன், சான்றோன்” என மூன்றுபெயர்களாய் விரியும், இம்மூன்றுபெயர்களும் விசுவகளைக் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும் பொருள் ஒன்றேயாம்.

தொல்காப்பியம்.

“பாலநிமரபி னம்ழவீற்று

மாவோவாதத் செய்யுளுக்கே.”

“ஆவோவாதம் பெயருமாநுவே

யாயிடனறிநல் செய்யுளுள்ளே.”

*. “புகன்றார்” என்ற மாதிரிதத்தில் அந்தாதியைத் தெரிவித்தலைப்போல், “உறினார்” என்றதும் டக்தவிலாசத்தைக்குறிக்கும்.
† அமரம், பிரதமகாண்டம், வ்யோமவர்க்கம், 103-வது. சுலோகம்

நன் னால்.

“பெயர்வினையிடத்து னளையவிற்பல்
ஆளுவாகவூத் செய்யுளுநித்தே.”

என்னும் பிரயோகங்களின் விதிப்படி “ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்” என்னு முப்பாற்பெயர்களின் சுற்றிலுள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாய்த்திரியும்; இவ்விதியால் “சான்றன்” எனப்படுகிறவன் எவனோ அவனே “சான்றவனும், சான்றோனும்” ஆகுவன் என வலியுறுத்தப்படும்.

“அறிவு” என்னும் பெயருக்கு “அர் ஆர் ஓர்” என்னும் பலர்பால் விசுவகளைக்கொடுக்க, “அறிவுடையர், அறிவுடையார், அறிவுடையோர்” என மூன்று பெயர்களாய் விரியும். இம்மூன்று பெயர்களும் விசுவகளைக் விகாரரூபம் பெற்றபோதிலும் பொருள் ஒன்றேயாம். “அறிவுடையார்” எனப்படுகிறவர்கள் யாரோ அவர்களே “அறிவுடையோரு” மாகுவர். இதைப்போல் “சான்றன்” என்பது “சான்றோன்” என்னும் பொருளிலேயே நிற்கும். அது “கற்றார்” என்பது “கற்றோ” ரின்பொருளில் நிற்கும். அது “கற்றார்” என்பது “கற்றோ” மிக்கோனின் மலைப்போலென்க. “மிக்கான்” என்பது “மிக்கோனின்” பொருளை விளக்காதெனக்கூறுதற் கிடந்தாததைப்போல், “சான்றன்” என்பது “சான்றோனின்” பொருளில் நிற்காதெனக் கூறுதற்கிடந்தரா? இடந்தருமேல் “நல்லார்” என்பது “நல்லோரின்” பொருளை விளக்காதிருத்தல்வேண்டும்; விளக்குமேல் “சான்றோன், சான்றோனும்” ஓர் பொருளில் நிற்குமெனவே துணிந்து கூறப்படும்.

3. “சாசுலி” என்பதின் பிரதிபதமாகிய “சான்றன், சான்றோன்” என்பது சூரியனுக்குரிய பலபெயர்களுள் ஒன்றென.—

“தரணிசெங்கதிரோன் சண்டன்”
தபநனையொளியே சான்றோன்”

என்னும் நிகண்டால் நிரூபிக்கப்படும். சேக்கிழார் பெரியபுராணத்துள் “சான்றன் ஏனெனினாதநாயனார்” என வகுத்தோதியது உயிவல்லபு நோக்கியே யென்க. அதனை ஈண்டுரைக்கின்றும்.

ம்; “அஸ்திரகலாசாரிய” என்பதற்கு “வாட்படைப்பயிற்றுத் தன்
யைத்தொழில்” எனவும்; “தலக்கீம சபுத்பின்” என்பதற்கு “தங்
கன் தலத்தாயத்தின் ஆளுதலையெதொழில்” எனவும்; “சஸ்திரதலோத்
பவர்” என்பதற்கு “மறப்படைவாட்சுற்றத்தார்” எனவும் மொழி
பெயர்த்து விளக்கினர். இவைகளால் நாயனார் “கடித்திரியர்”
என அவரது குலவுண்மைப் பெறப்பட்டது. இச்சேக்கிழார்
தாமியற்றிய னாலுக்கு உபமன்னியர் வாக்கோடு நம்பி வாக்கை
யும் நாடியவராதலால், நம்பிக்கைய “சுழித்தலம்” என்பதோடு,
உபமன்னியர் கூறிய “சாசுத்தலத்தையும்,” மேற்கொண்டு, தமிழில்
“சான்று” எனத்திரித்து, இருவர்வாக்கையும் ஒன்றுசேர்த்து,
“சுழித்தலச்சான்று” எனநிதாநாயனார் என முடித்தனர், இதில்
வரும் “சுழித்தலம்” என்பது; சோழன்=சோழராஜன், குலம்=
வம்ஸம், சோழக்குலம். சேரன்=சேரராஜன், குலம்=வம்ஸம்;
சேரக்குலம் என்பதைப்போல், சுழி = சுழராஜன், தலம்=வம்ஸம்
சுழித்தலம் என்பதும். இப்பிரமாணத்தால் எனநிதாநாயனார் சுழ
ராஜன் வம்ஸத்திலுதித்தவர் என்பது முடிந்தகருத்து.

5. நம்பிகூறுத "சார்னூர்" என்னுஞ் சாதிப்பெயரை சேக்
கீழார் பிரயோகித்திருந்தலால், சாதிப்பெயர் ஆகாதென சில
குட்டிப்புலவர் நெட்டியழகுவர், அறியாமை! நம்பிகூறுத 34,
நாயன்மார் சாதிப்பெயரை சேக்கீழார் கூறியிருக்கின்றார், அதற்
கென்னவழி தேடுவர்? நம்பி இடங்கழிநாயரை "ஆதித்தன்
குலத்தவர்" என்றார். சேக்கீழார் அதோடு "வெளிர்குலத்
தவர்" எனவும் விளக்கியிருக்கின்றார். அப்படி நம்பிகூறுததை
அவர் விளக்கியது பக்தவிலாசத் துணிபென்க.

6. இனி “சான்றி” :—சூரியனது பலகிரந்தப் பெயர்களுள் ஒன்றாகிய “சாக்ஷி” என்பதின் பிரதிபதமாகிய “சான்று”

* “ரட்லர்” (Rottler) எழுதிய அகராதியில் எடுத்திந்த நியானர்
 “சுழக்குச்சான்றோர்” எனப்பட்டிருக்கின்றது.
 + பெரிய...

† பெரியார்:—“பெருமை” என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் பட்டர்க்கைப் பெயர் “சுறுபோதல்” என்றதான் “மை” கெட்டு, “இடைபுகர பிய்யாதல்” என்றதால் உகரம் இகரமாகிப் “பெரி” எனகின்ற, “ஆர்” வகுதி பெற உகரவுடன் டுமெய்ப்பெற்றுப் “பெரியார்” ஆகி, “பெயர்வியையிடத்” என்னும் சூத்திரத்தால் இகரம் ஒகரமாகி “பெரியோர்” எனகின்றது, இதைப்போல் “சான்றாறு” என்க.

என்பது “அன் ஆன் அன் ஆன் அர் ஆர்” என்னு நன்னூற் சூத்திர விதியையேற்று, “சான்று + ஆன்” என நின்று, “உயிர்வரின் உட்குறள் மெய்விட்டோடும், உடன்மேலுயிர்வந் தொன்றுவதயல்பே” குறள் மெய்விட்டோடும், உடன்மேலுயிர்வந் தொன்றுவதயல்பே” என்னு நன்னூற் சூத்திரங்களால் நிலைமொழியிற்றின் உகரங் கெட்டு, வருமொழியின் ஆகார உயிரேறி “சான்றான்” என நிலைப் படும். இச் “சான்றான்” என்பது “பெயர்வினையிடத்த” என்னு நன்னூற் சூத்திரத்தால் “சான்றோன்” எனவாகும். அப்படியாகிய “சான்றோன்” என்பது சூரியனது பலபெயர்களில் ஒன்றென “சான்றோன்” என்பது சூரியனது பலபெயர்களில் ஒன்றென “தரணிசெங்கதிரோன் சண்டன் தபநனே யொளியே சான்றோன்” என நிகண்டார் நிலைநாட்டினர். இவ்வேதுவை யனுசரித்தே சேக் கிழார் பெரியபுராணத்துள் ஏனதிநாதநாயனரை “சூரியநலந்த்வரி” எனப்பொருள்பட “சான்றார் * ஏனத்தநாதனார்” என்றது.

7. “சான்றோன்தலம்” என்பது “தூயதலத்தை” விளக்குவதைப்போல், “சான்றவன்தலம், சான்றோன்தலம்” என்பதும் தூய தலத்தையே சாதிக்கும், வருமாறு :—

வால்மீகிராமாயணம், யுத்தகாண்டம்.

21-வது, சருக்கம்.

చాపమానయ సామిలే కరాంబాటివిదోపమాకా,
సారంగకోష యవ్యమి పద్భ్యంతయంత ప్లవరగమా.

(இ-ள்.) “கிள்ளையெடுத்துவா? ஸௌமித்ரமே! நஞ்சுள்ள நாகங்கள்போன்ற அம்புகளையுமெடு? இக்கடலை வறட்டிவிடுகின்றேன்!” வாரநாட்கள் பாதங்களாலே நடந்தசெல்லாக” என ஸ்ரீராமர் கூறி பாணங்களைத்தொடுத்தனர். அப்படிதொடுத்தபாணங்கள் ஜீவராசிகளையலைத்தன.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்+ம், 27-ஸது, குத் திரம், “ஒருவரைக்கடும் பன்மைக்கிளவியும், ஒன்றனைக்கடும் பன்மைக் கிளவியும், வழக்கினூகிய வயர்சொற்றிளவியும், இலக்கணமருந்தீரசொல்லா மல்” என்பதால் உயர்வினால் ஒருமைப்பெயர் பன்மையாதல் உலகவழக்கு. †இலட்சுமிநாயகர் சுயத்திரை புத்திரனானால் “பேராயித் திரை” எனப்பட்டது.

கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், வருணனை வேண்டுகோட்
படலம், 25-வது செய்யுள்.

மொய்த்தமீன்குலமுதலற முருக்கின மொழியில்
பொய்த்தகான்றவன் துலமெனப்பொருகணையெறிய
வுய்த்தகம்புடை நெடுங்கலமோடுவ கடுப்பத்
தைத்தவம்பொடு திரிந்தனசாலமீன் சாலம்.

(இ-ள்.) மொய்த்த=மொய்க்கப்பெற்ற, மீன்குலம்=மீன்
கூட்டங்கள், முதலற=முற்றும் ஒழிந்து, முருக்கின=கெட்டன,
மொழியில்=வாக்கில், பொய்த்த=கெட்ட, தப்பிய, கான்றவன்துலம்
என=தூரியதலத்தரசர்களைப்போல, ஒருகணை=ஒருபாணம், யெ
றிய=விட, கம்புடை=பாய்மரத்தை, உய்த்த=உடைய, நெடுங்
கலம்=நீட்சியாகிய கப்பல், ஒடு=உடன், உவகடுப்ப=ஒத்திருக்க,
மீன்சாலம்=மீன்கூட்டங்கள், தைத்த=தைத்திருக்கும், அம்
பொடு=அம்புகளுடன், திரிந்தன=ஒடின" என்பதாம்.

(பொழிப்பு) "விஸ்திரணமாகிய இந்துதேசமெங்கும் பெரு
கித் தழைத்திருந்த தூரியதலவரசர்களைப்போல, விசாலம்பொருந்
திய சமுத்திரத்தில் மிகுகிரளாய் தழைத்தோங்கியிருந்த மீன்கூட்
டங்கள்; பரசராமனால் தூரியதல ஷத்திரியர்கள் சொல்வாக்குமாறி
நிலைகுலைந்ததைப்போல, இராமபாணத்தால் மீன்கூட்டங்கள்
நிலைகுலைந்தழிந்தன" என்பதாம்.

"ஏகோவிரகுருதேபாபம் காலபாசவசங்கத:
நீசேநாத்மாபசாரேண குலந்தஸ்யவிரசயதி:*

(இ-ள்.) "காலங்குறுகிய அயோக்கியனை ஒருவன் பாவத்
தொழிப்புரிய, அது காரணமாக அவனதுகுலம் முழுவதும் அழி
ந்துபோகின்றது"† என்பதையொத்த இராவணன் ஒருவனால்
இராட்சதர் ஒழிந்ததைப்போல, கார்த்தவிரியாச்சுனனால் தூரிய
குலமும், வருணனால் மச்சம் முதலிய ஜீவராசிகளும் அழிய நேரிட்
டது. மேற்பிரயோகத்தில் வரும் "கான்றவன்" என்னும்பெயர்,
"சாகு" என்பதின் பிரதிபதமாகிய "கான்று" என்பது, "அன்

* வால்மீகிராமாயணம், யுத்தகாண்டம், 38-வது சர்க்கம்.

† "ஏக: பாபாநீகுருதே பலம்புங்கதேமஹாஜன:" நீதிசாஸ்தரம்.

ஆன், அன், ஆன்" என்று நன்னுற்குத்திரவிதியை யேற்று,
"சான்று+அன்" என நின்று, "இ ஈ ஐவழியவ்வும், ஏனவயிர்வழி
வவ்வும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடை
யில் வகரவுடன் படுமெய்தோன்றி, "சான்று+வ்+அன்" எனவாகி,
"உடன்மே லுயிர்வந்தொன்றுவ தியல்பே; தோன்றல் திரிதல்
கெடுதல் விகாரம்" என்னுஞ் சூத்திரங்களால் "கான்றவன்"
என நிலைக்கும், இச் சான்றவன் பென்பது தூரியனது பலபெ
யர்களில் ஒன்றே! அதனாலேயே கம்பர் தூரியதலம் எனப்பொருள்
பட "கான்றவன்துலம்" என வகுத்தோதியது. பரசராமன் அழித்
தது தூரியகுலத்தையே யாதலால், இதில்வரும் "கான்றவன்துலம்"
என்பதும் "தூரியதலத்தை"யே தெரிவிக்கும்.

கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம்,
மந்திரப்படலம், 76-வது கவி.

மூவெழுமுறைமையெங் குலங்கண்முற்றறப்
பூவெழுமழவினுன் டொருதுபோக்கிய
சேவகன்சேவகஞ் செகுத்தசேவகற்
காவவிவ்வுலகமீதறனென்றாரோ.†

இதில் அயோத்திக்கரசராகிய, தசரதச்சக்கிரவர்த்தி மந்
திரிக் கிழவரைநோக்கி, எங்குலம் முழுதும் அழிய இருபத்தொரு

* ஆன்றவன்:—உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இசந்தகால வினைமுற்
றுப்பெயர். ஆல் பகுதி நகரமெய் இடைநிலை, அ எரியை, வகரத்திரியும்,
வகரத்தோற்றமும் சந்தி, அன் ஆண்பால்விசுதி.

† கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், பரசராமப்படலம், 38-வது செய்
யுளும், கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், மந்திரகுழ்ச்சிப்படலம், 4,
5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

† தூரியகுலம்=The Solar line of Kings, or Race of the Sun,
Originally reigning in Ayodhya, or Unde (Rottler).

முறை சண்டைசெய்த பரசுராமனு சேவகத்தைவென்ற இராம னுக்கே இக்கிரீடம் பொருந்தும்” என்றார். பரசுராமன் அழி த்தது சூரியகுலத்தையே! அதை விளக்கவே தசரதர் “எங் குலங்கள் முற்றும்” என முடித்தது. தசரதர் சூரியகுலத்த வராகுவர். இது பன்னூற்றுணிபு, “பெய்தந்த சான்றவன்தலம்” என்பதில் நிலைப்பதும் இக்கருத்தே! “பெய்தந்த=(பரசுராமனால்) அழிந்த, சான்றவன்தலம்=சூரியன்தலம், பரசுராமனால் அழிந்த சூரிய தலம்” என்பது தேர்ந்தபொருள்.

“Pauranic legends carry up the notice of this country to the time of Parasu-Rama; and even ascribe the existence of the whole western continent to him. This asserted incarnation of Vishnu made great slaughter among the Kshatriya princes of the Solar-race in the north, and then gave their countries to the Brahmins; who, in return for his liberality, banished him as a murderer” vide, Oriental Historical manuscripts. Vol. II, P. 56.

இவ்வங்கிலேயப்பகுதியிலும் பரசுராமனால் அழிந்தது சூரியகுல மெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மகாபாரதம், ஆதிபருவம், சம்பவச்சுருக்கம்,

213-வது செய்யுள்.

மழுவெனும் பகையிராமனான் மனுக்ஞலமடிந்துழியவர் தத்தம் பழுதினம்மங்கையர் முனிவர ருளினுற்பயந்தனர் மகவென்ப ரொழுதுகன்னெறி முறைமையின் விளைப்பதேயியற்கை யென்றிருகையாற் ரொழுதுசென்றபின் மனந்தெளிந் தன்னையுந்தோன்றலுக் குரைசெய்வான்.

இதில் மனுக்ஞலம் பரசுராமனால் அழிந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இம்மறவை வைவஸ்வதமது வெனப்படும். வைவஸ்வத மனுவின் குலந்தையே சூரியகுலம்* என்று சொல்லப்படும். சந்திரகுலத்தவர் மதுக்குலத்தவர் ஆகார். இதைக் கம்பரும் விளக்கியிருக்கின்றார்.

* Vide The Oriental Historical manuscripts Vol. I, P. 234.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், குலமுறைகிளத்துபடலம்,

முதற்செய்யுள்.

ஆதித்தன் குலமதல்வன் மனுவினையாரழியாதார் பேதித்தவுயிரனைத்தும் பெரும்பகியால் வருத்தாமன் சோதித்தன் வரிசிலையானிலமடந்தமுலை சுரப்பச் சாதித்தபெருந்தகையு மிவர்குலத்துத்தராபதிகான்.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம், கடல்தாவுபடலம்,

30-வது செய்யுள்,

புறத்துறலஞ்சி வேரோரணம் புக்குறைதல்போக்கி மறத்தொழிலரக்கர் வாழுமாநகர் மறுவினவந்த திறத்தகை யிராமனென்னுஞ்சேவகன் புற்றிச்சொல்லு மறத்தகையரசன் திண்போராழியு மனியனானான்.

இவ்விருசெய்யுட்களிலும் சூரியக்ஞலமே மனுக்குலம் எனவும், அம்மதுவம்ஸத்திலுதித்தவரே பூராமர் எனவும் விளக்கியிருக்கின்றது, சூரியகுலத்திற்கு வைவஸ்வத மறவே மூலபுருடன், அதனாலேயே சூரியகுலத்தை மனுக்ஞலம் என்பது, பரசுராமனால் அழிக்கப்பெற்ற மதுக்குலமாகிய அச்சூரியகுலத்தை விளக்குவான் துடங்கியே கம்பர் சந்திரகுலத்தைநீக்கி “பெய்தந்த சான்றவன் குலம்” என “சூரியகுலத்தை” வருத்தோதியது, இதை யனசரித்தே பரசுராமனால் சூரியகுலமும், சாரங்கதாரனோடு சந்திரகுலமும் அழிந்ததென்பது உலகவழக்கு, அல்லது கர்ணபரம்பரை யெனினும் ஓக்குட,* இத்யாதிப் பிரமாணங்களால் “சான்றவன்குலம்” என்பது “சூரியகுலத்தை” தெரிவிக்குமெனத் திடப்பட்டது.

கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், பிரமாஸ்திரப்படலம்,

213-வது செய்யுள்.

சான்றோர்மாதைத் தக்கவாக்கன் சிறைதட்ட வான்ரோர்சொல்லு நல்லறமன்னான் வசமானால்

* கர்ணம்=செலி, பரம்பரை=ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிறிதவருவது : Tradition; Descent, from one generation to another (Kottler.) கர்ணபரம்பரை=ஒருவர்க்கு ஒருவர்க்கே இங்ஙனம் வாக்குமூலமாக வழங்குவது.

நிரிவுருமெனுமுண்மை தேர்த்திடார்கடாஞ்
சரியெனக்கண்டதே சாதிப்பாரரோ.

(இ-ள்.) “ஒருபொருளுக்குப் பலபக்கங்கள் உண்டு. அன்றியும், அது காலபேதம், இடபேதம், தேசபேதம் முதலிய பேதங்களினால் மாறுதல் அடையும். இந்த உண்மையை அறியாதவர்களே தாங்கள் கண்டதே சரியென்று சாதிப்பார்கள்” என்பதை யொத்தும். “சக்கிரியுவன் செக்கான் தராபதிநெடுமால்பாம்பு” என்று நிகண்டு கூறுகின்றது. இதில்வரும் “சக்கிரி” யென்பது “சூயவனுக்கும், செக்கானுக்கும், அரசனுக்கும்” பெயரென்றேற்படுகின்றது. “சக்கிரி” என்னும் சாதிப்பெயரையுடையவனை இம் முக்குலத்தினர் இன்னவம்ஸத்தவனைத் தெளிவதற்கு அவனது குலத்தொழிலை யோர்ந்தே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இதுவே மதுவாதிகள் சம்மதம். “சக்கிரி” என்னுஞ் சாதிப்பெயரையுடையவன் ஆயுதத்தொழிலைப் பெற்றிருப்பின் அரசனெனவும், மட்பாண்டம் வளையுந்தொழிலைப் பெற்றிருப்பின் “சூயவன்” யெனவும், “ஊதலமாட்டுந்தொழிலைப் பெற்றிருப்பின் “செக்கான்” எனவும் பூகித்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைப்போல், “சான்நவன், சான்றன், சான்றோன்” என்னும் பெயர்கள் ஆயுதத்தொழிலையுடைய சூரியகுல அரசரையும், பெருந்தகையுடைய பெரியோரையும், கல்விக்கேள்விகளையுடைய கற்றோரையும் குறிக்கும். அது தாணி யென்பது சூரியனையும், பூமியையும், மலையையும் குறித்தலைப்போலென்க, ஆகிய இப்பிரமாணத்தை யணுகித்து சான்றர் என்னுங் குலப்பெயரையுடைய எஞ்ஞாந்தாயனாரையும் அவரது குலத்தொழிலைக் கொண்டராய்வாம், எவ்வகுப்பைச் சார்ந்தவரென? அது இப்புத்தகம் ஆறுவது இலக்கத்தின்கீழ் வாட்டொழிலை அவருக்கும், அவர்குலத்தவருக்கும் குலத்தொழில் என விளக்கியிருத்தலால் அரசரெனத் துணியப்பட்டது.

திருக்குறள்.

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றினிருநிலந்தான்
தாங்காது மன்றோ பொறை.

நான்மணிக்கடிகை.

வடுச்சொ னயமிலார் வாய்த்தோன்றுங் கற்றார்வாய்
சாயினுந்தோன்று கரப்புச்சொல்—தீய

பரப்புச்சொல் சான்றார்வாய்த் தோன்றுகரப்புச்சொல்
கீழ்கள் வாய்த்தோன்றினிடம்.

திருக்குறள்.

சான்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோனெனக் கேட்டதாய்.

என்னு முப்பகுதியால் சான்றான் என்பது சூரியனை மாத்திரமன்று அறிவுடையோனையும் அறிவித்தமை காண்க. “மிருகசீரிடமும் மிக்கோன்பெயரும், பெருகிய கதிரின்பெயருஞ் சான்றோன் என்பது பிங்கலர் துணிவு. அது சூரியகுலத்தாருக்கு இடுகுறியுங் காரணமுமாம். அறிவுடையோருக்குக் காரணமுமாத்திரமுமாம், அறிவுடையோருக்குக் கூறுங்காரணம்சூரியகுலத்தாருக்குக் கூறுங் காரணத்தால் விபசரித்திடும். சூரியகுலத்தாருக்கு இடுகுறியே முக்கியமாதலால் விபசரித்திடாது சிறந்திடும். அது அந்தனர் அறிவுமாதலால் அழகிய தன்மையுடையோரையும், இம் என்பது காரணத்தால் அழகிய தன்மைப்போலென்க. ஆகிய சூரியால் பிராமணரையுந் தெரிவித்தலைப்போலென்க. ஆகிய இவற்றால் “சான்றவன், சான்றான், சான்றோன்” என்னும் பெயர்கள் சூரியனுக்கும், அவன் குலத்தவர்களுக்குச் சொந்தமெனவும், ஏனையோருக்கு உபசாரமெனவுமேற்பட்டது.

அம்—அழகை } அந்தனர்—அழகிய தன்மையர்
தனர்—உடையவர் } (காரணப்பெயர்.)

அந்தம்—வேதமுடிவை } அந்தனர்—வேத அறிவின்,
அணர்—பொருந்தினவர் } வேதியர் (இடுகுறிப் பெயர்.)

என்பதைப்போல்;

சால்—நிறைவை } சான்றார்—நிறைந்தோர்
ஆர்—பொருந்தினவர் } (காரணப்பெயர்.)

சான்று—சாகுபி—சூரியன் } சான்றார்—சூரியகுலத்தார்
ஆர்—பொருந்தினவர் } (இடுகுறிப்பெயர்.)

இதனால் “அந்தனர்” என்பது குணத்திற் பெரியாரையும், குலத்திற் பெரியாரையும் விளக்கலைப்போல், “சான்றான்” என்பதும் குணத்திற் பெரியாரையும், குலத்திற் பெரியாரையும் விளக்கு

மென இலக்கண முகத்தானும் இலக்கிய முகத்தானும் தெளிவித்தனம்.

9. சேக்கிழார் ஏனாதிநாதநாயனார் குலத்தைச்சுட்டி “தரணி செங்கதிரோன் சண்டன் தபநேயொளியே சான்றோன்” என்னுந் நிகண்டிற்கூறிய சூரியன் பெயரால் “சூரியகுலத்தவர்” எனப் பொருள்பட “சான்றார் குலத்தவர்” என விளக்கியிருத்தலைப்போல், இடங்கழி நாயனாரையும் “பருதிபாற்காணாதித்தன் பனிப்பகை சுடர்ப்பதங்கள்” என்னுந் நிகண்டிற்கூறிய சூரியன் பெயரால் “சூரியகுலத்தவர்” எனவும் விளக்கியிருக்கின்றார்.

பெரியபுராணம், இடங்கழி நாயனார் புராணம், 3-வது செய்யுள்.

அந்நகரத்தினிலிருக்கும் வேளிர்குலத் தரசளித்தி
மன்னியபொன்னம் பலத்துமணிமுகட்டிற் பாக்கோங்கிற்
பன்னுதலைப் பசம்பொன்னாற்பயில்பிழம்பா மிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோளாதித்தன் புகழ்மரபிற் குடிமுதலோன்.

இதில் இடங்கழி நாயனாரை “ஆதித்தன்மரபார்” எனப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆதித்தன் மரபு=சான்றன் மரபு } நிகண்டு
=சூரியன் மரபு }

“சூரியன் மரபார்” என்பது முடிபு..

பெரியபுராணம், திருவாரூர்ச்சிறப்பு, 13-வது பாசரம்.

அன்ன தொன்னக ருக்கரசாயினான்
முன்ன செங்கதிரோன் வழித் தோன்றினான்
மன்னிச் சநாயன் வழிமுதற்
மின்னுமா முணிப் பூண்மணு வேந்தனே.

இதில் முதச்சேழுமுனை “செங்கதிரோன் வழித்தோன்றின் வன்” எனப்பார்க்கின்றோம்.

செங்கதிரோன்வழி=சூரியன்வம்ஸம் } திவாகரம்.
=சான்றன்வம்ஸம் }

“சூரியவம்ஸத்திவாதித்தவர்” என்பது பொருள்.

பெரியபுராணம், அதிபத்தநாயனார் புராணம், 1-வது, செய்யுள்.

மன்னிரீடிய செங்கதிரவன் வழிமரபின்
றொன்மையாமுதற் சோழர்தற் திருக்குலத்தரிமைப்
பொன்னிராடெனும் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போ
ன்னமைசான்றது நாகபட்டணத் திருநகரம்.

செங்கதிரவன்மரபு=சான்றவன்மரபு } நிகண்டு.
=சூரியன்மரபு }

“சூரியகுலத்தவர்” என்பது முடிபு.

இவைகளால் “செங்கதிரோன்குலம்” எனினும், “செங்கதிரான் குலம்” எனினும், “செங்கதிரவன்குலம்” எனினும், “சான்றோன்குலம்” எனினும், “சான்றார்க்குலம்” எனினும், “சான்றவன்குலம்” எனினும், “ஆதித்தன்குலம்” எனினும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவைகள் சூரியனது பரியாயநாமங்கள்* இப்பெயரால் அக்குலத்தவரை அழைத்தல் நூற்றுண்பது, அதனாலேயே சேக்கிழார் மனுச்சோழனை “செங்கதிரான்குலத்தவன்” எனவும், ஏனாதிநாதநாயனாரை “தூய்மை” “செங்கதிரான்குலத்தவன்” எனவும், இடங்கழி நாயனாரை “ஆதித்தன்குலத்தவன்” எனவும் கூறிமுடித்தது. ஏனாதிநாதநாயனார், இடங்கழிநாயனார் இவர்கள் தவிர மற்ற அரசகுல நாயன்மர்களையும் குலப்பெயராலும் குடிப்பெயராலும் கூத்திரியர்கள் யென விளக்கியிருக்கின்றார். அது வருமாறு :—

சூரியகுலம்.

1. இடங்கழிநாயனார் } சூரியகுலம் (குலப்பெயர்).
2. ஏனாதிநாதநாயனார். }
3. புகழ்ச்சோழநாயனார் } சோழக்குலம் (குடிப்பெயர்).
4. மங்கையர்க்கரசியார் }
5. கோச்செங்கட்சோழர் }

சந்திரகுலம்.

6. சேரமான் பெருமானாயனார், சேரக்குலம் (குடிப்பெயர்)
7. நின்றசீர் நெடுமாதர், பாண்டியக்குலம் (குடிப்பெயர்)

* பரியாயம்=ஒருபொருளைக் குறிக்கும் பலமொழி.

குறும்பரசர்.

8. மெய்பொருளையார்	} குறும்பரமன்னர் அல்லது பல்
லவ வம்ஸத்தவர்கள் எனப்
படும்.*
9. நரசிங்கமுனையையார்	
10. கூற்றுவரையார்	
11. ஐயடிகள் காடவர்கோன்	
12. கழர்சிக்க நாயனார்	

ஆகிய இப்பன்னிருவரசர்களும் சேக்கிழாரால் குலப்பெயராலும், குடிப்பெயராலும் சாதிப்பெயராலும், கூத்திரியர் என விளக்கப்பட்டார்கள்.

10. ஏனாதிநாத நாயனாரையும், இடங்கழி நாயனாரையும், “என்றார், ஆதித்தன்” என்னுஞ் சூரியன் பெயரையே குலப்பெயராகச் சூட்டி சூரியகுலத்தவரெனச் சேக்கிழார் விளக்கியிருத்தலையொத்து, இன்னும் திவாகரநிகண்டுகளிற்கூறிய மற்ற சூரியன் பெயர்களையும், அச்சூரிய குலவரசர்களுக்குக் குலப்பெயராகச் சூட்டி “சூரியகுலத்தவர்கள்” எனத் தெரிவித்தல் நூல்வழக்கு.

கூர்மபுராணம், இராவணன் வதைபத்தியாயம்,

105-வது செய்யுள்.

பரதனைத் தாயோடிகழந்திடு முனிவுநீர்துதம் பருதியங்குலத்தி
இரிமைபுண்பதற்கோர் வரமளித்திடுகென்றிராகவன் தொழுதுரைத்திடலும்
வரையுமுத்தடந்தோன்மார்பகத்தொடுக்க மைந்தனைத் தழுவிவாள்வேந்தர்
சாசினங்குமரவனிப் பரிதாசுமவரமளித்தன னென்றான்.

* இக்குறும்பரசர்கள் சூரிய சந்திரகுலத்தில் கோதவர்களும், அரசர் செல்வத்தைப் பெற்றவர்களுமாகும், குதசங்கிதை—சாதிவரலாறுரைத்த உத்தியாயம், 27-வது, சுலோகம்; சைவபுராணம், 70-வது அத்தியாயம் 9, 10. சுலோகங்கள். Vide. Madras Journal. Vol. XV. No. 84 P. 62, 68. Vol. XVI. No. 83. P. 199. Mysore and coorg. Vol. 1. P. 203; Vol. II. P. 93. On the Original In habitants of India. P. 87. Salum Manual. Vol. I. Ch. I. P. 2, 6, 7, 8, 133.

† “வான்” அரசர்களுக்கு இன்றிமையா ஆயுதமாகிய “வான்வேந்தர்” எனப்பட்டது. இக்கருத்தை யொத்தே நாயனார் குலத்தவர்களாகிய இராமணிகனையும் சேக்கிழார் “வாட் கூற்றத்தார்” என்பது.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம், காட்சிப் படலம், 9-வது கவி.

அரிதுபோகவோவிதிவனி கடத்தலென்றஞ்சிப்
பரிதிவானவன் குலத்தையும்* பழியையும் பாராச்
சுருதிநாயகன் வரும்வருமென்பதோர் துணிவால்
கருதிமாதிரமனைத்தையு மளக்கின்ற கண்ணான்,

பருதி=சூரியன் } நிகண்டு.
குலம்=வம்ஸம்

ஸ்ரீராமர் குலத்தை “பருதிகுலம்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் வரும் “பருதி” என்பது சூரியனது பல பெயர்களில் ஒன்று. அது “பருதிபாற் கரணத்தின் பனிப்பகை சுடர்பதங்கள்” என்ன நிகண்டால் விளங்கும். ஸ்ரீராமன் முதலினோர் சூரியகுலத்தவராதலால் அக்குலத்தை விளக்க “பருதிகுலம்” என்றார் அது. விராம பாண்டியரும், கம்பரும். “பருதி” என்பது சூரியனது பெயர்களில் ஒன்றாயிருத்தலைப்போல், “சான்றோன்” என்பதும் சூரியனது பெயர்களில் ஒன்றே! “சான்றோனாகியே தபனென்றினை யவுமான் வருக்கர்க்கநந்தம் பெயரே” என்பதால் விளங்கும்.

நம்பித்திருவந்தாதி, 50-வது செய்யுள்.

புலமன்னியமன்னிச் சிங்களநாடு பொடிபடுத்த
குலமன்னியபுகழ்க் கோகனநாதன் குலமுதலோன்
னலமன்னியபுகழ்ச் சோழனதென்பர் நஞ்சுடர்வான்
வலமன்னிய வெறிபத்தனக்கீர்த்தொர் வண்புகழே,

“இதில் புகழ்ச் சோழநாயனாரை கோகனநாதன் குலத்தவர்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. “கோகனம்=தாமரைக்கு, நாதன்=தலைவனாகிய சூரியனது, குலமுதலோன்=குலத்திற்கு முதலாயுள்ளவன்” என்பது பொருள்.

பாரதம், ஆரணியபருவம், இராமனுற்பவச்சுருக்கம்,

10-வது செய்யுள்,

அந்தமாநதிநீர் நற்கோசலையவனி
யுந்துமன்னவர்க்கரியே யயோத்தியென்றுரைப்பார்

* பிரமோத்திரகாண்டம், வெதானமகிமை, 15-வது கவி பருதிகுலம்.

முத்திரையுடையவருமாயினால் முதன்மை
சிறந்ததொன்றையே மேலினிச்செய்யுமாறெவனோ.

பாற்கான் மரபு = சான்றவன் மரபு } திவாகரம்.
= சூரியன் மரபு }

பாற்கான் என்பதும் சூரியனது பெயரே! சான்றோனோ
டொரு பொருட்கொண்டது. சான்றோனது திரிபே “சான்ற
வன், சான்றான்” எனப்படும். அதனால் சான்றவன் குலம் எனி
னும் சான்றான் குலம் எனினும் சூரியகுலம் எனவே பொருள்
படும். இதை நோக்கியே சீதையை “சான்றோர்மாது” எனவும்,
ஏனாதிநாதையானை “சான்றோர்குலம்” எனவும், ஸ்ரீராமர் குலத்தை
“சான்றவர்குலம்” எனவும் கம்பர் சேக்கிழார் கழறியது.

நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி,

இடங்கழியாரைச் சரிதம், 85-வது பிரயோகம்.

சிங்கத்திருவண்சென்றவன் சிறம்பல முகம்
கொடுக்கிற கனகமணிந்த வாழ்த்தன் குலமுதலோன்
நிங்குடையா தமரதென் செல்வமெனப் பறைபோக
தெங்கடகிறவனிருக்குவேனார் மன்னிடங்கழியே.

ஆதித்தன் = சான்றான் } சூரகாதி.
= சான்றோன் }

சூரியகுலத்தவன் என்பது பொருள். சூரியன் அகிதிபுத்திர
குதலால் ஆதித்தன் எனப்பட்டான்.

இலிங்கபுராணம், சூரியன் வங்கிசமுரைத்தவத்தியாயம்,
1-வது செய்யுள்.

என்றுமுனிவனேகுதலு மயோன்புராண மேவற்றினையு
நன்றுமொழிந்தானெனலோடு எனினக்காடு முகமலரத்
துன் மகதிரகான் நிகுசெழுஞ் சுரோன்மரபில் வேந்தர் தமை
மன்றமொழிவாயெனமுனிவர் குதனறிவால் வகுத்துரைத்தான்.

சுடரான் + ஓன் = சுடரோன் } = சூரியன் (நன்னால்)
சான்றான் + ஓன் = சான்றோன் }

சூரியனை திவாகரத்தார் “சுடரவன்” என்றனர். அது “சுடர
வன் மரணியுதயனாதவன்” என்பதால் விளங்கும். இதனால் “சுட
ரோன்” என்பதற்கு மாத்திரமல்ல “சுடரவன்” என்பதற்கும் சூரி
யனைத் தெரிவிக்கும் பாத்தியதை யுண்டென்றேற்பட்டது. இவ்
விதியால் “சான்றோன்” என்பதற்கு மாத்திரமல்ல “சான்றான்” என்
பதற்கும் சூரியனைத் தெரிவிக்கும் பாத்தியதை யுண்டென்றேற்
படும்.

சூடாமணி நிகண்டு சிறப்பாயிரம், 3-வது, பிரயோகம்.

அங்கதுபேயபின்பை யலகினால்பிறந்த மற்றுஞ்
செங்கதிர் வரத்திற் றோன்றித் திவாகரர் சிறப்பின்மிக்க
பிங்கலநுரைநற் பாவிற் பேணினர் செய்தார்சோ
இங்கிலையிரண்டுங் கற்கவெளிதல வென்று சூழ்ந்து.

செங்கதிர் = சூரியன் (நிகண்டு).

இப்பிரசங்கியில் திவாகர நூலாசிரியரும், அம்ப நாட்டிற்
காசருமாகிய சேந்தனை சூரியனது பெயராகிய “செங்கதிர்”
என்பதால் “சூரியகுலத்தவர்” என விளக்கி யிருக்கின்றார்
நிகண்டார். அது “பருதி செங்கதி ரலரிபாது” என்ன
திவாகரத்தார் வாக்கையொட்டி. இத்திவாகரத்திற்கு வழிநலா
கிய நிகண்டில், அச் “செங்கதிர்” என்பதோடு, “ஆன் ஆர்” விசு
தியையேற்றி, “செங்கதிரான்” என நிறத்தி “பெயர்வினைபுரித்து”
என்னுஞ் சூத்திரவிதியையும் யேற்றி, “செங்கதிரோன்” என்றார்
நிகண்டார். அது “தாணிசெங்கதிரோன்சாண்டன் தபரனெயொ
ளியே சான்றோன்” என்பதால் பிரகாசிக்கும், “செங்கதிர்” என்
பதை “செங்கதிரோன்” ஆக்க இதக்கணஞ்சொல்லப்புகின் செ
ங்கதிரை செங்கதிரான் ஆக்கியே செங்கதிரோன் ஆக்கவேண்டும்,
இதுவே இலக்கணமுறை, இம்முறையால் செங்கதிர் எனினும்
செங்கதிரான் எனினும் செங்கதிரோன் எனினும் சூரியனைத் தெரி
விக்கும் ஒருபொருட் கிளவிகள் எனப்படும், இதைபோல் சான்
வன் எனினும் சான்றான் எனினும் சான்றோன் எனினும் ஒருபொ
ருட் கிளவிகளென ஊர்ச்சிதம் படும்,
திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், நாட்டுப்படலம், 2-வது பாசரம்.

முக்கணான். கணனாதர்க்குண் முதன்மைத்துண்டிர்நாண்டு
மிக்கதுண்டாடாய்த்தண்டக வேந்தன்ருங்கித்

தக்கதண்டகநன்னுடாய்த்தபந்மாசுலத்துச்சோழன்
ரோக்கதார்த்தொண்டமான் காத்தாயது தொண்டநாடே.

தபந்மசுலம் = சான்றன்சுலம் } திவாகரம்.
= சூரியன்சுலம்

சூரியன்பெயர் "தபனனையொளியே சான்றோன் (நிகண்டு).
அரிச்சந்திரபுராணம், சூழ்வினை காண்டம், 97-வது பிரயோகம்.

சொன்னதுமாறார் பாணுலத்தீம் ரோல்வேந்தர்
அன்னது காணோநின்னிடையென்றானதுகேளா
மன்னவனுள்ள நொந்தமநாணி மதிவல்லோய்
இன்னமு மொன்றுண்டென்னவிரந்தே பிவைகூறும்.

பாங்குலம் = சூரியன்சுலம் } நிகண்டு.
= சான்றோன்சுலம்

சூரியன்பெயர். "சான்றோன் மான்றலைநான் பாங்கு" (திவாகரம்.)

இவிகபுராணம், சந்திரவங்கிசமுறைத்த
வத்தியாயம், 1-வது பகுதி.

உரைத்தனைகதிரோன் மரபினில்வந்தவேந்தர் பாரையுமுலகுண்ட
விழுக்குறும்பெறித் தநிலாக் கதிர்பாப்பியாவருந் தொழுதிடக்குணபால்
நிரைக்கடன்முசுட்டி லெழுதருநிகன் மரபினில் வேந்தரை பெயமக்கு
விரித்துரையென்ன முனிவரர்குதன் விரித்தனனுரைக்கலுற்றனஞல்.

கதிரோன் = சான்றோன் } சதாசுராத்ரி.
= சூரியன்

கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம், மந்திரப்படலம்,
14-வது செய்யுள்.

வெய்யவன்சுலமுதல் வேந்தர்மேலவர்
செய்கையினொருமுறை திறம்பலின்றியே
வையம்யாணுண்டவாண்டுகண் மாட்சியால்
ஐயமி லறுபதி னாயிர மாவரோ.

இப்பகுதியில் வரும் "வெய்யவன்" என்பது சூரியன் பெயர்
களில் ஒன்றென திவாகர நிகண்டால் தெளியப்படவில்லை. படை
விடினும் அதன் உட்கிளவியாகிய "வெய்யோனது" பாத்தியதை

யைக்கொண்டு சூரியனைக் குறிக்குமென்பது கம்பர் முடிபு.
இதைப்போல் "சான்றோன்" என்பதும் சூரியன் பெயரென நிகண்டு
திவாகரத்தால் நிலைப்படாவிடினும் அதன் உட்கிளவியாகிய "சான்
ரோனது" பாத்தியதைபைக் கொண்டும் சூரியனைத் தெளிவிக்கும்
என்பது துணிபு.

வெய்யவன் = வெய்யோன் } = சூரியன் (நிகண்டு, நன்னூல்.)
சான்றோன் = சான்றோன் }

கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், அகத்தியப்படலம்,
17-வது பாசரம்.

புகல்புகுந்திலரேற் புறத்தண்டத்தின்
அகல்வரோனுமெனம்பொடும்விழ்வரால்
தகவில்துன்பம்தவிருதிர் நீரொரு
பகலவன்சுலமைந்தன் பணிகிளினுள்

பகலவன்சுலம் = சான் நவன்சுலம்
= சூரியன்சுலம்

பாரதம், ஆரணியபருவம், இராமர் பட்டாபிஷேகச்சுருக்கம்.
30-வது செய்யுள்.

அப்புனிதனுளங்கனித்தா னனுமானாங்கவன் விடைந்தருளவானிற்
செப்பமொடு தனிச்சென்றான் நிவாகரன்ருலக்குரீசில் செனையோடு
மொப்புரைத்தநகரிதான் தேவியொருமினகுனொருமுன்னயிக்கோன்
மப்பறுசூழலிற்புகுந்துதானையொடும் விருந்தருந்தித் தரித்திருந்தான்.

திவாகரன்சுலம் = சான்றோன்சுலம் } சூரியன்சுலம்.
= சான்றோன்சுலம்

அரிச்சந்திர புராணம், நகர்நீங்கு காண்டம்,
12-வது பிரயோகம்.

உரைபெறகி ரோசுலத் தாசங்கு + வழிவழியே யுரிமையாய்
சரையுனென்தாதி யரிச்சந்திரங்கு வந்தவினை தானெதென்ன
* செய்யுள் வழக்கில் "சான்றோன்" எனக்கூறி, உலகவழக்கில் "சான்
ரோன்" எனக்கூறவேண்டுமென விதியிருத்தலால், அதைகோக்கியே காணதம்
"சான்றோன்" என்றனர் இராமணிகள்.

+ கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், பள்ளிபடைப்படலம், 184-வது

வினாமலர்தாள்பூண்டு கிடந்தாற்றிடவுழித் தேகி விமைந்துபொய்மேல்
கரையனுதி விரிமணலில் விரிமலர்கள் சொறியுறந் காவிற்புக்கான்.

இரவிகுலத்தாசர் - சூரியகுலத்தாசர் } பிங்கலன்.
- சான்றோர்குலத்தாசர் }

மேற்போந்த நூர்களால் சூரியனது பெயர்களே அச்சூரியகுலத்திலுந்
ந்த அரக்கர்களுக்குக் குலப்பெயராய் நின்று விளக்குமென யென்பித்த
னம் "சான்றோர் அல்லது சான்றான்" என்பது சூரியனது பலபெயர்.
களில் ஒன்றென்பது நூற்சம்மதி. அது "தரணிசெங்குதிரோன் சண்
டன் தபநேயொளியே சான்றோன்" என்னும் நிகண்டால் நிலைப்
படும், இவ்வேதுவை யணுகரித்தே "சூரியகுலத்தவர்" என விளக்க
சிறையை "சான்றோர்மாதா" எனக் கம்பரும், ஏனாதிநாத நாயனரை
"சான்றோர்குலத்தவர்" எனச் சேக்கிழாரும், ஸ்ரீராமன் குலத்த
வரை "சான்றவன் குலத்தவர்" எனக் கம்பரும் பசுமரத் தாணி
யறைந்தாற்போல் அறைந்தனர். இத்திறம் கல்விநெறியு
ணர்ந்தார்க்கே பெறப்படும், இதை யணுகரித்தே நாளதும் அச்
சூரியகுலத்திலுந் தே கிராமணிகள் "சான்றவன் குலத்தவர், சான்றோன்
குலத்தவர், சான்றோன் குலத்தவர்" என உலகம் கூறுப, அப்படிச்
கூறப்படும் "கிராமணிகள் "சூரியகுலத்தவர்கள்" என்பது நான்
முடிபு.

11. பிரமன் குலத்திலுதித்தவரை பிரமனது பெயராகிய
"அந்தணன்" என்பதைக் குலப்பெயராகச்சூட்டி "அந்தணர்
கலையர் என்பர்" எனச் சேக்கிழார் குங்கிலியகலைய நாயனரைக்
கூறியதைப்போல்; ஏனாதிநாதநாயனரையும் "சூரியகுலத்தவர்"
எனப் பொருள்பட பெரிய புராணத்துள், "சான்றோர் ஏனாதிநாதர்"
என்றனர்.

கம்பராமாயணம், தனியன்.

தராதலத்தினுள்ள தமிழ்க்குற்ற மெல்லாம்
அரவுமரமாயிற்றன்றே யிராவணன் மேல்
அம்புகாட்டாழ்வா னடிபணியு மாதித்தக்
கம்பகாட்டாழ்வான் கவி.

ஆதித்தன் - சூரியன் }
- சான்றோன் } கிலாகரம்.

* வடதேசத்தாசர்கள் நாளதும் இரவிகுலத்தவர் என வழங்குவர்.

இதில் கம்புரை "ஆதித்தன் கம்பகாட்டாழ்வான்" எனப்பட்
படுக்கின்றது. அது "சூரியகுலக் கம்பர்" எனப் பொருள்படும், "சா
ன்றோர் ஏனாதிநாதர்" எனக் கூறுது, குலத்தைநீக்கி, பெரியபுராணத்
துள் "சான்றோர் ஏனாதிநாதர்" எனக் கூறியதைப்போல், "ஆதித்தன்
கம்பர்" எனக் கூறியிருக்கின்றது "ஆதித்தன்" என்பது சூரியனைத்
தெரிவித்து அவன் குலத்திலுதித்த கம்பரை விளக்குவதைப்
போல், "சான்றோன்" என்பதும் சூரியனைத் தெரிவித்து அவன் குலத்
திலுதித்த ஏனாதிநாத நாயனரையும் விளக்குமென்பது ஜெகப்பிர
சித்தி "ஆதித்தன்" என்பதைப்போல், "சான்றோன்" என்பதும் சூரியன்
பெயரே! (நிகண்டு) இதனால் கம்பர் ஓச்சரல்ல. சூரியகுலத்தவரே!

கம்பராமாயணம், தனியன்.

இம்பருமும்பர்தாமு மேற்றிமேராமன் காலைத்
தம்பமாய் முத்திசேர்க்குஞ் சத்தியஞ் சத்தியமே
அம்பரமதனின்மேவு மாதித்தன் புதல்வனொருனக்
கம்பன்சொல் கமலபாதக் கருத்தரவிருத்துவாமே.

இதில்வரும் "ஆதித்தன் புதல்வன்" என்பதற்கு, ஆதித்தன் =
சூரியன், புதல்வன் = புத்திரன், குலத்தவன். (சுதாகராதி.)

கம்பன் "சூரியகுலத்தவன்" என்பது பொருள்.
கம்பராமாயணம், தனியன்.

வாழ்வார்திருமெண்ணெய் நல்லூர்சுடையப்பன் வாழ்த்துபெற
காழ்வாருயரப் புலவோரகவிருள் தானகலப்
போழ்வார் கதிரினுதித்த தெம்வப்புலமைக் கம்பகாட்
- வாழ்வார்பதத்தைச் சிந்திப்பவர்க்கிப்பாது மரியதன்றே.

"கதிரின் உதித்த" என்பதற்கு கதிரன் = சூரியகுலத்தில்
தித்த = உற்பலித்தவர். கம்பர் "சூரியகுலத்திலுதித்தவர்" எனப்
படும். இதையொத்தே அங்கிலேயரும் அறைந்திருக்கின்றனர்.

"The imitation, not translation, of the Ramayana,
as composd about the eleventh century, A. D. by
urban, the son of a king, and not of the priestly tribe
is production, consisting of 12016 stanzas, in
books, is considered by learned Tamilians as

நூற்களாகக்கொண்ட பதிகத்தில் சுந்தரராவது, அந்தாதியில் நம்பி யாண்டாராவது, பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழாராவது சாதித்தொகுப்பை வகுத்தோதியிருக்கின்றனரா? அல்லது “சான்றார்” என்னும் பெயரை தாழ்குலப்பெயரென்றாவது கூறியிருக்கின்றனர்களா? இச்சார்புறலார்வாக்கு கனம்பெற? அதுவுமில்லை. இவர் கொண்ட கொளறுபடை சாதிவகுப்பு வருமாறு :—

உமாபதி சிவாச்சாரியரியற்றிய

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்,

26-வது செய்யுள்.

28, 29, 30, 31-வது செய்யுள்கள்.

தொகை.

வகை.

1. அந்தணர்	1. அந்தணர்
2. சிவத்துவஜர்	2. சிவவேதியர்
3. ஆமாத்தியர்	3. ஆமாத்தியர்
4. ஷத்திரியர்	4. ஷத்திரியர்
5. குரும்பர்	5. குருசிலமன்னர்
6. வணிகர்	6. வணிகர்
7. வேளாளர்	7. வேளாளர்
8. இடையர்	8. இடையர்
9. சாலியர்	9. குயவர்
10. குயவர்	10. பாணர்
11. செக்கார்	11. பரதவர்
12. பரதவர்	12. மறவர்
13. சான்றார்	13. சான்றார்
14. வண்ணர்	14. சாலியர்
15. மறவர்	15. நீசர்
16. நீசர்	16. ஏகாலியர்
17. பாணர்	17. செக்கார்

இத்துகைக்கும் வகைக்கும் முரண்படுகின்றது. இதனால் சிவாச்சாரியார் சாதிகளின் உயர்வு தாழ்வுகளை யுணராமல் மயங்கிக் கூறினாரெனப்படும். அந்தோ! இவர் சாதிவரிசையின் தலையில் இடிவிழ. யாவர் கூறினும் மூலப்பிராமாணத்தை யனுசரிப்பதொழிய விரோதித்தல்கூடாது. இகோடு திவாகர நிகண்டு சாட்சிகளும் வேண்டும். அதுகளையும் பின்பற்றினர். அவ்

வகுப்பு திவாகர நிகண்டிற்கும் உலகவழக்கிற்கும் நேர்விரோதமாக வகுத்திருத்தலால், அப்புன் மொழியை யாம் ஒருபொருட்படுத்திலம். ஒருக்கால் இச்சாதிவரிசை வெள்ளிப்பண்டாரம் என்றொருவன் சிலபாக்களை பெரியபுராணத்தில் பாடிச்சேர்த்தெழுதியதைப்போலும், நிகண்டில் தனைவசியர் பூவைசியர் கோவைசியர்* எனக் கல்பித்து சேர்த்தெழுதியதைப்போலும், சிலபாக்கள் சேர்த்திருப்பினும் இருக்கும். இதைப் சாதிப்பிரஷ்டர்களால் சேர்த்தெழுதியிருப்பதாக வங்காள போல் ஒவ்வொரு நூலிலும் சேர்த்தெழுதியிருப்பதாக வங்காள தேச சிவிலியனாகிய “ரோமஷ்சந்தராதர்” என்பவர் கூறுகின்றார்.

“For it has been ascertained that the Puranas which exist now were composd in the Pauranik period and have since been altered and considerably enlarged during many centuries after the mahomedan conquest of India“, Vide Ancient India“ by Romesh Chunder Dutt. B. IV. ch. III.

“புராணங்கள் மகமதியர் அரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டபின்பு புதுப்பிக்கப்பட்டு, இஷ்டப்பிரகாரம் மாற்றப்பட்டது.”

“The Brahmans have not only modified the Vadic religion, but have also garbled and interpolated Vedic literature for the purpose of bringing old Vadic traditions and usages into conpormity with later Brahminical ideas.” * Vide The “History of India” by Talboy’s Wheeler ch. I. P. 5.

“வேதங்களில் கூறிய ஐதீகங்கள் வழக்கங்கள் எல்லாம் பிராமணருடைய நோக்கத்திற்கு இசையுப்படியாக திருத்தியெழுதி

* வணிகர்—வாணிகத் தொழிலுடையவர். “வைசியன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை” என்பது தொல்காப்பியவிதி. வைசியர், இப்பர், கலிப்பர், பெருங்குடியர் என மூவகைப்படுவர் என்று சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தள்ள சிலவைசியர், பூவைசியர், கோவைசியர், தனைவசியர் என மூவகைப்படுவர் என்றும், அவருட் பூவைசியர் வேளாளர் என்று கோவைசியர் இடையர் என்றும் கூறிவிடப்படுவர். பிங்கலநாதையிலும் குடாமணியிலும் அவ்வாறே புதுச்சேர்திரம் செய்துச்சேர்த்தும் உள்ளார் அவையெல்லாம் “வாதாராச்செவ்யாய சாரேய மகாபரசு” என்னு நூலாற் கட்டிக்கப்பட்ட தொழிக்கப்பட்டன.

24. சிறப்புநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 3-ஞ், செய்யுளில் "மறைக்குலம்" எனவும்,
 25. கணநாத நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 1-ம், கவியில் "மறையவர்" எனவும்,
 26. புகழ்த்துணைநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 1-ஞ், செய்யுளில் "மறையோர்" எனவும்,
 27. பூசலார்நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 3-ம், பாசரத்தில் "மறைமரபு" எனவுங் கூறியிருக்கின்றது.

மேற்கூறிய பதினைந்து நாயன்மார்களையும் சேக்கிழார் "அந்தணர், மறையோர், வேதியர்" என்னுஞ் சாதிப்பெயரால் வகுத்திருக்கின்றனர். இப்பெயர்கள் திவாகரநிகண்டார் தேடித்தீட்டிய பிராமணருக்குரிய சாதிப்பெயரே! அது:—

"ஐயர்வேதியரிருபிறப் பாளர்
 மெய்யர்மிக்கவர் மறையோர்ப்பூசர
 ஈந்தணர்நாலோறு தொழிலாளர்."

என்பதால் விளங்கும். இவ்விதம் திவாகர நிகண்டை பின்பற்றிய சேக்கிழார், ஏனாதிராதநாயனர் சுத்திரியர் அல்லாது வேறு குலத்தவராயிருப்பின் அக்குலத்திற்குரிய *தெனக்கூறிய திவாகரநிகண்டார் வாக்கை பின்பற்றுகொழியார். அவர் சுத்திரியராயிருந்தமையாலேயே ஷையர்கள் வாக்கை பின்பற்றி "படைச்சுற்றத்தார்*" எனவும், "சான்றார் குலத்தவர்" எனவுஞ் சேக்கிழார் சாற்றியது.

பனிரெண்டு அரசகுல நாயன்மார்களுக்குந் திவாகர நிகண்டார்கூறிய சாதிப்பெயரையே சேக்கிழார் குட்டியழைத்திருக்கின்றார். அதை இந்நூல் 119-வது பக்கத்தில் காண்க. இது னாலும் சேக்கிழார் திவாகரநிகண்டார் வாக்கைவிட்டொதுங்கவில்லை யென்றேற்பட்டது.

* அரசமறு தொழி லோதல் வேட்டல்
 புரைதீரப் பெரும்பார்ப்புரத்தலீதல்
 கரையறுபடைக்கலக் கற்றல் விசயம்."—(திவாகரம்.)

28. இயற்பகை நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்,
 29. அமர்ந்திரநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்,
 30. மூர்த்திநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 8-ம் பாசரத்தில் "வணிகர்" எனவும்,
 31. காரைக்காலம்மையை மேற்படியார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவும்,
 32. கலிக்கம்பநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வணிகர்" எனவுங் கூறினர்.

இப்பகுதிகளில் வரும் "வணிகர்" என்பது வைசியருக்குரிய திவாகரநிகண்டிற் குட்பட்ட சாதிப்பெயரே! அது:—"வளம் பெறு வணிகர் நல்லான் தாவலருழவர் மற்றும்" (நிகண்டு) என்பதால் விளங்கும்.

33. இளையான் குடிமாற நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 1-ம் பகுதியில் "சுத்திரர்" எனவும்,
 34. வாயிலார் நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 6-ஞ் செய்யுளில், "சுத்திரர்" எனவும்,
 35. விரன்மீண்ட நாயனரை மேற்படியார் புராணம் 4-ஞ் செய்யுளில் "வேளாண்குலம்" எனவும்,
 36. மானக்கஞ்சாரநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 7-ம் கவியில், "வேளாண்குடி" எனவும்,
 37. அறிவாட்டநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 4-ம் பாசரத்தில் "வேளாண்டலைவர்" எனவும்,
 38. மூர்க்கநாயனரை ஷையார் புராணம், 2-ம் பாடலில் "வேளாண்குலம்" எனவும்,
 39. சாக்கியநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ம் பிரயோகத்தில் "வேளாளர் குலம்" எனவும்,
 40. சத்தியநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ம் பாடலில் "வேளாண்குலம்" எனவும்,

41. முனையாவொர் நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-வ் கவியில் "வேளாளர்" எனவும்,
 42. செமத்தனை நாயனரை மேற்படியார் புராணம், 2-ஞ் செய்யுளில் "வேளாண்குடி" எனவும்,
 43. கோட்புலநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 1-வ் கவியில் "வேளாண்குலம்" எனவும்,
 44. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை மேற்படியார் புராணம், 15-வ் கவியில் "வேளாண்குலம்" எனவும்,
 45. ஏயர்கோன் கவிக்கம்பநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 5-ம், பாடலில் "வேளாளர்" எனவுங்கூறினர்.

வினாஞர் சூத்திரர் பின்னவர் சதுர்த்தர்
 வளமையர் வேளாளர் மண்மகள் புதல்வர்." (திவாகரம்.)

46. திருலீலகண்ட நாயனரை மேற்படியார் புராணம், முதற் செய்யுளில் "வேட்கோவர்" என்றனர்.

"கும்பகாரர் குலாலர் வேட்கோவரென்
 மிங்கிவை குயவர் மட்பகைஞரென்ப" (திவாகரம்.)

47. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனரை மேற்படியார் புராணம் 111-வ், கவியில் "ஏகாலியர்" என்றனர்.
 "ஏகாலியர் துசரீரங்கோலியர்." (திவாகரம்.)

48. கலியநாயனரை மேற்படியார் புராணம் 5-வது கவியில் "தயிலவினைத் தொழின்மரபார்" என்றனர்.

"சக்கிரி நந்திகள் செக்காராகும்." (திவாகரம்.)

செக்கையுடையவர் செக்கார், இவர்கள் செக்கில் எள்ளையிட்டு தைலம் பிழியுந்தொழிலை யுடையவர். இதைவிளக்கவே "தயிலவினைத் தொழின் மரபார்" என்றது சேக்கிழார். இது அத்தொழிலையுடைய செக்காரைக்குறிக்கும். இதைப்போல் ஏனாதிநாத நாயனரையும் "படைச்சுற்றத்தார்" என்றனர். படைத்தொழிலையுடையவர் அரசர். இப்படைத்தொழிலையுடைய ஏனாதிநாதநாயனரும் அரசரே! இது பன்னாற்றணிபு.

49. ஆனாயனரை மேற்படியார் புராணம், 8-வது செய்யுளில் "ஆயர்" எனவும்,
 50. திருமுலநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 11-வது கவியில் "ஆமேய்ப்பார்குடி" என்றனர்.
 "அண்டர்கோபாலர் ஆயர் அமுதர்." (திவாகரம்)

ஆ=பசு, அதையுடையவர் ஆயர் எனப்படும். "ஆ=பசுவை, மேய்ப்பார்=மேய்க்கப்பட்டவரது, குடி=வம்ஸம்" (சதுரகராதி) பசுவை மேய்க்கப்பட்டவர் இடையர் என்பதைப்போல், ஆயதம் பயில்பவர் கூடித்திரியர் எனப்படும். அதனாலேயே ஏனாதிநாத நாயனரை கூடித்திரியர் எனவிளக்க "படைச்சுற்றத்தார்" என்பது சேக்கிழார்.

51. அதிபத்தநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 9-வது கவியில் "நுளையர்" என்றனர்.
 "பரதவர் நுளையர் கடலர்வலையர்". (திவாகரம்)

52. கண்ணப்பநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 7-ஞ் செய்யுளில் "மறவர்" என்றனர்.
 "மறவரெயினர் பாலையில் மாக்கள்". (திவாகரம்.)

53. திருநாளைப்போவார் நாயனரை மேற்படியார் புராணம் 11-வது கவியில் "புலையர்" என்றனர்.
 "இழிஞர்கோலுஞ் புலஞ்ஞென்றும்,
 கிசையும்பெயர் சண்டாளர்க்கெய்தும்". (திவாகரம்.)

54. திருலீலகண்டத்துப் பாணநாயனரை மேற்படியார் புராணம், 8-வது கவியில் "பாணர்" என்றனர்.
 "சென்னியர் வைரியர் சூதர்மாகத
 ரின்னிசைகாரர் மதங்கர் பாணர்". (திவாகரம்.)

ஆகிய இப்பிரயோகங்களை நோக்க சேக்கிழார் முற்றிலும் நாயன்மார்களுக்குத் திவாகரநிகண்டிற் கூறிய சாதிப்பெயர்களை யே சூட்டியிருக்கின்றார் எனத் தெளிவாகின்றது, ஏனாதிநாதநாயனர் கூத்திரியர் அல்லது வேறுகுலத்தவராயிருப்பின் அத் திவாகரநிகண்டை டின்பற்றி சாதிப்பெயரளிக்கப் பின்னிடார். சேக்கிழார் ஏனாதிநாதநாயனரை "சான்றார்" என்றார், இப்பெயர் எச்

சாதிக்கடுக்கும், இதை அவர் எடுத்தாண்ட திவாகரநிகண்டைக் கொண்டு சோதிப்பாம்,

அது:—“சான்றோனரியே தபநனென் நினையவு
மான்றவருக்கற் கந்தம் பெயரே”

(திவாகரம்).

“பகவன் சான்றோன் லேந்தன் ருபநன்
சுடரோன்மாஸி சூரியன் பெயரே”

(பிங்கலன்).

“தரணிசெங்கதிரோன் சண்டன்
தபநனே யொளியே சான்றோன்.”

(கிசண்டி).

என்ன மிப்பிரயோகங்களால் அச் “சான்றோன்” என்னும் பெயர் சூரியனுக்குரிய தெனப்பிரகாசிக்கின்றது, சூரியன்பெயர்கள் சூரியகுல வரசருக்குக் குலப்பெயராய் நிற்குமென்பது நூற்சம்மதி, இவ்விதியால் சூரியன் பெயரைப்பெற்ற ஏனத்திநாதநாயனரும் “சூரியகுல கூத்திரியர்” என்பதே முடிபு. இச்சேக்கிழார் ஆவல் இதோடு நிற்கவில்லை இன்னும் அவரை கூத்திரியர் என வற்புறுத்தவே “படைத்தொழிலையும் அந்நாயனுக்குக் குலத்தொழில்” என விளக்கியிருக்கின்றார். படைத்தொழில் அரசாது அறு தொழில்களில் ஒன்றே! இதை பின்னால் பிரகாசப்படுத்துவாம். இதனாலும் ஏனத்திநாதநாயனார் கூத்திரியர் எனத் துணியப்படும்.

14. ஏனத்திநாதநாயனரை சூரியகுலத்தவர் எனப்பொருள் பட “சான்றோ”* என விளக்கியிருத்தலோடு, அச்சூரியகுலத்தவர் பல வம்ஸங்களாகிய “இரகுவம்ஸம், திரிவம்ஸம் சோழவம்ஸம், ஈழவம்ஸம்,”† முதலிய வம்ஸங்கள் உட்பட்டிருத்தலால், எவ்வம்ஸத்தவர் என்னுஞ் சந்தேகம் நிவர்த்தியாதற்பொருட்டு “ஈழக்குலத்தவர்” என்றார் சேக்கிழார். இவ்விதம் இடங்கழி நாயனாரையும் கூறியுள்ளார். அவரை ஆதித்தன் குலத்தவர் எனக் கூறியதோடு நிறுத்தாது, “வெளிர் குலத்தவர்” எனவும் விளக்கி

* சூரியகுலத்தவர்.

† Mr. Sherring, in his work, On Hindu Tribes and Castes, enumerates nearly 2000. subdivision of Brahmen and 590. separate tribes of kshatriyas.

‡ வெளிர்குலம் = குறுகிலமன்னர்வம்சம்.

யிருக்கின்றார். நின்ற சீர்நெடுமாறநாயனரை “மதி* மரபினர் எனக் கூறியதோடு நிறுத்தாது, “வழுதியர்”† வம்ஸத்தவர் எனவும் வலியுறுத்துகின்றார், அது பூராமரை சூரியகுலத்தவரெனக் கூறியதோடு, இரகுவலத்தவர் எனவும் கூறியதைப்போலென்க, இதனால் சூரியன்பெயரை குலப்பெயராகச் சூட்டிய அரசருக்குக் குடிப்பெயரையும் விளக்கவேண்டுமென்றேற்பட்டது. ஏனெனில் சூரியகுலத்தில் பல கிளைக்குடிகள் உட்பட்டிருத்தலாலென்க, சந்திரகுலத்தி லுதித்த பாண்டவரை குருகுலத்தவர் எனவும், கிருஷ்ணனை ஒரு குலத்தவர்‡ எனவும் விளக்கியதைப்போல், ஏனத்திநாத நாயனாரையும் குலத்தவர்§ எனவும் விளக்கியதைப்போல், “சான்றோ” எனவும், குலத்தால் சூரியகுலத்தவர் எனப் பொருள் பட “ஈழக்குலத் தவர்” எனவும் இனிது விளக்கினர் சேக்கிழார், இத்தொழி பிரமாணங் களால் ஏனத்திநாதநாயனார் “சூரியகுல ஈழராஜன் வம்ஸத்தினுதித்தவர்” எனவே இனிது முடிக்கப்பட்டது.

சு. குலத்தொழில்.

1. இனி பூமத் ஏனத்திநாதநாயனார் தொழிலாலும் கூத்திரியர் எனப் பிரகாசிப்பார்.

வேதம், புருஷருத்தம்.

ஸூரஹநொஸ்யூதி-வஜோஸிஸ | ஸாஹநொராஜந்யூ | சூதஃ
ஹாநுகஹஸ்யபடுவொஸ்யூ | வஹொராஹநொராஜநயதஃ

ப்ராஹ்மணேஸ்யமுகமாசித் | பாகூராஜந்யாக்ருதஃ |

ஹருதஸ்யயத்வைஸ்யஃ | பத்யாம்ருதரோ அஜாயதஃ

இவ்வேதவாக்கியத்திற்குரியதற் கிணங்க இவ்விந்து தேசத் தில் வசியான சூரியர்கள் “பிரம் கூத்திரியர் வைசிய குத்திரர்

* மதி = சந்திரன்.

† வழுதியர் = பரணடியர்.

‡ “யான் விதுகுலத்தில் யாதவனிலரோ குருகுலத் தாலவனுக்கின யோர்” (பூரதம்.)

§ மன ஸன்மக்கொண்டபகையை சாத்தித்தல் கூத்திரியருக்குரிய தர்மம். அதாவது கூத்திரியம்வைத்து விவசரிப்பவர்களாவின் அவர்களை கூத்திரியர் எனப்பட்டது.

கள்” என நான்கு பெரும்பிரிவினை யுடைத்தாகுவர். இவர்களை “சுத்தசாதிகள்” எனவும், “ஸஜாதியர்” எனவும் “மறவும்; யாக்கியவல்கியரும்” சொல்லுகின்றார்கள். இந்நான்கு சாதிகளும் மாறிமாறிச் சேர்ந்ததால் உற்பவித்தவர்களே “அறலோம பிரதி லோம அந்தராள விராத்திய” முதலிய சாதியார்களெனவும் சைவ புராணம், சூதசம்மிகை முதலிய நூற்களில்* படிக்கப்பட்டிருப்பன. மேற்கூறிய சுத்தசாதியாகிய நான்கிற்கும் அவ்வாறு தொழில் கள் குலத்தொழில்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அவை யாவன :-

I. பார்ப்பார் அறதொழில்.

பாஹஸ்பதிஸ்மிருதி.

सुश्रुतस्यैवास्त्र्यसंवायसं यज्ञसंघा ।

वांस्रुषिः प्रहृष्ये ब्रह्म-पुण्यं प्रसूयते ॥

மறஸ்மிருதி.

सुश्रुतस्यैवास्त्र्यसंवायसं यज्ञसंघा ।

वांस्रुषिः प्रहृष्ये ब्रह्म-पुण्यं प्रसूयते ॥

ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் சாதிநூல்.

ஒதலேபிறர்க்குத் தாமே யோதிவித்திடுதன்மிக்க
வேதவேள்விகளியற்றல் வேட்டித்தல் வேட்டமெற்றே
யீதலீந்திடுவோர் தம்பாலேற்றிட லேற்பதாக
வாதிநான்மறையோர் செய்யு மறுதொழிலாகுமென்றெ.

திவாகரம்.

ஒதலோதுவித்தல்வேட்டல் வேட்டித்த

லீதலேற்றலென்றிரு மூவகை

யா திக்காலத்தந்தணரறு தொழில்.

நிகண்டு.

ஒதலேயோதுவித்தலுடன் வேட்டல்வேட்டித்தீட்டல்

சுதலேயேற்றலாறு மேற்குமந்தணர் தொழிற்போர்.

* சைவபுராணம், 69, 70-வது அத்தியாயங்களிலும், ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் சாதிநூலிலும் காண்க.

† மறஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 75-வது சுலோகம்; ப்ராசா ஸ்மிருதி, ஆசாரகாண்டம், முதலத்தியாயம் 38-வது சுலோகம்; ஆரீதஸ் மிருதி, முதலத்தியாயம், 11-வது சுலோகம்; காளத்திபுராணம், வருணா சிரமமுறைத்தவத்தியாயம், 2-வது செய்யுள் காண்க.

க. வேதம் ஓதல்	ச. வேதம் ஒதுவித்தல்
உ. யாகஞ்செய்தல்*	ரு. யாகஞ்செய்தல்
ங. தானங்கொடுத்தல்	சு. தானம்வாங்குதல்.

இவ்வாறு தொழில்களும் அந்தணருக்குரிய தொழில்களாம்.† இவற்றுள் அந்தணருக்கே உரிய ஜீவஜோபாயங்களான ‘குலத் தொழில்கள்’ மூன்று என மறு கூறுகின்றார்.

க. வேதம் ஒதுவித்தல்
உ. யாகஞ்செய்தல்
ங. தானம்வாங்குதல்.

ஆகிய இம்முத்தொழில்களுள் வேதம் ஓதலே பிராமண னுக்கு உயர்ந்த தருமம் எனவும், அப்படி யோதிய வேதத்தின் அருத்தத்தை யறியும்படியான ஞானமே தவமென|| மறவும், வே தாப்பியாசம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று தக்கூறும், பிராமணன் சகல பிரயத்தினத்தாலும் வேதத்தை ஆசிரயிக்கக் கடவனென்று வியாசரும், வேதமே பிராமணனுக்கு மோக்ஷத் தவத்திற்கும், ஏனைய நல்ல கருமங்கட்கும், சுவர்க்க விடுபேற் றிற்கும், வேதமொன்றே யிருபிறப்பாளற்குச் சிறந்த கருவியா மென பராசரும்; வேதமுணராதவனுடைய எல்லாத்தொழிலும் பயனற்றதாகின்றனவென மறவும் சொன்னார்கள். இவைகளால் “வேதியரது முக்கிய குலத்தொழில் வேதாஸ்திரங்களை யோதல்” என வெளிப்பட்டது.

II. அரசர் அறதொழில்.

பாஹஸ்பதி ஸ்மிருதி.

सुश्रुतस्यैवास्त्र्यसंवायसं यज्ञसंघा ।

वांस्रुषिः प्रहृष्ये ब्रह्म-पुण्यं प्रसूयते ॥

* “அழல் புறந்தரு உ மந்தணரதுவே” (புறநானூறு.)

† Vide Orm's History of the Hindustan, Vol. 1, Chap. 1, p. 3.

‡ மறஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 76-வது சுலோகம்; புதஸ் மிருதி, 20-வது சுலோகங்காண்க.

§ மறஸ்மிருதி, 4-வது அத்தியாயம், 147-வது சுலோகம்.

|| மறஸ்மிருதி, 11-வது அத்தியாயம், 235-வது சுலோகம்; டகவத் தோ 4-வது அத்தியாயம், 28-வது சுலோகம்.

தருமம் எனவும் * மது கூறியிருக்கின்றார். இதனால் இம்முதத் தொழில்களுள் படைபயிற்றலே முந்திற்கும். படைபயிற்றலின் பின்பு செய்தற்கும், ஊரைபிடித்தாளுதற்கும் இடங்கொடா. இவைகளால் அரசர்களது முக்கிய குலத்தொழில் படைபயிற்றலென்ப பசுமரத்தாணியைப்போல் அறையப்பட்டது.

III. வணிகர் அறதொழில்.

பாஹஸ்பதிஸ்மிருதி.

सुवर्णसौवर्ण्यं वनं वनं वनं वनं वनं
वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं

பாசாஸ்யமிருதி.

सुवर्णसौवर्ण्यं वनं वनं वनं वनं वनं
वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं

திவாகரம்.

“வணிக ருதொழி லோதல் வேட்ட
லீதனுழவுபசுக்காவல் வாணிகம்.”

க. வேதம் ஓதல்	ச. ஏருமுதல்
உ. யாகஞ்செய்தல்	ரு. பசுக்காத்தல்
ங. தானங்கொடுத்தல்	சு. வர்த்தகஞ்செய்தல். †

என்னும் அறதொழிலும் வைசியருக்கு விதிக்கப்பட்ட குலத் தொழில்கள். இதில் “ஏருமுல், பசுக்காற்றல், வர்த்தகஞ்செய்தல்” என்னு முத்தொழிலே முதன்மைபெருமென புதஸ்மிருதி கூறுகின்றது. இவற்றுள் வர்த்தகஞ்செய்தலே முந்திற்கும். இதை “வைசியர்க்கழகு வளர்பொருளிட்டல்” என வற்புறுத்து

* மது ஸ்மிருதி, 10-வது; அத்தியாயம், 119-வது, சுலோகம், புதஸ்மிருதி, 25-வது, சுலோகம்.

† மதுஸ்மிருதி 1-வது அத்தியாயம், 90-வது சுலோகம்; ஆரீதஸ்மிருதி, இரண்டாமத்தியாயம், 6-வது சுலோகம்; ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் சாதிதூல் 4 - வது செய்யுள்; Bhagwat Gita, ch. XVIII, P. 85.

‡ புதஸ்மிருதி, 26-வது சுலோகம்.

கின்றார் அதிவிராம பாண்டியர். வணிகர் முதலிய பெயர்களைப் பெற்றதும் இக்கருத்தை நோக்கியேயென்க. தொல்காப்பியரும் “வைசிகன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை” என்றார். இதனால் “வணிகரது முக்கிய குலத்தொழில் வர்த்தகம்” என்றேற்பட்டது.

IV. வேளாளர் அறதொழில்.

பாஹஸ்பதிஸ்மிருதி.

सुवर्णसौवर्ण्यं वनं वनं वनं वनं वनं
वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं वनीयं

திவாகரம்.

வேளாள ருதொழி லுழவு பசுக்காவ
றெள்ளிதின் வாணிபங் குயிலுவங்காருகவினை
யொள்ளிய விருபிறப் பாளர்க்கேவல்செயல்.

க. ஏருமுதல்	ச. குயிலுவத் தொழில் செய்தல்
உ. பசுக்காத்தல்	ரு. காருக வினைகளாக்கல்
ங. பொருளிட்டல்	சு. அடிமைபூண் டொழுகல் *

என்னு மறுதொழில்களும் சூத்திரருக்கு விதிக்கப்பட்ட குலத் தொழில்கள். இவற்றுள் “வேளாண்மார்தர்க் குழுதுணல், தில் லெனமொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி,” என்னுந் தொல்காப்பியர்வாக் கால் ஏருமுதலே கிரேஷ்டமெனப்படும், இதை “உழவர்க்கழகிந் குழுதுணவிரும்பல்” என வற்புறுத்துகின்றார் அதிவிராமபாண்டி யர், இதனால் “வேளாளருக் கேருமுதலே” கிரேஷ்டமெனப்படும்.

மேற்கூறிய “பிரம் ஷுத்திரிய வைசிய சூத்திரர்” என்னு நான்கு சாதிக்குங் கூறிய அவ்வாறு சாதித்தொழில்களுள் ஒவ்வொன்று கிறந்தது. அது:—

- க. பிராமணருக்கு வேதம் ஓதலும்,
- உ. ஷுத்திரியருக்கு படைக்கலம்பயிற்றலும்,

* மதுஸ்மிருதி, 1-வது அத்தியாயம், 91-வது சுலோகம்; பாசாஸ்யமிருதி, ஆசாரகாண்டம், 1-வது அத்தியாயம், 64-வது சுலோகம்; புதஸ்மிருதி, 27-வது சுலோகம்; ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் சாதிதூல், 5 - வது செய்யுள்; Wilkins' Bhagwat Gita ch. XVIII, P. 85.

- உ. வைசியருக்கு வந்தகஞ்சேய்தலும்,
ச. குத்திரருக்கு ஏழுதலுஞ் சிறந்தவை.*

2. இவற்றுள் அரசருக்குரிய "படை" என்பது ஆயுதப் பொதுப்பெயர். அது "வாளையும், வேலையும், வில்லையும்" உள்ளடக்கும்.

பெரியபுராணம், திருவாரூர்ச்சிறப்பு, 18-வது செய்யுள்.

தவமுயன்றறிதிற்பெற்ற தனியினங் குபரனான
சிவமுயன் றடையுஞ் செய்வக் கலைபலதிருந்தவோதிக்
கவனவாம்புரவியான தேர்ப்படைத்தொழில்கள்கற்றுப்
பவமுயன்றதவும் பேரேயெனவரும் பண்டின்மிக்கான்.

இதில்வரும் படையென்பது "வாள், வேல், வில்" என்னு முன்றையுமுள்ளடக்கும். அது "ஒத்த வில் வேல் வாள் யானையுயர் பரித்தேரோடாரே." என்னு நிகண்டிற்கூறிய வறுவகையில் "புரவியான தேர்" என்னும் முன்றையும் விளக்கி மற்ற "வாள் வேல் வில்" ஆகிய முன்றையும் விளக்காது படையெனத் தொகுத்துக் கூறியதாலென்க. படுத்தற்கருவியாதலால் படை எனப்பட்டது. "படுத்தல்=அழித்தல்" (சதுரகராதி) சுத்திரியருக்கு சாதித்தர்மத்தோடுகூடிய ஆயுதத்தொழிலைப் பார்க்கிலும் சிறந்த தொழில் வேறு கிடையாது என மறுகுகின்றார்.

மதுவீருதி, 10-வது அத்தியாயம், 119-வது சுலோகம்.

ஓயபெயர்வியுலுஸ்ய நாமவெஸ்யாதிராஜாவஃ||

ஸடுஸன்னவெஸ்யாஸாஸாபயி-ஸோஷாஸாபயிஸ்யூதீ||

சுத்திரியனுக்கு ஆயுதமெடுத்து சத்துருவை வெயிப்பது ஜாதித்தருமம்" எனப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வரசத்தொழிலாகிய படையெயிற்பலையே கிராமணிகுல ஏனாதிராயனார் பயின்றனான் என உபமன்னியர் விளக்கியிருக்கின்றார். அதுணன்மை யாவருக்

* "அத்தனர் வேள்வியோடறுமறைமுற்றக் கேள்வன்வியோடியான்மெய்வாழ்க வணிகரிருநெறிநீனிதி-தழைக்க பதினெண்உலமுமுழுவர்க்கு மிகு" (சுத்தவதால்.

கும் இனிது விளங்குமாறு, அதனை ஈண்டு விளக்கி, அதுபற்றிய வணையபிரமாணங்களைப் பின்னர் வரைவாம்.

உபமன்னிய பக்தவிலாசம், 29-வது அத்தியாயம்,

ஏனாதிராதர்சரிதம், 3-வது சுலோகம்.

சுலபிநெநாஜிநாபாவூ குலீச வாசுதேவாஸு வஃ
நூவஸூலகதாபாஸு: ஸிவஸூலா பிஸுதயி: ||

அஸ்மின்னேனாதிராதர்சு சூத்சாஸுதிலோத்பவ: ||
நிருபஸ்ஸஸ்த்ரகலாசார்ய: சிவபக்தாநக்பீஸக்ததி: ||

சுலபிந்	அந்த (கங்கிராமத்தில்*)
வாசுதீ	சூரியனது
கூலம்	வம்ஸத்தில்
உலவ	பிறந்தவரும்,
நூவ	அரசரும்,
ஸூலம்	ஆயுதம்
கர	கித்ததைக்கு.
சூவாஸு	குருஸ்தானமும்,
ஸிவஸூ	சிவனடியார்களது
சுலபி	பாதத்தை
வாஸு	ததிப்பவரும். (ஆகிய)
வனாஜிநாபாவூ	ஏனாதிராத ராயனார் என்பவர்
சுலீச	(ஒருவர்) இருந்தார்.

(பொ-ரை.) "அந்தக்கிராமத்தில் சூரியனது குலத்தில் பிறந்தவரும், அரசரும், ஆயுதகித்ததைக்கு குருஸ்தானமும், சிவனடியார்களது பாதத்தை ததிப்பவருமாகிய ஏனாதிராதராயனார் என்பவர்

* இக்கலோகத்திற்கு முன்கலோகத்தில், சதுரகத இரண்டாவது சுலோகத்தில் ஏனாதிராதராயனார் வந்த ஊரை "சாபரக்ரோமம்" எனப்பட்டிருக்கின்றது.

வர் ஒருவர் இருந்தார்” என்பதாம், இச்சலோகத்தில் ஏனையநாத நாயனாரை “ஸஸ்திராகலாச்சாரியர்” என்றனர் உபமன்னிய மகருஷி.

ஸஸ்திரம் = ஆயுதம், படை

கலை = வித்தைக்கு

ஆச்சாரியர் = குருஸ்தானம்.

“வாள், வேல், வில் முதலிய ஆயுத* வித்தைக்கு நாயனார் ஆசாரியர்” என்பது திரண்டபொருள். சஸ்திரம் என்பதற்குத் தமிழ்ப்பிரதிபதம் படை எனப்படும், இதில்வரும் “ஸஸ்திரம்” அதாவது “ஆயுதம் பயிற்றல்” அரசருக்குரிய அறுகுலத்தொழில் களுள் ஒன்று.

பாஹஸ்பதி ஸ்மிருதி.

अश्विर्द्वयस्य नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।

शस्त्रेन्द्राणाम् नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।

(பொ - ரை). கடித்திரியர்கள் வேதம் ஓதல், யாகஞ் செய்தல், தானங்கொடுத்தல், உலகோம்பல், போர் செய்தல், வாள், வேல், வில் வித்தையைப் பயிற்றல் முதலிய அறு தொழில்களைப் பெறுவர்.

மதுஸ்மிருதி, 10-வது, அத்தியாயம்,

79 - வது, சுலோகம்.

शस्त्रेन्द्राणाम् नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।
अश्विर्द्वयस्य नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।

(இ - ள்). கடித்திரியனுக்கு வாள் பாணம் முதலிய ஆயுதத்தைத் தரித்து உலகாள்வதும், வைகியனுக்கு வர்த்தகம், பசுக்காவல், பயிர் இவைகளும் ஜீவனோபாயமாகும். யாகஞ் செய்தல், தானங்கொடுத்தல் வேதம் ஓதல் இவைகள் தர்மோபாயமாகும்.

* “ஆயுதத்து பாஹஸ்திரம் ஸஸ்திராஸ்திரம்.” (அமரம்.)

† திரிசாஸ்திரம், 166-வது, சுலோகம், அமரம், நாகர்த்ததீபிகை, 235-வது, சுலோகம்.

பாசா ஸ்மிருதி.

ஆசாரகாண்டம், 1-வது, அத்தியாயம்,

61-வது, சுலோகம்.

शस्त्रेन्द्राणाम् नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।
अश्विर्द्वयस्य नैऋत्यस्य च पश्चिमस्य च ।

(இ - ள்). “கடித்திரியன் ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தித் துஷ்டர்களைச் சிவ்வித்துச் சத்திருக்களை ஜெயித்துப், பிரஜைகளை தன்னிடத்தில் அன்புள்ளவராகச் செய்து பூமியை தரிமத்தால் பரிபாலனஞ் செய்யக்கடவன்” என்பதாம், இவைகளே அரசர்களது குலத்தொழில்கள் எனப்படும். †

இச்சலோகங்களில் வரும் “சஸ்திராஸ்திரம்” என்பதில் “சஸ்திரம்” என்றால் “இரணமுண்டாக்கும்படியான ஆயுதம்” களையும்; “அஸ்திரம்” என்றால் அதிர்ச்சியுண்டாக்கும்படியான களையும். * “சஸ்திரபாணி” என்றால், “சஸ்திரம் = ஆயுதம், பாணி = கை” (அமரம்) “கையில் ஆயுதம் பொருத்தப் பெற்றவன்” என்பதாம். “மறப்படை வாட் சுற்றத்தார்” என்பதும் இச்சருத்தரையே போக்கும்.

† கடம்புராணம், சந்திரவங்கிச முரைத்தவத்தியாயம், 97-வது, செய்யுள்; அரிச்சந்திரபுராணம், உத்தரகாண்டம், 128-வது, செய்யுள்; பாரதம், யணம், பாலகாண்டம், திருவவதாரப்படலம், 128-வது, செய்யுள்; பாரதம், தஷ்டியந்தக் சருக்கம், 61-வது, செய்யுள், கௌடிகாணனி, வேகன் உற் பத்தி, 370-வது, செய்யுள்; பிரமோத்தகாண்டம், பத்திராயுவுக்கானித்த பத்தி, 370-வது, செய்யுள்; இரகுலம்ணாவியம், 8-வது; சருக்கம், 61-வது, சுலோகம்.

† “சஸ்திரம் = 1. கைவிடப்பட்ட (திரிசா கைண்டகாதி)

2. A Sword, A Scimitar (Wilson).
3. A general a Weapon (Rottler).
4. A Weapon used in close combat as a sword speare (Winslow).

§ அஸ்திரம் = 1. கைவிடாமாயுதப்பொது, முன்விடும்பு (சுதாசாதி).

2. A Dart அம்பு (Wilson).
3. In general a missile weapon thrown by the hand (Rottler).
4. A Dart thrown forward (Winslow).

ஆயுதங்களையுங் குறிக்குமென்றார் பகவத்கீதையில் “சிவராம், B.A. இக்கருத்தை தோர்த்த தீபிகையாரும், தோர்த்த சந்திரிகையாரும் அங்கீகரிக்கின்றனர். இவைகளால் “ஸஸ்த்ரம்” என்பது ஆயுதப் பொதுப்பெயரென விளங்கலால் “வாளையும், வில்லையும், வேலையும்” உள்ளடக்கும், “அஸ்த்ரம்” என்பது பாணங்களைக் குறிக்குமென்றேற்பட்டது. இச் “ஸஸ்த்ராஸ்த்ரம்” என்பது அரசரது அறுதொழில்களில் ஒன்றென “ப்ரகஸ்பதி ஸ்மிருதி” யாதிநூற்களான பிரகாசப்படுத்தி யிருக்கின்றது. இவற்றள் ஏனாதிநாத நாயனார் பயிற்றியதாகக் கூறியது “ஸஸ்த்ரமே” அதை விளக்கவே “ஸஸ்த்ர கலாசாரியர், ஸஸ்த்ராலோக்பவரீ” என்பது உபமன்னியர். அதனால் ஏனாதிநாத நாயனார் எல்லா ஆயுதத்திலுஞ் சிறந்தவர் எனத் துணியப்பட்டது. “சஸ்திரம்” என்பது “வாள், வேல், வில்” முதலிய ஆயுதத்திற்குப் பொதுப்பெயராயிருக்க, சேக்கிழார் “வாள்” என்னும் சொற்றோத் தந்து “வடிவாட்படைபயிற்றுநீ நன்மைத்தொழிலர், வாட்கற்றத்தார்” என வலியுறுத்தி யிருக்கின்றனர். அப்படி சேக்கிழார் கூறியது :—

உபமன்னிய பக்தவிலாசம் ஏனாதிநாதர் சரிதம்.

34-வது கலோகம்.

வெற்றை நோக்கி வந்தவாறு

“கட்கேசத்ரோ பவபாஸபந்தா
தந்முச்யதத்மோக்ஷ பதஞ்சதஸ்மை”

“பாசபந்தத்தை சத்துருவின் கட்கத்தினால் அறுத்து மோட்சத்தை யடைந்ததாலும்;

சேக்கிழார், பெரியபுராணம்,

ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம், 31-வது, செய்யுள்.

சேட்டாருங்கங்குல். புலர்காலத் தீயோனும்
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங்கொள்போர் மலைக்க வருகவெனத்
தோட்டார்யூந்தாரார்க்குச் சொல்லிச் செல்கிட்டான்.

32-வது, செய்யுள்.

* இவ்வாறு கேட்டதுமே யேனாதிநாதனார்
அவ்வாறுசெய்த ஸழகிதென வனமந்து
கைவாளமர்வினேக்கநீ தான்கருது மக்களத்தில்
வெவ்வாளுவோன் வருகவென மேற்கொள்வார்.

33-வது, செய்யுள்.

சுற்றந்தாரியாரு மறியாவகை கூடர்வான்
பொற்பலகையுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனைமுன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார்.

35-வது, செய்யுள்.

வெண்ணீறுநெற்றி விரவப் புறம்ஞ்சி
புண்ணெஞ்சில் வஞ்சக்கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடரீவான் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீராக்குச் சொன்னவிடம்புகுந்தான்.

இப்பாக்களில் சுற்றத்தோடும், சேனையோடும் சண்டைசெய்து தோற்றோடிய அதிகூரன், பிறகு சுற்றமின்றி எதிரிநாதநாயனரை வஞ்சிக்க நினைத்து “நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாயிருவேம் வேறிடச்சு வாட்டசுவக்கொள்போம் மலைக்கவருக” வெணைச் சொல்லித் துதுவிடுத்தான். அதை நாயனார் அங்கீகரித்து, அடுத்ததினம் “கைவாளமர் விளைக்கத்தான் கருதுமக்களத்தில் சுடர்வாள் பலகையுந்தாம் கொண்டுவரக்குறித்த வக்களத்தில் முன் வரவுபார்த்து நின்றார்.” அப்படிப்பார்த்து நின்றவரை வஞ்சனையே ஒருருவ மாகக்கொண்ட அதிகூரன் “சுடர்வாள் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு சொன்னவிடம்புகுந்து” வாளால் சமர்செய்து, வாளால் நாயனரை வெட்டினதிலும்; சேக்கிழார் வானையே தலைமையாகக்கொண்டு அவ்விருவர் சுற்றத்தார்களையும் “வாட் * டொழிலர், வாட் சுற்றத்தார்” என்றது, இது கவிமரபு, வான் மற்ற

* “வான்” எல்லா ஆயுதத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனது கையிலேயே சதா பொருத்தப்பெறும் ஆயுதமாயிருத்தலால், அது மற்ற ஆயுதத்தைப்பார்க்கிலும் சிறந்தது.

ஆயுதங்களுக்கு உபலட்சணமெனக் கூறிலும் பொருந்தும், உப
லட்சணமாவது:—“ஒருமொழியொழிதன் னினன் கொளற்றூரீத்
தே” * என்பதாம், அதாவது “சொல்லப்பட்டதனற்” சொல்லப்
படாத அதன் இனங்கையுங் கூட்டிக்கொள்ளுதல்” † எனப்படும்,
இவ்விதியால் ஏனாதிராதராயனாரும், அவர் சுற்றத்தார்களாகிய
கிராமணிகளும் வாளோடு வில்லிலும் வேலிலுஞ் சிறந்தவர் எனத்
துணியப்பட்டது, அப்படி சிறந்தவர்கள் எனவே அகஸ்தியரும்,
சேக்கிழாரும் கூறியிருக்கின்றார்கள், வருமாறு:—

அகஸ்திய பக்தவிலாசம் ஏனாதிகார சரிதம்.

16-வது சுலோகம்.

நிர்ணயம்: பி.சி.சி.யின் உத்தரவுகளை மீட்டி கொடுக்க வேண்டும்.

ஸவராயம்பாவிசெந்நாணாம்புயொமபுரிசோக்ஷயொ :

நிரம்குஸம்வசிஷ்ட்பாவரிச சஸத்ரேஸாஸ்த்ரே மவௌஜஸு :
 சர்வாயுதர்வீஸேஷாணாம் ப்ரயோகபரிமோக்யோ :

ஏனாதிநாத நாயனார் பலவித ஆயுதங்களிலும் விசேஷப்பட்ட
வர் என்றனர் அகஸ்தியர்,

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்,

16-வது, செய்யுள்.

வாளாவிவட்டமுனைத் திட வந்திருகைகளின் முந்தனா
வேலோவேலெதிர் நீள்வன மேலிய பாதலம் விட்டுயர்
ஞாலமுறும் பணிவிரக னுயிர்கின் றன வொத்தன.

17-வது, செய்யுள்.

வெங்கணவிறற்சிலை வீரர்கள் வேறிருகையினு நோபவர்
தங்கள் சிலைக்குல முந்தினதாயில் சரங்கணைருங்குவ
பொங்குனைத்தெரியிற் புகைபோகுமொடிக்கள்வனைத்தெத்
செங்கணவிற்திசுணல் சிந்திய சிறுபொறிச் செலவொத்த

* நன்னூல், பொதுவியல், 7-வது, சூத்திரம்

↑ “**செந்தமிழினுள் செப்பலு முரிந்தே**” என்னும் தொல்காப்பி
விதிப்படி இனமாகிய மற்றவையையுள் குறிப்பாணுணரப்படும்.

22-வது, செய்யுள்.

பொற்கிலைவளைய வேதிந்தவர் புற்றரவனைய சரம்பட
விற்படைதுணியவு நின்றிலர்வெற்றிகொள் அரிகைவழங்கினர்
முற்றியபெருவள னின்றியுமுற்படு கொடைகிலைநின்றிட
உற்றனவுதவிய பண்டினரோத்தன ருளர் சிலகண்டகர்.

உற்றனவுதலிய பண்ணினவராதலி
என்பதாதியால் நாயனார் வம்ஸத்தவர்கள் வாளோடு வில்வி
னும், வேலினுஞ் சிறந்தவர் எனத்தனியப்படும். (நா.நா.பு.பு.
யொ.ம.த. 6) “நாநாஸந்தர பிரயோகத: *” என அகஸ்தியரும்
பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களில் நாயனார் குலத்தவர்கள் சிறந்தவர்
கள் என விளக்குகின்றார். அப்படி சிறந்தவர்களை “படைச்
சுற்றந்தாரி” எனப் பொதுப்படக்கூறுது, “வாட்குற்றந்தாரி” என
வகுத்தோதியது, மேற்கூறிய காரணமேயென்க.

3. பெரிய புராணம், ஏனைய தநாயனார் புராணம், செப்பன்.

தொன்மைத்திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டி-
ன்னமைக்கணின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றிவடி வாட்படை பயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில் விஞ்சையிற்றலைமை சார்ந்தன்னார்.

தொன்மை
திருநீற்று
தொண்டி
வழிபாட்டின்
நன்மைக்கணின்
நலம்
என்றும்
குன்றாதார்
மன்னர்க்கு
வென்றி
வடி
வாட்படை
பயிற்று

பழமைபுகிய
திருவெண்ணீர்நிற்கு
அடிமைத்திறத்தார் (செய்யும்)
வணக்கத்தினால் (உண்டாகும்)
நன்னெறியின்கண் சிக்கின்ற
தகுதிப்பாடு
எந்நாளும்
குறையாதவர்,
அரசர்களுக்கு
வெற்றிபைத் (தரத்தகுந்த)
கூர்மை (பொருந்திய)
வாள் ஆயுதத்தை
பயிற்சிசெய்விக்கின்ற

* அணுதீய பக்தவிலாசம், ஏனாதிநாதர் சரிதம், 31-வது, சுடோகம்.

தன்மை	சுவபாவத்தினுண்டான
தொழில்	(குலத்) தொழிலாகிய
விஞ்சையில்	வித்தையில்
தலைமை	முதன்மையை
சார்ந்துள்ளார்	அடைந்தவர்.

(இ-ள்). “அவர் பழமையாகிய திருவெண்ணீற்றின்மேல் அன்புவைத்தொழுகும் அடிமைத்திறத்தார் செய்யும் வழிப்பாட்டினுண்டாகும் நன்னெறிக்கண் நிற்கின்ற தகுதிப்பாட்டில் எந்நாளும் குறையாதவர் அதுவன்றி அரசர்களுக்கு வெற்றியினைத் தரத்தகுந்த கூறிய வாளாயுதத்தைப் பயிற்செய்க்கின்ற சுவபாவத்தினுண்டான தொழிலாகிய வித்தையில் முதன்மையடைந்தவர்” என்பதாம், அவர் குலத்தொழிலாகிய ஆயுதவித்தையை “மன்னர்க்குப் பயிற்றுத்தலைமையார்” எனக் கூறியது அவ்வாயுதப் பயிற்சியின் சிறப்புத்தோன்றவேயாகும். இதோடு வாட்டொழில் அன்றி வேறு தொழில் ஏனாதிநாத நாயனாருக்குக் கிடையாதெனவும், அத்தொழிலையே நாயனார் குலத்தொழிலாகப் பெற்றவர் எனவும் வற்புறுத்தி விளக்கச்சேக்கிழார் “தன்மைத்தொழில்” என்றார்.

தன்மை=சுவபாவம் (பேரகராதி); குணம் (சதுரகராதி); “தன்மையியல்புத் தன்மையுடைப் பொருளும்” (கிவாகரம்) தன்மையேரியல்பினோடு தன்மையினிடமுஞ்சாற்றம்” (குடாமணி நிகண்டு); தன்மையென்பதோரிடமுமழகு, மியல்புமெனவே மியம்பலாகும்” (ரேவணாகுத்திரம்); “மாபுமுறையுழுவல் மாலைபெற்றி தன்மை, பரிசில் கிழமை விதிபால்” (உரிச்சொல்கிணடு); Nature, Inheritance * சுவபாவம்” (Winslow); Primary quality (Rottler); என்னும் பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிச்சொல். அது “சொந்தம், குலத்துக்கேற்ற, உடன்பிறந்த, சேன்மையிற்கையான” என்னும் பொருள்களைப் பயக்கும்.

* Inheritance=(n) An estate that a man has by descent, (V. t) to receive by descent from a ancestor, to receive by birth (Collins' graphic English Dictionary.)

இவைகளால் “தன்மைத்தொழில்” என்னும் வாக்கியம் நாயனாருக்குக் குலத்தொழில் எனவிளக்கும், “குலத்தொழில்” எனப் பொருள்பட “தன்மைத்தொழில்” எனச் சேக்கிழார் கூறியது அவர் இச்சையாலன்று அவர் முதனாலாகக் கொண்ட பக்தவிலாசத்துணிபென்க, அதில் (க-உதூர-ஃ) “குலக்கர்மம்” எனப்பட்டிருக்கின்றது.

தூ. உபமன்னிய பக்தவிலாசம்,

29-வது, அத்தியாயம், ஏனாதிநாதர் சரித்திரம், 6-வது, சுலோகம்.

க-உதூர-ஃ வஸி-ஃ வு-ஃ ஹாந்யாய-ஃ ஸு-ஃ
வனநாஜிநாயகாய-ஃ து-ஃ வெ-ஃ வெ-ஃ வெ-ஃ வெ-ஃ வெ-ஃ
குலக்கர்ம சமுத்பக்*வருத்தி ஹாந்யாயுதஸ்ரமே |
ஏனாதிநாதமர் சார்யந் நலேயே பெளருஷேணஸ: ||

வஸி-ஃ	(ஏனாதிநாதநாயனார் குலத்தவர் கள்) எல்லோருக்கும்
க-உதூர-ஃ	வம்ஸத்தொழிலாக
உ-ஃ	பிறந்திருக்கும், ஏற்பட்டிருக்கும்
வு-ஃ	தொழிலில் (உள்ளவனாகிய)
ஹாந்யாய-ஃ	அந்த அநிகரனென்பவன்
ஸு-ஃ	மற்றவர்களுக்கு
சுய-ஃ	ஆயுதவித்தை
ஸு-ஃ	(கற்பிக்குந்) தொழிலில்
சுயாய-ஃ	குருஸ்தானமாகிய
வனநாஜிநாயக-ஃ	ஏனாதிநாதநாயனாரை
து-ஃ	எப்பொழுதும்
வெ-ஃ	பவருஷத்தினால்
வெளர-ஃ	சகிக்காது (விஷாதித்தவந்தான்)
ணஸ:	

(பொ-ரை). ஏனாதிநாதநாயனார் குலத்தவர்கள் எல்லோருக்கும் வம்ஸத்தொழிலாக ஏற்பட்டிருக்கும், தொழிற்சிறையில் உள்

* (வஸி-ஃ வு-ஃ) “சமுத்பக்” என்பது சுப்பராய சாஸ்திரிகளிடம் இருக்கும் பிரதியில், மேற்குலோகம் நடராஜ சாஸ்திரிகளிடமிருக்கும் பிரதியிலுள்ளது.

எவனாகிய அதிருநென்பவன், மற்றவர்களுக்கு ஆயுதவித்தை கற்பிக்குந் தொழிலில் குருஸ்தானமாகிய ஏனையநாத நாயனாரை எப்பொழுதும் பொருமைக்கொண்டு விரோதித்துவந்தான் எனபதாம். இச்சலோகத்தில் ஏனையநாதநாயனருக்கு ஆயுதத்தொழில் தலத்தொழில் என விளக்க (கூ-உ-கூ-10) “குலக்கிரமம்” என்றார் உபமன்னியர். (கூ-உ-10=தலத்திந்து, கூ-10=தொழில்; குலக்கிரமம் =தலத்திந்துத் தொழில் அல்லது தலத்தொழில்” எனப்படும். இவைகளால் சேக்கிழார் உபமன்னியர் ஆகிய இருவர்கள் கருத்தும் ஒன்றெனத் துணியப்படும். இன்னும் இவ்வுபமன்னியர் வாக்கை சேக்கிழாரும் பின்பற்றுகின்றார்.

பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதராயன் புராணம்.

5-வது செய்யுள்.

நள்ளார்களுமேபரந்து நன்மைத்துறையின்கண்
எள்ளாதசெய்கையியல்பினொழுகு நாட்
டள்ளாதநயிக் டொழியுரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளானதுகுரனென்பா னுள்ளானான்.

நள்ளார்களும்	பகைவர்களும
போற்றும்	புகழ்த்தருந்த
நன்மை	நன்மையாகிய
துறையின்தண்	சிவபக்தி மார்க்கத்தில்
ள்ளாத	குறையில்லாத
செய்கை	செய்கையோடுகூடிய
இயல்பின்	முறைமையில்
ஒழுகும்	நடக்கும்
நாள்	அந்நாளில்
தன்னாத	தன்னக்கூடாத
தங்கன்	தங்களுடைய
தொழில்	(படைத்) தொழிலுக்கு
உரிமை	பாத்தியதையுடைய
தாயத்தின்	கற்றந்தார்களில்
உள்ளான்	உள்ளவனாகிய
அதிதான்	அதிதான்

என்பான்
மூலமூலம்

என்று சொல்லப்பட்ட ஒருவன்
இருந்தான்.

மாளானுனை

(பொ-ரை.) “தமக்குப் பகைவர்களாயுள்ளவர்களும் தம்மை வழிபடுவதற்குரிய நன்மையாகிய சிவபக்தி மார்க்கத்தில் குறைவிலாது நற்செய்கையோடுகூடிய முறைமையில் வாழ்கின்ற காலத்தில், தள்ளக்கூடாத தங்கன் குலத்தோழரின் உரிமைகூறிய சுற்றத்தாரில், உள்ளவனாகிய அந்நூன் என்றொருவனிருந்தான்.” என்பதாம் கனில் உள்ளவனாகிய அந்நூன் என்றொருவனிருந்தான்.” என்பதாம் இப்பிரயோகத்தில் “அந்நூன் படைத்தோழவக்துப் பாத்தியதை யுடைய ஒத்திநாதநாயனார் சுற்றத்தாரினில் ஒருவன்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. எனதிநாதநாயனாருக்கும் அவர் சுற்றத்தாருக்கும் படைப்பயிற்றுந் தொழில் குலத்தொழிலாதலால், தள்ளக்கூடாத குலத்தொழிலெனத் தோன்ற “தள்ளாததங்கள் தொழில்” என்றார். “தள்ளாத” என்பதற்கு “தள்ளக்கூடாத” எனினும், “தங்கள் குலத்தவரையிட்டு நீங்காத” எனினும் பொருந்தும். அது குலத்தொழிலாதலால் தள்ளக்கூடாததே!

சுலோகம்.

பகவத்கீதை 18-வது, அத்தியாயம், 43-வது, சுலோகம்.

பகவத்கீதை 18-வது, அத்தியாயம் -
 ஸாய்க்கெஜொயுகிடி-நாகுடி-ய-ஜெவாவயவாயம்.
 டாநகீஸாஹாவது கஜா தம் கஜிஸ் ஹாவஜா

செளரியந்தே ஜோதருகிர்தாக்ஷயம் யுத்தேசாப்யபலாயநம் ।
தாநமீஸ் வரபாவஸசக்ஷாத்ரம் கர்மஸ்வ பாவஜம்॥

(இ-ள்). பரக்கிரமம் கீர்த்தி னைதர்யம் சாமார்த்தியம் யுத்
தத்தில் பின்வாங்காமை தானங்கொடுப்பது செங்கோல்செலுத்து
வது இவைகள் கூடித்தீரியருக்கு கவபாவமாயுள்ள கருமங்களையிருக்கி
றது” என்பதாம். இதில் கூடித்தீரியருக்கு யுத்தஞ்சேம்பலும், செங்கோல்
செலுத்தலும் கவபாவத்தொழிலென்றார். (கூடாத்ரம் = கூடித்தீரி
“கூடாத்ரம் கர்மஸ்வபாவஜம்” என்பதற்கு கூடாத்ரம் = கூடித்தீரி
யர்களுக்கு, கவபாவம் = இயற்கை அல்லது குலத்திற்கு இயற்
கையாயுள்ள, கர்மம் = தொழில்” அதாவது, “ஆயுத்த்தொழில்”
கூடித்தீரியருக்குக் குலத்தொழில்” என்பது தேர்ந்தபொருள்.
அதனாலேயே சேக்கிழார் படைத்தொழிலை நாயனருக்குத் “நளன்க்
கூடாத் தொழில்” என்றது.

(இ-ள்.) “குதாடுகிறவன், கூத்தாடி, கொடியநடையுள்ளவன், வேதஸ்மிருதிகளை நிந்திப்பவன், விரதாறுஷ்டான பில்லாதவன், ஆபத்தில்லாதபோது தன்சாத்தீநோழிலைவிட்டு மற்றொரு சாத்தீநோழிலை செய்பவன்*, இவர்களை அரசன் பட்டணத்தைவிட்டு ஒட்டவேண்டியது” என்பதாம். இதை யனுசரித்து:—

சிதம்பரபுராணம், துன்மதச்சருக்கம், 32-வது செய்யுள்.

மறைவழக்கமு மனுநெறிவழக்கமுஞ் சைவத்

துரைவழக்கமும் வழங்குநர்தொல்லையாட் டகத்தோர்

குறைவழக்கமுண்டாவதே யெனமனங் கொடியா

விறைவழக்கினில்லாநீ நாட்டெல்லே நீத்தொழித்தான்.

என்பதால் “தள்ளக்கூடாத சாதித்தொழிலை தள்ளி நடந்தவனை அரசன் மனுவாக்கினை மெற்கொண்டு ஊரைவிட்டோட்டினதாகத் தெரிவிக்கின்றது” இவ்வேதையை முன்னிட்டே ஏனாதிநாதராயனார் ஊத்திரியகுலத்தவ ராதலால் அப்படைத்தொழில் அவர்குலத்தையே பொட்டிவருதல் மதநீதியெனத் தேர்ந்து “தள்ளக்கூடாததொழில்”† என்றார் சேக்கிழார்.

மதுஸ்மிருதி, 8-வது, அத்தியாயம், 414-வது, சுலோகம்.

நவூரீநாமிஸ்யுஷோவிஸுஷொஷாஸ்யூதி 30-வதுகே.

மிஸமபுஜம்மி ததூலுகஸுஸூதூபொஹதி ||

(இ-ள்.) “குத்திரன் எஜமானனால் வேலையினின்று, நீக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தவேலையானது அவனைவிட்டு நீங்காது, இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமாக அவனுடன்பிறந்த அந்தவேலையை எவன்தான் நீக்குவான்,”

பராசர ஸ்மிருதி.

ஆசாரகாண்டம், 1-வது, அத்தியாயம், 64-வது, சுலோகம்.

கூடரஸ்யுஷோஷாஸ்யூதி 30-வதுகே.

அஸுதூலுகஸுஸூதூபொஹதி ||

* சங்கலிங்க ஸ்மிருதி, 15-வது, சுலோகம்; திருமூலர் திருமந்திரம், இராசதோடம், 10-வது செய்யுள்; and Vide, Mysore and Coorg Vol. I. P. 317.

†. “By rights, each caste should also keep to its own occupation”, Vide Hunter's Brief History of the Indian people ch. VIII. P. 86.

(இ-ள்.) “பிராமணனுக்குப் பணியிடைசெய்தல். குத்திரனுக்குச் சிறந்த தரும், அதைச்செய்யாமல் வேறு எதைச்செய்தாலும் அது அவனுக்குப் பலனளிக்கொடாது” என்பதாதியால் சாதித்தொழில் தள்ளக்கூடாதெனப் படுகின்றது. அடிமைத்தொழில் குத்திரனுக்கு உடன்பிறந்ததெனவும், இருபிறப்பாள்தொழில் குத்திரனுக்கு உடன்பிறந்ததெனவும், அதைவிட்டு அவன்ரைச் சேவிப்பதே தக்ககருமம் எனவும், அதைவிட்டு அவன்நீங்குதல் அறிதெனவும் உசனசு, யாஞ்ஞவற்கியர், ஹாஸீதர் முதலியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இவ்விதியையொத்து ஊத்திரியனுக்கும் ஆயுதத்தொழில் உடன்பிறந்ததே! அது:—

பகவத்கீதை, 18-வது அத்தியாயம், 47-வது சுலோகம்.

பெருயாநுஷ்டயெதாவிமஹம் வரயஜிபாஸ ஸுநஸ்திபாஸ ஸுலாவநியதகூரீகஸுநாபுஷாதிஸிஷ்டம் ||

ஸ்ரேயாஸ்வதர்மேவிகுண: பரதர்மாத்ஸ்வதஷ்டிதாத் |
ஸ்வபாவநியதம்கர்ம குர்வந்நாபநாதிஸிஷ்டம் ||

(இ-ள்.) “தன்வருணத்திற் குரியதென்று கிதிக்கப்பட்டிருக்கிற தரும் (கரும)மானது குணமற்றதென்று காணப்பட்டபோதிலும், கிரமமாய் அனுஷ்டிக்கப்படும் அந்நியவருணத்தருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும் கிரேஷ்டமானது, சுவபாவத்தினாலுண்டான கருமத்தைச்செய்திறவன் (அதாவது குலக்கருமத்தைச் செய்கிறவன்) பூபத்தையடைபயமாட்டான்” இதனால் பிறருடைய தருமத்தை அனுஷ்டித்தவன், சுவதருமத்தைவிட்டதினாலும், பிறந்தருமத்தை யனுஷ்டித்ததினாலும் பூபத்தையடைகிறானென்றாகிறது. ஊத்திரியனுன் உனக்கு யுத்தஞ்செய்துகொல் லுவது சுவதருமமாயும், பிச்சையெடுத்துண்பது பரதருமமாயுமிருக்கிறது” * என்றார் ஸ்ரீதர ஸ்வாமிகள். இத்தாதிசீரால் ஆயுதம் அரசர்களுக்கு உடன்பிறப்பென விளங்குகின்றது.

* “ஏற்பதிகழ்ச்சி” என்னும் வாக்கியத்தின்படி பிச்சையெடுப்பது இழிவான காரியமாயிருப்பினும், பிராமணனுக்கு சிறந்த குலத்தொழிலாதலால், அவர்கள் பால் இழிவினது உயர்வையேதரும். அதைப்போல் கொலைசெய்தல் பாவச்செய்கையாயிருப்பினும், ஊத்திரியர்களுக்கு சிறந்த குலத்தொழிலாதலால், அவர்களுக்குப் பாவத்தைப்பயனாத புண்ணியத்தையேதந்துகிடைத்தது. அதனாலேயே கிருஷ்ணபகவான் அர்களை சண்டைசெய்யத் துண்டியது.

பகவத்கீதை 18-வது. அத்தியாயம், 48-வது, சுலோகம்.

வலுவான இனங்களின் பஸ்பொருள் விற்பனை

ஸவ-பாரணாஹிதொவெண்ணுடுகெநாழிரிவாவுதா||

ஸகஜம் கர்மகௌந்தேய ஸ்தொஷம் பிநத்யஜெத்
ஸர்வரம்பூ ஹிநேநே

ஸர்வாரம்பா ஹிதோஷேண தூமேநக்நிரிவாவ்ருதா:॥

நெஞ்சு உதய=ஓ! குந்தியுத்திரா!!

ஸஹஜம் = சுவபாவந்திரியுண்டான அல்லது உடன்பிறந்த

கருமத்தை அவ்வாறு தொழுவே

வெஹாஷிவி - தொகுத்தோடு - கடியநாட்டும்

நத்யவெச-மிட்கீவிட்குட்டி

(இ-ள்.) “ஓ! குத்திப்பூததிரா? கவபாவத்தினால் தோழியில், தொஷத்தோஷக்கடியதாலும் விட்டுவிடக்கூடாது. ஏனென்றால், அக்கினி எப்படி புகையினால் மூடப்பட்டிருக்குமோ அப்படியிப்போல, சகல கரும்ங்களும் தோஷத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கின்றது”. இதில் “ஆயுதத்தோழில்” கூத்திரியர்களுக்குச் “கவபாவத்தோழில்” எனவும், “உட்குழந்ததோழில்” எனவும்; அதனால் அத்தோழியை அவன் “விட்டுவிடக்கூடாது” வியனவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தீதையில் விளக்குகின்றார். ஆரீதரும், ஒவ்வொரு குலத்தவருக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட தோழிய்கள் (பரூஷங்குலம், பரூஷங்குலம், கவபாவதோஷங்குலம்) எனவும், (ஸ்வபூஷம்) சுவாபிகமான தோழியை எனவும் உறுதிப்படுத்துகின்றார். மேலே ஏனாதிநாத நாயனார் கூத்திரியப்பெண்களிடமிருந்ததால், அவரும் அவ்வாயுதத்தோழியிடமிருந்து அறிதே! இக்கருத்தை யுட்கொண்டே சேக்கிழார் ஏனாதிநாதநாயனார் களுக்கு படைத்தோழியை “தள்ளக்கூடாததோழியை” என்றது, அவர் இதோடு நிறுத்தாது அப்படைத்தோழியை ஏனாதிநாதநாயனார் குலத்தவருக்கே பாத்தியதையுடைய தெனத்தோன்ற “தன்

* "ஸவாஜி" என்னும் பத்திரிகை "தன்னுடன் கூடவே ஜனநீதி" என்னும் பொருளைத் தந்தெழுதியிருக்கின்றார்.

† சூரித ஸ்மிருதி, முதலத்தியாயம், 7-வது, கலோகம்.

† ஆரீத ஸ்மிருதி, இரண்டாமத்தியாயம், 10-வது, சுடு

† சிரீத ஸ்மிருதி, இரண்டாமத்தியாயம், 10-வது, சுலோகம்.

ளாத தங்கள்தொழில் என்னுங்கூறி முடித்தார், தன்னோடு தன் குலத்
தினோரையும் உளப்படுத்திப் பன்மைத்தோன்றி "தங்கள்தொழில்"
என்ற மையால் அது மரபுத்தொழில் என்றேற்பட்டது.

கம்பராமாயணம், கீழ்க்கிணைதகாண்டம், வாலிவதைப்
படலம், 78-வது, செய்யுள்

இல்லறத் துறக்க நம்பி பெங்களூர்க்காகத் தங்கள்
வில்லறத் துறத்த வீரன் நேருத்தலால் வேதனாவின்
சொல்லறத் துறத்திலாத் குரியன்மாபுத்தொல்லி
உல்லறத்துறத்த தென்னாங்குலகவாங்குட் கொண்டான்.

இப்பிரசங்கியில் ஸ்ரீராமருக்கு கிந்தொழிலானது குலத் தொழிலாதலால் அனாதையினக்க "தங்களவிலவரம்" என்றார் கம்பர். குரியகுல ஸ்ரீராமருக்கு படைத்தொழிலில் எவ்வளவு பாத்நியதை யுடையதோ! அவ்வளவு பாத்நியதை சாக்ஷிதல எனநிகாநகாயனா குக்கும் உண்டு. அதனாலேயே சேக்ஷிமா "தங்கன் (படைத் தொழில்" என்றும் பிரபோசத்தை நாயனருத் குப்போசித்தது. இப் "படைத்தொழில்" எனநிகாநகாயனருக்கு மாத்நிரடிஸ்ஸ, அவர் குலத்தவருக்கும் பாத்நியதையுடையதெனத்தோன்ற "தொழிலரிமைத் தாயத்தார்" எனவுத் உயிரிடுக்கின்றார்.

தொழில் -- (படைத்) தொழிலகத்

தொழில் = (படைத்) தொழில்துறை
உரிமை* = பாத்தியதை (உடைமை) அல்லது அபாவருக்குரிய
உரிமை* = பாத்தியதை (உடைமை) அல்லது அபாவருக்குரிய

சத்தாரம் (சதுரங்காதி) "உரிமைமீதமை உரிமை"
மாகும்" (பித்தனை) "மெழுகுமயூரிமை தலைமை"
(உரிச்சொல்லினை) "தாய்ம முரிமைபுர்தக்கு
உத்தருமை" (இவாசரம்) Exclusive property
ஒவ்வொன்றிற் குத்தருவது. (Rottler) Inhe-
ritance, Hereditary சத்தாரம் (Winslow).
புரினர், குலத்தார் இளைஞர்

நாயத்தார்—சுற்றத்தார், உற்றார், உறவினர், குலத்தார் கிளைஞர்

“தாயத்தார் ஞானியர் தனக்குத் தம்மே” (பிங்க
லன்) “ஞானியர்தாயத்தாரே நாட்டுந் தனக்குயிற்
லன்”

* அமரம், மாநாடு, வகை, 208-வது கலெக்டம்.

துஸ்வஸ்வஜநாஸ்ஸமா: "தாயாதெளசுதபாந்த
வௌ"† (அமரம்.)

என்பதாதியால் "தொழிலுரிமைத்தாயத்தார்" என்னும் பிர
யோகம் "படைத்தொழிலுக்கு பாத்தியதையுடைய குலத்தார்"
என விளக்கும், அதாவது கடித்திரியர்கள் என்பது தேர்ந்த
பொருள். படைத்தொழிலுக்குரியோர் அரசரே! இது ஸ்மிருதி
சம்மதம், இவரைப்போல் மற்ற அரசகுல நாயன்மார்களுக்கும்
படை முதல்தொழில்களை "உரியதொழில்" என்றார் சேக்கிழார்.

சேக்கிழார் பெரியபுராணம், சேரமான் பெருமானையனார்;

புராணம், 7-வது செய்யுள்;

மண்மேற்சைவ நெறிவாழவளர்ந்து முன்னை வழியன்பால்
கண்மேல்விளங்கு நெற்றியினார் கழலே பேணுங்கருந்தினரா
யுண்மேவியவன் பினராகி யுரிமையரசுத்தொழில் புரியார் [வார்,
தென்னார்முடியார் திருவஞ்சைக்களத்திற்றிருத் தொண்டேபுரி

இச்செய்யுளில் சேரமான் பெருமானையனரைச் சுட்டி :—
"உரிமையரசுத்தொழில் புரியார்" எனப்பட்டிருக்கின்றது, "அர
சர்=அரசர்களுக்கு, உரிமை=பாத்தியதையுடைய அல்லது சாதிக்
குரிய, தொழில்=படைமுதல் முதல்தொழில்களை, புரியார்=செய்
யார்" அதாவது அரசர்களுக்குரிய குலத்தொழிலாகிய படைமுதல்
அம்தொழில் புரியார் என்பதுபொருள் அரசர்களது உரிமைத்
தொழில்கள் "ஒதலேவேட்டனித லுலகோம்பல் படைபயிற்றல்,
மேதகு போர்செய்தீட்டல்வேந்தர்செய் தொழிற்களாரும்" என்ப
வைகளே! சேரமான் பெருமானையனார் குலத்தொழில்களைவிட்டு
சிவத்தொண்டைமேற்கொண்டு ஒழுக்கியதால் "உரிமையரசுத் தொ
ழில் புரியார்" என்றனர்.

பெரியபுராணம், சேரமானையனார் புராணம் 12-வது பாசரம்.

எய்தியவர்த மெதிரிமைஞ்சியிருந்தண் சாரன்மலைநாட்டுச்
செய்திமுறைமையாலுரிமைச் செங்கோலரசு புரிவதற்கு
மைதிநெறியின் முடிசூட்டியருளுமரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர்வாய்மை மந்திரிகன்போற்றிப் புகன்றபொழுதின்கண்.

* அமரம், நாயார்த்தவர்க்கம், 245-வது சுலோகம்.

† அமரம், பிரமவர்க்கம், 403-வது சுலோகம்.

இப்பிரயோகத்தில் சேரமான் பெருமானையனருக்கு அரசு
புரிதல் உரிமைத்தொழிலென விளக்க "உரிமைச் செங்கோலரசு"
என்றார். அவரே ஏனாதிரதநாயனருக்கும் "உரிமைப்படைத்
தொழில்" என்றார். "அரசுபுரிதலும், படைபயிற்றலும்" அரசர்
களது அற தொழில்களுள்ளடங்கும். அதனாலேயே "முடிசூட்டி
யருளுதல் மரபால்வந்ததெனப்" பட்டிருக்கின்றது. அத்தொழில்
களில் மரபால் வந்தமையாலேயே ஏனாதிரதநாயனருக்குத் "தன்
ளக்கடாததொழில்" என்றது, இதனாலும் ஏனாதிரதநாயனார்
"கடித்திரியர்" எனவே துணியப்படும்.

சேரமான் பெருமானையனார் புராணம்,

14-வது, செய்யுள்.

வேவுமுரிமை யரசளித்தே விரும்புகாதல் வழிபாடும்
யாவும்யாருங் கழறினவு மறியுமுணர்வு மீறில்லாத்
தாவில்விறலுந் தண்டாததொட்டியும்படைவா கனமுதலாம்
காவன்மன்னர்க்குரியனவு மெல்லாங்கைவர் துறப்பெற்றார்.

இப்பகுதியில் சேரமான் பெருமானையனரைச்சுட்டி "உரிமை
யரசளித்தல்" எனப்பட்டிருக்கின்றது, "உரிமை=பாத்தியதை
யுடைய, அரசு=இராஜ்யத்தை, அளித்தல்=காற்றல்" எனவிரியும்,
சேரமான் பெருமானையனார் "பாத்தியதையுடைய அரசைக் காற்ப
வர்" எனப்படும்.

சேரமான் பெருமானையனார் புராணம்,

23-வது, செய்யுள்.

நீடுமுரிமைப்போரரசு னிகழும்பயனு நிகரதவமுந்
தேடும்கொருளும் பெருந்துணையுந் தில்லைத்திருச் சிற்றம்பலத்தா
லாடும்கழலே யெனத்தெனிக்த வறியாலெடுத்த திருப்பாதம்
கடமென்பி லர்ச்சனைமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமான்.

இதில் சேரமான் பெருமானையனருக்கு "உரிமையரசு" என்
றார். இதைப்போல் ஏனாதிரதநாயனருக்கும் "உரிமைப்படை
தொழில்" என்றார். இதனால் இருவரும் அரசுலத்தவர்கள் எனப்
படும். அதாவது கடித்திரியர் எனப்படும்.

9-வது செய்யுள்.

11-வது பிரயோகம்.

இப்பகுதியில் “ஏன்திநாதநாயனருக்கு உரிமைப்படை” என்றதைப்போல், கோச்செங்கட் சோழநாயனருக்கு “உரிமைமுடி” என்றார் சேக்கிழார் “முடியும்படையும்” அரசருக்கு இன்றியமையாகக் கருவியே! இதனாலேயே “வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே” என்றார் “புறநானூற்றும்,” குலத்தொழிலாதலால் அரிதல்ல வென்பது கருத்து. இத்யாதி பிரமாணங்களில் சேக்கிழார் சேரமான் பெருமாளையனருக்கு “உரிமை அரசன்தொழில், உரிமைச் சேங்கோல், உரிமை அரசளித்தல், உரிமை அரக” எனவும்; நின்ற சீர்நெடுமாறநாயனருக்கு “உரிமைமுடி” எனவும் கூறியிருத்தலைப்போல், ஏன்திநாதநாயனருக்கும் “உரிமை படைத்தொழி” எனவும் கூறியிருக்கின்றார். இவைகளால் “சேரமான் பெருமாளையனார், நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார், கோச்செங்கட் சோழநாயனார், ஏன்திநாதநாயனார்” ஆகிய இவர்கள் ஏககுலத்தவர்கள் எனத் துணியப்படும்.

4-வது செய்யுள்.

புல்லிடை யுருத்தமுதேயும் டோலினை
இதில்வரும் “வில்வீனையுரிமை” என்பதற்கு; வில்வீனை
விற்தொழிலுக்கு, உரிமை=பாத்தியதை” அதாவது “பரதன் விற
தொழிலுக்குப்பாத்தியதையுடையவன்” என்பது பொருள். பூரா
மர் சகோதரனாகிய பரதனுக்கு வில்தொழில் குலத்தொழிலாத
லால் “வில்வீனையுரிமை” என்றார் கம்பர். இதைப்போல் ஏனாதி
நாதநாயனாரும், அவ்விராமர் வம்சத்தவராதலால் அவருக்கும்
“வாட்டொழில் உரிமை” என்றார் சேக்கிழார். “வானும் வில்
ஆம்” படையுளடக்கம். “தொழிலெனினும், வியையெனினும்”
ஒருபொருட்கிளவிகள். இதனால் நாயனாரும், அவர் குலத்தவர்
களாகிய கிராமணிகளும் படைக்குரிய அரசரென்றேற்பட்டது.
இதோடு மேல்வரும் “நாயத்தார்” என்பது அவரது சுற்றத்
தாரை விளக்கி, படைத்தொழிலை குலத்தொழிலென முடித்தது.
“நாயத்தின் உள்ளான் அதிருான்” என்பது படைத்தொழிலில்
முதன்மைபெற்ற அதிருனும் ஏனாதிநாதநாயனார் சுற்றத்தார்
களில் ஒருவன் எனவும் மணக்கச்செய்கின்றது. இவ்வதிருரனைக்
குறித்து:—பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார் புராணத்தில்
“திங்கு” என்னும் முதலையுடைய 34-ஞ் செய்யுளில் “திரு
நீறுபண்டு பயிலாதான்” எனவும்; “கண்டபொழுதே” என்னும்
முதலையுடைய, 38-ஞ், செய்யுளில் “முன்பிவர்மேற்காணாதவெண்
யிருநீறு” எனவும் கூறியிருத்தலால் புத்தசமயத்தவன் திருவன்

இவ் வதிசூரன் குலத் தலைவனாகிய ஈழராஜனும் புத்த சமயத்த வனே! பிறகே சைவனானது, இதன் உண்மை வா தவூர் புராணத் தில் * வலியுறுத்தப்படும், மேற்பாசுரங்களில் அரசருக்குக் குலத் தொழில் "படைத்தொழில்" எனவும், அதுவும் "உரிமைத்தொழில்" எனவும், அப்படைத்தொழிலையே அரசர்கள் பயின்றதாகவும் கூறிய சேக்கிழாரே! ஏனாதிநாதநாயனார் அரசரல்லாதிருந்தால், அவ் வரசகுலத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை அந்நாயனார் குலத்த வருக்குக் குலத்தொழிலெனக்கூற முற்படுவாரா? ஏனாதிநாதநாயனாரும், அவர்கற்றத்தார்களாகிய கிராமணிகளும் அரசவம்ஸத்தவர்களாயிருந்தமையினாலேயே அப்படைத்தொழிலை அவருக்கும் அவர்குலத்தவருக்கும் "உரிமைக்குலத்தொழில்" எனக் கூறிமுடித்தது. சேக்கிழாருக்கு அருட்பிரகாச வள்ளலாகிய "சிவம்" உலகுய்ய "உலகெலாம்" என்னுமடியெடுத்துக்கொடுக்க அருளியதே "பெரியபுராணம்" எனப்படும், அத்தகைய பெரியபுராணமே "படைத்தொழிலை" ஏனாதிநாதநாயனாருக்குக் குலத்தொழில் என ஒப்ப, அவரை சுத்திரியர் எனச் சொப்பவும்வேண்டுமோ? இத்தபாதிநாதர்களுக்குமுன் உமாபதி உவரல் எங்கே இருக்கும்.

5. பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம், 13-வது செய்யுள்.

வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப்போத் தன்னார்மு
னந்தமது வாட்பயிற்ற நற்றயங் கொள்ளுகால்
இந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையுஞ்
சந்தித்தமர்வினைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென.

வந்து	(போர்செய்யும் பொருட்டு) வந்தது
அழைத்த	கூப்பிட்ட
மாற்றான்	பகைவனாகிய அதிசூரன்
வயம்	வெற்றிபொருந்திய
புலிபோல்	புலியைப்போன்ற
தன்னார்முன்	ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு முன்னே
நந்தமது	நமது ஜாதிக்குரிய, நம்முடைய
வான்	வானையுந்தை

* திருவிளையாடல் புராணம், மன்குமரத் படலத்திலுங்காண்க.
† நந்தமது = நம்முடைய, our (Rottler, Winslow).

பயிற்றும்	கற்பிக்கும், பயிற்சிசெய்யும்
நற்றயம்	நல்ல உரிமையை
கொள்ளுகால்	கொள்ளுமிடத்து
இந்த வெளிமேல்	இவ்விடத்திலுள்ள வெளியில்
இருவேம்	இருவருடைய
பொரும்	யுத்தத்திற்குரிய
படையும்	படைகளையும்
கைவகுத்தி	அணிவகுத்து
சந்தித்து	எதிர்த்து
அமர்	யுத்தத்தை
விளைத்தால்	செய்தால்
சாயாதார்	தோல்வியடையாதவர்கள்
கொள்வதென	கொள்ளப்படும்

(இ-ள்.) போர்செய்யும்பொருட்டுவந்து அறைகூவிய பகைவனாகிய அதிசூரன் வலியுறுத்திய வாய் வித்தையைக்கம்பிக்கும் நாயனாருக்கு முன்னே நம்முடைய நாயனாரும் ஒருவருக்கொருவர் தனக்கெனச் நல்ல உரிமையை நாயிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வெளியிடத் தெர்ப்பாக்கொள்ளுமிடத்து, இவ்விடத்திற்குள்ளே அணிவகுத்து தில் இருவருடைய போர்த்தொழிற்குரிய படைகளை அணிவகுத்து எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தால் தோல்வியடையாதவர்கள் கொள்வதே நலமென்றான் என்பதாம், (சுத்திரியஸூத்ரிகா) "சுத்திரியஸ்ய விஜிதாஃ" என்பதற்கு "சுத்திரியன் எதிர்த்தவர்களை வெலித்தது ஜீவிக்கவேண்டும்" எனப் புதஸ்யிருதி கூறுகின்றது. வால்மீகரும், "சுத்திரியர் எதிர்த்தவர்களைப் பொருதல் இயல்பாயுள்ள குலதருமம்" என்றார். "சுத்திரியன் யுத்தத்தில் உறுகின்றான். இக்கொள்கியம்" என அவரிதரும், தேவலரும் ஏனாதிநாதநாயனார் அறைகூவிய கடனை மேற்கொண்டே அரசகுல ஏனாதிநாதநாயனார் அறைகூவிய அதிசூரனைப் பொருதது, மேற்செய்யுளில்வரும் "நந்தமதுவாட்பயிற்றம் நற்றயம்", என்பதற்கு "நம்முடைய நாயிருவரும் பெற்றிருக்கின்றோம்" என்பதும் நல்ல உரிமையை நாயிருவரும் "நமது" என்பது "நமது" என்பது பொருள். இதில்வரும் "நந்தமது" என்பது "நமது" என்பதைப்போ பொருளைக்கொள்ளும், அது "நந்தமது, எமது" என்பதைப்போலென்க. அவர் தன் குலத்தாரையுஞ்சேர்த்து குலத்தொழிலெனத்

* வால்மீகிராமாயணம், இங்கிலிஷ்தாண்டி, 17-வது சருக்கச்சாண்க.

தோன்ற "நந்தமது" எனப் பன்மையாகக் கூறினர். அப்படைத் தொழிலை சாதித்தொழில் எனவிளக்க. ஏனாதிநாதநாயனார் அரசராயிருந்தமையினாலேயே அவ்வரசகுலத்தொழிலாகியபடைத்தொழிலை அவர் நந்தமதுதொழிலென நாட்டியதாக சேக்கிழார் திட்டியிருக்கின்றார், அவர் அரசரல்லாதிருப்பின் படைக்கலத்திற் தேர்ந்த சேனாபதிகளாகிய ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனாரையும், மானக்கஞ்சார நாயனாரையும் "வேளாண்மையிலுயர்ந்தவர், உழவுதொழிலர்" என அவர்கள் குலத்தொழிலைவிளக்கி கூரத்தொழிலாகப் பெற்ற "படைத்தொழிலை" அவர்களுக்குக் குலத்தொழில் அல்ல வெனக் கூறி யொதுக்கியதைப்போல், கூறி யொதுக்குவர். சேனாபதியாகிய கோட்புளி நாயனாரும் ஏனாதிநாதரைப்போல் படைக்கலத்திற் தேர்ந்தவரே! அவருக்கு ஏனாதிநாதநாயனாருக்குக் கூறியதைப்போல், அப்படைத்தொழிலை குலத்தொழிலெனக் கூறியதைப் போல், "நாட்டியத்தான் குடிவேளாண் குலம்பொருக வந்துதித்தார் கோட்புளியார்" என்னும் பகுதியில் வரும் "வேளாண்மை=பயிர் செய்யும், குலம்=வம்ஸம்". பயிர்செய்யும் குலம் அதாவது சூத்திரரென விளக்கினர். படைத்தொழில் சூத்திரருக்குரியதன்று. உழவுத்தொழிலே யுரியது. அப்படி அவர் செய்ததாகக்கூறிய போர்த்தொழிலையும் அவருக்குக் குலத்தொழிலெனக் கூறியெழவில்லை. "கோட்புளியாரெனும் பெயரார்..... வளவர் தந்திரியராய்..... போர்விளைத்துப் புகழ்விளைத்தார்" என்பதால் ஜீவனாத்தத்தின்பொருட்டு போர்பயந்ததில் தெரிகின்றது. இச்சேக்கிழாரே! திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம், 102-வது செய்யுளில் உழவுத்தொழிலே சூத்திரருக்குரிய தெனத் தெரிந்துக்கொண்டனர். அப்படித் தெரிந்துக்கொண்டவர் அரசகுலத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை கோட்புளி நாயனார், முனையாடுவார் நாயனார் முதலிய சூத்திரர்கள் போர்த்தொழிலைப் புரியினும் அவர்கட்கு குலத்தொழிலெனக் கூறமுற்படுவாரா? முற்படார்.

பெரியபுராணம், இயற்பகைநாயனார் புராணம்,

13-வது செய்யுள்.

மனைவியார்கற்றத்தாரும் வள்ளலார் சுற்றத்தாரும்
இனையதொன் றியாரேசெய்தா ரியற்பகை பித்தனானை

புனையிழைதன்னைக் கொண்டுபோவதா மொருவனென்ற
துண்பெரும் பழியைமீட்பான் றொடர்வதற் கெழுந்தகூழ்வார்.

இதில் இயற்பகைநாயனார் தம்மனைவியை சிவபிரானாகிய வேதியோடு வழிவிட்டனுப்புதல் குலத்திற்கு பெரும்பழியென அவர் சுற்றத்தார்கள் தேர்ந்து அதைமீட்கும் பொருட்டு துடர் தார்கள் என்பதுதோன்ற "மனைவியர் சுற்றதாரும் வள்ளலார்கற் றத்தாரும், பெரும்பழியை மீட்பான் றொடர்வதற்கெழுந்த கூழ்வார்" எனவும்; அப்படி துடர்ந்த சுற்றத்தார்கள் பல ஆயுதங் களைக்கொண்டு வேதியரை வளைத்துக்கொண்டார்கள் என்பது தோன்ற "வேலோடு விலும் வானுஞ் சரிகையுமெடுத்து..... வந்தெதிர் வளைத்துக்கொண்டார்" என்னும் பகுதியால் இய அன்றியும் "வணிகரளவில் செல்வத்தர்" என்னும் பகுதியால் இயற்பகைநாயனார் வணிகரெனவிளங்குவதால் அப்படைத்தொழிலை அவர்குலத்தவருக்குக் குலத்தொழிலெனக் கூறுது, ஆயுதங்கொண்டது பழியைமீட்பதற்காக வெணக் கூறிப்போர்த்தனர், இவரைப் போல் ஏனாதிநாதநாயனாரும் ஷத்திரியரல்லாதிருப்பின் அப்படைத்தொழிலை அவருக்குக் குலத்தொழிலெனக் கூறத்துணியார்.

பெரியபுராணம், திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்,

100-வது, செய்யுள்.

அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றிமுற்றத்
நாயுதங்கள் பயிலும்விய கிடமுமங்கண்
புரிசைமதக் கரிகளோடு புரவியேறும்
பொற்புடைய விதிகளும் பொலிபவெங்கும்
விரைசெய்நதற் தொடையலங்கற் குமார்செய்யும்
வியப்புறுசெய் தொழில்செய்து விஞ்சைவிண்ணோர்
விரைசெறியும் விமானவூர்திகளின் மேது
நிலமிசையும் பலமுறையுநிரந்த நீங்கார்.

இதுவுஞ் சேக்கிழார் வாக்கே! இதில் அரசரது குலத் தொழில்களில் படைத்தொழிலும் ஒன்றென விளக்கியிருக்கின்றனர். அப்படி விளக்கினவர், ஏனாதிநாதநாயனார் அரசரல்லாதிருப்பின், அரசகுலத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை அவருக்குக் குலத் தொழிலெனக் கோஷிப்பாரா? ஷத்திரியராயிருந்தமையினாலேயே

அரசகுலத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை அவருக்கும் அவர் குலத்தவர்களாகிய, கிராமணிகளுக்கும் குலத்தொழிலெனக் கூறி முடித்தது. அன்றியும் சேக்கிழார் சூரியகுல அபாயச்சோழன் காலத்தவரே! அக்காலத்திலேயே பெரியபுராணம் பாடப்பட்டு, அச்சோழன் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. ஏனாதிராத நாயனார் அரசகுலத்தவராயில்லாமல் வேறுகுலத்தவராயிருப்பின், அரசகுலத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை ஏனாதிராதநாயனாருக்குக் குலத்தொழிலென வினியோகித்த சேக்கிழார் வாக்கை அப் படைக்குரிய சோழன் ஒப்புவன! ஏனாதிராதநாயனார் அரசகுலத்தவராயிருந்தமையால்தான் சேக்கிழார் அவரை கூத்திரியர் எனச் செப்பவும் சோழன் ஒப்பவும் நேரிட்டது. இதோடு சேக்கிழார் “வாட்பயிற்றும் நற்றயம்” எனவுங் கூறியிருக்கின்றார். “தாயமு முரிமையுந் தங்குடித்தரும்” (திவாகரம்) தாயம்=தன்முன்னையோர் தொட்டேந்தபொருள்*, உரிமை=பாத்தியதை, தங்குடித்தருமம்=தங்குலாச்சாரம்† எனவும் பொருள்களைக்கொள்ளும்; இவைகளால் “படையும், அரசும்” நாயனார் முன்னையோர் தொன்று தொட்டு வந்தபொருள் எனப்படும், இதனால் நாயனார் கூத்திரியர் எனச் சாதிக்கப்படும்.

6. பெரியபுராணம், ஏனாதிராதநாயனார் புராணம்,

7-வது, செய்யுள்.

தானுள் விருத்திகெடத் தங்கள் குலத் தாயத்தின்†

ஆனத் செய்தொழிலா மாகிரியத் தன்மைவள

மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மெம்படலால்

ஏனாதிராதர் திறத்தேலா விகல்புரிந்தான் §

* தாயம் = An Inheritance (Wilson. S. D) Hereditary property (Winslow).

† குலாச்சாரம் = The rites of Castes and Ranks; வருணசாரம் = The custom, Decorum or usage, of each Tribe, குலதருமம் = Customs or Rules, of a Tribe (Rottler).

‡ பிரமோத்திரகாண்டம், பத்திராயுவின் கதைபுரைத்தவத்தியாயம் 19-வது செய்யுள்.

§ சிவசுந்தரியையுடைய நாயனார் புராணம், 1-வது செய்யுளையும். கம்ப ராமாயணம், பாலகாண்டம், நகரப்படலம், 11-வது செய்யுளையும், அயோத்தியகாண்டம், மந்திரப்படலம், 64-வது செய்யுளையும் காண்க.

தான்	தான் (அதிதான்)
ஆன்	ஆன்வேரும், அனுபவத்தவரும்
விருத்தி	ஜீவனோபாயம்
கெட	கெடும்படி
தங்கள்	தங்களுடைய
குலத்து *	வம்ஸத்திலுதித்த
நாயத்தின்	கற்றத்தார்களுக்கு
ஆனத்	நீங்காத†
செய்	செய்துவரப்பட்ட, செய்வத்தந்த
தொழிலாம்	(சாதித்) தொழிலாம்.
மாகிரியத்தன்மை	(அத்தொழிலில்) ஆகிரியத்தன்மை
வளம்	வருவாயானது [பாஷ் (வரும)]
மேனாளுந்	நானுக்கு நான்
தான்குறைந்து	குறைவடைந்து
மற்றவர்க்கே	ஏனாதிராதநாயனாருக்கே
மெம்படலால்	அதிகப்படுதலால்
வலா	நீதியில்லாது, கண்டு சகிக்காது
ஏனாதிராதர் திறந்து	ஏனாதிராதநாயனாரிடத்து
இகல்	பகையை
புரிந்தான்	செய்தான்

(பொ-ரை.) “தான் அனுபவித்தவருகின்ற ஜீவனோபாயம் கெடும்படி தங்கள் சாதியிலுள்ள கற்றத்தார்களுக்கு நீங்காத செய்வத்தந்த சாதித்தொழிலாகிய (படைத்தொழிலில்) ஆகிரியத்தன்மைவால் வரும் வருவாயானது நானுக்கு நான் குறைந்து ஏனாதிராதநாயனாருக்கே அதிகப்பட்டு வருவதில் அந்நாயனாரிடத்து அதிசூரன் நீதியில்லாதபகையைச் செய்தான்” ‡ என்பதாம், இதில் வரும் “தங்கள் குலத்தாயத்தின் ஆனத் செய்தொழிலாம்” என்பதில் விளங்கும், “தங்கள் குலம்” என்பது “அவரோடு அவர் சாதியாரையும் (அதாவது சூரியகுலத்தந்திரியாரையும்) பொதுப்பட உளப்படுத்தும்”

* குலம் = சாதி, Tribe, Descent, race, caste, class of men (Rottler, Winslow).

† “ஆனத் செங்கோலன் = நீங்காத செங்கோலன்” பிரமோத்திரகாண்டம், பத்திராயுவின் கதைபுரைத்தவத்தியாயம், 18-வது செய்யுள்.

‡ இது ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் இவற்றிய உரை.

“தாயத்தின்” என்பது “சூரியகுலத்தில் அவர் சுற்றத்தாரை* மாத்திரம் வகுத்த விலக்கும்.” ஆனால் என்பது “நீங்காத” என்னும் பொருளைப் பயக்கும். ஆனால் = நீங்காமை, (சுதரகராதி, பேரகராதி) “ஆனால் தண்டாமை ஆயிரண்டும் நீங்காமை” (திவாகரம்) That which is inseparable, not leaving, Unceasing, (Winslow); Stead fastness, Continuance, நீங்காமை (Rottler) என்பதுதனால் அத்தொழில் நீங்காத தொழிலென்றேற்படும். “செய்தொழிலாம்” என்னும் வாக்கியம் “அவர் குலத்தவரே செய்யத்தகுந்த தொழில்” என வற்புறுத்தும். இவைகளால் “படைத்தொழில் ஏறதிநாதநாயனார் சுற்றத்தார்களுக்கு நீங்காது செய்யத்தகுந்த சாதித்தொழில்” என்பது தேர்ந்தபொருள். அதாவது, “அவர் சாதியைவிட்டு நீங்காதுசெய்யத்தகுந்த தொழில்” எனப்படும். அவ்வாயுதத்தொழில் அரசகுலத்தொழி. லாதலால் சுத்ததிரியகுலத்தைவிட்டு நீங்காதே! இப்பிரயோகத்தில் ஏனாதிநாத நாயனாருக்குப் படைத்தொழில் “நீங்காததொழில்” என்றார், முன் பாசரத்தில் தன்னாததொழில் என்றார், “தள்ளாத” எனினும் “நீங்காத” எனினும் பொருள் ஒன்றே! சூத்திரனைச்சுட்டி மறுவரனவர் “அடிமைத்தொழில் அவன் சாதியைவிட்டு நீங்காததொழில்” என்றார், அதைப்போல் ஏனாதிநாதநாயனாரைச் சுட்டி சேக்கிழாரும் படைத்தொழில் அவர் குலத்தவரைவிட்டு நீங்காததொழில் என்றார், குலத்தொழில் நீக்கக்கூடாததே! இது மறுவாதிகள் சமயமதம். வேதம் ஒத்தும், அதன்பொருளை விசாரித்தலுமின்றி யிருக்கை பாபம் என்று கம்பபுராணத்திலும்; “அப்படி ஒதல் குருமுகமாக ஒதவேண்டுமேயன்றிப் புத்தகபாடம் தகாது” என்று நாரதரும்; “ஒதாமதிருப்பது தன் சந்ததியோடு சூத்திரனாகி” என்று மதுவும்; “யாதத்தின்பொருட்டே பிராமணர், பசுக்கள், பொன், வெள்ளி, ஓசைநிழல்பவைகள் கெடுஷ்டிக்கப்பட்டனவாகையால் அந்த யாதத்தினைச் செய்யாவிட்டால் பாபம் சம்பவிக்கும்” என்று பாரதம், அஸ்வமேத யசுவத்திலும்; “வருணச்சிரமங்களுக்கேற்ற ஒழுக்கமுடையவனானவையே அந்த பரம்புருஷன் ஆராதிக்கப்படுவான். இந்த வழியேயல்லது வேறுவழி அவ்வெம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்திற்குக் கூடப்படும், சூதலால்

* சுற்றமாவது = தாய்மரபு, தக்கைமரபு, மனைவிமரபு, மகன் மனைவிமரபு, மாணவோட்டோன் மரபு என்று கைம்மரபையும் குறிக்கும்.

எவனும் : தனக்குள்ள வருணசிரமங்களுக்குரிய நல்லொழுக்க முடையவனாயிருந்தே அந்த ஸ்வாமியை ஆரதிக்கவேண்டும். பிராமணானாலும், கூத்திரியனாலும், வைசியனாலும், சூத்திரனாலும், தனக்குரிய தருமத்தோடு எம்பெருமானை பாராதிக்கவேண்டுமேயல்லது வேறுவிதமாய் ஆரதிக்கக்கூடாது” *என்ற பராசர பிர்மருவியும், இவைகளை பொத்தே! (உதகை-உவியா) “உத்தமம் குலவிய்யாயா”+ என்னும் நீதிசாஸ்திரத்திற் கிணங்க உத்தமத்தொழிலாகிய சாதத்தொழிலையே அவரும் அவர் குலத்தவரும் புரிந்து வந்தார்களெனவும் விளக்குகின்றார். இப்படைத்தொழிலின்பேரில் “ஆலதசெய்தொழிலாம்” என்னும் வாக்கியத்தையேற்றுவிடும். ஏனெனினதநாயனார் சுற்றத்தார்கள் “படைத்தொழிலையே நீங்காது செய்யத்தகுந்த குலத்தவர்கள்” என வற்புறுத்த. படைத்தொழிலைச் செய்யத்தகுந்த குலத்தவர்கள் கூத்திரியர்களே! ஆகிய இவைகளால் ஏனெனினதநாயனாரும் அவர் குலத்தவர்களாகிய கிராமணிகளும் கூத்திரியர்கள் எனத் துணியப்படும். இப்பிரசனை ஆழந்து யோசிப்பவர்கள் எங்கேனோ அவரை கூத்திரியர் அன்றெனக் கூறத்துணியவர். ஆயின் இவைகள் உமாபதி மண்டைக்கேழுததற்காக யான் துக்கிக்கின்றேன்.

7. பெரியபுராணம், வஞ்சிகாதநாயனார் புராணம்

12-வது, செய்யுள்.

புறப்பட்ட போதின் கட் பேர்த் தொழில்கள்க்கும்
 விறம்பெருஞ்சர்க் காணாய்க்க வ்லறிடத்துந்ருர்
 மறப்படைவாட் கற்றத்தார் கேட்டோடிவந்து
 செறங்கரும்போர் விரர்க்குமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள்.

புறப்பட்ட போதின் கட்ட (ஏனெனினால் தரையுள் போர்க் கோலங்கொண்டு புறப்பட்ட பொழுது

பேரீத்தொழில்கள்
கற்கும்
விதம்
பெறும்

* விஷ்ணுபராணம், மூன்றாமம்ஸம், எட்டாமத்தியாயம், பழனித்தல
பராணம், வசமந்தச்சுநர்க்கும், 24-வது, செய்யுள்.

† நீதிசாஸ்திரம், 27-வது, சலோகம்.

சர்

காணையர்கள்

வேறிடத்து

நின்றீர்

மறம்

வாட்படை

சுற்றத்தார்

கேட்டு

ஒடிவந்து

செற்றகு

அரும்

பேர்விரகீத

இருமருங்கும்

சேர்த்தார்கள்

சிறப்பினைவாய்ந்த

எவ்வளப்புருடிகளும்

வேறிடங்களில்

வசிப்பவர்களாகிய

வீரம்போருந்திய

வாணயுத்தையுடைய

குலத்தார்களும், சாதியார்களும்

அதைக்கேட்டு

விரைந்துவந்து

செயித்தற்கு

அறியதாகிய

யுத்தவீராகிய (ஐந்திநாதநாய

குருக்கு)

இரண்டுபக்கமும்

குழந்துக்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) “ஐந்திநாதநாயனார் போர்க்கோலங்கொண்டு புறப் பட்டப்பொழுது அவரிடத்தில் போர்த்தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளும் வலியால் மிக்கவீரர்களும் வேறிடங்களில் வசிப்பவர்களாகிய வீரம்போருந்திய வாட்டோழிலை தலத்தொழிலாகப் பெற்று அவர் சுற்றத்தார்களுங் கேட்டு விரைந்துவந்து ஒருவராலும் செயித்தற்கரிய போர்த்தொழிலில் வல்லவராகிய ஐந்திநாதநாயனாருக்கு இரண்டு பக்கமுஞ் சேர்த்தார்கள்” என்பதாம். இப்பிரயோகத்தில் வரும் “போர்த்தொழில்கள் கற்குங் காணையர்கள்” என்பதற்கு, “போர்த்தொழில்=யுத்தத்தொழிலை, சுற்றும்=பழக்கும், காணையர்கள்=சிறுவர்கள்” அதாவது “போர்த்தொழிலை கர்த்தொழிலாகப் பழக்கும் சிறுவர்கள்” எனினும், “போர்த்தொழிலுக்குரியவர்களல்லாத சிறுவர்கள்” எனினும், அல்லது “குலத்தொழிலல்லாத ஜீவனாந்தமாகப் பழக்கும் சிறுவர்கள்” எனினும் பொருந்தும். அதேனென்றால் போர்த்தொழிலுக்குரியவர்களை இப்பாசரத்திலேயே “மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்” என வகுத்தோதியதாக லென்க. “மறம்=வீரம்போருந்திய, வாள்=வாளி, படை=ஆயுதத்

* படை என்பது தொடுக்கப்பட்டது தொடை; விடுக்கப்பட்டது விடை என்பதைப்போல்; படுக்கப்பட்டது படை எனப்படும்; படுத்தற்குக் கருவியாயுள்ளது எனினும் பொருந்தும். படுத்தல்=அழித்தல், கொலைசெய்தல், படை ஆயுதப் பொதுப்பெயர் (சதுரகாதி) “படைவேளை யாயுதமாகும்” (உரிச்சொல்ல்கண்டு) Weapons, Arms of any kind ஆயுதம் (Winslow)

தை(யுடைய), சுற்றத்தார்*=குலத்தார் அல்லது ஜாதியார்” எனப் பொருள்படும். “ஆயுதம் பழக்குங் குலத்தார்” அதாவது “வாளை சதாகையில்பொருந்தப்பெறுங் குலத்தார்” என்பது தேர்த்த முடிபு. வாளையுடையோர் அரசரே!

அரிச்சந்திரபுராணம், சூழ்வினை காண்டம்,
87-வது, செய்யுள்.

துணியுந்தணி செஞ்சுடையானினது தோண்மலை மணியும்வளையும் வலயங்களுநின் வடிவாளும் அணியும்முடியுஞ் சேயுந்தாயு மணியும்பொன் பணியுங்கழலுந் தந்தேதென்று பலசொன்னான்.

88-வது செய்யுள்.

எதுக்கிவையென்றணிமாமுடியும் வடிவாளும் புத்திப்புதல்வன் பூணும்பணியும் புனைமாதின் பத்திக்கிரணப் பணியுங்கனகப் பணியும்கென் முத்தின்பணியுங் கழியாமுனிவன் முனமுய்த்தான்.

இப்பாசரங்களில்வரும் “வாட்படை” அரசரது ஆயுதங்கள் முதன்மைப்பெற்றதும், அதை ஒரு ஆபரணத்தைப்போல் அரசர்கள் சதா அணியக்கூடியதுமாயிருத்தலால், விஸ்வமித்திரர் அரிச்சந்திரனை நோக்கி ஆபரணத்தோடு வாளையுங்கழட்டிவையென்றது. இதை நோக்கியே வாளை உடைவாள் என்பது, உடுக்கப்பட்டது உடை எனப்படும்.

சுர்மபுராணம். யுகதன்மமுரைத்த வத்தியாயம்,
2-வது, செய்யுள்.

விற்புழில் விசயன்கேட்ப வியாதமா முனிவன்முன்னஞ் சொற்றவாறுரைப்பக்கேன்பின்னாய்ச் சிறையெகென்பாகன் கற்பத்தினனித்தா முன்னையுக்குதல் கலியீராக வற்புறம்யுகத்தின் செய்தி வழுவுரு தனைத்துமாதோ.

* சுற்றத்தார், தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள ராதலின் இப்பெயர் பெற்றார்.

† பிரமோத்திரகாண்டம், சிவயோகமகிமை 68-வது. செய்யுள்.

‡ உடை=Belonging to; உடைவாள்=A sword or (scimitor Rottler Winslow.)

இப்பிரயோகத்தில் வரும் “ஹீரோழில்விசயன்” என்னும் பிரசனை, அவ்விஜயராஜனின் குலத்தைக் கூத்திரியரென விளக்கலைப்போல், ஏனையதனாயினர் குலத்தவரைச் சுட்டி உபயன்னியர்கூறிய “ஸஸ்தீரகலாச்சாரியர்” என்னும் பிரசனையும், சேக்கிழார் கூறிய “வாட்சுற்றத்தார்” என்னும் பிரசனையும் அவரது குலவுண்மையைக் கூத்திரியர் எனக் கோஷிக்கும், விஜயன் பயிற்றியவற்றொழிலும், ஏனையாதர் பயிற்றிய வாட்டொழிலும் அரசரது அறுதொழில்களுள் ஒன்று. *

மதுஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 79-வது, சுலோகம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ண பூசை - சுவாமிநாதர்

சுஜீவநாயகம் பதிப்பு - நா. திய்யாயநாயகி C

(இ-ள்). “கஷத்திரியனுக்கு கத்தி பாணம் முதலிய ஆயுதத்
தைத்திரித்து உலகாளவதும்; வைசியனுக்கு வாத்தகஞ்செய்வதும்,
பசுவைக்காற்பதும், பபிரியுவதும், ஜீவனோபாயமாம். யாகஞ்
செய்தல், தாசன்கொடுத்தல், ஐதல் இவைகள் தாமோபாயமாம்”.
என்பதாதி பிரமாணங்களால் வாள் கஷத்திரியருலத்தையே யோட்டி
வருமெனத் தணியப்பட்டது. இக்கருத்தை முன்னிட்டே சேக்
கிழாரும் “வாட்குற்றத்தார்” என்றது நாயனார் வம்ஸத்தவர்களை.
வாட்குற்றத்தார் எனும், யுத்தரங்கத்தவர் எனினும் ஒக்கும்.

பாரதம், விடுதலைப் போரையும், பகவத்கீதையுரைத்த சருக்கரம்
17-வது செய்யுள்.

பொருதுதலுக்குரியவரைப் போக்குவித்தவிர்ப்புக்கும் புகழிற்கானிற்
சுருதுதலுக்குரியவரின் சந்தர்ப்புக்குத் தகுந்த தானையெண்ணிற்
சுருதுதலினைமெல்லவா தலைவரென்பவை படிக்கோகண்டுபெய்ததோர்
பருகுபுனலெனவினையுமீ பரிசேயிற் யாழையன்ற பான்மையெல்லாம்

* கூடும்புராணம், சந்திராவதிஷ்டமுறைத்த வத்திராயம், 97-வது, செய்
புள், அரிச்சந்திரபுராணம் உத்தரகாண்டம், 6-வது, செய்யுள்.

† "The Rajaputs are Soldiers by Birth." Vide, Orme's History of the Hindustan, Vol. I. Book, I. P. 40. பிரமோத்தரகாண்டம், பத்திராயுவுக்கரசிய லளித்தது, 5-வது, செய்யுள்; ஐந்துதிராக்கை மருமை யுரைத்தவத்தியாயம் 16-வது, செய்யுள், இரகு வம்சகாண்டியம், 3-வது, சூக்கம், 31-வது, கலோகந் காண்டம்.

இப்பாசில் “யுத்தவம்ஸத்தவரைக்கொண்டு இவ்வுலகத்தை யானான் கீர்த்தியைப் பார்க்கிலும், காட்டில் உலர்ந்த இலைகளைப் புசித்து உயிர் வாழ்தல் தருமமாகும்.” எனப்பட்டிருக்கின்றது. அர்ச்சனன் வம்ஸத்தவரை “போருது குலத்திரியவர்” என்றார். “போருது குலம்=யுத்தஞ்செய்யுங் குலத்திற்கு, உரியவர்=உடையவர்” அதாவது “யுத்தவம்ஸத்தவர்” எனப்படும். இதைப்போல் ஏனாதிராதவது “யுத்தவம்ஸத்தவர்” எனப்படும். இதைப்போல் ஏனாதிராதவது “யுத்தவம்ஸத்தவர்” எனப்படும். இதைப்போல் ஏனாதிராதவது “யுத்தவம்ஸத்தவர்” எனப்படும். இதைப்போல் ஏனாதிராதவது “யுத்தவம்ஸத்தவர்” எனப்படும்.

யுளடக்கம்.*
கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், வேள்வியப்படலம்,
43 - வது செய்யுள்.

வார்த்தை மாறுபாட்டிலுள்ள முனிவன் மௌனியாய்ப்
பேர்த்தொழிற்குமாணங் தொழுது போந்தபின்
பார்த்தனன் விகம்பினைப் பருவ மேகம்போல்
ஆர்த்தனரிடித்தன ரசனி யஞ்சுவே.

இதில் ஸ்ரீராமரை "போர்தொழிற் குமான்" என்றும், போரை குலத்தொழிலாகப் பெற்ற குமான் எனப்பொருள்பட, போரை குலத்தொழிலாகப் பெற்றவர்கள் அரசரே! இதைப்போல் வானே குலத்தொழிலாகப்பெற்றவர்களும் அரசரே.

கம்பராமாயணம், உயுத்தியகாண்டம், கும்பகருணன்
வதைப்படலம், 355-வது, செய்யுள்.

புக்கடைந்தபுறவொன்றின் பொருட்டாகத் துஷ்டிக்க
மைக்கடங்கார்மதயானை வாள்வேந்தன் வழிவந்தீர்
இக்கடன்க னுடைபீரீ ரெம்மினீதீர்த் தும்முடைய
கைக்கடன்ற னாயிரகாக்கக் கடலி ரென்கடைக் கூட்டல்.
“வாள்வேந்தன்வழிவந்தீர்” என்பதற்கு “வானை குலக்கருவி
“வாள்வேந்தன்வழிவந்தீர்” என்பது தெளிவு.

* Vide, Ancient History of India, Vol. I, Part II, ch. XIII, P. 216.

* Vide, Ancient History of India, Vol. I, Part II, ch. XLII, 11-வது, கவி; கந்தர்வ
 † கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், உத்தரகாண்டம், 11-வது, கவி; கந்தர்வ
 காண்டம், ஆடாமிணிப்பாடல், 15-வது, செய்யுள்; பாசுதலெண்பா, உத்தி
 யோகப்பருவம், 5-வது, செய்யுள். உரமபுராணம், சந்தி வங்கிஷ முறை
 த்த வந்தியாயம், 97-வது, செய்யுள்; அரிச்சந்திரபுராணம், உத்தரகாண்டம்,
 6-வது செய்யுள் காண்க.

இவ்வழக்கை யணுகித்தே ஏனாதிநாதநாயனார் வம்ஸத்தவர்களை
“வாள் சுற்றத்தார்” என்றது. இதனால் வாள் அரசருக்கு இன்றி
யமையாக் கருவியெனத் துணியப்பட்டது.

கம்பராமாயணம், ஆரண்யகாண்டம், சரபங்கர் பிறப்பு
நீங்குபடலம், 38-வது செய்யுள்.

“வரிசிலை யுழவனு* மறையுழவனை
புரிதொழிலையது புகலுதி யெனலும்
திருமக டலைவசெய் திருவினை யுறபான்
எரிபுக டினைகுலெ னருள்கென விறைவன்.

வரிசிலை யுழவன் = ஸ்ரீராமர்
மறையுழவன் = சரபங்கர்.

வானும் வில்லும் அரசாது குலக்கருவிகளுள் அடக்கம்.
இதனால் சிறற்றொழிலையுடைய ஸ்ரீராமரும், வாட்டொழிலையுடைய
ஏனாதிநாதநாயனாரும் ஏககுலத்தவர்கள் என்பது ஜெகப்பிரசித்தி.
அதாவது அரசர்கள் என அமைபும். அதை விளக்கவே அத்
தொழில்களை நிகண்டாரும் அரசர்களது குலத்தொழிலென்பது.
“ஊத்திரியர்களுக்கு வில்லும், வானும், அக்கினிக்கு விறகும் அருகி-
விறுக்கையில் தேஜசையும், பலத்தையும் வளர்ச்செய்யும்”[†]
என வால்மீகியுங் கூறுகின்றார். இதனாலும் வாள் அரசருக்கு
முன்னிட்டே நாயனார் சுற்றத்தர்களை “மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்”
என்பது சேக்கிழார்.

பெரியபுராணம், மெய்ப்பொருளையனார் புராணம்,
2 - வது செய்யுள்.

அரசியனெழியின்வந்த வறநெறி வழாமற்காத்து
வரைநெடுந் தோளால்வென்று மாற்றலர்முனை கண்மாற்றி
உரைதிறம்பாதீதி யோங்குரீர்மையினின் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச்சுடையா னன்பர்வேடமே சிந்தைசெய்வார்.

* பிரளோத்தரகாண்டம், சிவதானமகிமை; 9-வது, செய்யுள்.

† குசேலபாக்கியானம், 1-வது, அத்தியாயம், 64-வது, செய்யுள்.

‡ வான்மீகிராமாயணம், ஆரண்யகாண்டம், 9-வது கருக்கம்.

இதில் மெய்ப்பொருளையனார் “அரசியனெழியின்வந்தவர்”
எனப்பட்டிருக்கின்றது “அரசியல் = அரசியற்றம், நெறியில் = வழி-
யில், குலத்தில்; வந்தவர் = உதித்தவர்” அதாவது “அரசாட்சி செய்-
புங்குலத்தில் உதித்தவர்” என்பதுபொருள், ஏனாதிநாதநாயனாரை
யும் “படைபயிற்றுங்குலத்தவர்” என்றார், படைபயிற்றலும் அரசியற்-
றலும் அரசரது தலத்தொழில்களே!

பெரியபுராணம், சேரமான் பெருமானையனார் புராணம்,
11 - வது, செய்யுள்.

வந்தமரபினரசளிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியின்
சிந்தைமதிநுறோமைச்சர் சிலநாளாய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தைமரபின் முதல்வர் திருத்தொண்டுமுயல்வார் முதற்றுக
விந்துமுடியார் திருவஞ்சைக்களத்தி லவர்பாலெய்தினார்.

அரசளிப்பான் = அரசசெய்யும், மரபில் = குலத்தில், வந்தவர்
= பிறந்தவர், சேரமான் பெருமானையனார் அரசசெய்யுங்குலத்திற் பிறந்த
வர். ஏனாதிநாதநாயனார் படைபயிற்றுங் குலத்திற் பிறந்தவர். இதனால்
இவர்கள் இருவரும் அரசரே!

பெரியபுராணம், மெய்ப்பொருளையனார் புராணம்,
22-வது செய்யுள்.

அரசிய லாயத்தார்க்கு மழிவுறங் காதலார்க்கும்
விரவியசெய்கைதன்னை விளம்புவார் விதியினுலே
பரவியதிருநீற்றன்பு பாதுகாத்துப்பி ரென்று
புரவலன்மன் றுளாடும் பூங்கழல் சிந்தைசெய்கான்.

இதில் மெய்ப்பொருளையனார் சுற்றத்தர்களை அரசிய லாயத்-
தார்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. “அரசசெய்யுங் குலத்தவர்”
எனப் பொருள்பட. ஏனாதிநாதநாயனார் “படைபயிற்றுங்குலத்தவர்”
ஆகுவர். அதை விளக்கவே “மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்” என்றார்
அரசசெய்யுங் குலத்தவர்கள் யாரோ அவர்களே படைபயிற்றுங்
குலத்தவருமாகுவர். “இக்கருத்தை மேற்கொண்டே நாயனார் வம்-
ஸத்தவர்களாகிய “கிராமன்களை ஊத்திரியர்” என விளக்க சேக்கி-
ழார் “மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்” என்பது. இவைகளை யோ-
ராத உமாபதி மாறியது, அவர் தவலவியின் இழக்கேயாம்.

மதுஷ்மிருதி, 5-வது, அத்தியாயம்,
98-வது, சுலோகம்.

உதய வெதரா வவெரெஸ்ஸு கைதயபிஷம தவறுவா.

வடிவவழிதெய்வமுடையவாழ்வரின் விருந்தி : ||

(இ-ள்.) “ஷுத்திரிய ததும்பப்படி யுத்தத்தில் கத்தி முதலிய ஆயுதத்தாலடிப்பட்டு இறந்தவனுக்கு யாகஞ்செய்தவனுக்குண்டாகும் புண்ணியலோகமுண்டாகும்” என்றார். வியாசரும் வேதமோதுவதும், தவமும் பிராமணர்களுக்குத்தான் தர்மமாகும்; அரசர்களுக்கு இவைகள் தர்மமாகா? அரசர்களுக்கு துஷ்டர்களை தண்டிப்பதும், ஸாதுக்களைக் காப்பதும், யுத்தத்தில் ஓடாமலிருப்பதுமே தர்மமாகுமெனவும்; அரசர்கள் யுத்தத்தில் முடிவடைவது சிறந்த தாகுமெனவும்; ஷுத்திரியர்களுக்கு செங்கோல் செலுத்துவதும், யுத்தஞ்செய்வதும் தர்மமெனவும் பாரதம், சாந்திபர்வத்தில் கூறுகின்றார். பிரஹஸ்பதியும், யுத்தஞ்செய்யாத ஷுத்திரியனையும், தேசசஞ்சாரஞ்செய்யாத பிராமணனையும் பாம்பு எலிகளை விழுங்குவதைப்போல், பூமியானது விழுங்கிவிடுமென்கிறார். இவைகளால் அரசர்களுக்கு யுத்தம் அவர்கள் சாதியின் உடன்பிறப்பென விளங்கின. இவைகளானே நாயனார் வம்ஸத்தவர்களை “மறப்படவாட்கற்றந்தாரி” என்பது,

மதஸ்மிருதி, 5-வது, அத்தியாயம், 99-வது சுலோகம்

விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்தும் வகையில் அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

[illegible]

(இ-ள்.) தீட்டுப்போகும் நாளில் நாலாவருணத்தாருக்குள் பிராமணனுக்கு ஸ்நானத்தாலும், கஷத்திரியனுக்கு வாகனம் வில்லு வாள் இவைகளைத் தொடுவதினாலும், வைதியனுக்கு உபவாகோல் தராசு கயறு இவைகளைத் தொடுவதினாலும், சூத்திரனுக்கு மூங்கித் தடியைத் தொடுவதினாலும் சுத்தியுண்டாகின்றது. *

மதுஸ்மிருதி, 8-வது, அத்தியாயம், 113-வது சுலோகம்,

[illegible]

மொவீத்காணுநெவெ-முலுவுவெ-ஸூவா தடுகெஃ

* புத ஸ்மிருதி, 25-வது, சுலோகம்

(இ-ள்). “வாதிப் பிரதிவாதிகளை பிரமாணங் கேட்கும் போது பிராமணனைச் சத்தியமாய்ச் சொல்லென்றும்; கடிந்திரியலை உன்வாகனம் ஆயுதம் இவைகளின்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லென்றும்; வைசியனை உன்பக தானியம், தரும் இவைகளின்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லென்றும்; சூத்திரனை பொய்சொன்னால் பஞ்சமாயிட்டுச் சொல்லென்றும்; சூத்திரனை பொய்சொன்னால் பஞ்சமாகத் தொகுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லச்சொல்லி பிரமபாதகங்களை யடையக்கடவேண்டு என்று சொல்லச்சொல்லி பிரமாணங்கேட்கவேண்டியது.” இதன் அங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பு.

English by saying

“He (the Judge) shall abjure a Brahman by saying, if you speak falsely, your truth will be destroyed. A Kshatriya by saying your horse elephant and weapons will become useless. A Vaisya your cattle, seeds and gold will be unproductive. A Sudra, he shall abjure by saying, if you speak falsely all sins will be on your head”. Vide Macnaughten's “Hindu Law”. Vol. I, P. 248.

இவைகளால் கூத்திரியர் சதா ஆயுதத்தைக் கையில் எந்த வேண்டுமெனவும், தருமப்படி கத்தியாலடிப்பட்டு இறந்தவனாகவே மோட்சமுண்டெனவும், திட்டு நீங்கவேண்டின் வாள் வில்லைத் தொடவேண்டுமெனவும், சத்தியஞ்செய்யின் ஆயுதத்தின்பேல் ஆணையிடவேண்டுமெனவும், விவாகத்தில் கூத்திரியமாதா பாணத் தைப்பிடித்து மணஞ்செய்துக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், மது பைநுகி சங்கலிவித பாரசு புத* ஸ்மிருதி யாதிகள் கோஷிப்பதால் ஆயுதம் உவனோடு உடன்பிறப்பாக எண்ணப்படும். இக்கருத்தை யுட் கொண்டே உபமன்னிய மகருஷி ஏனாதிராதையனார் வம்ஸத்தவர் களை “சஸ்தீர்துலோத்பவ” எனவும், சேக்கிழார் “வட்கூற்றந்தாள்” களை “சஸ்தீர்துலோத்பவ” எனவும், சேக்கிழார் “வட்கூற்றந்தாள்” எனவும் குலத்தின்பேரி லேற்றிக்கூறியன. இதனாலும் நாயனார் கூத்திரியர் எனத் துணியப்பட்டது,

Kshatriya - The Second Tribe,
= The military Tribe,
= A man of the Military
Tribe
= The Royal Tribe,

Rottler
Winslow
Wilson

* பெரியபுராணம், சோமாசுமாதநாயனார் புராணம், 1-வது செய்யுள்.
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், புராணம் 55, 769, 958, 1168, 1227 - வது
செய்யுட்கள், திருநீலக்காயனார் புராணம், 4-வது செய்யுள்.

"The Kshatriyas belong to the Second or military Class. They are kings and Soldiers" Vide, The Rev. H. Bower's Essay on Hindu Caste P. 5.

"கூத்திரியர் இரண்டாவது அல்லது படைபயிற்றுங் குலத்தைச் சூதுவர், அவர்கள் உலகாள்பவரும், யுத்தாங்கத்தவருமாகுவர்" என்பதாம், பிர்மம் என்பது வேதம், அதை ஒதி, அதில்கொல்லிய அர்த்தங்களை அறிந்து அதின்கர்மங்களை அதுஷ்டிப்பவன் முக்யபிராமணன் என்று அங்கிராவு கூறுகின்றார், இதைப்போல் கூத்திரியன் என்றால் யுத்தத்தொழிலன் என்பது விளக்கம், அவ் யுத்தத்திற்குரிய நூற்களையும், ஆயுதங்களையும், ஓதியும், பழகியும் அதன் தர்மங்களை அதுஷ்டிப்பவன் கூத்திரியன் எனப்படும், இதை உபலக்கணயிதி யெனப்படும், பரிமேலழகரும், "கல்வி:—அதாவது அரசன் தான் கற்றற்குரிய நூற்களைக் கற்றல், அவ்வயாவன அறநூலும், நீதி நூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலம் என்றிவற்றினுல்களும் முதலாயின" என்றார். இவற்றால் வேதம் பார்ப்பாருக்கும், படை அரசருக்குமுரியதென் றேற்பட்டது.

"The Rajaputs were a race of Warriors,† who formed the ruling class, wherever they settled". Vide. J. Talboys Wheeler's History of India. Ch. VII.

"இராஜபுத்திரர்கள் யுத்தவம்ஸத்தவர்கள். அவர்களே அரசாட்சி செய்யும் வகுப்பினருமாகுவர்"

"The name Rajapootana is due to the fact that in this region most of the pure Rajapoot clans or members of the Great warrior caste, of old Aryans". Vide, Longman's School Geography, P. 189.

"இராஜபுட்டானாவிலுள்ள யுத்தவம்ஸத்தவர்கள் அல்லது இராஜபுத்திரர்கள் பூர்வ ஆரியவம்ஸத்தவர்கள்."

"First, the Priests‡ or Brahmins; Second the Warriors or Fighting companions of the king, called

* திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம்.

† Vide Salem District Manual. Vol. I. P. 130.

‡ Vide, The Land of the Fire worshippers, Vol. I. Chap. IV, P. 70.

Rajaputs or Kshatriyas, literally, of the royal Stock."* Vide. A Brief History of The Indian People, Ch. IV. P. 50.

"முதலாவது ஆசாரியர் அல்லது பிராமணரும், இரண்டாவது யுத்தாங்கத்தவர் அல்லது அரசருமாகும்."

"The Brahmins or Priests claimed the highest rank. But they seem to have had a long struggle with the Kshatriya or Warrior caste, before they won their proud position at the head of the Indian people.† Vide. W. W. Hunter's A brief History of the Indian people, Ch. IV, P. 51.

"பிராமணர் அல்லது ஆசாரியர் உயர்ந்த அந்தஸ்த்துடையவர்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்து ஜனங்களினது தலைமையை வகித்தற்கு கூத்திரியர் அல்லது யுத்தவம்ஸத்தவர்களோடு பெரிய சண்டை நடத்தியிருப்பார்களெனக் காணப்படுகின்றது".

"As the duty of the Sudra was to serve, of the Vaisya to till the ground and follow middle-class traders, so the business of the Kshatriya was to fight the public enemy, and of the Brahman to propitiate the national Gods". Vide, A Brief History of the Indian People, Ch. IV, P. 51.

"சூத்திரருக் கடுமையும், வைசியருக்கு வர்த்தகமும், கூத்திரியருக்கு யுத்தமும், பிராமணருக்கு வணக்கமுமாகும்..

"The sacred class or Brahmins, are considered the chief of all created beings. The Military or Kshatriyas are treated with respect. The third class or Vaisyas do not rank high: they are to perform all commercial and agricultural duties. The chief duty of

* "Royal Stock:—Royal=இராஜரீகமான, Stock=சந்ததி அல்லது வம்ஸம்; அதாவது இராஜவம்ஸம்" Vide. Percival's English and Tamil Dictionary.

† Brief History of Indian people, Ch. IV. P. 52. Ch. VIII. P. 85.

the fourth class or Sudras, is to serve the Brahmins." Vide, Rev. J. Garrett's History of India, Ch. II, P. 19.

“பிராமணர்கள் இருஷ்டிகளுக்கெல்லாம் தலைமையாக மதிக் கப்படுகிறார்கள். யுத்தத்திற்குரியவர் அல்லது கூத்திரியர்கள் கனப் படுத்தப்படுகிறார்கள், மூன்றாவது அல்லது வைசியர் வர்த்தகமும், சூத்திரர் பிராமணனுக்கு வேலையுஞ் செய்யவேண்டும்.”

“The division of Brahmins, the sacerdotal, the **Kshatriyas**, **Vaisyas**, the industrial and the servile **classes**.” Vide, Pope's History of India, Ch. I, P. 34.

“பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் அல்லது ஆச் சாரியர், யுத்தாங்கத்தவர் வர்த்தகர், ஏவலாளர் என நான்கு சாதி யாகப் பிரிக்கப்படும்.”

“The first or highest caste is the Brahman or Priestly class; **The second the Kshatriya or military class**; the third is the Vaisya class composed of husbandmen and merchants; and the fourth is that of the sudras are labourers and agriculturists.” Vide Mysore and Coorg, Vol. I, P. 317.

“பிராமணர் அல்லது ஆச்சாரியவகுப்பார் முதல் அல்லது உயர்ந்தசாதியைச் சாருவர், கூத்திரியர் அல்லது யுத்தவகுப்பினர் இரண்டாவதெனப்படும்.”

“The chief feature in the code in its division of the people into four classes or castes. namely the Brahmins or Sacerdotal; **the Kshatriyas or Military** the Vaisyas or Industrial and the Sudras or Servile.” Vide, Montgomery Martin's Indian Empire, Vol. I, Ch. I, P. 14.

“நான்குசாதியுள் பிராமணருக்குக் குருத்துவமும், கூத்திரிய ருக்கு ஆயுத்தவமும், வைசியருக்கு உழைப்பும், சூத்திரருக்கு ஏவலும் பொருந்தும்.”

“These people (the Hindus) from the oldest time, have been distributed into various orders, all hereditary, which are called castes, of which four are the most remarkable; the Brahmins, **the Kshatriyas**, the Vaisyas, and the Sudras; the first the priests, **the second, the military orders**; the third husbandmen and merchants; the last the menial or servile class or caste.” Vide The Modern Orator Edmund Burke P. 806,

“இந்துக்கள் தொண்டுதொட்டு பரம்பரையாய் வரப்பட்ட அநேக சாதியார்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவற்றுள் பிரம் கூத்திரிய வைசிய சூத்திரராகிய நாலும் உத்திருஷ்டம், அதில் முதல்வகுப்பினர், ஆசாரியர்கள், இரண்டாவதார் யுத்த ரங்கத்தார், மூன்றாவதார் உழவினர், நன்றினர் ஏவலாளர் எனப் படும.”

“This is confirmed by the Ramayana, which details the destruction of **the military class** and assumption of political power by the Brahmins, under their Chief Parasurama, marking the period when **the military class**, lost the umbrella of Royalty.” Vide Tod's Rajasthan, Vol. I, Ch. III, P. 42.

“பரசுராமனால் யுத்தவம்ஸத்தவர் அழிக்கப்பட்டதாக இரா மாயணத்தில் ஊர்ச்சிதம் செய்யப்பட்டத.”

“The first is the sacerdotal class, **the second military or appointed to defend the people**; the business of the third, commerce, lending at interest. agriculture, and keeping herds of cattle; and of the fourth, to serve the higher classes.” Rickard's India. Vol. I. P. 6.

“முதல் வகுப்பினர்கள் ஆசாரியர்கள், இரண்டாவது வகுப்பினர்கள் யுத்தவீரர்கள் அல்லது மனிதர்களை பாதுகாப்பவர்கள், மூன்றாவதார் வர்த்தகர்கள், நான்காவதார் உழவியஞ் செய்பவர்கள்.”

"Miller in his historical view of the English-Government, observes that this distribution of the people into clergy, **military** husbandmen, and artificers, is to be found everywhere". Vide. Rickard's India, Vol. I, P. 9.

"மில்லர் துரை தனது சரித்திரத்தில் இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தைப்பற்றி கூறவந்தவிடத்தில் ஆசாரியர்கள், யுத்தரங்கத்தார், பயிரிடுங் குடிகள், கம்பியர் என்னும் நான்குவகையான மனிதர்களின் பாகுபாடானது எல்லாவிடங்களிலும் காணலாம்."

"In Hindoostan, a name given by the Portuguese to the several classes into which society is divided, with fixed occupations, which have come down from the earliest ages. The original castes are, four:—The Brahmans or sacred order, the **Kshatriyas or Soldiers and Rulers**; the vaisyas or husbandmen and merchants, and the sudras or labourers". Vide. Caste in Webster's Dictionary.

"இந்துஸ்தானத்தில் பூர்வந்தொடங்கி பரம்பரைப்பற்றிவந்த தொழிற்களின் பிரிந்தகூட்டமாகிய ஜாதிகள் நான்காம்:—அவற்றுள் பிராமணர்கள் அல்லது பரமார்த்தமானவர்கள்; கடித்திரியர்கள் அல்லது யுத்தவீரர்கள், ஆள்பவர்கள்; வைசியர்கள் அல்லது வர்த்தகர்கள்; சூத்திரர்கள் அல்லது ஏவலாளர்கள் என்பதாம்."

"Hitherto there had only been four grand divisions among the people:—the Brahmans or Sacerdotal class; The **Kshatriyas or Warriors**; the vaisyas or cultivators; and the Sudras or servants. These castes could not intermarry with each other". Vide. A Statistical Account of Bengal. Vol. I, P, 52

"**Kshatriya, the second or Warrior caste** in the ancient Hindu social organization". Vol. III. P. 52. 285.

"The **Kshatriyas** originally formed the second or **Warrior caste** of the Hindus". Vol. IV. P. 46. 222.

"**Kshatriyas** belong to the second or **Warrior caste** of the old Hindu system in Sanskrit times" Vide. Vol. IV. P. 329.

"**Kshatriya, the Soldier caste**". Vol. VI. P. 380.

"**Kshatriya** the second or **Warrior caste** in the ancient Hindu social organization" Vide. Vol. VII. P. 215, 377.

"**Kshatriyas** formed the second or **Warrior Caste** in the ancient sanskrit classification" Vide. Vol. VIII. P. 43. 171.

"**Kshatriyas**, are formed the second or **Warrior caste** in the old sanskrit system" Vol. IX, P. 48.

"**Kshatriya, the second or Warrior caste** in the ancient Hindu social system" Vide. Vol. X. P. 81. 256.

இவைகளில் "கடித்திரியர்கள் இரண்டாவது வகுப்பில் அல்லது யுத்தரங்கத்தவர்களை" எனப்பட்டிருக்கின்றது.

"Divided the people into four orders, the religious, the **military**, the commercial, and the servile", Vide. Oriental Historical manuscripts. Vol. I. P. 209.

"ஆசாரியர், யுத்தரங்கத்தவர், வர்த்தகர், ஏவலாளர் என நான்கு வகுப்பினராகுவர்."

"It has already been related that a man of high birth and **military bearing** called a Nair. The Nairs constituted a distinct rank and caste at calicut. They engaged in no occupation except that of a soldier. The Zamorin could not make a Nair of a peasant, The Nairs being such by descent. **At seven years old a little nair began to learn the art of war. and then he was taught the use of the various weapons. The Nairs never ceased taking military lessons**". Vide. The Voyages and Adventures of Vasco-Da Gama. Ch. XIV. P. 154, 155.

"In Japan, **The first were the military class.** They were addressed by the common people as Sama, Lord, and were called Samurai. **They had the right of wearing two swords**". Vide. Japan. P. 81.

"Samurai never went out without his sword, even a school boy going to school had one buckled on". Vide Japan. P. 32,

(In Japan,) "It was formerly the custom for the military class to wear two swords, which were thrust through the girdle". Vide, The Pictures of women in many Lands, P. 45,

"Corresponding with this origin, to the first was assigned the office of teaching and guiding men; to the **second of ruling and bearing arms**; to the third the pursuits of commerce, and agriculture; and to the last the service of the other three". Vide. Revd Trevor's India. Its Natives and Missions P. 113.

* மலையாளத்தில் நாயர்களைப்போ கஷத்திரியர்களுமாகக் கவனிக்கப்படும்.

மேற்கூறிய இரத்ததேச சரித்திரங்களை மொழிதிவந்த ஆங்கில
லேய வித்துவான்கள் இரது சாஸ்திரங்களை யனுசரித்து கடித்தீர்
யர்களை ‘யுத்தவீரர்கள்’ எனவும், “யுத்தவம்ஸத்தவர்கள்” எனவும்,
“யுத்தநீத்திரியவர்கள்” எனவும், “யுத்தரங்கத்தவர்கள்” எனவும்,
“யுத்தவீரர்கள்” எனப்படுபவரும், யுத்தநீத்திரியவர்களும் அரசர்களின்
எனவும், அவர்களுக்கு ஆயுதந்தாங்குதலை தொழிலெனவும், அவ்வ
யுத்ததொழிலையே செய்யவேண்டுமெனவும், வேறு தொழில்கள் செய்யா
படாதேனவும், ஜபானிலும் வாலையணியும் உரிமை அரசர்களுக்கே
உண்டு எனவும், வாளில்லாமல் வெளியே புறப்படார்கள் எனவும்;
தேசநோக்கங்களையறிந்து எழுதியிருக்கின்றார்கள், இந்நோக்கங்
களை பொத்தே ஸ்ரீமத் உபமன்னியரும், சேக்ஷிழாரும் ஏறத்தாற்
நாயனரை தொழிலாலும் கடித்திரியர் என விளக்கியிருக்கின்றார்கள்.
ஆதில் ஆயுதந்தாங்குதலை அந்நாயனருக்கும், அவர் வம்ஸத்தவர்களுக்
கும் தொழிலென விளக்க “தன்மைத்தொழில்” எனவும், அதையே
அவரும், அவர் குலத்தவருஞ் செய்யவேண்டியதென விளக்க
“செய்தொழிலாம்” எனவும், அப்படி செய்யத்தகுந்த தொழிலை
விட்டு வேறு தொழில் செய்யப்படாதென விளக்க “தன்னாந்
தொழில், ஆறுததொழில்” எனவும், ஆயுதந்தாங்குதல் அவர் குலத்
தொழில், பாத்தியதைபுடையதெனத் தோன்ற “தலக்கிரமம், உரி
மைத்தொழில், நந்தமது வாட்பயிறு நற்றயம், மறப்படைவாட் சுறுயத்
தார்; தங்கள் தொழில்” எனவும் பலப்பிரயோகங்களால் விளக்கி,
நாயனரை கடித்திரியர் என வழிபடுத்துகின்றார்கள். இவைகளை உமா

ஆலேசுத்தேவனியத்திருவாக்கூர் தன்னின்
ஞாலமார்புகழின் மிக்கார் கான்மறைக்குலத்தினுள்ளார்
சீலமாரகண்டத்தெண்டோ னிருத்தர்தந்திருத்தெண்டேற்ற
சீலமாய்ச் சாலுமீகைத் திருத்தினிற் சிறந்தநீரார்.

இதில் சிறப்புவி நாயனார் "மறைக்குலத்தவ" ரென் னார். மறை=வேதம், குலம்=சுற்றம்". சிறப்புவி நாயனார் வேத சி யானஞ் செய்யுஞ் சுற்றம். எனாதிராத நாயனார் "படைப்பிற்றஞ் சுற்றம்".

பெரியபுராணம், பூசலார் நாயனார் புராணம்,
3 - வது, செய்யுள்.

அருமறைமரபுவாழ வப்பதிவந்து சிந்தை
தருமுணர் வானவெல்லார் தம்பிரான் கழன்மேற்சார
வருநெறிமாறாவன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து வாய்மைப்
பொருள்பெறு வேதநீதிக் கலையுணர் பொலிவினயீக்கார்

இதில் "மறைமரபு" என வருகின்றது.

மறை=வேதம்.

மரபு=சுற்றம்.

வேதசுற்றம்=பிராமணன்.

வான்=பட்டயம்

சுற்றம்=மரபு.

வாட்சுற்றம்=கூத்திரியர்.

பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம்,
1224-வது, செய்யுள்.

மாமறை மைந்தரெல்லா மணத்தெதிர்சென்று மன்னுந்
துமலர்ச்செம்பொற் சுண்ணந்தொருவடி மணியும்விசத்
தாமரை மலரோன்போல்வா ரரசிலைதருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற்கலசநன்னீ ரிருக்குடன் உலந்துவிசு

இதில் "மறைமைந்தர்" எனப் பார்க்கின்றோம். மறை= வேதம், மைந்தர்=சிறுவர். மறைமைந்தர்=வேதத்தை யுடைய வர், படைச்சுற்றத்தார்=ஆயுதத்தையுடையவர்.

நம்பியாண்டார் நம்பி அந்தாதி, துதி - கவி.

பொன்னி வடகரைசேர்நாரையூர்ப் புழக்கைமுக
மன்னனறுபத்துமூவர் பதிதே மரபு செயல்

* பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம். 11, 108, 966-வது, செய்யுட்கள். தஞ்சைவாணன் கோவை, சளவியில், பாங்கியற் றட்டம். 94-வது, செய்யுள்.

பன்னவத் தொண்டத்தொகைவகை பல்குமந்தாதிதனைச்
சொன்னமறைக்குலநம்பி பொற்பாதத் துணைதுணையே.

மறைக்குலநம்பி

வாட்குல எனாதிராதர்

வேதத்திற்கு சுற்றமாய் நிற்பவர் வேதியர். ஆயுதத்திற்கு சுற்றமாய் நிற்பவர் அரசர். இது மறுவாதி நூற்களின் சம்மதம். இதை நோக்க படைச்சுற்றத்தாராகிய எனாதிராத நாயனாரும் அரசரே!

பெரியபுராணம், சண்டேசர நாயனார் புராணம்
14-வது, செய்யுள்.

சிகழுமுறைமைபாண்டேழுநீரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும்பெருமை யுபநயநப் பொருளில்சடங்கு முடித்தநிலின்
இகழுநெறியவல்லாத வெல்லாயிபைந்த வெனிணந்தந்
சிகழுமாபிணைதுவிக்குஞ் செய்கைபயந்தார் செய்வித்தார்.

இதில் சண்டேசர நாயனார் பிராமணராதலால் "ஒதுவிக்குந் தொழில்" அவர் மாபிற்கேயுரிபதனைத் தோன்ற "சிகழுமாபி னைதுவிக்குஞ் செய்கை" என்றார். "ஒதுவிக்குந் தொழில்" பிராமணரது அறுதொழிலில் ஒன்று. இதைப்போல் படைப்பிற் றல் அரசரது அறுதொழில் ஒன்று அதனாலேயே சேக்கிழார் கூத்திரியகுல எனாதிராதநாயனார் வம்ஸத்தவர்களாகிய பிராமணர்க்குத் துணைபொருளில் அவர் தலத்தையே யோட்டிவருமெனத் தேர்ந்து "படைச்சுற்றத்தார்" என்பது. இதனாலும் நாயனரை கூத்திரியர் எனத்துணியப்படும். ஆயின இவைகள் உமாபதியின் மண்டைக்கு வருத்து அவர்குண அழுக்கின் துணிபென்க.

பெரியபுராணம், மூர்த்திநாயனார் புராணம்,
8-வது செய்யுள்.

அப்பொற்பதிவாழ் வணிகக்குலத்தான்ற தொன்மைச்
செப்பத் தகுசர்க்குடிசெய்தவஞ் செய்யவந்தார்
எப்பற்றினையு மறுத்தேறு கைத்தேறுவார்தான்
மெய்ப்பற்றெனப் பற்றிவிடாது விருப்பின்யிக்கார்.

வணிகம்=வர்த்தகம்

குலம்=சுற்றம்

வர்த்தகச்சுற்றம்.

பெரியபுராணம், மூர்க்க நாயனார் புராணம்,
2-வது, செய்யுள்.

செம்பொற்புரிசைத் திருவேற்காடமர்ந்த செய்யசடைக்கற்றை
நம்பர்க்கும்பர்க் கழுதளித்து நஞ்சையமுது செய்தவருக்
கிம்பர்த்தலத்தில் வழியடிமையென்றுங் குன்றுவியல்பில்வருந்
தம்பற்றுடைய நிலைவேளாண்குலத்திற் றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

வேளாண்மை=பயிர்*

குலம்=சுற்றம்.

மூர்க்க நாயனார் பயிர்செய்யுங் குலத்தவர்†
ஏனாதிராத நாயனார் படைபயிற்றுங் குலத்தவர்.

பெரியபுராணம், திருநீலகண்டநாயனார் புராணம், 3-வது கவி.

அளவிலாமாபிள்வாழ்க்கை மட்கலமழதுக் காக்கி
வளரிளந்திகட்கண்ணி மன்றுளா ரடியார்க்கென்றும்
உளமகிழ்சிறப்பின் மல்க வேடாளித் தொழுகுநாளில்
இளமைமீதுரவின்பத் துறையினி லெளியரானார்.

இதில் திருநீலகண்டநாயனாரை “மட்கலமாக்கும் மரபு”
என்றனர். மட்கலம்=மட்பாண்டத்தை, ஆக்கும்=வளையும், மரபு
=குலம் எனப்பொருள்படும். மட்பாண்டத்தை வளையுங்குலம்
என்ற மாதிரத்தானே “குயவர்” எனத் தெரிவித்தலைப்போல்
“மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்” என்ற மாதிரத்தானே கிராமணி
களை ஊத்திரியர் என விளக்கும். இது பன்னாற்றுணிபு.

பெரியபுராணம், கலியநாயனார் புராணம் 5-வது செய்யுள்

யயிலனையுமுதின்முழக்கு மெறிதிரைவேலையின் முழக்கும்
பயிறருபல்லியமுழக்கு முறைதெரியாப் பதியதனான்
வெயிலனியின் மணிமுதலவிழுப் பொருளாவன விளக்குந்
தயிலனைத் தொழின்மரபிற் சக்கரப்பாடித்தெருவு

தயிலனைத் தொழிலையுடையவர் செக்கார்.

படைத்தொழிலையுடையவர் அரசர்.

* பெரியபுராணம், மானக்கஞ்சார நாயனார் புராணம், 7-வது கவியும்,
செறுத்துணை நாயனார் புராணம், 2-வது, கவியையுங் காண்க.

† Vide, P. 134, Ch. VI, on the Original Inhabitants of India, 1887

பெரியபுராணம், திருமூல நாயனார் புராணம்,
11-வது, செய்யுள்,

அந்தணர்தஞ் சாத்தனா ராமேய்ப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேய்ப்பான்மூலனெனும்பெயருடையான்
வந்துதனிமேய்க்கின்றான் வினைமாள வாழ்நாளை
வெந்தொழில் வந் கூற்றுண்ண விடிலித் திடைவிழ்ந்தான்.

இதில் “ஆமேய்ப்பார்குடி” எனப்பட்டிருக்கின்றது ஆ=பசு
வை, மேய்ப்பவர்=மேய்க்கப்பட்டவர், குடி=குலம், சுற்றம். “பசு
வை மேய்க்கப்பட்டவர் குலம்” பசுவைமேய்க்கப்பட்டவர் இடை
யர். அது “சொல்லிய வழதராயர் தொழுவரே இடையரெ
ன்ப” என்று நிகண்டால் விளங்குவதால்; திருமூலநாயனார் “இடை
யர்” எனப்பட்டது. இதைப்போல் ஏனாதிராதநாயனாரை “படைச்
யர்” எனப்பட்டது. இதைப்போல் ஏனாதிராதநாயனார் “படைச்
யர்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. படை=ஆயுதம், சுற்றம்=
சுற்றத்தார்” எனப்பட்டிருக்கின்றது. படை=ஆயுதம், சுற்றம்=
குலம். “ஆயுதம்பயிற்றுங்குலம்” ஆயுதம் பயிற்றப்பட்டவர்
ஊத்திரியர். அது “ஒதலை வேட்டளித் துலகோம்பல் படைபயிற்
றல் மேதகுபோர்செய்திட்டல் வேந்தர்செய் தொழிற்களாரும்”
என்பதால் தெளிவதால் ஏனாதிராதநாயனார் ஊத்திரியர் என பசு
மரத்தாணியைப்போல் அறையப்பட்டது.

ஏனாதிராதநாயனார் அரசரல்லாதிருப்பின் சேக்கிழார் “அவர்
சுற்றத்தார்” என்றாவது, “போர்த்தொழிலைக் கற்றிருக்குஞ் சுற்
றத்தார்” என்றாவது கூறியேமுடிப்பர். குலத்தொழிலெனப்
பொருள்படும்படியாக “மறப்படைவாட் சுற்றத்தார்” எனக்
கூறத்துணியார். வாட்படைக்குரியவரல்லாத பிரமகுல துரோ
ணச்சாரியார்* வாட்படைக்கற்று துரியோதகையருக்கு ஆசிரி
யராயிருந்தார். இருந்தும் ஏனாதிராதநாயனாருக்குப் படைத்தொ
ழிலை குலத்தொழிலெனக் கூறியதைப்போல், துரோணச்சாரியா
ருக்கும் அப்படைத்தொழிலைக் குலத்தொழிலென நூற்கள் கூறி
யெழவில்லை. துரோணச்சாரியார் படைக்குரியவராகார், வேதிய
ராதலால் வேதத்திற்குரியவரே!† அது “நூலேகாக முக்கோன்

* பாரதம், சாத்தியருவம், வீமேனைக் கண்டசுருக்கம், 37-வது செய்யு
ளும், புதன்யிருதி, 22-வது சுலோகமுங்காண்க.

† வால்மீகிராமாயணம், சுந்தரராண்டம், 4-வது சுருக்கம், 15-வது
சுலோகங் காண்க.

மனையே, பாயுங்காலையந்தணர்க்குரிய" என்பதால் விளங்கும். அவ்வேதசுற்றத்தாரை வாட்சுற்றத்தார் என்புழி உலகம் ஒப்புமா? அவ்விதமாவது அவர் குலத்தவர் முழுதிலும் அத்தொழிலைத் தெரிந்திருந்தனரா? குலமுழுதிலும் தெரிந்திருப்பினும் அத்தொழிலை குலத்தொழிலெனக் கூற சாஸ்திரங்கள் சம்மதிக்குமா?

மதஸ்மிருதி, பத்தாவ தத்தியாயம், 73-வது சுலோகம்.

சுநாய-பிராய-பூபிராய-பூணாய-பூகதி-பூணடி.

ஸம்ஸ்யாய-பூபூய-வீலா-தா-நவஸிள-நாவஸிளவிதி.

(இ-ள்.) "பிராமணன் தொழிலைச் செய்தாலுஞ் சூத்திரன் பிராமணசாதி யாகமாட்டான், ஏனென்றால் அவனுக்கு பிராமண சாதித்தொழிலில் அதிகாரமில்லையல்லவா? சூத்திரன் தொழிலைச் செய்தாலும் பிராமணன் சூத்திரசாதியாகமாட்டான். ஏனென்றால் அவன் ஈனத்தொழிலைச் செய்தாலும் அவன் சாதி உயர்ந்த தல்லவா? இப்படியே இந்த விஷயங்களை பிரமாவும் நிச்சயஞ் செய்திருக்கிறார்". இப்பிரபோகத்தில் ஒருகுலத்தவர் தொழிலை மறுகுலத்தவர் செய்வின் அது அவர்களுக்குக் குலத்தொழில் எனக் கூறலாகாவெனப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நோக்க ஏலாகி நாத நாயனார் வேறு குலத்தவராயிருப்பின் சேக்கிழாருக்கு படைத்தொழிலை குலத்தொழிலெனக்கூற நாவெழுமா? சண்டேசுவர நாயனார் மாடுமேய்த்ததால் சேக்கிழார் அவரை இடைபார் என்னரா? அத்தொழில் அவருக்குக் குலத்தொழில் என்னரா? இல்லை. "திகழுமரபினேயுவிக்குஞ் செய்கை" என்பதால், அவர் பிராமணராதலால் அவர் மரபிற்குரிய "ஓதுவித்தல்" அன்றோ அவருக்குக் குலத்தொழில் என்றார். அரசர்கட்கோ படைத்தொழிலை குலத்தொழிலெனக் கூறவும், குலமுழுதிலும் கற்கவும் னுற்கள் முன்னிற்கும். இத்திறத்தானே ஏனாதிராதநாயனாருக்கு படைத்தொழிலை குலத்தொழில் எனவும், அவர் குலத்தவர் முழுதிலும் கற்றிருந்ததாகவும், சேக்கிழார் பெரியபுராணத்துள் சோனைமாரியாகப் பொழிந்தது.

பெரியபுராணம், ஏனாதிராதநாயனார் புராணம், 9-வது, செய்யுள்.

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைக் கற்றத்தோடே துணையாக்

கோள்கொண்ட போர்மன்னர் கூட்டத்தொடுஞ்சென்று

வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
முள்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

தோள்	தோளை
கொண்ட	(ஆயுதமாகக்) கொண்ட
வல்லாண்மை	வல்லமை பொருந்திய
கற்றத்தோடே	சாதியார்களோடும்,
துணையாக்	(தனக்கு) உதவியாக (வரும்)
கோள்	கொள்கையை
கொண்ட	மேற்கொண்ட, உடைய
போர்	யுத்த
மன்னர்	வீரர்களது
கூட்டத்தொடும்	தொகுதியோடும்,
சென்று	போய்
வாள்கொண்ட	(தம்மரபிற்குரிய) வளை
தாயம்	கொண்டிருக்கும்
வலியாரே	உரிமையை
கொள்வதென	வலியவர்களே
முள்கின்ற	கொள்வதற்குரியவர்களென்று
செற்றத்தான்	மிகுதியாகிய
முன்கடையில்	கோபத்தோடு
நின்ற	தலைக்கடையில்
அழைத்தான்	இருந்து
	போருக்கறை கூவினான்.

(இ-ள்.) "தோளை ஆயுதமாகக் கொண்ட வல்லமை பொருந்திய சாதியார்களோடும், தனக்கு உதவியாகவரும் கொள்கையை யுடைய யுத்தவீரர்களது தொகுதியோடும்போய், தம்மரபிற்குரிய வளை கொண்டிருக்கும் உரிமையை வலியவர்களே கொள்வதற்குரியவர்கள் என்று கூறி, மிகுதியாகிய கோபத்தோடு தலைக்கடையில் இருந்து போருக்கறைமூத்தான்" என்பதாம். இதில் போர்த்தொழிலைக் குலத்தொழிலாகக்கொண்ட அதிகாரன் மரபினர்களை "தோள்கொண்ட கற்றத்தார்" எனப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு "தோளை ஆயுதமாகக் கொண்ட குலத்தவர்" என்பது பொருள்.

* பிரமோத்தரகாண்டம், விவரத்திரி மகிமை 19-வது, செய்யுள்.

தோள் ஆயுதமாகக்கொண்ட வம்ஸத்தவர்கள் அரசரே! அரசர்கள் தோளின் வலியைக்கொண்டு பகைவரைவென்று, நிலவுலகைத் தன்னடிப்படுத்துவதால் "தோள்கொண்ட கூற்றம்" எனப்பட்டது. அதனாலேயே அரசர்களை தோளில் உதித்ததாகக் கூறுவது. போர்த்தொழிலை குலத்தொழிலாகப் பெறுதபிறகுலத்தவர்களை "துணையாங்கோள் கொண்டபோர்மள்ளர்" என்றார். "துணையாக வரும் கொள்கையை யுடையவர்கள்" எனப் பொருள்பட. அதாவது "குலத்தொழிலாகப் பெறுதவர்கள்" எனப்படும், அதை விளக்கவே "துணையாங்கோள்" எனனுஞ் சொல்லவைத்தது சேக்கிழார், இதனால் குலத்தொழிலாகப் பெற்றவர்களை "தோள்கொண்டகூற்றம்" எனவும், கரத்தொழிலாகப் பெற்றவர்களை "தோள்கொண்டமள்ளர்" எனவும் கூறிமுடித்தார்.

இருக்குவேதம், புருஷசூக்தம், 13-வது, சுலோகம்.

ஹிராஸ்யமொஸ்யாஸி-ஹிராஸிஸி. வாமமொஸ்யாஸி. கருதஃ.
ஹிராஸிஸி-ஹிராஸிஸி. வாமமொஸ்யாஸி. கருதஃ.

பிரம்மமொஸ்ய முகமாவீத் பாகுராஜ்யங்கருதா:
கருததஸ்யத்வைஸ்ய பத்ப்யாம் சூத்ரோ அஜயதா:

(இ-ள்) பிராமணன் பிரமாவின் முகத்திலும், கூத்திரியன் தோளிலும் † வைசியன் துடையிலும், சூத்திரன் பாதத்திலும் பிறந்தவர்கள்.

மதஸ்யிருதி முதலத்தியாயம், 87-வது, சுலோகம்.

ஹிராஸ்யமொஸ்யாஸி-ஹிராஸிஸி. வாமமொஸ்யாஸி. கருதஃ.
ஹிராஸிஸி-ஹிராஸிஸி. வாமமொஸ்யாஸி. கருதஃ.

* "தோள்" என்னும் முதலினத்தொழிற் பெயர் "அங்காற்சொல்லுந் தொடுக்குக்கால், வலிக்கும் வழிவலித்தது மெலிக்கும் வழிமெலித்ததும், விரிக்கும் வழிவிரித்ததும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்ததும், நீட்டும் வழிநீட்டதும்" என ஒருந்தொல் காப்பியவியதியால் எதுகைநோக்கி "தோள்" என்கின்றது. "தோள்கை" எனப் பொருள்படும். The same as கொள்ளுதல், the act of getting, receiving or holding. (Rottler, Winslow.)

† சைவபுராணம், 69-வது, அத்தியாயம், 1, 2-வது, சுலோகங்கள், Censur of India 1901 Vol XX Part I, P. 132.

‡ அயன் தோளாகித்தோர்:—அரசர் Those who sprung from the Shoulders of பிரான், i. e. Kings and Soldiers (Rottler).

§ மதஸ்யிருதி, முதலத்தியாயம், 81-வது, சுலோகம்.

(இ-ள்.) பிரமாவானவர் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுகத் தன் முகம் தோள் துடை பாதம் இவைகளினின்று உண்டான பிராமண கூத்திரிய வைசிய சூத்திரவருணத்தாருக்கு இம்மைக்கு மறுமைக்கு முபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாக வகுத்தார்.

சாதிறால், சுத்தசாதியுற்பவம், 1-வது செய்யுள்.

ஆளுநான்முகன் முகத்தி லந்தணர் குலமுண்டாகத்
தோளினிலரசவர்க்கந் தோன்றிடத் தொடைகடம்பில்
மீளவும் வணிகர்தங்கள் மெய்க்குல்முதிப்பதனய
தாளிணைத்தனில் வேளாளர்சாதியுஞ் சனித்ததன்றே.

கூர்மபுராணம், வருணசிரமதன்ம முரைத்தவத்தியாயம்
11-வது, செய்யுள்.

வேதியர்முகத்தில்வேந்தர் விழல்கெழுதுணைத் தோள்வேற்பிற்
நீதறுவணிகர்செம்பொற் குறங்கினிற் சதுர்த்தர்செய்ய
பாதபங்கயத்திலின்றுன் பதமன்முன்படைத்த முவ
ரோதியமகங்களியாவு மாற்றதற் குரிபராவார்.

"In the first creation, by Brahma; Brahman proceeded, with the Veda, from the mouth of Brahma; from his arms Kshatriyas sprung; so from his thigh Vaisyas; from his foot Sudras were produced; all with their females". H. Bower's Essay on Hindu caste ch. I, P. I *

மேற்பகுதிகளில் "முகம் தோள் துடை பாதம்" என்னும் அங்கங்களினின்று "பிரம் கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள்" உதித்ததாக விளங்குகின்றது. இந்நான்கு சாதிக்கும் ஏற்பட்ட "ஒதல் படைபயிற்றல், வர்த்தகஞ்செய்தல் ஏவல்புரிதல்" என்னும் நான்கு தொழில்களும் மேற்கூறிய நான்கு அவயவங்களின்மேல் நிற்ப

* விஷ்ணுபுராணம், முதலாமம்ஸம், சூருமத்தியாயம், அருணகிரி புராணம், வலம்புரிசுருக்கம், 98-வது செய்யுள். Mysore and Coorg Vol. I, P. 317. Day's, The Land of the Perumall ch. VII, P. 812; Revd Trevor's India, Para. 39; Colebrooke's "Essay on the Religion" Para. 271.

லால், அவ்வவ்வகைகளினின்று உதித்ததாக கம்பனை பலங்காரசு
மாகப் புராணங்களிற் படிக்கப்பட்டதேயன்றி வேறன்று.

"The Bhagvat gita, a work of great celebrity puts the following words in the mouth of Krishna. Mankind was created by me of four kinds, distinct in their principles and in their duties" Vide Colebrooke's Essay,* Vol. II. P. 178

"திருஷ்ணன் பகவத்கீதையில் மனிதர்கள் தன்மால் திருஷ்டிக்
கப்பட்டதாகவும், அவர்கள் தொழிலால் வேறுபட்டதாகவும்
உற்பத்திக்கின்றது. இவற்றால் இப்பூவுலகில் வகியாரின்ற
மானிடப்பிறவிகள் யாவரும் ஒரேதாயின் தந்தைவழியாய் வந்த
வர்களேயன்றி வேறல்ல! அப்படிவந்தவர்களை பெரியோர்கள்
நான்குவகுப்பாக வகுத்து, நான்குதொழில்களை அவர்களுக்கு ஏற்
படுத்தினார்கள், காஸ்தூசெல்லச்செல்ல தடிப்பேறி இந்நான்கு
தொழிலாளரும் நான்கு குலத்தவர்களாக மாறினார்கள். அதா
வது:—பிரம் ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் எனப்படும். இவர்கள்
நான்காகப் பிரியினும் ஏககுலத்தவர்களே! அதை விளக்குவாம்.

பிராமணகுற்பத்தி.

"இரதிராஜனுடைய குலத்திலுதித்த ஷத்திரியராகிய ஆங்கே
ரரைப்பற்றி அவர்கள் பிறப்பின்படி ஷத்திரியராயிருந்தாலும்
ஆங்கே பிராமணரும், ஷத்திரியருமாயிருந்தார்கள்" என விஷ்ணு
புராணம், நாலாமம்ஸம் 2-ம் அத்தியாயம் உறுகின்றது, "ஆங்கே
ரர்கள் ஷத்திரியருக்குப் பிறந்தவர்களானபோதிலும் பிராமணர்
களானார்கள்" என இலிங்கம், வாயுபுராணம் உறுகின்றது. "இரு
க்குவேதம் எட்டாவது மண்டலத்தில் கானவரின் மரபுரைத்திருக்
கிறது. இக்கானவ ஷத்திரியனின் குமாரனாகிய மேதாதிதி என்
பவனிலிருந்து கானவாயனர் என்னும் பிராமணர்கள் உதித்
தார்கள்." "கார்க்கர் சைரியர் என்று சொல்லப்பட்ட ஷத்
திரியர் பிறப்பிலே ஷத்திரியராயிருந்தாலும் பிராமணரானார்கள்" என
விஷ்ணு புராணம், நாலாமம்ஸம், 19-வது, அத்தியாயம் உறு

* Vide, Charles Wilkins' Bhagwat gita, Lecture IV, P. 22.

† Vide. A Brief History of the Indian people, ch. VII, P. 79.

கின்றது. "கார்க்கனுடைய சகோதரனாகிய மகாவீரியனுடைய குமா
ரனாகிய உருக்குசயனுக்குப்பிறந்த குமாரர் மூவரில் இருவர் ஷத்திரி
யராயிருக்க, மூன்றாவது குமாரனாகிய கபி என்பவர் மாத்திரம்
பிராமணரானார்" "பாஞ்சாலர் என்னும் ஷத்திரியரில் முதல்
வனுன முடக்காலனிலிருந்து மாட்காகிய பிராமணர்கள் தோன்
றினார்கள்" என விஷ்ணுபுராணம் உறுகின்றது. ஆகிய இப்பகுதிக
ளால் பிராமணர்கள் ஷத்திரியர்களிலிருந்து பிரிந்ததாக ஏற்படு
கின்றது. அதனாலேயே பிராமணரை புத்தமதத்தில் ஷத்திரியருக்
குக் கீழ்ப்பட்டவரெனப்பட்டிருக்கின்றது. "In the Buddhist
Code of Manu the Brahmans rank below the Ksha-
triyas" P 82.† என்பதால்விளங்கும். இதனால் ஷத்திரியரே பிரா
மணரென விளங்குவர்.

வைசியகுற்பத்தி.

"வைவஸ்வத மதவகு இட்சுவாகு, நீருகன், திருஷ்டன்,
சர்பாதி, நரிஷ்பந்தன், நாபகன், திஷ்டன், கருசன், பிருஷத்
திரன் என ஒன்பது மக்கள் பிறந்தனர். இவர்களுள் திருஷ்
டன் என்பவனுக்கு நாபகன் பிறந்தான். அந்த நாபகன் தன்
செய்கையில் தாழ்ந்ததனால் வைசியனானான்." என விஷ்ணுபுரா
ணம், நாலாமம்ஸம், முதலத்தியாயம் உறுகின்றது. இப்பகுதியால்
வைசியரும் ஷத்திரியரில் பிரிந்தவர்கள் என விளங்குகின்றது.

சூத்திரகுற்பத்தி.

"வைவஸ்வதமதவின் ஒன்பது மக்களுள் பிருஷத்திரன் என்
பவன் குருவாகிய வதிஷ்டருடைய பசுக்களைக் காத்ததுக்கொண்
டிருக்கையில் அப்பசுக்கூட்டத்தின் இடையிற்புருந்த புலியைக்
கொல்லப்போய் பிசகிப் பசுவைக்கொன்றதினால் குருசபம்பெற்ற
சூத்திரனானான்." என விஷ்ணுபுராணம் நாலாமம்ஸம், முதலத்தி
யாயம் உறுகின்றது. ஆகிய இத்தாதிப் பிரமாணங்களால் ஷத்
திரியரே பிராமணரும் வைசியரும் சூத்திரரும் ஆகப் பிரிந்தார்
களெனப்பட்டிருக்கின்றது.

* Vide. The Book and its story ch. II. P. 28. விஷ்ணுபுராணம்
முதலாமம்ஸம், 10-வது அத்தியாயம்.

† Vide. Tod's Rajasthan. Vol. I. ch. II. P. 34, 35.

"From all that had been stated it is clear that of the descendants of the Patriarchs, for the purpose of convenience and for the benefit of the society and of the primary source of all the mainfold institutions, viz, the sacrificial system, a few adopted the profession of Brahmins; a few took up arms and became Kshatriyas. a few adopted the profession allowed to the vaisyas and the rest devoted themselves to the service of the other three classes" Vide. The Ancient History of India. Vol. I, Part. II. Ch. XII, P. 225. *

"கே"த்திரத்தலைவனுடைய வம்சத்தவர்கள் வசதியைநேரக் கியும், கூட்டத்தின் ஆதாயத்திற்காகவும், பலவித ஏற்பாடுகள் ஆரம்பகாலத்தில் ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள், அதாவது:—யா கஞ்செய்தலை சிலர் யேற்றக்கொண்டு பிராமணரானார்கள், சிலர் ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு கூத்திரியரானார்கள், சிலர் வியாபாரஞ் செய்து வைசியர் ஆனார்கள், மற்றவர்கள் மேற்கூறிய மூவருக்கும் தொழில்செய்தலை யேற்றக்கொண்டு சூத்திரரானார்கள்" இதனால் சாதி என்பது தொழிலால்† அன்றி பிறப்பால் அல்லவெனத் துணியப்பட்டது, அப்படி பிறந்தவர்கள்.

பிராமணர்:—பிரமத்தியானஞ் செய்யப்பட்டவர்கள் சாந்தம் தயை முதலானகுணங்கள் சிறந்திருக்கவேண்டி யிருப்பதாலும், புத்தி பக்தி முதலிய விலாசங்கள் பிரகாசிப்பது முகத்திலாதலாலும். ஒத்தல் முதலிய வேதாத்தியானங்களுக்கு முகமே முதற் கருவியாக நின்றலானும், பிராமணரை பிரமாவின் முகத்திற் பிறந்த வர்கள் என்றுங் கூறப்பட்டது.‡

கூத்திரியர்:—துஷ்டநிக்கரகமும், சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்ய புஜபலமே வேண்டியிருப்பதாலும், யுத்தவித்தை முதலியது

* "The Brahmins possibly represent the Shamans or magicians of the prehistome Turanian immigrants into India; the Kshatriyas their Aryan conquerors; the vaisyas, the mixed Aryas and earlier settlers and aborigines; and the Sudras, the conquered earlier settlers, and true aborigines of India" Vide. Dr. G. C. M. Birdwood's "The Industrial Arts of India", P. 38.

† சங்கலிதெஸ்யிருதி, 2-வது, கலோகம்.

‡ பகவத்கேத. 18-வது அத்தியாயம், 42-வது கலோகம்.

கள் புஜவலிமையாலேயே பிரகாசிக்க வேண்டியிருப்பதாலும் கூத்திரியரை பிரமாவின் புஜத்தில் பிறந்தவர்கள் என்று கூறப் பட்டது.*

வைசியர்:—ஏறுமுதல் பயிர்செய்தல் கால்கடைகளைப் பாது காற்றல் தூரதேசங்களுக்குச்சென்று வர்த்தகஞ்செய்தல் முதலிய காரியங்களெல்லாம் துடையின் பலத்தினால் நிகழவேண்டி யிருப்பதால் வைசியர்களை பிரமாவின் துடையிற் பிறந்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டது.†

சூத்திரர்:—யாதொரு கல்விக்கேள்விகளின்றி முதல் மூவருக்கும் பணிவிடை செய்யப்பட்டவர்களும், அடிபைப்போல் அதிகத் தாழ்ந்தவர்களுமாதலால், இவர்களை பிரமாவின் பாதத்தில் பிறந்தவர்களென்றுங் கூறப்பட்டது.‡

"At the beginning of the world, they said, the Brahman proceeded from the mouth of the creator, the kshatriya from his arms, the vaisya from his thighs or belly, and the Sudra from his feet. This legend is true so far, that the Brahmins were really the brain-power of the Indian people, the kshatriyas its armed hands, the vaisyas the food-growers, and the Sudras the down-trodden serfs". Vide. Hunter's Brief History of the Indian people Ch. IV, P. 51.

"உலக ஆரம்பத்தில் பிராமணர் பிரமாவின் வாயிலிருந்தும், கூத்திரியர் தோளிலிருந்தும், வைசியர் துடை அல்லது வயற்றிலிருந்தும், சூத்திரர் பாதத்திலிருந்தும் உதித்ததாகச்சொல்லப் படுகிறது. பிராமணர் புத்தியின் வல்லமையாலும், கூத்திரியர் ஆயுதத்தோழிலாலும், வைசியர் ஆகார உற்பத்தியாலும், சூத்திரர் ஏவல் அடிமையாலும் ஜீவிக்கவேண்டியிருப்பதால்; இந்நான்கு தொழில்களுக்கும் காரணபூதமாயுள்ள அவயவங்களை நோக்கி அதிலிருந்தே யுதித்ததாகக் கூறியது". இப்பாதிப் பிராமணர்களால் பிரம் கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்று நான்கு வகுப்புள்

* பகவத்கேத. 18-வது, அத்தியாயம், 43-வது, கலோகம்.

† பகவத்கேத. 18-வது, அத்தியாயம், 44-வது, கலோகம்.

‡ Vide, Mysore and Coorg, Vol. I, P. 317.

கடித்திரியரது படைத்தொழில் தோளின் பேரிலேயே நின்றலால், தோளில் உதித்ததாகக்கூறியது. இதை நோக்கியே சேக்கிழார் கிராமணிதல ஏனுதிநாதநாயனாரும், அவர் சுற்றத்தாரும் கடித்திரியராதலால் அனைவளக்க “தோள்கொண்ட சுற்றம்” என்றது. (தோள்=தோளை, கொண்ட=ஆயுதமாகக்கொண்ட, சுற்றம்=தூலம்.), தோளை ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள் கடித்திரியரே!

"That the man of war, living by the strength of his arm and ruling his fellows by the law of force, should be typified as created 'from the God's shoulder.'" Vide Day's, The Land of the Perumauls, ch. VII, P. 297.

புலத்தினால் ஜீவிக்கிறவர்களும், சாஸ்திரங்களின் வலிமையினால் தம்மவர்களை யாளுகிறவர்களுமாகிய அடித்திரியர்கள், புலத்தினால் டாளுகிறீர்”.

"The profession of a warrior requires the constant use of the strength and vigor of his arms and therefore the arms of Brahma". Vide. The Ancient History of India. Vol. I, Part. II. Ch. XIII. P. 228.

“யுத்தரங்கத்தவிரண்டு சிலந்தொழில் நேர்ப்பலத்தலையே நின்றுலால், அவர்களை பிரியாவுடன் நோனுவத்தாரகம் எனப்பட்டது”

மதுஸ்மிருதி, இரண்டாமத்தியாயம், 31-வது, சூலோகம்.

சிம்மாபுரா மணவிலா திருப்பவழிநாதர்

வெள்ளையாடலாய-தூய-இஷ்ட-காம-புரி.

(இ-ள்). பிராமணனுக்கு மங்களத்தையும், சூத்திரியனுக்கு பலத்தையும், வைசியனுக்குப் பொருளையும், சூத்திரனுக்கு, தாழ்மையையும் காட்டுகிறபெயரை இடவேண்டியது. *

மதுஸ்மிருதி, இரண்டாமத்தியாயம், 37-வது, சுலோகம்.

புழுவவ-ஸகாஸிகாப-ஃவிபுஸிபஃவெஃ.

ராஜகௌரவாஸி நஷ்டெஷ்வெஸ்வெஸ்வராயுதநாஷகெ

(இ-ள்.) "பிரம்மதேஸை. விரும்புகிற பிராமணருக்கு ஐந்து வயதிலும். பலத்தைவிரும்புகிற கூத்திரியனுக்கு ஆற வயதிலும்,

* Vide. Charles Wilkins' Bhagwat Gita, ch. XVIII. P. 85.

பொருள் விரும்புகிற வைசியனுக்கு எட்டுவயதிலும், உபநயனம் செய்யத்தக்கது."

மதஸ்மிருதி, 11-வது அத்தியாயம், 84-வது, சுலோகம்.

ஊதி யொஸா ஹ-ஹ்யெ-ண த நொடிவடிநீதநஃ।

யெநநெவெய்யுளதுவெவொவெரிவொதுதிஃ

(இ-ள்.) கூடித்திரியன் தன் புஜபலத்தினால் தன்னுடைய ஆபத்
கைப் போக்கிக்கடவன்.*" இப்பகுதிகளில்கூறிய பலத்திற்கு இட
மாய்நிற்பதும் தோளே! அதனுலேயே " நோன் கோண்டகற்றம் "
என்றது நாயனார் சுற்றத்தாரை. அரசனது சீதையை கோல்மேல்
வைத்தும், அவனது தண்ணீரைய குடிநிழலாகவைத்தும், தோ
ளின் வலையை தோளாகவைத்தும் உறவது ஒலிக்கணை. அது
உபசாரவழக்கெனினும் பொருந்தும்.

பெரியபுராணம், திருநாட்சேசிறப்பு, 85-வது, செய்யுள்.

நற்றமிழ்வரைப்படுகளுக்கு நரம்புகழ்நிறகுடென்றம்
பொற்றடநோளால்வையம் போதுக்கழத்தினிது காக்குங்
கொற்றவனபாயன்பொற் குடைபிழற் குவிர்வதென்றான்
மற்றதன்பெருமை நம்மால்வரம்புற வினம்பலாமோ.

இதில் அரசர்கள் “தோனினால் நிலவுகத்தைப் பிற அரசர் களுக்கு உரித்தாகும் பொதுமையை நீக்கி தூய்மை” எனப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் தோள் அரசர்களுக்கு இன்றியமைவாக கருவியென்றேற்பட்டது.

பெரியபுராணம், மூர்த்தியானார் புராணம், 28-வது, செய்யுள்.

தாமுஞ்செய வின்னொரு மன்னவன் ருங்கவேண்டிக்
கூழுங்கூடிய முதலாயின் கொள்ளைத்தேனாஞ்
சூழும் படைமன்னவன் சூளரினை காவலின்றி
வாழுந்தகைத் தன்றிந்த னவயக மென்றசொன்னார்.

* (கத்தி, பாணாண-கூட்டி) “கத்தியானுத்தரீயநா” என்
பதை நீதிசாஸ்திரம், 148-வது, கலோதத்திற் காண்க.

இப் பாசுரத்தில் வரும் “மன்னன் றோவிரைக் காவலின்றி வாழந் தகைத்தீர்த லையகம்” என்பதற்கு “அரசனது இரண்டு புஜங்களுக்கும் கார்க்குந் காவலல்லாமல், இவ்வையகம் வாழ்வதையும் தகுதியையுடையதல்ல” என்றார். இதில் தோளின்வழி அரசருக்கே சிறந்ததெனவும், அத்தோளைக்கொண்டே அரசன் ஆளவேண்டுமெனவும் கூறிய சேக்கிழாரே, ஏனாதிராதநாயனார் சுற்றத்தார்களை “தோள்கொண்ட சுற்றம்” என்றார், இதனால் அவர்கருத்தும் அரசரெனவே முடியும்,

சேவகசிந்தாமணி, சச்சந்தன் சரித்திரம்.

257-வது, செய்யுள்.

தோளினால் வலியராகித் தொக்கவர் தலைகள் பாற
வாளினால் பேசினல்லால் வாயினால் பேசுமேற்றேன்
காளமேகங்கள் சொல்லிக் கருணையாம் குழைக்குங்கைகள்
வாளம் நீந்தும்போழ்து வழுவழுத் தொழியுமென்றான்.

ஆகிய இப்பாக்களால் ஸுத்திரியருக்குப் புறமே பிரதானம்
எனப்பட்டது. இதை யனுசரித்தே அதிசூரன்மரபினர்களை "தோள்
கோண்ட கற்றம்" எனப்பட்டது. ஒருவனுக்குத் தோள் எவ்விதம்
இன்றியமையாக் கருவியாயிருக்கின்றதோ அவ்விதமாகவே ஸுத்தி
ரியனுக்குப் போர்த்தொழில் தோளோடு நிற்கின்றது. இதனானே ஸுத்
திரியரை "புஜபலபராக்ரம சாலிகள்" என்பது உலகம், அமரத்
தாரும் ஸுத்திரியர்களுக்குரிய பல பெயர்களில் "பாகுஜா" என்னும்
பெயரும் ஒன்றென விளக்குகின்றார்.

அமரம், இரண்டாங்காண்டம், கத்திரியவாக்கம்,

463-வது, சுலோகம்.

செய்து விட்டிருக்கிறார்கள். நான்
பார்க்கிறேன். அப்படியே யொன்றாக.

மூர்தாபிஷிக்குதா ராஜர்யோ
பாகுஜி: கூத்தரினியோ விராட் ||

இதில் வரும் (பாஹுஜி) “பாருஜா” என்பது “பட்டா பிவித்தாளான அரசர்களுக்கும், அந்தவம்ஸத்தில் பிறந்தவர்களுக்கும் பெயர்” எனத் தோற்றப்படுகின்றது, “பாஹு” என்பது தோளையும், “பாஹுஜா” என்பது அரசனையும் விளக்கலால்

[illegible]

44-வது, செய்யுள்.

நெடியங்குதர மறைக்கிழுவர் நேமியரசர்
பாடியில்வாழ வணிகர்முன்னம் வெருவாது பழிகார்

தடிகண்டிய சதுர்த்தரையதோமுக மெனும்
கொடியபாழ் நாகினிட்டுடல் குறைத்திடுதியால்.

(இ-ள்.) “வேதியர் வேந்தர் வணிகர் என்னும் முக்குலத் தவர் சமூகத்தில் சதுர்த்தனாகிய சூத்திரன் அச்சமற்றவனாய் நீட்டியகாலை முடிக்காதிருப்பானேயாகில் அப்படிப்பட்ட சூத்திரனைக் கொடிய பாழ்நாகில் தள்ளி அவனுடைய துண்டுதுண்டாக நறுக்கித் துருக்குகள்” என்பதாம். இதுவே சூத்திரனுடைய பூர்வஸ்தி. இவ்வித ஸ்திதியையுடைய சூத்திரகுலத்தவனாகிய “சாம்புகன்” பிராமணருக்குரிய ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு தவஞ்செய்தலை பொருக்காத பூராமர், ஏனாதிராதரும், அவர் சுற்றத்தாரும் சூத்திரகுலத்தவராயிருப்பின், அவ்வரசத்தொழிலாகிய படைத்தொழிலை குலத்தொழிலாக மேற்கொண்டொழுக அரசர்கள் இடங்கொடுப்பார்களா? இத்தயாவது உமாபதி யோசித்தனரா?

மதஸ்யிருதி, 10-வது, அத்தியாயம், 95-வது, சுலோகம்.

ஜீவெஷ்டெதநராஜபுஷ்பவெ-ணாவபுநயம்மத
நவெஷ்டபலீவாஜிபிஷ்டெநபுகவபிஷ்டி;

(இ-ள்.) “சுத்திரியன் சுவஜாதி விருத்தியினாலும், வைசிய விருத்தியினாலும், பிழைக்கக்கூடாதபோது இரசம் முதலான வியாபாரஞ் செய்தாவது பிழைக்கலாமே யல்லது எவ்வித ஆபத்தினும் தனக்கு மேலானஜாதியான் தொழிலைச்செய்ய எண்ணங்கொள்ளக்கூடாது.” ஆயின் சுத்திரியனுக்கு ஆபத்தினாலும் வந்தவழியும் வேட்பித்தல் முதலிய வேதியன்தொழில் இழிந்ததேயாம்; தன் சாதிக்காரியினும் மேல்வருணத்தார்க்குரிய சேவனத்தொழிலைத்தான் விரும்பலாகாது என்றும், சுத்திரியனுக்கு ஆபத்துக்காலத்தில் பக்ககாதல் உழவுமுதலிய வைசியன்கொழிலால் ஜீவிப்பது சிறந்தது என்றும், தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதியினுடைய பாவமான வேனவிருத்தியை அனுட்டிக்கவேண்டுமென்றும் வகிட்டரால் விதிக்கப்பட்டது, சுத்திரியனேதனக்கு மேலான சாதியாகிய பிராமணன் தொழிலைச் செய்யப்படாதெனக் கூறும்போது

* Vide, Essay on Hindu Caste. Ch. I, P. 6, 11; Hall's Code of Gentoo Laws Ch. XXI P. 7.

ஏனாதிராதநாயனார் சூத்திரராயிருந்து அரசத்தொழிலைச் செய்யின் அவர்கதி பென்னாகும்.

“In one part of Kistna yajur veda and also of chandogia Brahmana of Sama Veda, it is said that whatever had been stated or ordained by manu for the benefit of mankind must be received and used as medicine to the body”, Vide, Ancient History of India Vol. I. Part, II. Ch. IX. P. 155.

“மது, வேதங்களால் ஒப்பப்பட்ட மனிதருக்கு ஓர் அவிழ்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.” அத்தனை மதுவே உயர்ந்த சாதியான் தொழிலை, தர்மந்தசாதியான் செய்யப்படாது என்றார்.

மதஸ்யிருதி, 10-வது, அத்தியாயம், 96-வது, சுலோகம்,

யொவொலாடிபொஜாசுஜீவெஷ்டபுஷ்பவெஷ்டபலீவாஜிபிஷ்டெநபுகவபிஷ்டி;

(இ-ள்.) “தாழ்ந்த சாதியான் பொருளானசால் தனக்கு மேலான சாதியான் தொழிலைச்செய்தால் அவன் பொருண்முழுமையும் அரசன் கிரகித்துக்கொண்டு அவனையும் உடனே ஊரைவிட்டோட்டுக.” இச்சுலோகத்தை “பவர்” (Rev. H. Bower) ஆசிரியர் தாமியந்திய “இந்த ஜாதி” (Hindu caste) என்னும்புத்தகம், 23-வது பக்கத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

“A man of the lowest class, who through, covetousness lives by the acts of the highest, let the King strip of all his wealth, and instantly banish”.†

* Vide, Ancient History of India Vol. I. Part II, ch. VI, P. 93. மதஸ்யிருதி, 2-வது, அத்தியாயம், 72-வது, சுலோகம், சைவியத் ஸ்யிருதி, 15-வது, சுலோகம்.

† மதஸ்யிருதி, 8-வது அத்தியாயம், 217-வது, சுலோகம்.

“	“	221-வது	“
“	“	228-வது	“
“	“	418-வது	“
“	“	224-வது	“
“	“	225-வது	“
“	“	97-வது	“
“	“	97-வது	“

என்னுஞ் சுலோகங்களையும் கவனிக்க.

மதஸ்மிருதி, 8-வது, அத்தியாயம் 410-வது சுலோகம்.

வாணிஜ்யோக்ஷாரயெவெஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய |

வஸோநாநாஹ்ணெவெவஸ்யஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “அரசன் வைசியனை வர்த்தகம் வட்டிவாங்குதல் பயிரிடுதல் பசுவைக்காற்றல் இவைகளையும், ரூத்திரனை துவிஜ ஜாதிகளுக்குப் பணியிடையுஞ் செய்யச் சொல்லவேண்டியது, அப் படிசெய்யாவிட்டால் அவர்களைத் தண்டிக்க.” இக்கருத்தைக் கொண்டாடுகின்றார் கோல்புருத்தரை.

“The king should order each man of the mercantile class to practise trade, money-lending or agriculture and attendance on cattle; and each man of the servile class to act in the service of the twice-born. If they refuse to do so, they should be amerced by the king.” Vide, colebrook's Digest of Hindu Law, P 10.

புதஸ்மிருதி, 31-வது, சுலோகம்,

ஸூடகோநாநாஹ்ணெவெவஸ்யஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “பிராமணசாதியாருக்கும் பிரம்மாசரியம் முதலான சூச்சிரமத்தார்களுக்கும் அவரவர்களுக்கு விதித்தப்படி நடப்பது நன்மையாம்.”

புதஸ்மிருதி, 32-வது, சுலோகம்,

விவிதாஹ்ணெவெவஸ்யஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “அவரவர்களுக்கு விதித்த காரியத்தைச்செய்யாமல் விதிக்கப்படாத காரியத்தைச்செய்தால் நரகங்கிடைக்கும்”.

புதஸ்மிருதி, 33-வது சுலோகம்.

விவிதகோவெவெவஸ்யஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “அவரவர்களுக்கு விதித்த யுக்தமான காரியத்தைச் செய்வாதவர்களுக்கு இராஜன் தக்க ஏற்பாடுசெய்து அவன்வனுடைய குலதர்மத்தைச்செய்யும்படி சீர்திருத்தவேண்டியது”

* Vide. Mysore and Coorg. Vol I. P. 317.

பராசரஸ்மிருதி. ஆசாரகாண்டம், 1-வது, அத்தியாயம், 87-வது, சுலோகம்.

சுலோகம் மூலக்ஷணம் நானாஹ்ணெவெவஸ்யஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “நான்கு வருணத்திற்கும் தருமத்தைக் காக்கத்தக்கது ஆசாரம், அதைத்தவறின தேகமுடையவர்களுக்குத் தருமம் முகங்காட்டாதுமே.” என்பதாம், “ஆசாரத்தினால் ஆயுள் செல்வம் இகலோக பரலோகம் இவைகளைப் பெறுவார்கள். ஆசாரத் தவறினவர்கள் இவைகளைப் பெறுவதில்லை, ஸத்புருஷருக்கு ஆசாரம் லக்ஷணமாகமென்று, பாரதம் அனுசாஸனிகபருவம் கூறுகின்றது.” “ஆசாரம்” என்பது இச்சித்தப்பொருளைத்தருவது, எனவே, புண்ணியமுண்டாவது, ஆசாரம், ஒழுக்கம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவி. “பிராயசித்தம்” என்பது வெறுப்பைத்தருகின்ற பாவத்தைப் பொழிப்பது. இவ்வாசாரம் பிராயசித்தம் என்னுமிரண்டினாலும் உலகத்துள் யாவரும் புண்ணியலோகத்தை யடைகின்றனர் என்று வேதம் கூறுகின்றது. இத்தாதிப் பகுதிகளை நோக்கி ஏனாதிராதநாயனார் அரசாலலாது வேதகுலத்தவராயிருப்பின் அக்குலத்திற்குத் தாழ்த்தசாதியான் தொழிலைச்செய்ய இடங்கொடுக்குமேயன்றி அரசத்தொழிலைச்செய்ய இடங்கொடுக்குமா? இதுவும் கலியுகப் புலவரின் களிமண்மண்டலில் பேறவில்லையே! அந்தோ! நம் உமாபதி ஸ்மிருதிவழங்கும் ஸ்ரீமதுக் குடியிருந்தியார் போலும்.

மதஸ்மிருதி, 8-வது, அத்தியாயம், 41-வது, சுலோகம்.

ஜாதிஜாநவஸ்யாஸ்யோக்ஷாபிஷேகேவஸ்ய ||

(இ-ள்). “அரசன் சாதித்தருமம் தேசத்தருமம் வியாபாரிகளின் தருமம் குலத்தருமம் இவைகளை நன்றாய் அறிந்து அதற்கு விரோதமின்றி தான் தீர்மானிக்கவேண்டியது” என்பதாம்.

* புதஸ்மிருதி, 2-வது சுலோகம்.
† மதஸ்மிருதி, 7-வது, அத்தியாயம், 35-வது, சுலோகம் 3-வது, பராசர ஸ்மிருதி, ஆசாரகாண்டம், முதல் அத்தியாயம், 64-வது, சுலோகம்

சேந்தன் திவாகரம்,
வருணக்காப்பிற் பிறழாநெறிநிலை
பெறுதற்பொருளான் பேணும்பேற்றி
பறநிலையறமென் றறைந்தனர் புலவர்.

பிங்கல நிகண்டு.

“வருணக்காப்பிற் பிறழாநெறிநிலை
பெறுதற்குரித்தாப்ப் பேணும் பேற்றி
பறநிலையறமென் றறைந்தனர் புலவர்.”

குடாமணி நிகண்டு.

தத்தமின்வருணக் காப்பிற் தரும் பொருளாலேபேணல்
அந்தவாறியற்கை தம்மு னறநிலையற மென்றாகும்.*

இச்சூத்திரங்களின் கருத்தை டாக்டர், டவின்சிலோ (Dr. Winslow) ஆசிரியர் தமது அகராதியில் “அறநிலை அறம்” One of the six அரசியல், “The duty of the king to preserve his subjects from breaking the rules of the respective Castes”. என மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். அதாவது:—வேந்தன் தன்னாட்டில் வாழுகின்ற குடிகளை மது பாகசரவிதிகளை யணுகித்து அந்தந்த குலத்திற்குரிய தொழில் வரம்புகள் கடந்து நடவாதிருக்கப் பாதுகாத்தல் அரசரது அறவகையறத்தில் ஒன்றுமெனச் செப்புகின்றார். இரட்டிலும் (Rottler) “அறநிலையறம்—to guard the Rights and Privileges of his subjects: தத்தம் வருணத்திற் பிறழாது நிலைபெறப்பாது கர்த்த லறநிலையறம்” என்றார். வியாசரும் “அரசன் யாகங்களைச் செய்து, ராஜ்யத்தை ஜெயித்து, அதிலுள்ள பிரஜைகளை ரக்ஷித்து, நான்கு வருணத்தாரையும் தம் தம் தர்மத்தில் நிலைநிறுத்தி, நான்கு வருணத்தாரையும் தம் தம் தர்மத்தில் நிலைநிறுத்தி, ராஜ்யத்தை பாதுகாத்தல்வேண்டும்” என பாரதம் சாந்திபர்வம், இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் கூறுகின்றார். அப்படி வரம்பு கடந்தவனுக்குச் செய்யுந்தண்டனை சரீரதண்டனை பென நாசநர் கூறுகின்றார், தருமமாக தண்டித்த ஷத்திரியன் அநேக யாகங்களைச் செய்தவனாகிறானென யாக்கிய வல்கியர்

* திருமத்திரம், இராஜதோடம், 10-வது செய்யுள்.

அறைகின்றார். வரம்பு கடவாதிருக்கப் பாதுகாத்த அரசன் அந்த பிரஜைகளின் தருமத்தில் ஆறிலொன்று அடைகின்றானென்று பாரதம் சாந்திபர்வம் சாற்றுகின்றது. இவைகளைநோக்க கிராமணிகுல ஏனாதிநாத நாயனார் அரசகுலத்தவரல்லாதிருப்பின், இம்மறு வாதிதற்குளின் விதியை யணுகித்து, சாதித்தருமம், குலத்தருமம் இவைகளை மேற்கொண்டொழுதிய அரசர்கள் அவசரமும் அவர்குலத்தவரையும் தண்டித்தேயிருப்பார், தண்டிக்காது விட்டது, அவர்கள் அரசகுலத்தவர்களாயினமையா லென்க.

“The respective duties of the four tribes of Brahman, Kshatriya, vaisya, and Sudra, are also determined by the qualities which are in their constitutions.” vide, Charles Wilkins' Bhagwat gita ch. XVIII. P. 85.

“பிரம் ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்னும் நான்கு சாதிகளுக்கும் அவரவர்களுக்கேற்ற தொழில்களை ஏற்பாட்டின்பிரகாரம் அவர்களது தன்மையினோக்கி நிர்ணயஞ்செய்யப்பட்டது” இப்பாதிவிதிகளை யணுகித்தே அக்காலத்தில் நடைபெற்ற வந்ததாக, ஏனாதிநாதநாயனார் சரித்திரத்தைக் கூறிய சேக்கிழாரே செப்புகின்றார்.

பெரியபுராணம், திருநாட்டுச்செறப்பு, 84-வது, செய்யுள்.

விதிகள் விழவினாற்பும் விரும்பினர் விருந்தினாற்புஞ்

சாதிக ணெழியிற்றப்பா தநயகு மனியிற்றப்பா

நீதிய புள்ளுமாவு நிலத்திருப் புள்ளுமாவு

மோதிய வெழுத்தாமஞ்ச முறபிணி வரத்தாமஞ்சம். |

பெரியபுராணம், சேசமான்பெருமானையனார் புராணம்.

4-வது, செய்யுள்.

வேதநெறியின் முறைபிறழா மிக்கவொழுக்கந் தலைநின்ற
சாதிகள்கு நிலைநிறைந்தந் தன்மைத்தாதித் தடமதில்குமு
குதவகுள் சரளகிரை துதையுஞ் சோலைவனநகர்தான்
கோதையரசர் மகோதையெனக் குலவுபெயருமுடைத்தலவில்

இவைகளில் அந்தணர்முதலிய சாதிகள் தத்தமக்குரிய குல ஒழுக்கத்தினின்று தம்பார்கள் எனப் பொருள்பட “சாதிகள்

நெறியிற்றதப்பாது" என்றார் சேக்கிழார். இவரே சாதிகளினது குலத்தொழில் இன்னின்னவைகளெனத் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தில் தேடித் தீட்டியிருக்கின்றார். அவ்விதநெறியைத் தெரிந்தவர் ஏனாகிராதநாயனார் வேறுகுலத்தவராயிருப்பின் அவ்வுக்குப் படைத்தொழிலை குலத்தொழில் என்பாரா? அரசராயினமையாலன்றோ கூறி முடித்தது. இதையறிபார் உமாபதி.

கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், மந்திரப்பாடலம்
6-வது செய்யுள்.

குலமுதற் றென்மையுந் கலியின் குப்பையும்
பலமுதற் கேள்வியும் பயனு மெய்தினார்
நலமுத னலியினும் நலவு நோக்குவார்
சலமுத லறுத்தருந் தருமந் தாங்கினார்.

இதில் அரசர்களுக்குரிய மந்திரிகள் அமைச்சியல் புணர்ச்சிய நல்ல குலத்தினராயிருத்தல் அவசியமாதலால் "குலமுதற்றென்மையும் பிறப்பின்மேன்மையும்" என்றார் கம்பர். இதுவே மறுவாதிகளின் சம்மதம். அதாவது கீழ்க்குலத்தவர் மேற்குலத்தவர்கள் தொழிலைக் கையாளப்படாதென்பது. "குலமும் குலச்சாரமும் இல்லாதவர்களிடம் அரசர்கள் யுத்தஞ் செய்யமாட்டார்கள்" என பாரதம்* புகர்கின்றது. இவைகளை நோக்க ஏனாகிராதநாயனார் குத்திராருக்குக் கீழ்க்குலத்தவராயிருப்பின், அரசருக்கு ஆசாரியராயிருக்கவும், படைத்தொழிலை குலத்தொழிலாகப் பெறவுந் துணிவாரோ? அரசனும் ஏற்படுவோ? இதனாலும் நாயனார் மேற்குலத்தவர் எனவே துணியப்படும்.

"Rama Raya and Tirumala Raya heard of this. They sounded the alarm of war in open day light, and fell upon Salacam Timmanna's host which was before their face. The soldiers of his host said, This fellow is a (Golla—is the proper name of the Cow-Keeper Caste) herdsman; being rich he has attempted to usurp dominion. If we aid him the divine aid cannot be granted us. So they quitted the battle-field. Sala-

* சிவசபாரதம், ஆதிபர்வம், 146-வது, அத்தியாயம்.

cam Timmanna was taken prisoner and lost his life.*" Vide C. P. Brown's, The Wars of the Rajas. ch. I, Para 7, P. 4.

"இதை இராமராயரும் திருமலராயரும் கேட்டு, பகலில் சண்டைதொனியைச் செய்துக்கொண்டு, அவர்கள் முன்னால் இருந்த சலகம் திம்மன்னுவினுடைய சேனையின்பேரில் பாய்ந்தார்கள். அவன் சேனையிலுள்ள சிப்பாய்கள் இவன் இடையன் பொருளாளியானதால் இராஜ்யத்தைக் கவரமுயர்ச்சி செய்கின்றான். நாம் இவனுக்கு ஒத்தாசைசெய்தால் தெய்வ ஒத்தாசை நமக்கு ஏற்படாது என்றுசொல்லி யுத்தக்களத்திலிருந்து போய்விட்டார்கள். பிறகு சலகம் திம்மன்னு கைதுசெய்யப்பட்டு, கொலை யுண்டிற்றான்". இப்பகுதியில் தாழ்ந்த சாதியான் உயர்ந்த தொழிலைக் கவரமுயர்ச்சித்தலை ஊரார் ஒப்பவில்லை எனப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளாதகாலம் சாலிவாகன டிருக்கின்றது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளாதகாலம் 850-சகாப்தம், 1487-ம் வருடமாகும். அதாவது இம்மைக்கு 850-வருடங்களுக்கு முன்னென்க. அதுவும் மகமதியரால் இந்தியா வுருடங்களுக்கு முன்னென்க. அதுவும் மகமதியரால் இந்தியா மல்து கொடுக்குங்காலம், அக்காலத்திலேயே அந்தழில்† (Anantapur) சாதிவாமணப் பவணிக்கவாசகர்‡ காலத்திற்குபின் வருடங்களுக்குமுன் அதாவது மாணிக்கவாசகர் வாழ்ந்தகாலம் மாகாலத்தின்கேதி என்னாகும்? ஏனாகிராதநாயனார் அரசரல்லாதிருப்பினிக்குவாசகருக்குப்பின்பே! ஏனாகிராதநாயனார் அரசரல்லாதிருப்பின், படைத்தொழிலை குலத்தொழிலாகப் பெற அவர் வம்சத்தவருடன்கொடுக்குமா? இதனாலும் நாயனாரும் அவர் வம்சத்தவர்களாகிய கிராமணிகளும் சுத்திரியர்கள் எனத் துணியப்படும்.

The Members of the Caste in Madura perfer to be called Saurashtras. They say that they are Brahmins. The claim is no new affair, as in the reign of Queen Mangammall (1689-1704), eighteen of the members of

* மனுஸ்யசூத்ரி, காங்காம் அத்தியாயம் 81-வது சுலோகம்.

† அகத்தபுரம், மைசூர் இராஜ்யத்திற்கு வட்டத்திலும், பல்லாரிக்கும், உப்பைக்கும் மைத்தியிலுமுள்ள ஜில்லா.

‡ மாணிக்கவாசகர் வாழ்ந்தகாலம் இம்மைக்கு ஏறக்குறைய 1800-வருடங்களுக்கு முன்னென்க. அதாவது அக்காலைய வாண்டு முதல் நூற்றாண்டின் மத்தி யென்க.

the community were arrested by the governor of Madura for performing the Brahmanical ceremony of Upakarma, or renewal of the sacred thread. The queen convened a meeting of those learned in the Sastras to investigate the Patnulkarans, right to perform such ceremonies". Vide. Gazetteer of the Madura District, ch. III. P. 110, 111.

"இராணி மங்கம்மாள் அரசாளுங்காலத்தில் (1689 - 1704) மதுரையில்வசிக்கும் பட்டுநூல்காரர் பிராமணரெனக் கூறி, பிராமணருக்குரிய ஒழுக்கத்தோடு பூணூல்தரித்தார்கள், அப்படி தரித்தல் தவறு என மதுரைக் கவர்னர் பதினெட்டுபேர்களை ஜெயிலடைத்தார். இதைவிசாரிக்க இராணி மங்கம்மாள் சபைதிரத்தில் வல்லவர்களைக்கூட்டி சபைசேர்த்து, பட்டுநூல்காரர் உபநயனஞ் செய்துக்கொள்ள விரியுண்டாவென விசாரித்தாள்" எனப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விசாரணை யேற்பட்ட காலம் இற்றைக்கு 280 வருடத்திற்குமுன்னென்க. அக்காலத்திலேயே சாதிவரம்பைக் கவனிக்கும்போது, அதற்குமுன்காலத்தின் கதி என்னாது. இது னாலும் நாயனார் ஊத்திரியர் எனத் துணியப்படும்.

"In Travancore there are many more of these Ootooparrahs than in cochin, for no Namboorie Brahman will reside in the former state although the Rajas have in vain tried by every means in their power, to induce them to do so. But the caste of the reigning family (Nair) is too low to suit the bigoted arrogance of these Numboories, who consequently prefer living in the dominions of the Kshatriya Prince of cochin where however they are not nearly so pampered". Vide, Day's, The Land of the Perumauls. ch. I, P. 28.

"திருவாங்கூர் அரசன் தாழ்ந்தசாதியானமையால், அதில் பிராமணர்வகிக்க இஷ்டப்படவில்லை, அதற்கு அரசனால் எவ்வளவு முயர்ச்சிசெய்யப்பட்டும் பிரயோஜனப்படவில்லை." சாதிவரம்பில் அரசனையே மதிக்காதகுடிகள், ஏனையநாயனார் அரசரல்லாதிருப்பின், படைத்தொழிலை குலத்தொழிலெனக் கூறி அரசரென

மதிப்பர்களா? இவையாவது மதித்தனரா? உமாபதி. என்ன! அவர்குண அழுக்கின் கூற்று.

"Basoodeo jee first addressed Dewukee, saying, Krishnu and Buldeo have dwelt amongst strangers and have ate and drank with them; and are not acquainted with the customs of their own caste. It is right, therefore that we should send for and consult the family priest, and act by his advice". Vide. The Prem Sagur, ch, XLVI, P. 100.

"வசுதேவர் தேவகியைப்பார்த்து கிருஷ்ணனும் பலராமனும் அன்னியரோடு வாசஞ்செய்து, உண்பனை தின்பனைசெய்தார்கள், அவர்கள் தங்கள்து சொந்தசாதியின் வழங்கப்பழக்கத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை, ஆனமையால் நம்குடும்ப குருவை யோசனை செய்து அவர் உத்திரவிரகாரம் நடத்தலே நியாயம்."

"It was easy to recognise for a Persian lady of some rank, since the garment which covered her from head to feet was white, and not striped with blue as the women of lower rank wear". Vide, Life in the Land of the Fire Worshippers, Vol. I. ch. III, P. 42.

பாரசீக ஸ்திரீகளில் அந்தஸ்துள்ளவர்களை வெகு சுலபமாக தெரிந்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் ப்ரதாதிசேசபரியந்தம் வெண்மையான் உடுப்புகளைத் தரித்திருப்பார்கள். தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களைப்போல் நீல உடுப்பு அணியார்கள்". எனப்பட்டிருக்கின்றது. பாரதத்தில் "இவ்வுலகத்தில் இவ்வாறு வெள்ளாடைபுடுத்தி வெளிப்படையாகப் புஷ்பச் சந்தனங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் ஊத்திரியர்கள் தாமென்று எனக்குச் செவ்வையாகத் தெரியும்" என்றான் ஜகாசந்தன். பிராம்மணாதி வருணங்கள் நாலுக்கும் சிறமமாக வெளுப்பு, கிவப்பு பொன், நீலம் இந்த நிறமுள்ள வஸ்திரங்கள் தரித்தத்தக்கனவா மென்று பிருகுமுனி கூறுகின்றார். உபநயனாவஸ்திரத்தில் பருத்தியினால் செய்யப்பட்ட வெளுத்த வஸ்திரம் பிராமணனுக்கும் கிவந்த வெண்பட்டு ஊத்திரியனுக்கும், மஞ்சள் நிறமுடைய வஸ்திரம் வைசியனுக்கும் உடுக்கத்தக்கதென்று ஆபஸ்தம்பர் கூறுகின்றார். இவைகளால் நீல

வஸ்திரம் தாழ்ந்த சாதிக்ஞாபதென்றேற்பட்டது. இதனால் பார்சுதேசத்திலும் சாதிவரம்பைக் கவனிக்கப்பட்டதென விளங்குகின்றது.

"In this guise she sets out in her box-like carriage to pay her visits. She first goes to the wife of the Mollah, then to the wife of the Assantcha, then to the wife of the principal merchants ; according to their rank". Vide, Sketches of Kazan, Vol. II ch. I, P. 86.

“இவ்வித உட்பாவனைபோடு சத்தித்தற்கு பெட்டிகையப்போல் இருக்கும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டுபோவான், முதலில் மொல்லா சாதி ஸ்திரியிடமும், பிறகு அசுண்டசா ஸ்திரியிடமும், பிறகு வந்தக்கிடமும் அந்தஸ்த்துக்குத் தகுந்தாப்போல் போவான்.”

"Should the lady by chance fall into the mistake of going first to the merchant's wife instead of, as rank required, to the Mollah's, the latter does not receive the proffered courtesy, but according to custom raises both her hands, the palms being turned forward as a mark of her displeasure and indignation" Vide Sketches of Kazan, Vol. II ch I. P. 87.

"ஸ்திரிகள் அசந்தர்ப்பத்தால் தப்பித் தவறி அந்தஸ்தின் பிரகாரம் மொல்லாஸ்திரியினிடம் போகிறதற்குப் பதிலாக முதலில் வர்த்தக ஸ்திரியிடம் போய்வந்தால் மொல்லாஸ்திரியை நேருங்கூர்நீரி யாக அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள், அதற்கறிஞதியாக அவர்களது இரண்டு உள்ளங்கையையும் அவர்களுக்காகத் திருப்பி உயர்த்திக்காட்டுவார்கள்." ஆகிய இப்பகுதிகளால் தாழ்ந்த சாதிகள் உயர்ந்த சாதித் தொழிலை மேற்கொள்ளப்படாது எனப்பட்டிருக்குமென்று, இவ்விதமாக இந்தியாவில் மாத்திரமன்று பார்ப்புகரும் ருஷியாவிலுள்ள கேசன் தேசத்தவரும் அந்தஸ்த்தை பனுசரித்து வந்ததாக விளங்குகின்றது, இங்வித அழுத்தமாக அக்காலத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்த சாதிவரம்பைக்கடந்து ஏனானா தநாயனார் உயர்வுத்தொழிலைக் கைப்பற்ற இடங்கொடுக்குமா? அவரை உபமன்னியும், சேக்கிழாரும் கூத்திரியர் என்றன்றோ போற்ற

வினாநர்கள், அதனாலேயே அவரும் அவர்களுத்தவரும் அர
சத்தொழிலைக் கைப்பற்ற இடத்தத்தி.

சத்தொழிலை கைப்பற்ற இடந்தேடினார்
உபமன்னியர் ஏகுநிதா தநாயகரூப் பிரஸ்தாபிக்கையில்
“சாண்டிலுத்தவர்” என்று சான்றினார், இங்வுபமன்னியர் வாக்கை
பின்பற்றிய சேக்கிழார் அவரை “சான்றுக்குலத்தவர்” என்று
போற்றினார், அன்றியும் அவரை உபமன்னியர் “ஸந்தாகலாச்சாரி
யார்” என்ற வாழுத்தினார், சேக்கிழார் “படைத்தோழில்” என்ற
பணித்தனது, அவ்வளவிலமைபது உபமன்னியர் அச் சஸ்
திரத்தொழிலும் அக்நாயகருக்கு “குலக்கம்மம்” என்று மதித்
தனர், சேக்கிழார் அப்படைத்தொழிலும் அவருக்குக் குலத்தோ
ழில்” என்று மதித்தனர். இவர்மாத்திரம் அன்று இவர்குலத்தவ
ரும் “சந்தாகலோத்தவர்” என்று உபமன்னியர் சாதித்தனர்,
சேக்கிழார் “முற்ப்படைவாட் சுற்றத்தார்” என்று வரித்தனர், ஆக
ய இவைகளால் ஏகுநிதாதநாயகரும் அவர் குலத்தவர்களாகிய
இராமணிகளும் கூத்திரியரே பன்றி வேறன்று, உபமன்னியரும்
சேக்கிழாரும் ஏகுநிதாதநாயகரை “சாண்டிலுத்தவர், சான்றுக்குலத்
தவர்” எனப் பிரஸ்தாபிக்கையால் குலிகுலத்தவர்” என அவர்கள்
மதிக்கும் வாப்கை வெளிப்பட்டது, அன்றியும் அவர்கள் நாயக
ரை “ஸந்தாகலாச்சாரியார், படைத்தோழில்” என்கையால் அவ
ரது தொழில் வெளிபாடுபது “ குலக்கம்மம், குலத்தோழில் ” என்
கையால் அத்தொழிலும் அவர்குலத்தோழிலென ஊர்ச்சிதப்பட்
து. இப்பிரசங்கமையும் யோசிக்கில் ஏகுநிதாதநாயகரை
கூத்திரியர் அன்றெனசாதிக்க விடலா. இதனை விசாரித்துணராமல்
கூத்திரியர் அன்றெனத் நினைவித்தாவேர் பாமரர். இத்தாதி
கூத்திரியர் அன்றெனத் நினைவித்தாவேர் பாமரர். இத்தாதி
சுருதி யுகம்பெறுபவத்திற்கு ஒத்த பிறரும் உபமன்னியர் சேக்
கிழார் வாக்கை உமாயி புறக்கணித்தது. அறிவாமையென்க
பரிதாபம்! பரிதாபம்!!

II. சத்திரன் பரம்பரை.*

எ. சந்திரன்.

எ: சந்திரன்.

1. சந்திரன் ஸலிபிமாக்களுள் ஒருவராகிய அத்திரிபிர்மா வின் புத்திரன், இவன் பாம்பரையினத்தவர்களுையே சந்திர குலத்தவர் எனச் சாந்தியவர், சந்திரனுக்கு புதனும், புதனுக்குப்

Page 1 P 218. 10 227,

• Vide, Oriental Historical Manuscripts Vol. I, P. 218, to 227, 231 to 233.

புருவனும் உதித்தனர். இப்புருவன் கங்கை யமுனைநதிகளின் சங்கமத்தில் “காண்டவபிரஸ்தம்” என ஒருநகரத்தைக் கட்டு வித்துக்கொண்டு அரசாண்டான் “காண்டவபிரஸ்தம்” எனினும், “பிரயாகாபுரி” எனினும், “பிரதிஷ்தான்” எனினும் ஒத்தும், இந் நகரம் மதுவால் இளனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, பிறகு இளனி டமிருந்து புருவன் அடைந்தான் இப்புருவனைச் சுட்டி:—

பாகவதம், நவமஸ்கந்தம், சந்திரன் மரபுரைத்த

வத்தியாயம், 18-வது, சலோகம்.

வெநாயுதங்குலம் கங்கையுடையது

நவமஸ்கந்தம் நகரம் கங்கையுடையது

சுத்திராயுதங்குலம் கங்கையுடையது

வெநாயுதங்குலம் கங்கையுடையது

(இ-ள்.) “சுத்திராயுதங்குலம்” எனினும் புருவச்சக்கிர வர்த்தி தபஸ்சுருத்தரால் ஊர்வசியைப் பார்த்தமோகிக்க, அதற் கிணங்க ஊர்வசி நீதி தபவேடத்தை நீக்கி இராஜசியைத் தோடு என்னுடன் சதாகாலம் மிருப்பையாகில் உன் மருமகனாகத் தீர்ப்பேன்” என்பதாம். இதில்வரும் சுத்திராயுதங்குலம் என்பதற்கு, “வயம்—வெற்றியைத் தாத்தகுத்த, சுத்திராயுதங்குலம்—சுத்திராயுதங்குலம் கையிற்குங்கிய, கிராமணி—அதிபதி, அல்லது அரசன் (அமரம்) அதாவது சுத்திராயுதங்குலம் கையிற்குங்கிய வரசன் என்பது பொருள். அரசர்கள் ஆபுதங்குலம்—ஆபுதங்குலம் புருவ வளைச் சுட்டி “சுத்திராயுதங்குலம்” என்றனர் பாகவத துலா சிரிபர். இதைப்போல் குரியகுல வேதிகாநாயகி மயிலாசிய கிராமணிகளையும், “படைச்சுற்றத்தார்” என்றனர் சேக்கிழார். இதனால் இருகுலத்தவரும் அரசரெனத் துணியப்பட்டது.

2. புருவனுக்கு ஆயுசு, விஜயன்* என இருவருதித்தனர். இவர்களுள் ஆயுசுக்கு நகுஷணம், விஜயனுக்கு யாதியும் உதித் தனர். எயாதிக்கு எது துருகு, திருவசு, மதுளன ஐவர். உதித் தனர். இவர்களுள் எதுவின + 24-வது, பரம்பரையில் நான் உதித்தனன்.

* இவ்விஜயன் பரம்பரையிலேயே சோன் உதித்தது.

† எதுவின 18வது, பரம்பரையிலுதித்த இருவருக்கு குணி ரோம்பாதன் என இருபுத்திரருண்டு, குணிபரம்பரையில் இருவருளும், ரோம்பாதன் பரம்பரையில் நானும் உதித்தனர்கள்.

இந்நாளே பிரமராஜன் புத்திரியாகிய தமயந்தியை மணந்த டிடதாராட்டரசன், இவனைச்சுட்டி:—

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 1-வது ஆசிவாசம், 3-வது பத்தியம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 1-வது ஆசிவாசம், 3-வது பத்தியம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 1-வது ஆசிவாசம், 3-வது பத்தியம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 1-வது ஆசிவாசம், 3-வது பத்தியம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 1-வது ஆசிவாசம், 3-வது பத்தியம்.

(இ-ள்.) “லட்சுமீகரம்பொருந்திய வேமகாதிபிரமராஜன் குமா ரன் சிங்கசகிவ கிராமணி” என்பதாம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 3-வது, ஆசிவாசம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 3-வது, ஆசிவாசம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 3-வது, ஆசிவாசம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 3-வது, ஆசிவாசம்.

ஸ்ருங்காரநயிஷதம், 3-வது, ஆசிவாசம்.

(இ-ள்.) “ஸ்ருங்காரநயிஷதம்! மஹாவிஷ்ணு மார்பித் தரித் திருக்கும் கவுஸ்துப மணியைப்போல் பிரகாசம் பொருந்தியவனே! இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜனே! அதாவது கிராமணியே! கேளும்” என்பதாம். இதில்வரும் கிராமணி என்பது அரசன் என் னும் பொருளில் அமைகின்றது. இவ்வேதுவால் கிராமணி யென் னும் பெயர் அரசருக்குரிய அநேகம் பெயர்களில் ஒன்றென முடிந்தது.

அ. கிருஷ்ணன்.

1. கிருஷ்ணனு 32-வது, பரம்பரையில் கிருஷ்ணன் உதித் தான். இக்கிருஷ்ணன் சுத்திரகுல வசுதேவன் குமாரன். கம்ஸனது கொடுமைபின்புருந்து மீட்பதற்கே இடைச்சேரியில் சேர்க்கப்பட்ட து*. கிருஷ்ணன் இடையனல்ல, பிறகு கம்ஸனைக்கொன்று அரசாண்டான், கிருஷ்ணன் எதுவம்ஸத்திலுதித்தவனாகலால் “எது சாண்டான், கிருஷ்ணன் எதுவம்ஸத்திலுதித்தவனாகலால்”

* Vide. W. Holling's "The Prema Sagar," Ch. IV, P. 19. கம்பராணம், கண்ணன் அவதரித்தவத்தியாயம், 26, 29-வது செய்யுள் 3ம்; இலங்கபராணம், சாததோதன் வங்கிசமுறைத்தவத்தியாயம், 22-வது, செய்யுள்.

குலத்தவன்" எனப்பட்டது, இக்கிருஷ்ணனும் "கிராமணி" என்னும் மகுடத்தைச் சூட்டப்பெற்றவனே.

பாகவதம், தஸமஸ்கந்தம், கிருஷ்ணன் கம்ஸனுடைய பட்டத்துயாணையைச் சங்கரித்தவத்தியாயம்,

8 - வது, சுலோகம்.

சுலோகம்: சலிலை நகரம் ௧௦௮௪ மீட்டர்
கலாநிபுலனாயுடைய சங்கரம் ௧௦௮௪ மீட்டர்
சுலோகம்: சலிலை நகரம் ௧௦௮௪ மீட்டர்
கலாநிபுலனாயுடைய சங்கரம் ௧௦௮௪ மீட்டர்

(இ-ள்). கம்ஸனுடைய குவலயமென்னும் பட்டத்துயாணையைக் கீழேதள்ளி காலால்தவைத்து அதன்கொம்பைப்பிடுங்கியதைக் குத்திக்கொன்றவர் யாரென்றால் கோபாலக்கிராமணி என்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பதாம். இதில் கிருஷ்ணனை கோபாலக்கிராமணி எனப்பட்டிருக்கின்றது. கோபாலன் = கிருஷ்ணன். கிராமணி = அரசன், அழிபதி. (அமரம்)

இக்கிருஷ்ணன் மரபிலுதித்த சந்திரகுல வரசர்கட்கு "கிராமணி" என்னும் பெயர் பூர்வமுதல் நாளதுபரியந்தம் தொன்று தொட்டு வழங்கிவருகின்றது.

"It is the Dravidian custom to call rulers by their title and not by any personal name". Vide, The Manual of The Administration of the Madras Presidency 1885, Vol. I. P. 120.

"அரசர்களை பட்டப்பெயரால் அழைத்தல் திராவிடதேச வழக்கு." என மக்களின் துரை கூறியிருக்கின்றார். இதை யொத்தே சான்றார்துலத்தவர்கள் அல்லது சூரியகுலத்தவர்கள் நாளும் "கிராமணி" என்னும் பட்டப்பெயரையே குலப்பெயராகவும் வழங்கி வருகின்றனர்.

சு. பாண்டியன்,

1. சந்திரகுல எயாதியின் இரண்டாங்குமாரனும், எது சகோதரனுமாகிய திருவசுவை* தென்தேசத்திற் கரசனாக நியமிக்கப்பட்டு, தென்னவன் என்னும் பெயரை அளிக்கப்பட்டது.

* Vide, Oriental Historical Manuscript Vol. I. Ch. II. Note cation I. P. 119, 120, 135, 138, to 242.

கூர்ம புராணம், சந்திரவங்கசமுரைத்த வத்தியாயம், 12-வது செய்யுள்.

தென்னந்திக்கினிற் றென்னனாகேதை திருவசுவை
மன்னர்மன்னனை மணிமுடிபுனைந்து தென்கிழக்கிற்
பொன்னவாங்கழலெதுவினைப் புரத்தியென்றளித்து
பன்னுமெற்றிசையளிக்கெனத் தருகுவைப்பணித்தான்,
இவ்விங்க புராணம், சந்திரவங்கசமுரைத்த வத்தியாயம், 10-வது, செய்யுள்.

போற்றுந்தென்கிழ்பாற் தென்னனாகப் போர்வேற்றுருவசுவை
மாற்றில்பசும்பொன் மணிமவுளி புனைந்து வடமேல்பாற்றிசையிற்
கூற்றுமுட்குங் கொலைபுரியுங் குருதிவடிவேற் றருகுவைத்தேன்
மாற்றுபணிநான் மலர்மலைச் சுடர்செய் மவுளிகுட்டினன்.

என்னும் பூர்க்களால் திருவசுவை * தென்தேசத்திற் கரசனாக நியமிக்கப்பட்டு, "தென்னவன்" என்னும் பெயரை அளிக்கப்பட்டதாக விளங்கின, பாண்டியன் திருவசு பரம்பரையிலுதித்தவனானால், திருவசுவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட "தென்னவன்"† என்னும் பெயரை பாண்டியனுக்குத் தேடிக்கொடுக்கப்பட்டது அது:—

செழியனே கூடற்கோமான்

தென்னவன் வேர்பின் தாரோன்.

என்னு நிகண்டால் நிலைப்படும், இதோடு திருவசு சந்திரகுலத்தவனானால் ‡ அவன்குலத்திலுதித்த பாண்டியனும் சந்திரகுலத்தவனே! § இதை பன்னாற்களால் தெனிக.

2. தென்னவன் என்னும் பாண்டியர்களால் ஆளப்பட்ட "நெல்வேலி, மதுரை" யையே "பாண்டியநாடு, பாண்டியமண்டலம்" எனப்படும், அதன் எல்லை:—

* தருவசு. Vide Oriental Historical Manuscripts. Vol. I. P. XI, XII, 120; Vol. II. P. 74.

† திருவிளையாடற் புராணம், மாணிக்கம் விற்றப் படலம். 8. 92-வது, செய்யுட்களையும் காண்க. தென்னவன் = பாண்டியன் A titular name of a race of King in the South, at Madura (Rottler.)

‡ சந்திரகுலம். Oriental Historical Manuscripts. Vol. I. P. II § Oriental Historical Manuscripts Vol. I. P. 185. 238.

என்ன நகரம் இருந்துபிறப்பதற்கு 600-வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது. அங்கிலேயவாண்டு, 1292-ல். "மெரியோ போலோ" (Marea Polo) என்னும் வெனிஸ்நகரப் போயணி யொருவன் பாண்டியநாட்டிற்கு வந்தபொழுது சீனம் அரபி முதலிய விடங்களிலிருந்து கப்பல்வியாபாரம் போக்குவரத்தாயிருந்ததாகவும் அக்காலத்து மதுரையையாண்டவன் சுந்தரப்பாண்டியன் எனவும் எழுதியிருக்கின்றது. ஆகிய இப்பிரமாணங்களால் பாண்டியர்கள் சுத்திரகுல சுத்திரியர்களெனவும், சூத்திரகுலத்தவர்களல்லவெனவும், பூராமருக்கு முன்சிறந்தே அரசாண்டவருபவர்களெனவும், இவர்கள் இராஜ்யம் செழிப்படைந்திருந்த பூர்விக ராஜ்யங்களோடொத்து எண்ணப்பட வேண்டுமெனவும் விளங்கின.

மேற்கூறிய துருவசவுக்கு 114-வது, பரம்பரையில் வந்த பராக்கிரம பாண்டியனைச் சாலிவாகன சகாப்தம் 1246-ம் வருடத்திற்குமேல் செல்லாகின்ற நுகிரேற்காரி(ஓம் ஆனிமீ) டில்லியிலிருந்துவந்த ஆதிசல்தான் மலுக்கு நேமி என்ன மகமதியனால் ஜெபிக்கப்பட்டு, சிறையாகக்கொண்டு போகப்பட்டது. அதன்பின் துலுக்கர் 48-வருடம் பாண்டியநாட்டை ஆண்டு வந்தனர். சகாப்தம், 1293-ம் வருடத்திற்குமேல் செல்லாகின்ற விரோதிகருது வருடம் வரலாறு பராஜனின் தளபத்தனாகிய கம்பண்ண உடையார் பாண்டிய நாட்டையாண்ட துலுக்கனை வெட்டித் தூத்திப்போட்டு, சிம்மாசனத்திற்கு வரக்கூடிய சோமசேகர பாண்டியனுக்குப் பட்டங்கட்டிவைத்தார். இவனிலிருந்து 15-தலைமுறைகளாக வரலாறு சென்று கடசி பாண்டியனாகிய சந்திரசேகர பாண்டியனை கிரசேகரசோழன் சாலி, 1460-ம் வருடம், ஜெபித்து பாண்டியநாட்டைக் கைக்கொண்டான். சந்திரசேகரன் கிரஜநகரம் கிருஷ்ணராயரிடம் முறையிட்டு உதவிவேண்ட, அவர் தன் தளபத்தனாகிய நாகப்பனாய்க்கனை அனுப்பி, சோழனை ஜெபித்து மதுரையை சந்திரசேகர பாண்டியனிடம் ஒப்புகித்து வரும்படி உத்திரவு அளித்தார். நாகமகாய்க்கன் அக்கட்டளை சிறமேற்கொண்டு, சோழராஜனைச் சேபித்து, பாண்டிய

† The Oriental Historical Manuscripts, Vol I. P. 13 to 33 and P. 195. to 206. The Manual of the Administration of the Madras Presidency Vol. I P. 123.

னிடம் ஒப்புவிக்காது அரசை தானேயாண்டு வந்தான். இதைக் கேள்வியுற்ற கிருஷ்ணராயர் கோபங்கொண்டு நாகப்பனாய்க்கனைப் பிடித்துக்கொண்டுவரும்படி அவன் குமாராகிய விஸ்வத நாய்க்கனை யனுப்ப, அவன் தகப்பனென்றுபாராது பிடித்துக்கொண்டு வந்தமையால் கிருஷ்ணராயர் சந்திரசேகர பாண்டியனுக்குப் பிறகு மதுரையை உனக்கு பட்டங்கட்டிவைக்கின்றேன் என்று உறுதிமொழியளித்தனன்.*

சந்திரசேகர பாண்டியன் சாலி, 1461-ம் வருடத்தில் இறந்து விட்டான். இவனோடு பாண்டிய ராஜாக்களுக் கரசொழிந்தது. இவன் இறந்ததையறிந்த கிருஷ்ணராயர் விஸ்வத நாய்க்கனை அழைப்பித்து சந்திரசேகர பாண்டியன் இறந்துபோனதினால் நீ போய் அந்தப் பாண்டிய நாட்டை யாளென உத்திரவு அளிக்க, அவ்வுத்திரவை வடுககுலத்தவனாகிய விஸ்வத நாய்க்கன் மேற்கொண்டு மதுரைக்குச்சென்று, 1461-க்குச் செல்லாகின்ற ரவுத்திரிவருடம் மார்கழிமாதம் 11-உய தினம் சிம்மாசனாதிபதியானான்.†

இவனிலிருந்து 15-தலைமுறைகள் வரிசைக் கிரமமாக வர சாண்டு கடசி வடுகவரசனாகிய, வங்காரு திருமலை நாய்க்கனால் 1736-ம் வருடம் வரைக்கும் மதுரை ஆளப்பட்டு, பிறகு மகமதியர் இம்சைக்குட்பட்டு, தற்காலம் ஆங்கிலேயரால் ஆளப்பட்டு வருகின்றது.

* "The Tanjore Maharatta Principality, Ch II. P. 42 and Oriental Historical Manuscripts, Vol. II. P. 9, 11, 18, 88, 93, 94. 107, 109.

† "Visvanatha was the first of the Najicka rulers of Madura (1559 to 1563) He took the country from his father Nagama who was the successful general of the Vejjayanagar King had already subdued it. And himself proceeded to administer it with credit to himself and advantage to the country" Vide Pandian Coins P. 143. The Tanjore Maharatta Principality Ch. II. P. 42. Pope's History of India Ch. IV. P. 133; Oriental Historical Manuscripts Vol. I. Ch. IX. P. VIII; Vol. II. P. 117;

† "They, However, resumed their separate sovereignty, and retained it till. 1736. A. D. when the ruling prince (Telegue) Naika was conquered by the Nahoo of Arcot". Vide. History of India by J. Garrett. Ch. VI P. 64.

உ. குரு.

1. எயரதியின் இளையகுமாரனாகிய புருசாண்டவரேஸ் தத் திற்காசனாக நியமிக்கப்பட்டான். இப்புருவின் 18-வது பரம் பரையில் அஸ்தன் உதித்த தலைநகராகிய காண்டவப் பிரஸ்தத் தைவிட்டு, வேறொரு நகரத்தைப் புதுக்கிரசாண்டதால், இவன் பெயரே அந்நாட்டிற்காய் “அஸ்திபுரம்” என்றழைக்கப்பட்டது. அஸ்தனது, 4-வது பரம்பரையில் குரு உதித்தான். இக் குரு ராஜனால் சந்திரகுலத்திற்கு “குருகுலம்” எனவும், அவனுடைய பிள்ளைக்கு “குருசேத்திரம்” எனவும் பெயருண்டாயிற்று, “குருசேத்திரம்” மச்சம் அதாவது ஆஜ்மீருக்கும், பாஞ்சாலம் அதாவது பஞ்சாப்புக்கும் மத்தியிலுள்ளது, குருவின் மூன்றுவது, தலைமுறையில் சந்தன உதித்தான், இச்சந்தன குரியகுல வசராஜன் விரியத்தால் உதித்து, வலைஞர்க்குபதியாகிய தாசனால் போஷிக்கப்பட்ட மச்சகந்தி என்னும் பெண்ணை மணந்து மகிழ்வுற்றிருந்தான், சிலர் மச்சகந்தியை வலைஞர்பெண் என்பர், அதுபிசகு:—

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம், ஆதிபருவம், வியாச குற்பவச் சருக்கம், 30-வது, கவி.

பிடித்தனரைய மீனம்பிளந்தனர் மகனும் பெண்ணும் மடுத்தினிருந்த னோக்கியற்புத மடைந்துளராய் வடுத்தவர் தூதராஜனைவயிடை வைத்துரைத்தா ரெடுத்தவன்வளர்த்தான் சாபமிவளொழிந் துலகஞ்சாரந்தான்.

31-வது செய்யுள்.

அன்னவன்வளர்க்கு நாளிலப்பெரும் புதல்வன்மச்ச னன்னிலையவனிக் கெல்லாநாயக னுகிநின்றான் றுன்னிய மச்சகந்தியைப்பெயர் சொற்றதோகை பன்னியமுனைக் கோடம்பணிப்பவ ளாயிருந்தான்.

என்னும் பிரயோகங்களால் இனிதுவிளங்கும், இதையொத்து அங்கிலேயரும் அறைவர்.

“That the King of the Parawas, who resided on the banks of the Jamna, having found an infant girl in

* Vide. Ancient History of India, P. 117.

the belly of a fish, adopted her as his own daughter, giving her the name of Machchakandi, and that when she grew up, she was employed (as was customary with the females of the Parawas tribe) to ferry passengers over the river. Her great personal charms afterwards induced king Santanu, of the Lunar race, to admit her to his royal bed”. Vide, The Journal of the Royal Asiatic Society. Vol. IV. P. 130. 134.*

“சம்நாதிக்கரையில்வசித்த பரவருக்கதிபதி அதாவது நெய்த நிலத்தலைவன் மீன்வயற்றில் கண்டெடுத்த பெண்குழந்தையைத் தான் புத்திரியாகயேற்று, மச்சகந்தி என்னு ளாமகரணமிட்டு, தம் பரவக்குலத்தொழிலாகிய ஓடம் விடுதலை கற்பித்துக்கொடுத்து வளர்த்துவந்தான். பிறகு சந்திரகுலத்திலுதித்த சந்தனராஜன் அவளமுதகால் அவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டான்.” என வங்கிலேயர் கூறுகின்றனர். பரவர்பரதவர் (சதுரகாரதி) “பரத வர்க்கிலேயர் கூறுகின்றனர். பரவர்பரதவர் (சதுரகாரதி) “பரத வர் நுளையரோடு பல்லியர் தியிலர் சாலர், கருதிய கடலர் கோலக் கழியரே நெய்தன்மாக்கள்”. (கிண்கி.) இவ்வங்கிலேயப் பகுதி மேற்கூறிய பாரதப்பகுதியை யொத்தே பேசுகின்றது. இவை களால் மச்சகந்தியை வளர்த்தவன் பரவன் எனவும்; மச்சகந்தி அரசவம்ஸத்தவன் எனவும், தாதன் நெய்தநிலத்தலைவன் எனவும் ஓடம் விடுதலை அவன் குலத்தொழில் எனவும் னூற்கள் துணிந்து நிற்கின்றன.

சந்தனவுக்கு விசித்திரவிரியன் பிறந்தான். இவன் குமா ரர்களே திருதராஷ்டிரன் பாண்டு என்பவர்கள். இவர்களுள் திருதராஷ்டிரனைக்குறித்து:—

பாரதம், கர்ணபருவம், 1-வது ஆசுவாசம், 155-வது சுலோகம்,

ॐ ஸுக்ரபூத்யுச்சுருநி ஸுரூபஸிஸ்யஸக

ஹிஸுக்ரபூத்யுச்சுருநி ஸுரூபஸிஸ்யஸக

ஹிஸுக்ரபூத்யுச்சுருநி ஸுரூபஸிஸ்யஸக

ஹிஸுக்ரபூத்யுச்சுருநி ஸுரூபஸிஸ்யஸக

* Vide. On the Original Inhabitants of Bharatavarsa of India. P. 62.

(இ-ள்). “குருக்கிராமணியாகிய திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! கேளும், பீமனாவன் செனபாலராஜனுடைய புஜயல் பராக்கிரமங்களை யுடக்கி பூமியில் புரட்டிவிட்டான்” என்று சஞ்சயன் சொன்னான் என்பதாம். இதில் திருதராஷ்டிரனை “குருக்கிராமணி” எனப்பட்டிருக்கின்றது, குரு = குருமகாராஜன், (வம்சத்திலுதித்த), கிராமணி—அரசன் எனப்படும். திருதராஷ்டிரன் குருமகாராஜன் பரம்பரையிலுதித்தவனானதால் “குருக்கிராமணி” எனப்பட்டது. இத்திருதராஷ்டிரனுக்கு துரியோதனன் முதலிய நூற்றுத்திரர்கள் பிறந்து அஸ்திவிபுரியை யாண்டார்கள்.

பாரதம், பீஷ்மபருவம்

2-வது, ஆகிவாசம், ஏழாநான் புத்தம்.

நிஹுதரூபருவன் நிஹுதரூபருவன்

நாகுதி ருதரூபருவன் நாகுதி ருதரூபருவன்

நிஹுதரூபருவன் நிஹுதரூபருவன்

நிஹுதரூபருவன் நிஹுதரூபருவன்

(இ-ள்.) “பீமன் கெதாயுதபாணியாய் பீஷ்மர் எதிர்த்துச் செல்ல குருக்கிராமணியாகிய துரியோதனன் இருவருக்கும் மத்தியில் வந்து நின்றான்” என்பதாம். இச்சலோகத்தில் துரியோதனனை “குருக்கிராமணி” எனப்பட்டிருக்கின்றது. “கிராமணி” என்னும் பெயர் அரசருக்குரிய அநேகம் பெயர்களில் ஒன்றெனத் துணியப்பட்டது. அதனானே அரசருலத்திலுதித்த சான்றோன் குலத்தவர்கள் னாளதும் கிராமணி என்னும் பெயரை குலப்பெயரும் பட்டப்பெயருமாய்ப் பெற்றுவருகுவது. திருதராஷ்டிரன் சகோதரானாகிய பாண்டுவைக்கு தருமன், பீமன், அர்ச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என ஐவர் உதித்து இந்திரப்பிரஸ்தத்தை யாண்டனர். பாண்டவப்பிரஸ்தம் இந்திரனால் புதுக்கியதால் இந்திர பிரஸ்தம் எனப்பட்டது.

“The Raja Joodisthur sent for his four brother, and giving them armies, sent them in four different directions. Suhdeo Jee went to the south, Nukool to the west, Urjoon to the north, and Bheemsen to the East.” Vide. The Prem Sagur ; Ch. LXXIII, P. 224.

“பாண்டவர்கள் இராஜகுயாகஞ் செய்ய திக்குவிஜயஞ்செய்த காலத்தில் தருமர் தன்னுடைய சகோதரர் நால்வரில் பீமனை கிழக்கிலும், அர்ச்சுனனை வடக்கிலும், நகுலனை மேற்கிலும், சத்தருக்கிலும், இவர்களுள் நகுலன் சென்றது சிந்து தேசத் துய்யாபித்தனர்.”* இவர்களுள் நகுலன் சென்றது சிந்து தேசத்தின்மேல், சிந்துதேசம் இந்திரன் நோஸ்தத்திற்கு மேற்கிலேயே யுள்ளது. அது இந்து நதிக்கரைபிராகம.

“Jayadratha was the King of Sindhu, Souvera at the time of the war of Mahabharata, and was a great warrior”. Vide. Ancient History of India, Vol. I. Part II, Ch. VII. P. 114.

“பாரதம் சபம்வர காலத்தில் ஜெயாத்ராதன் என்னும் அரசன் சிந்து தேசத்தை யாண்டுவந்தான்” இச் ஜெயாத்ராதனும் இவன் குலத்தவர்களும் “கிராமணி” என்னும் அரசப்பட்டத்தை யுரியவராகுவர்.

விபாசபாரதம் நகுலன் மேற்குதிக்கு விஜயபருவம்,

32-வது, அத்தியாயம். 8-வது, சலோகம்.

நாகுதி ருதரூபருவன் நிஹுதரூபருவன்

நிஹுதரூபருவன் நிஹுதரூபருவன்

(இ-ள்.) பாண்டவர்கள் திக்குவிஜயஞ் செய்தகாலத்தில் நகுலன் சிந்துதேசத்தையடுத்து, அதை அரசுபுரிந்திருந்த பலசாலிகளாகிய கிராமணிகளை சமரிற் ஜெயித்து திரைவாங்கிக்கொண்டு வந்தான்” என்பதாம், இச்சலோகம் சிந்துதேசத் தரசர்கள் ‘கிராமணி’ என்னும் பொன்முடியைப்பூண்டவர்கள் எனப்படுகின்றது. கிராமணி என்பது அரசன்களது பல குலப்பெயர்களுள் ஒன்று. இக்கிராமணி என்னும் பெயரை சிந்துதேசத்தரசர்கள் குலப்பெயரும் பட்டப்பெயருமாய் வகித்துவந்ததைப்போல் அக்துலத்திலுதித்த அரசர்களுக்கு அவ்வே குலப்பெயராய் பூர்வவழக்கை யனுசரித்து நாளது பரியந்தம் கொண்டுதொட்டு வழங்கிவருகின்றது. இப்பிரமாணத்தால் சான்றுத்தலக் கிராமணிகளும் ஊத்திரியகுலத்தவர்கள் என்பதே துணிந்த முடிபு.

* பாரதம், சபாபருவம், இராஜகுயாகச்சுருக்கம், 67, 68, 69-வது செய்யுட்களைக்காண்க.

பாண்டவருள் ஓரவனுயி அர்ச்சுனனுக்கு அபிமன்னனும், அபிமன்னனுக்கு பரிட்சித்தும், பரிட்சித்துக்கு ஜனமேஜயனும், ஜனமேஜயனுக்கு நரேந்திரன் சதாரீகனும் உதித்தனர். நரேந்திரன் புத்திரானுகிய சாரங்கதாரன் மணம்பெறுது சிவபதியடைந்தான். நரேந்திரன் சகோதரானுகிய சதாரீகன் அரசுக்கு வந்தான். இவனிலிருந்து ஸ்ரீபுஞ்செயன் வரைக்கும் 43-பரம்பரை ஏற்பட்டு அரசாண்டனர்*. சிலர் சாரங்கதாரனோடு சந்திரகுலம் அழிந்ததெனக்கூறுவர், அப்படிக்கூறுங்கதை பரிட்சித்துக்குப் பின்னால் ஜனமேஜயன், நரேந்திரன், சாரங்கதாரன் என முடிவு கட்டுகின்றது, புராணங்களே ஜனமேஜயனுக்குப் பின்னால் நரேந்திரன் சகோதரானுகிய சதாரீகன் வம்ஸத்தவர்கள் பரம்பரையாக ஆண்டவந்தாக வரையறுக்கின்றதுகள், இதில் புராணக்கூற்றையொப்பி, மற்றதை தப்புதலே யமையுடைத்து, ஒரு அரசனுக்குப் பல புத்திரருண்டென்பது நூற்றிறம், பீஷ்மரைப்போல் சாரங்கதாரனுக்கும் சந்ததியில்லை, சந்ததியில்லாத பீஷ்மரை பொதுக்கி சந்ததியுடைய விசித்திரவிரியன் பரம்பரையை விக்கிதப்படுத்தியதைப்போல், சந்ததியில்லாத சாரங்கதாரன் பரம்பரையை ரீக்கி, சந்ததியுடைய சதாரீகன் பரம்பரையை புராணங்கள் புகல்கின்றதுகள், இதனால் சாரங்கதாரனோடு சந்திரகுலம் அழிந்ததெனல் அறிவின்மையென்க.

மக சேரன்.

சந்திரனுக்குப் புதனும், புதனுக்குப் புருவனும், புருவனுக்கு ஆயுசு + விஜயன் என இருவரும் உதித்தனர். விஜயனது, 8-வது, பரம்பரையில் குசன் உதித்தான். இச்சந்திரகுலக் குசனுக்கு நான்கு புத்திரருண்டு.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், வேள்விப்படலம், 7-வது, கவி.

குசன்குசநாபன் கோதில்குணத்தி னதூர்த்தன்கொற்றத்திசைகெழுவசுவென்றோது மிவர்பெயரிவர்கடம்மில் குசன்கவுசாம்பி நாபன்குளிர்மகோதய மதூர்த்தன் வசையிறன்மவனமற்றை வசுகிரிவிரசம் வாழ்த்தார்.

* Vide, Garrett's History of India, Ch. V. P. 60

† ஆயுசுபரம்பரையில் இருஷ்ணன், பாண்டவர் முதலியவர்கள் உதித்தது.

கும்பபுராணம், இராமனவதரித்த வத்தியாயம், 27-வது, செய்யுள்.

ஆங்கவனான்கு மைந்தர்ப்பெற்றனளவரின் மூத்தோன்
விங்குதோட்குசனுப்பேர் விறல்கெழுவேந்தர்வேந்த
னோக்கெழின்மாடமுற்று மகோதயமென்னவோதூர்
நீங்குறுநகரங்கோலித் திருவினவீர் திருந்தானன்மே.

இப்பாக்களில் சந்திரகுலக் குசனுக்கு குசன் குசனுபன் ஆதூர்த்தன் வசு என நால்வருதித்து, குசன் கௌசாம்பி நாட்டையும், குசனுபன் மகோதயநாட்டையும், ஆதூர்த்தன் வசந்த ஆரணியும், குசனுபன் மகோதயநாட்டையும் ஆண்டார்களெனப் பட்டிருக்கின்றது. இதில்வரும் மகோதய * நாட்டை யாண்ட சந்திரகுலக் குசனுபனே சோரநாட்டின்கு முலபுருடனாகுவன்.

பெரியபுராணத்திற்குட்பட்ட சேரர்குல நாயன்மார்கள் சந்திரகுல குசனுபன் பரம்பரையிலுதித்தவர்களாதலால், அக்குசனுபனால் புதுக்கிய மகோதயநாட்டை குலப்பதியாகப்பெற்று, மகோதயர் என்னும் பெயரை குலப்பெயராகவும் வகித்து வந்தனர்.

பெரியபுராணம், சேரமான்பெருமானையுரை புராணம், 4-வது செய்யுள்.

வேத நெறியின்முறைபிறழாமிக்க வொழுக்கந்தலைநின்ற
சாதிரான் குவிலைதழைக்குந் தன்மைத்தாகித் தடமதில்கீழ்
சூதவகுளசாளநினை துதையுஞ்சோலை வளநகர்தான்
கோதையரசர் மகோதையெனக் குலவுபெயருழிடைத்தலகில்

இப்பாக்கத்தில் சேரமான்பெருமனையுரை “கோதையரசர்” எனவும், “மகோதையர்” எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. “மகோதயம்” என்னும் நாடு சந்திரகுல குசனுபன் பரம்பரையார் ஆண்டது, அக்குசனுபன் பரம்பரையாராகிய மகோதையர் படுவர், சேரன் குசனுபன் பரம்பரையாராகிய மகோதையர் வம்ஸத்தில் உதித்தவனாதலால் “மகோதையர், கோதையர்” எனும் குலப்பெயரைப்பெற்றனன், இதனாலும் சேரன் சந்திரகுலத் தவனே யாகுவன்.†

* மகதநாட்டரசர்கள் தென்திசைவந்து சென் ஆர்க்காட்டையும், சேலத்தையும் ஆண்டதால் அத்தேசம் “மகோதயம்” எனப்பட்டது.
† நம்பி அந்தாதி, 64-வது செய்யுள்; Mysore and Coorg. Vol. I. P. 309.

நம்பியாண்டார் நம்பித்திருவந்தாதி, 47-வது, செய்யுள்.

நாதன்ருவடியே முடியாகக் கவித்துநல்ல
போதங்கருத்திற் பொறித்தமையா லது கைகொடுப்ப
வோதந்தமுடிய ஞாலமெல்லா மொரு கோலின்வைத்தான்
கோதைநெடுவேற் களப்பாணனாகிய கூற்றுவனே.

இதில் சேரகுலத்திலுதித்த கூற்றுவனானை "கோதையர்"
எனப்பட்டிருக்கின்றது, "மகோதையர்" என்பது முதற்குறைந்து
"கோதையர்" * எனலின்று சேரனைத்தெரிவித்தது, "கோதையர்"
என்பது சேரனது பல பெயர்களில் ஒன்று.

நிகண்டு.

"கொல்லிவெற்பன் குடக்கோக் குட்டுவன்குடகன் கோதை"
திவாகரம்.

"கொல்லிச்சிலம்பன்கோதை கோளன்."

என்னும் பிரமாணங்களால் சந்திரகுல குசனாபன் வம்சத்
தவர்களுக்குரிய "மகோதையர்" என்னும் பெயரை சேரராஜாக்க
கள் குலப்பெயராகப் பெற்றிருத்தலால், சேரர் சந்திர குலத்தவா
களே யாகுவர் என்பது நான்முடிபு. இன்னும்:—

பழனித்தலபுராணம், கோளசலசேன் அருச்சுனிச் சருக்கம்,
2-வது, செய்யுள்.

கற்றவர்க்கொருதுணை கனிக்கிருநிதிக் கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்த வர்க்கருட்பரவை
மற்றைநிலைவகுளிர்ப் புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவெண் குடைக்கோமணங்குசத்துசவரசன்

3-வது, செய்யுள்.

இழைத்தமாதவத்துதித்தசே யின்பமன்புறிக்
குழைத்தநெஞ்சின் ஞானநூற் கேள்வியன்கொண்மூத்
தழைத்தசெங்கையன் றடவுவாட்படையின் றாளக்
கழைத்தடஞ்சிலைக் காமவேள் கவுசலனைப்போன்

* கர்மசாகிதீ என்பது முதற்குறைந்து, சாகிதீ என லின்றும் தூய
னைத் தெரிவித்தலைப்போலென்க.

38-வது, செய்யுள்.

அங்கவரகன்றாரண்ண லகத்தினுள் விழித்திருந்தா
னுங்குலத்தோன்ற னுட்டதுசலியை வழத்தக்கோங்கர்
தங்கியவனத்தடைந்தானென்று மார்த்தாண்டன்மேல்பாற்
றிங்கருக் குவகைசோல்லச் செல்லலைப்போலச்சென்றான்

53-வது, செய்யுள்.

இதுகுய்யமியாவருமெய் ததற்கரியதென்றோனை
விதவின்ருல்துலவேந்தன் போற்றியினிர்விமலைபதப்
பதுமங்காண்பதற் கொன்றுபகர்கெனத் தாழ்த்தனன்கமல
மதுமென்றார்மதுமுனிவன் வருந்தலையென்றருள்வழங்கி.

நாச்சியிருக்கம், 7-வது செய்யுள்.

கூறுமோர்திசைக் கைந்து குரோசுங்கொண்

டிநினைஞ் திசையுமியம்பிடின்

மாரில்புண்ணிய மாத்தலமாயிடை

பூறிப்பல்கலை யொண்மதித்தோன்றலே,

இச்செய்யுள்களில் சேரனுட்டை யாண்டவரசர்களுள் கௌ
சலச்சேரன் என்பவனும் ஒருவன் எனவும், அவன் அங்குசத்து
சச்சேரன் குகாரன் எனவும், இவர்கள் சந்திரகுலத்தவர்கள் என
வும், இவனால் பழனித்தலம் கௌசலபுரம் என்றழைக்கப்பட்ட
தெனவும் கூறியுள்ளது. பழனித்தலம் சேராட்டி*லேயே யுள்

* சேராட்டின் எல்லை; வடக்கு:—கோழிக்கோட்டென்னுங் கள்ளிக்கோ
ட்டை, மைசூர், தென்பெண்ணை நதி; கிழக்கு:—வங்காளக் குடாக்கடல்,
திரிசுரபுரம், பழனிமலை, திருநெல்வேலியின் மேற்றிசையிலுள்ள செங்கோ
ட்டை, தென் காசி; தெற்கு:—கன்னியாகுமரி; மேற்கு:—யவனக்கடல்
(Arabian Sea). இவ்வெல்லைக்குட்பட்ட நாடானது "மகநாடு, கொங்கு
நாடு, மலைநாடு" என மூன்றாகப் பிரிபும். அவற்றின்; மகநாடு:—தென்
ஆற்காட்டையும், சேலத்தையுமுள்ளடக்கும்; கொங்குநாடு:—கோயம்புத்தூ
ராகும்; மலைநாடு:—மலையாளத்தின் தென் பகுதியையும், திருவாங்கரை
யும் உள்ளடக்கும். இம்மூன்று நாட்டையும் சேராஜாக்கள் ஆண்டமையி
ருளேயே "கொங்கன், கோளன், மலையன்" என்னும் பெயர்களைக் குலப்
பெயர்களாகப் பெற்றது. Vide, The Land of the Perumals. Ch. I.
P. 42. The maqual of the Administration of the Madras. Presi-
dency. Vol. I. P. 126, 127. The Kongu History. P. 2. The
Mysore and Coorg. Vol. I. P. 197, Oriental Historical Manuscripts,
Vol. II. Appendix D. P. 26.

ளது. இதனாலும் சேரர் சந்திரகுலத்தவர்கள் எனப்படும். சிலர்:—
ஆஸ்பத்திரி கம்பவுண்டர்களைப்போல், சூரியனை சந்திரனில் கல
ந்தும், சந்திரனை அக்கினியில்கலந்தும், மூன்றையும் ஒன்றுக்கி,
சேரசோழ பாண்டியர்களை ஏககுலத்தவர்கள் என்கின்றார்கள்.
இந்தமுறை பூர்வநூலாகிரியர்கள் தெரிந்துக்கொண்டார் உளில்லை,
பாரதத்தில்* அக்கினி சூரியனில் கலந்தான்னெனக் கூறியிருந்தலால்
அக்கினிகுலமும் சூரியகுலமும் ஒன்றென்பர், அது காண்டவ வன
த்தை அக்கிரி தகிக்கும்போது சூரியன் அதிதிட்சண்மயாய்க் காய்
ந்தமைப்பால், அக்கினியும் சூரியனும் ஒன்றுக்கலந்து கொளுத்திய
தெனக் கூறியதேயன்றி வேறன்று, விடு அனலால் தகிக்குங்கால்
த்து உலகவழக்கை யறிந்திருப்பாரேல் அப்பொருள்கொள்ளார்.
இன்னஞ் சிலர் சேரனை அக்கினிகுலத்தவன் என்பர் அப்படிக்கூறு
தலும் அறிவின்மையே!

நடைதம், பேர்புரிப்படலம், 2-வது, செய்யுள்.

விரிகதிர்ப்பருகி முன்னர்வெண்மதி மழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியுந் தோன்றிற்படரொளி மழுங்குதுண்டோ
வரசர்காஷிவீர் வெய்யோனருங்குலத் துதித்துத்திங்கள்
மரபின்மன்னவர்க்கு துங்கண்மாமொழில் மழுங்கினிரால்.

இப்பாவில் தமயந்தின் சுயம்வரத்தைக் காணும்பொருட்டு
விதர்ப்பதேசம்,†வந்த அரசர்களை “சூரியசந்திரகுலம்” என்று மிரு
குலத்தி லடக்கியிருக்கின்றது. மேற்படி சுயம்வரத்திற்கு சேரனும்
வந்ததாக சுயம்வரப்படலம், 159-வது பிரயோகத்தில் “கோழரை
யரம்பை சாய்க்குந் குடகுர டாளும் வேந்தே” எனப் பிரகாசப்படு
வதால். சேரன் அவ்விருகுலத்திலேயே யடங்குவன். அது சந்திர
குலம்,‡ எனப்படும். சேரன் குடகுராட்டை யாண்டமையால் “குட
க்கோக் குட்டுவன் குடகன்.” என்னும் பெயர்களைப்பெற்றான்.

* பாரதம், ஆக்பர்வம், காண்டவதகனச் சருக்கம், 67-வது செய்யுள்

† விதர்ப்பதேசம்:— தற்காலம் “பிரா” என்றழைக்கப்படுகின்றது.
பிரா ஐதராபாத்திற்கு வடக்கில், 73-மயில் தூரத்திலுள்ளது, பீமராஜனால்
ஆளப்பட்டது.

‡ சேரனை சூரியகுலத்தவனெனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. Vide,
Mysore and Coorg, Vol. I. P. 197. On the Original Inhabitants of
India or Bharatavarsa, P. 96, Salem District Manual. Ch. 1. P. 17.

இதனாலும் சேரன் அக்கினி குலத்தவன் அல்லவெனத் துணி
யப்படும்.

“The first Kingdom mentioned by Hindu writers
is that of Oudh, where two dynasties, known as the
races of the Sun and of the Moon, are supposed to have
Originated.” Vide. History of India; Ch. I. P. 8.

“இந்துசாஸ்திரிகள் அபோத்தியை முதல் இராஜ்யமாகக்
கூறுகின்றனர். அங்கிருந்த சூரியவம்ஸம், சந்திரவம்ஸம் என
இருவம்ஸம் உதித்தது. இவைகளை பூர்வவம்ஸமாக எண்ணப்படு
கின்றது.

“It is there that the Solar and Lunar races* have
their origin and from thence the princes of all other
countries are sprung.” Vide. Garrett's History of India,
Ch. V.P. 58.

“சூரியசந்திர வம்ஸமே முதன்மையானது அநிலிருந்தே எல்லா
தேசத்தரசர்களும் உதித்தனர்†” எனவும், கோல்புரூக் (Mr.
Colebrooke) ஆசிரியரும் “சாகத்திலிருந்து சம்புத்திவிற்கு
தலைமுந்த சுத்திரியர்கள் சூரியசந்திர வம்ஸத்தவர்கள்” என்கின்ற
னர். இப்பகுதிகளும் சூரிய சந்திரவம்ஸத்தோடு அக்கினி வம்ஸமும்
அரசருக்குண்டெனத் தெரிவிக்கவில்லை, அதனால் அக்கினிகுலம்
சூரியவாசருக் கில்லையென்பது துணிபு,

“I venture to place the establishment in India
proper of these two grant races, distinctively, called
those of Surya and Chandra; at about 2256 Years before
the Christian era”. Vide. Tod's Rajasthan Vol. I, Ch.
III, P. 43.

இப்பகுதி இந்தியாவை யாண்டவரசர்கள் சூரியசந்திர குலத்
தவர்களேயன்றி, வேற குலத்தவர்கள் அல்லவெனப் படுகின்றது.

* Vide Tod's Rajasthan, Vol. I, Ch. I, II, III, and Table 1.

† வியாசபாகவதம், தாமஸ்சந்தம் முதலத்தியாயம், முதற் சுலோகம்.

‡ Vide Pop's History of India, Ch. I, P. 35. இராவம்ஸ காஷி
யம் 6-வது சருக்கம் 8, 9 வது கிரகங்காண்ட.

"The Kshatriya or Royal caste, is said to have emanated from Brahma's shoulders.....It is divided into two great divisions, The Solar race who came from Brahma's right Shoulder, and the Lunar race, who issued from his left "Vide. The Land of the Perumall, Ch. VII. P. 312.

"சுத்திரியர் அல்லது அரசவம்ஸம் பிரமாவின் தோளிலிருந்து உதித்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அது இரண்டு வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டு, சூரியவம்ஸம் பிரமாவின் வலது புஜத்திலிருந்தும், சந்திரவம்ஸம் பிரமாவின் இடது புஜத்திலிருந்தும் வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது."

"Shree Shookdeo jee said :—Raja ! listen with attention and I will now relate how raja joodisthur performed the sacrifice, and Sissoopal was slain, when the twenty thousand eight hundred rajas went there all the other rajas from the surrounding countries, and from every quarter, whether descendants of the Sun or descendants of the Moon, came also and were ready at Hustinapoor" Vide, Captain W. Hollings's The Prem Sagur, Ch. LXXV, P. 231.

"ஸ்ரீமத் சுகருஷி சொல்லுகின்றார் :—அரசனே! கவனமாப்கேள். நான் இப்பொழுது தருமராஜன் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்ததைச் சொல்லுகின்றேன். அந்த யாகத்திற்கு அஸ்திபுரியை சூழ்ந்திருக்கும் தேசத்திலும் திக்குகளிலும் இருந்து சூரிய சந்திர குலத்திலுதித்த இருபதனுயிரத்து எண்ணூறு அரசர்கள்வந்து நிறைந்து இருந்தார்கள்" என்பதாம். இப்பகுதிகளும் சூரிய சந்திர குலத்தைச்செப்பி, அக்கினிகுலம் இல்லையெனத் துப்பியதால் அக்கினிகுலத்தை அப்பாலொதுக்கினம்.

[இலிங்கபுராணம், அனுக்கிரமணி, 19, 20-வது, செய்யுள்.

"விரித்தசெங்கதிரோன்செய்ய மரபினேவிரித்தவாறும்."

"மலர்கதிர்விரிக்குமந்தன் மதிமா புரைத்தவாறும்".

கூர்மபுராணம், அனுக்கிரமணி 10, 12-வது, செய்யுள்.

"இருட்குறும் பெறியும்வெய்யோன் மரபினிதிசைத்தவாறும்".
"தெண்டிரை முகட்டிற்றோன்றற் திங்கணன் மரபினுற்ற
வொண்டிறல் வேந்தர்தூய மரபினை யுறைத்தவாறும்".

முதலிய பதினெண்புராணங்களும் சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாயம், சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் என்னு மிருவத்தியாயத்தால் இருகுலமாகிய சூரிய சந்திர குலத்தை விளக்கி வேறு குலம் இல்லையென மறுப்பதால் சேரன் அவ்விரு குலத்திலேயே அடங்குவன்*. அது சந்திரகுலமெனச் சாற்றப்படும். ஆயின் வில்லிபாரதம் ஒன்றே சேரனை அக்கினிகுலத்தவன் எனக் கூறும் தால். இந்நூல் ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேற்பட்டது.

வில்லிபாரதம், பாயிரம், 22-வது கவி.

பிறந்துய்க்கொண்டனிப் பேருலகம்பெருவாழ்வு கூருளானி
நிறைந்தபுகழ்ச்சுனிநகர்வாழ் வில்லிபுத்தூரணோக்கி நீயுளானும்
பிறந்ததிசைக்கிசைநிற்ப்பாரதமாம் பெருங்கதையைப் பெரியோர்தங்கள்
சிறந்தசெவிக்கமுதமெனத் தமிழ்மொழியின் விருத்தத்தாற்செய்கவென்றான்,

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் புராணம்,

வில்லிபுத்தூரவார் கலகச்சருக்கம், 7-வது செய்யுள்.

கொங்குமன்னவன் வேண்டலிற் குருகுலத்தினர்சீர்
பொங்குதிஞ்சவைத்தமிழ்க் கவியான்மிகப் புகன்றோன்
மங்குசாகுவ பூமனென்றொருபெயர் தரித்தோன்.
மங்குல்போற்கவி பொழியுமோர் துணைவனைவாய்த்தோன்.

இவ்விருபகுதியாலும் ஆட்கொண்டான் என்னுஞ் சேரன் வில்லிபுத்தூரரை பாரதம் பாடக்கேட்டுக்கொண்டதாக விளங்குகின்றது. அப்படிக்கேட்டுக்கொண்ட சேரனை சிறப்பிக்குமாறு பரமசிவத்தின் திசிரேந்திரங்கனாகிய சோம சூரியாக்கினி என்னும் முச்சுடரை முக்குலமாகப் பாலித்து, அதில் சேரனை அக்கினிகுலத்தவன் எனக் கற்பனையலங்காரமாகச் செய்யப்பட்டதே யன்றி வேறன்று. அது இராமாயணம் பாடக்கேட்டுக்கொண்ட சடையப்பமுதலியாரை கம்பர் பலவிடத்தில் வருவித்து அரசருக்கொப்பாக சிறப்பித்திருத்தலைப்போலென்க. அதனால் முதலியார்

* Vide. Pope's History of India Ch. I, P. 85.

அரசராகுவரா? இல்லை, அப்படிச் சேரன் அக்கினிகுலத்தவனு
யிருப்பின் அவ்வில்லிபாரதத்திற்கு முதலாலாகிய விபாசபாரதம்
விளம்பல்வேண்டும், அன்று அக்கினிகுலம் எனக் கூறிய தலைவா
வில்லாதகதையை தடவிப்பெடுத்த வில்லிபுத்தூராவது. தாம் பா
டிய பாரதத்தில் சூரியன் பரம்பரையையும், சந்திரன் பரம்பரை
யையும் விளக்கி, அவர்களாண்ட ஆரையும் தெரிவித்திருத்தலைப்
போல், அக்கினிபரம்பரையையும் அவர்களாண்ட ஆரையுந்தெரி
வித்திருத்தல்வேண்டும், அவ்வக்கினிகுலம் மணம்பெற, அதுவுமில்லை
இவ்வில்லியைப்போல் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பேசினரா?
இல்லை, இன்னும் மற்றப்புராணங்களும் சூரிய சந்திர பரம்பரை
யை மற்றவாறு பிரஸ்தாபித்து அக்கினி பரம்பரையை இல்லை
பெனத் துப்புவின்றது. இதனால் சேரன் சந்திரகுலத்தவனே
யன்றி, அக்கினி குலத்தவன் அல்லவென்பது நான்முடிபு. அக்
கினி குலத்தவர்களை நூற்கள் அன்னிரியர் பெய்கின்றனார்கள்*.

"If the origin of the Agnikulas throughout India
can be eventually proved as Non-Aryan, a very im-
portant historical fact will have been ascertain" Vide
On the Original Inhabitants of India or Bharatavarsha
Ch. VI, P. 121.

"இந்தியாவில் பரவியிருக்கும் அக்கினிகுலத்தவர்கள் அன்
வம்ஸத்தவர்கள் என்றே குறிப்பிடத்தப்படும், இதைமுக்கிய
மான சரித்திரங்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும்." இப்பகுதி அக்கினி
குலத்தவர்களை சூரிய கூத்திரியரில் சேர்க்காது அன்னிரியர் என
அப்பா லொதுக்குகின்றது. சேரன் சந்திரகுல குசநரபன் மும்மைத்
தவனதலால் சூரியன் ஆகுவன், அச்சேரன்தலையில் அக்கினிகுல
த்தையேற்றி அன்னிரியராக்கப்பார்த்தல் அசம்பவமாகும், சம்ப
வக் கதையாபிருப்பின் புராணங்களில் வினியோகத்திருக்கும்.
இதுவிற்க.

கடகிச் சேரனாகிய வஞ்சி பலராம வர்மனோடு சோழனும்
பாண்டியனும் கூடி, சா.வி. 740-ம் வருடத்தில் சண்டை செய்து
ஜெயித்த சோளுட்டை தங்களுக்குள் பாகித்துக்கொண்டனர்

* இன்னால், 35, 36, 37-வது, பக்கங்களில் காண்க.

கள்*. இதோடு சேர ராஜ்யம் சி. வி. சேரனாடாகிய மலையா
ள நூறு பாண்டியனுக்குப் பட்டியலால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓர்
பிரதிகிதியால் ஆளப்பட்டு வந்து, அதற்குப்பிறகு தாமுத்திரி ராஜா
வால் கைபற்றி பதினாந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து, அவன் வம்மைத்
வர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. 1770-ம், வருடத்திலிருந்து பாலக்
காட்டரசன் ஐதர் ஆலிக்குக் கப்பங்கட்டி வந்தான். அதுமுதல்
சிறிது சிறிதாக அந்நாடு திப்பு சுல்தானால் கைபற்றப்பட்டு பாழாக்
கப்பட்டது. 1798-ம், வருடத்தில் அங்கிலேயர் வசமாயிற்று.

கஉ. முடிவுரை.

இவ்வாரிய சூரிய சந்திர குலத்தி வந்த கூத்திரியர்கள் மதநீதி
வண்ணமண்ணி இவ்விந்ததேசத்தை அரசாண்டுவருங்காலத்தில்
கலியுகம் எதிர்ப்பட்டதால் அதன்கொடுமை மேலிட்டது.

இலங்கபுராணம் கலியுகத்தியற்கைசொன்ன வத்தியாயம்,
1-வது செய்யுள்.

கடையுகத்திற் றருமகிலேவேர்சாயப் பொய்மை கொடுங்களவு வஞ்ச
மடுகொலைமற் றிவைமுதலபாவங்கடழைத்திடலா ளனிகன்பாட
மடலவிழுங்கமலத்தார்மறையவர்வார்கழல்வேந்தர் வணிகர்தொல்லை
யொடியின்மறைநவில் கலாரொழுகாத நெறியதனிலொழுஞுவாரே.

(இ - ள்.) நான்கு யுகத்தின் கடையுகமாகிய கலியுகத்தில்
தர்மமானது ஒழிந்து, பொய் களவு வஞ்சனை கொலை முதலாகிய
பாவங்கள் விசேஷப்படலால் பிர்ம கூத்திரிய வைசியர் என்னும்
மூவர்க்கங்களும் வேதத்திற்குரிய பழமையாகிய குலசாரங்களை
விட்டு ஒழுஞுவார்கள்," எனவும்,

The earth said, "O incarnation of justice! I also
cannot remain in this age, because men of the Soodru
Caste, having become Rajas, will inflict very many acts
of injustice on me, the weight of which I shall not be
able to endure." Vide. The Prem Sagur." Ch I. P. 6.

"பூமிதேவி (பரிட்சித்த மகாராஜனை நோக்கி) சொன்ன
தாவது:—நீதியே ஒரு ருவமாயுடையவனே! நானும் இக்கலியுகத்

* Mysore and Coorg Vol. II, P. 17, 277; Oriental Historical
Manuscripts. Vol. II, P. 62.

தில் வசியேன். சூத்திரர்கள் அரசராகி அநீதியை அனுசரிப்பார்கள், அது என்னால் தாங்கமுடியாது' என பாகவதத்தில் கூறியதாக அதன் டிரான்ஸ்லேட்டர் தெரிவிக்கின்றார். இப்பகுதிகளுக்கிணங்க கலியின்கொடுமை ஆரிய வர்த்தகத்தையாண்ட சுத்திரியர்களை யண்டினமையால் திராவிடராலும், யவனராலும் பிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் கையில் அரசை ஒப்புவித்தனர். அதுபோல் இச்சென்னை இராஜதானியின் பெரும்பாகமாகிய திராவிடதேசத்தையாண்ட சூரியகுல கிராமணி லம்ஸத்தவர்களாகிய சோழ ஈழ ராஜாக்களும் அரசை பிறர்கையில் ஒப்புவித்தனர். அரசொழிந்தமையால்,

“மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யல்தின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க்கொளி”. (திருக்குறள்)

(இ-ள்). “அரசருக்குச் செங்கோன்மையே புகழாம், அக்தில்லாவிடில் அப்புகழுண்டாவாம்” என்பதையொத்து அவர்களையவேண்டிய புகழ்களெல்லாம் அடங்கி, வருகராலும் தாலுக்கராலும் ஒடுங்கினமையால் அவர்களது அறிவுந், குலாச்சாரமும் நெகிழ நேரிட்டது.

சங்கலிகித் ஸ்மிருதி, 2-வது, சுலோகம்.

வெவ்வுஷெவெநயெவ்நாசுதிஷெநவிலஜித்காஃ

வெவ்வுஷெவெநயெவ்நாசுதிஷெநவிலஜித்காஃ

(இ-ள்). “பிராமணர்கள் வேதமோதினவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கட்குள் எவர்கள் வைச்வதேவமும், அதிதி பூசையும், செய்யாதவர்களோ அவர்களுள்ளொரு சூத்திரர்களென்று அறியத்தக்கவர்கள்” எனவும்*.

“மறப்பினுமோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.” (திருக்குறள்)

(இ-ள்). “பார்ப்பான் வேதத்தைமறந்தாலும் கற்கலாம், குல ஒழுக்கங் குறைந்தால் இழியகுலனாவான்” என்பதனாகக் கிணங்க இவ்வரசகுலத்தவர்களாகிய கிராமணிகள் அஷ்டயவேண்டிய

* ஜநநாஜாயதெ ஸுசுடிஃ கபிணாஜாயதெ ஹிஜஃ

குலவொழுக்கங்களோடு, கல்வி ஆள்வினை பொருள் தவம் என்னும் நான்கும் குலமேன்மைக்குரியனவாகினும் இராஜாங்க மாறுதலடைந்தகாலத்தில் இச் சூரியகுலகிராமணிகளை விட்டகன்மையால் தாழ்ந்தவர்களைப்போல் தோற்றப்பட்டனர்.

பாரதம், ஆரணியபருவம், மார்க்கண்டர் கதையுரைத்த சருக்கம், 153-வது, செய்யுள்.

உண்டிவிற்பர்மறை யோர்மறைவிற்ப
ரோதுகற்புடைமைநீதிவிடுத்தே;
கொண்டலொத்த குழன்மன்கையர்வேறோர்
கொழுன்னுக்கு முலைவிற்பர் குலஞ்சேர்
தெண்டினைக் கதிபராகிய மன்னர்
தேயமெங்குமுழல்வார் நிலைகெட்டே
மிண்டொத்தகுல வினர்கள் பேரில்,
வெற்றிகொண்டு விசயம் புனைவாரே,

(இ-ள்) “வேதியர் வேதத்தையும், தின்பண்டங்களை யும் விற்பர், பெண்கள் பரபுருஷரை இச்சிப்பர், அரசர்கள் அவர்களது நிலைகெட்டு உழல்வர், ஈனர்கள் வெற்றியையடைவர், என்பதாம் இப்பாசுரத்திற் கூறியவாறு இச்சான்றுன்குலக் கிராமணிகள் இகல்ரசரால் இடுக்கணடைந்து இழிந்த தொழில்களைப் புரிந்துழல் லாயினர். இது கலியுகத்தியற்கை.

ஷட சருக்கம், 145-வது செய்யுள்.

வேதமோதனியமஞ் செபமோமம்
வேதவித்தகர் விடுப்பவர்பின்னோர்
காதலாவிவைசெலுத்துவர் மன்னர்
கவினுந்தேச மொழுக்கங்களுமற்றே
யேதிலாரேனலியங்குவர் நன்னீர்
ரின்பனல்குபல பண்டமனைத்தும்
போதனலுரிசை பொய்க்குமரங்கள்
பூத்தல்காய்த்தல் சிறிதேபலனாமே.

(இ-ள்). “வேதம் ஒத்தல் நியமம் ஜெபம் ஓமம் இவைகளை வேதியர் விடுப்பர், சூத்திரர்கள் இவைகளை அன்போடு

புரிவர்; அரசர்கள் தங்களது அழகு பிரகாசம் ஒழுக்கம் இவைகளற்று யாரோ எவர்களோ வென (கலியுகத்தில்) கூற விளங்குவர்; தின்பண்டங்கள் ருசியற்றும், மரங்களின் பலன்கள் குறைந்தும் விளங்கும்." சாமம், யஜு, இருக்கு இவ்வேதங்களினுடைய பயனை அடைவதற்குக் காரணமாகிய வருணாகிரம ஒழுக்கங்களை யுடைய நடை கலியுகத்தில் மனிதருக்குள் இல்லாமல் ஒழியும் என விஷ்ணுபுராணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மதஸ்மிருதி, 10-வது, அத்தியாயம் 43-வது, சுலோகம்.

ஸமகெஷு-கியாவொபாஜிஃ சுத்திரியஜாகயஃ
வ்ருஷகஸம்-காவொகெஷு-ரஹ்ணாடிஸ-மெநகா

(இ-ள்.) "பிராமணனிடத்தில் வணக்காமையாலும், உபயோக முதலிய கர்மலோபத்தினாலும், மேற்சொல்லும் சுத்திரிய ஜாதிகள் இவ்வுலகத்தில் வரவர சூத்திரத்தன்மையை யடைந்தார்கள்."

மதஸ்மிருதி, 10-வது, அத்தியாயம், 44-வது, சுலோகம்.

வளஸ்யே-காஸ்யஸ்யே-ஹிவாஃ காஹொஜாயவநாஸ்யகாஃ
வாஸாஜாவஹ்வாஸ்யீதாஃ கிராதாஜாஜாஃ வஸாஃ

(இ-ள்.) "பௌண்டரம், ஒளண்டரம், திராவிடம்* போஜம் பாரதம் முதலிய தேசங்களை யாண்டவர்கள் அனைவரும் மேற் சொன்னபடி சூத்திரர்களாய் விட்டார்கள்" எனப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் மொழிபெயர்ப்பு.

"Manu says the same thing (Vide verses. 44. and 45. Chapter. 10) Poundrakas, Odhras Dravidas &c. were the members of the first two classes. But by neglect of their duties in the performance of the holy rites and in seeing the Brahmans have become degraded." Vide. "The Ancient History of India". Part. II, Ch. VII. P. 113.

"In the Kalee-yooga, the vaisyas like the Kshatriyas are said to have fallen to a level with the Soodras." Vide. Ward's. Account of the Hindoos. Vol. III. P. 66.

* விவாச பாரதம், பௌபர்வம், 96-வது, அத்தியாயம் காண்க.

"கலியுகத்தில் வைசியர்கள் சுத்திரியர்களைப்போல் சூத்திரர்களை யோத்திருக்கின்றார்கள்" எனவும் பகுதியின்பிரகாரம் சுத்திரியர்கள் (கலியில்) சூத்திரத்தன்மை யடைந்தார்கள் அதிலும் திராவிட அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டிய ஈழ நோண்ட ராஜாக்கள் சூத்திரராய் விட்டார்கள் என மது கூறுகின்றார் இதை பின்பற்றியே பாரதநாலாகிரியரும் "மன்னர் கவினுந்தேச மொழக்கங்களு மற்றே யேதிலாரேன விளங்குவர்" என்றது. "மன்னர்=அரசர், கவினும்=அழகும், தேசம்=பிரகாசமும், ஒழுக்கங்களும்=குலாச்சாரங்களும், அற்று=நீங்கி, எதிலாரேன=அயலார் என்று சொல்லும்படியாக, விளங்குவர்=வசிப்பர்" எனப் பொருள்படும். அரசரது குலவொழுக்கங்கள் "ஓதலே வேட்ட பொருள்படும். அரசரது குலவொழுக்கங்கள் "ஓதலே வேட்ட லீதல் உலகோம்பல் படைப்பிற்றல், மேதகுபோர்செய்திட்டல் வேந்தர்செய் தொழிற்களாரும்." என்று நிகண்டால் நிலைபெறும். இக்குலவொழுக்கங்கள் அற்றே அரசர்கள் சூத்திரத்தன்மையடைந்தது, இதுகாலவன்மையே*. காலமானது தண்டத்தை யோங்கி யார்தலையையும் உடைப்பதில்லை, காரியங்களைமாற்றாகக் காண்பிப்பதுதான் காலத்தின்வன்மை, அதாவது இவ்வுலகங்கள் அணிவட்டமாயும், அணிவட்டங்கள் இவ்வுலகமாயும், சுகம் துக்கமாயும், துக்கம் சுகமாயும் பிராமணிகளிடம் மாறிக்கொண்டிருக்கும். இதையொத்தே "சுகங்குலக் கிராமணிகள்" பிறவரும். இதையொத்தே "பிரகாசமும், ஒழுக்கங்களும் அற்று அரசரின் இடுக்கணல் அழகும், பிரகாசமும், ஒழுக்கங்களும் அற்று எதிலரைப்போல் இழிந்ததொழில்களை ஜீவனாந்தத்தின் பொருட்டு புரிந்துவருகின்றமையால் கிராமணிகளை சுத்திரியர் என்பதற்குச் சந்தேகப்படுகின்றனர்.

மதஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 95-வது சுலோகம்.

கீவெஷெ-தநாஜநு-ஸுலெ-ணாவபு-நயம்-தஃ
நகெஷஜ்யாயவஸ்யே-திஜிஜெ-மே-கவமி-பிசு

(இ-ள்.) "சுத்திரியன் சுவசாதி விருத்தியினாலும், பிராமணருக்கு விதித்த வைசியவிருத்தியினாலும் பிழைக்கக்கூடாதபோது, இரசம் முதலான வியாபாரஞ்செய்தாவது பிழைக்கலாம்" எனவும்

* வான்மீசிராமாயணம், சுத்திரகாண்டம், 116-வது சருக்கம், 3-வது சுலோகம்.

“கூத்திரியன் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட இழிந்த தொழில்களைப்பரி வது ஆபத்து தருமம்” எனவும் மறு கூறுகின்றார். “அவ்வித ஆபத்துக்காலத்தில் வேதியன் முதலிய நான்கு வருணத்தாருக்கும் முறையே விதிக்கப்பட்ட இன்றியமையாத சீவனத்தொழில்க ளா கிய வேட்பித்தல், உலகோம்பல், உழவு பசுக்காத்தல், இருபிறப் பாளர்பணி முதலிய தொழில்கள் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவன் ஒரு பில் ஒருவனுக்குமாக மாறுதலுண்டு, அந்த ஆபத்து ஒழிந்தபின்னு வேறபாட்டினை யொழித்துவிட்டு முறைபோலத் தத்தந்தொழிலில் முயலவேண்டுமெனவே வழக்கு. அவ்வாறின்றி, ஆபத்தொழிந்தபின் டும், அந்த வேற்றுக்கருமத்தை விடாவிட்டால் அவன் மகன் போன் முதலிய பரம்பலுயாரும் அந்த அந்நியத்தொழிலை விடமாட்டார்கள். ஐந்தா தலைமுறையிற் பிறந்த கூத்தி கள் அந்த விருத்திக்குத்தக்க சாதியோடு ஒத்த சாதியாகும்” என்றார் யாஞ்ஞவல்கியர். “எந்தபிராமணன் வேதம் ஓதாமலே வேறு வகையால் பயிற்சி செய்கிறானே? அவன் தன் மர போடு பிழைத்திருக்கும்போதே, சூத்திரத்தன்மையை அடைக றான்” என்றார்கள் மறுவும், கௌதமரும்; இதைப்போல் எந்த கூத்திரியன் படைப்பயிற்சியின்றி வேறு தொழிலைச் செய்கிறானே அவனும் சூத்திரனாகுவானென உபலக்கணவிதியால் கொள்ளப்ப டும். இப்பாதி விதிகளை யொத்தும், இகலரசர் இடுக்கணும் கிராமணி குலத்தவர்களுக்கு இழிந்த தொழில்கள் ஏற்பட்டது. இத் தொழில்கள் அக்கிராமணி குலத்தவர்களுக்குக் குலதர்மம் அல்ல. “படைத்தொழிலே” அவர்களுக்குக் “குலதர்மம்” என உப மன்னியரும், சேக்கிழாரும்வற்புறுத்தலால்; தற்காலம் ஜீவனாந்த த்தின்பொருட்டு புரியுந்தொழில்கள் ஆபத்துத்தருமம் எனப்படும்.

“Darker days then followed on the loss of Independence. **Kshatriyas** and **vaisyas** were equally **pros- trated**. The bold myth was then proclaimed that all who were not Brahmans were Sudras”.* Vide, “Ancient India” by Romesh Chunder Dutt. Book V. Ch. XV.

“ஆரியவரசர்கள் தங்களது சுதந்திரத்தை இழந்ததும் தாழ்
வை யடைந்தார்கள். அதனால் பிராமணர்கள் அல்லாதவர்களுள்

* Vide, "Essay on Hindu caste", Ch. I.P. 5, and "The History of India" by Talbays Wheeler. Ch. II.

லாம் சூத்திரர்கள் எனத் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது".
அப்படி கூத்திரியர் ஜீரணமானாகளென்னும் பொய்யானது,
ஆரிய கூத்திரியருடைய வல்லமைகுன்றி, மகமதியர் சூத்திரர்*
இவர்கள் அரசாட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 10-வது
11-வது நூற்றாண்டுக்குப்பின்னால் தான்சொல்ல ஆரம்பித்தார்
கள் என்பதாக "ரோமஷ்சுர்ட்ம" தாயியற்றிய "பூர்வ இந்
தியா" என்னும் புத்தகத்தில் புகன்றிருக்கின்றார். அப்படிக்கூற
ஆரம்பித்தது இகலரசார்களுக்குமுன் ஆரிய கூத்திரியர்கள் தம்
களது சதந்தரத்தை பிழந்து தாழ்த்தப்பட்டார்கள், அப்படி
தாழ்த்தப்பட்டமையால், ஆரிய கூத்திரியர் அருகியிட்டார்
கள் என்னும் பொய்யை பார்ப்பாரால் அனுஷ்டானத்திற்குக்
கொண்டுவரப்பட்டது, "கலியில் எக்குலத்தவனானும் பலவா
னெவனோ அவனை யாவர்க்கும் மாசனாவான், எவன் விசேஷ
மாய்ப் பொருள்கொடுப்பானோ அவனையே ஜனங்கள் சுவாமி
யென்று கொள்ளுவார்களேயன்றி நற்குலப்பிறப்பைக் கொள்ள
மாட்டார்கள்" என விஷ்ணுபுராணம், ஆராமம்ஸத்தில் கூறப்
பட்டிருக்கின்றது. பார்ப்பார் எக்காலத்திலும் வேஷக்காரர்
கள், அவர்கள் முகஸ்துதிபேசி வயறுவளர்க்கக்கூடியவர்கள் ஆரிய
அரசர்கள் அரசாட்சிகாலத்தில் அவர்களை தேவர்கள் ஆக்கி வண
ங்கி வயறுவளர்த்தார்கள், அவர்கள் அரசாட்சி அழிந்தபின்பு
அருகியிட்டார்கள் எனப் பொய்யைப்புகின்றது "பார்ப்பார் அல்
யரை வஞ்சித்துவருகின்றார்கள்".

In 1303, A. D. to prevent their falling into the hands of the Mahammadans, the beautiful Queen Padmani (of Oodeypore) and thousand of Rajput women were shut up in caves till they perished after which the

* Vide. P. 146. Ch. XI. of "A Brief History of The Indian people" by W. W. Hunter ; P. 27, 81, 88 of The Native states of India and their Princes ; P. 4, 42, 83, 163, 179, 210. Ch. V. of History of India by Pope ; P. 66. No. 37. Vol. XVI. of Madras Journal. 1850; The Indian Companion or General Statistics of India P. 565, 568, 594. Oriental Historical Manuscripts. Vol. II. P. 57.

† Vide, Ch. II. of "The History of India" by Talboys Wheeler.

warriors rushed out and died fighting*. Vide. "The Native states of India and their Princes. P. 14.

1803-ம், வருடத்தில் மகமதியரின் கையில் சிக்கிக்கொள்ளு தலைதடுக்கும்பொருட்டு உடைப்பூர் அரசியாகிய பத்மினியையும், இன்னும் ஆயிரம் அரசஸ்திரிகளையும் அழியும்பரியந்தம் குகையில்போட்டு முடிவிட்டு, பிறகு அரசர்கள் அதாவது யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில்மாண்டார்கள் எனப்பட்டிருக்கின்றது, உடைப்பூர் என்பது இராஜஸ்தானத்திலுள்ள ஓர் பகுதி.

"On hearing this, Tippoo said, Are there any more of the family?" Mir Khasim the commandant of the fort replied, "There are Sidda Ramapa, his two sons, and two grand sons, and some ladies, and some sons-in-law, and others". On hearing all this Tippoo Sultan replied, "as soon as you return to Anantapuram, hang up all the elder sons and sons-in-law and send the rest of the people to my presence in Siringapatam". "According to these orders, he hanged up on hooks..... Thus the family here was ruined". Vide "The Wars of the Rajas". Ch. VIII. P. 78.

"அந்தபுரத்து ஆந்திர அரசவம்ஸத்தவர்களுையெல்லாம் தூக்கிடும்படியாக திப்புசல்தான் சூக்கியாபிக்க, அதன்பிரகாரம் அவன் சேனாதிபதியாகிய மியர்காசிம் சிலரை தூக்கிவிட்டு, மற்றவர்களை சிரங்கப்பட்டணம் அனுப்பினான்."

"They said, If we cut off their hands and feet, it will spread our fame greatly. Accordingly Niamatkhan and Fattih Sahib, caused the hands and feet of all their prisoners†, to be cut off!" Vide. "Wars of the Rajas" Ch. VIII, P. 78.

* Vide. P. 66. Ch. II, of The History of India by Pope.

† Vide. P. 24. Ch. XLIV. Part. II. of "The Mahavansa. by Wijesinha.

‡ Vide. P. 53, 56, 66, 72, 105. of History of India by Pope. P. 100 Letters. X. of The Letters to Indian youth. P. 21. Ch. I. of Chingalput District Manual. P. 238. Vol. I. and P. 272. Vol. II. of Mysore and Coorg. P. 100. Vol. II, of Oriental Historical Manuscripts P. 9. Vol. I. Orme's History of Indusian, The Indian Companion or General Statistics of India. P. 1261.

"நாம் அவர்களது கைகளையும் கால்களையும் வெட்டிவிட்டால், நமக்குக் கீர்த்தியுண்டாகும் என்றுசொல்லி அதன் பிரகாரம் நய்யாமித்காணும் பிட்டாசாயபும் கைதிகளின் கால்களையும் கைகளையும் வெட்டிவிட்டார்கள்" "உடைப்பூர், ஆந்திர" அரசர்கள் மேற்கூறிய பிரகாரம் மகமதியர்களால் ஒடுக்கப்பட்டு, இக்கதியிலிருக்கும்போது, இவ்வாந்திர வரசர்களுக்கு முன்னரசர்களாகிய சோழக்குலக்கிராமணிகள் கதி என்னுமிருக்கும்? அவர்கள் அரசர்களென முன்வரின் என்னாகும்? எங்கனமெனின் இத்திராவிட தேசத்தின் தமிழரசர்களின்* ஆளுகை ஆந்திர வரசர்களின் ஆளுகைமேலிட்டதனால் குறைந்தும், ஆந்திர வரசர்களின் ஆளுகை மகமதிய வரசர்களின் ஆளுகை அங்கிலேயவரசர்களின் ஆளுகைமேலிட்டதனால் குறைந்தும், நானுக்குநாள் பலமான களின் ஆளுகைமேலிட்டதனால் குறைந்தும், நானுக்குநாள் பலமான தல்கள் அடைந்து தங்கள் முன்னோர்களின் நடையுடைபாவனை களை மூற்றும் மறக்கவேரிட்டது, "அரசிழந்த ராஜாக்கள் உடுத்துக்கிழிந்த துணியைப்போலும், அணிந்துவாடிய மலர்மாலையைப்போலும், அரசிழந்த வேந்தன் திறமையற்றவனே!" என்றார் வான்மீகரும்.†

பகவத்கீதை, 1-வது, அத்தியாயம், 40-வது, சுலோகம்.

க-ஊக்ஷயெவ்ரணஸ்யந்திரகுலதர்மாஸஸநாதநா ॥

யதெ-ஊக்ஷயெவ்ரணஸ்யந்திரகுலதர்மாஸஸநாதநா ॥

குலக்ஷயேப்ரணஸ்யந்திரகுலதர்மாஸஸநாதநா ॥
தர்மேஷ்டேகுலம்க்ருத்ஸ்நமதர்மோபிபவத்யுத ॥

(இ-ள்.) குலக்ஷயே=குலநாசமானது, ஸ்தி=உண்டாகுங் கால், ஸநாதநா=அநாதியாயிருக்கிற, குலதர்மா=குலாச்சாரங்கள், ப்ரணஸ்யந்தி=முற்றிலும் நாசமடையும், தர்மேஷ்டே=ஆசாரம் நசித்தால், க்ருத்ஸ்நம்குலம்=குலமுழுமையையும், அதர்ம=ஆனாசாரமானது, அபிபவதி=வியாபிக்கும் என்பதற்கிணங்க இச்

* தமிழ் அரசர்கள் =சோசோழபாண்டிய சூழதொண்ட ராஜாக்கள்.

† வான்மீகிராமாயணம், சூரணியகாண்டம், 33-வது சருக்கம் காண்க.

சுரியகுல கிராமணிகளது குலதர்மங்கள் * ஒதுங்கின. உலகசரித் திரங்களைப்படித்தவர்களுக்கு இது ஒருநூதனமல்ல. தமிழ் அரசுக் குப்பிந்த 250-வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்டவடுகருடைய நிலமையும் 100வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்ட மகமதியருடைய நிலமையும் கவனித்தால் மயக்கத்திற் கிடந்தராது.

"Then a number of bad people collected in Paris and they put the King and queen and all their family in prison, and they cut off the heads of the King and queen and the King's sister and of a great many lords, ladies". Vide. "Little Arthur's History of England by Lady call coott. Ch. LVII. P. 248.

"பாரிசிலுள்ள கொலைபாதகர்கள், 1792-ம், வருடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து அரசனையும், அரசியையும் அவர்கள் வம்ஸத்தவர்களையும் கைதுசெய்தலோடு, அவர்களின் தலைகளையும் கொய்தெரிந்தனர்."

"Edmund Ironsides, was a brave and wise prince and was made King after his father; but I am sorry to tell you that he was Killed in a very short time, and then the Danes drove all the princes of England away, and made one of their own princes King of England., The princes of Alfred family were forced to go into foreign countries; some went to a part of France called Mormandy, and some to a very distant country indeed called, Hungary".† Vide. Little Arthur's History of England. Ch. XII. P. 88.

"எட்மன்யிரான் சையிட் என்னும் அரசன் நீதியும், சுரியமுள்ளவரசன். இவனை அகிசிக்கிரம் கொல்லப்பட்டு, இங்கிலாந்து

* கிராமணிகளது குலதர்மம் படைபயிற்றலே இது சுத்திரியதர்மம், உபமன்னிய பக்தவிலாசம். ஏனாகாது சரித்திரம் 3, 4, 6 - வது, கலேசங்கனையும், பெரியபுராணம், ஏனாகாதநாயனார் புராணம், 3, 5, 7, 9, 12 13-வது, பாடல்களையுங் காண்க.

† Vide. P. 41. Ch. XIII. of Little Arthur's History of England.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் கடசியில் டேன்ஸ் (Danes) சாதியாரால் பிடிக்கப்பட்டு, தங்கள் வம்ஸத்த அரசன் ஒருவனை இங்கிலாந்திற்கு அரசனாக நியமிக்கப்பட்டு, இங்கிலாந்து அரசவம்ஸத்தவர்களை ஊரைவிட்டுத் தூர்த்தப்பட்டது." சிறைப்பட்ட அரசர்களை சிரச்சேதஞ்செய்தும், கொளுத்தியும் அழிக்கப்பட்டது*. பதினாராம் நூற்றாண்டில் ஸ்காச்சாதியார் இங்கிலாந்தைப்பிடித்து, அவ்வங்கிலேய ரோபில்களையும், லார்க்களையும் கொலைசெய்ய குழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.† அங்கிலேயர் பதினேராம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சென்லாக் (Senlac) என்ற இடத்தில் நார்மன்னியருடன் யுத்தஞ்செய்து தோற்றுவசப்பட்டபின் அவர்களும் அவர்கள் பாஷையும் ஈனமடைந்து சுமார் 300-வருடத்திற்குள் "நானும் அங்கிலேயன் என்று நினைத்தாயா" என்பதாய் நார்மன்னியர் சபதஞ்செய்யும்படி. பாயிற்றே! இவைகளை யுற்றயோசிக்கில் அரசகுலத்தவர்களுக்கு பிற அரசர்களால் இடுக்கண்வருதல் சகஜமென வறியலாம். இராஜாங்கமாறுதல்காலத்தில் ஏற்படும் எவ்வித இடுக்கணும் அரசகுலத்தவரையே பொருத்தது. இது சர்வசரித்திர சம்மதம்.

Bishop Caldwell says, in his Comparative Grammar, "In a civilized age, the conquerors may be content with governing and taxing the conquered; but in a ruder age, and especially in a tropical climate, where labour is distasteful, the vanquished are ordinarily reduced to the condition of slaves"†

"இந்நாகரீககாலத்தில் வென்றோன் வெல்லப்பட்டவனிடமிருந்து வரும் வரியாலும், ஆளுதலாலும் தீர்ப்தியடைவார்கள். ஆனால் அநாகரீககாலத்தில் அதாவது மகமதியர்காலத்தில், சாதாரணமாக உஷ்ணமுள்ளதேசத்தில் வழக்கப்படி வெல்லப்பட்டவர

* Vide, P. 84, 87, 96, 107, 117. } Little Arthur's History of England.
† Vide. P. 190. Ch. XLVII. }

† Vide. P. III. to 115. under. "Captive. and Captivity" of Biblical Cyclopadia or Biblical Dictionary by John Eadie D. D. L. L. D.

படும் சாதியாரிடுப்பின் திவாகரிகண்டிற் கூறும் அச்சாதிக்குரிய குலப்பெயரை விட்டொதுங்கார், அச்சாதியைச்சார்த்தவரா பில்லா மையிலேயே, கிராமணிகள் ஐத்திரியசாதிப் பெயர்களை யன்றி, பிறசாதிப்பெயர்களை பெறுதற்கு இடமில்லை என்பது துணிபு, மது தருமசாஸ்திரம், 9-வது, அத்தியாயம், 317-வது, கலோகத் தின்படி மூடனாயிருக்கிற பிராமணன் தன் சாதித்தன்மைக்குறை ந்து குத்திரனாகாமல் பிராமணனாயிருப்பதுபோல், ஐத்திரியன் தன் உபநயனம் முதலிய கர்மலோபத்தினாலும், காலபேதத்தினாலும் குறைந்திருந்தபோதிலும் ஐத்திரியர்கள் ஐத்திரியர்களே! "மாசு படினு மணிதஞ்சீர்க்குன்றாவாம்." அதாவது "மாணிக்கம் தூசு படப்பெறினும், அதனது பிரகாசங் குறைபாது."* என்பதையும், "கெட்டாது மேன்மக்கள் மேன்மக்களே." அதாவது "பல இடுக்க னால் மேற்குலத்தவர் கீழ்க்குலத்தவராகக் காணப்படினும் மேற் குலத்தவர் மேற்குலத்தவரே" என்பதையும் ஒத்து "பிராமணன் குத்திரன்தொழிலைச் செய்தாலுஞ் குத்திரசாதியாக மாட்டான்" என மறுவுங் கூறுகின்றார், இதனால் இலிந்ததொழில்களைப் புரியி னுங் கிராமணிகள் ஐத்திரியரே யாகுவர்.

"பேக்ரீர்" என்னும் தேசம் ஜாட்பூருக்கு வடக்கில் இரா ஜஸ்தான் எல்லைக்குட்பட்டது, அதில் வசிக்கும் "பிராமணர்களு க்கு முக்கியதொழில் பயிர்முலஜ்வனம்" எனப்பட்டிருக்கின்றது.

"Brahmans (in Bikaner) about 56000 in number, are also mostly agriculturists". Vide. "The Native states of India and their Princes. P. 20.

"கருலை" என்னும் ஊர் இராஜஸ்தானத்திற்கு வடகிழக்கி லும்; குவாலியருக்கும் ஜெய்ப்பூருக்கும் மத்தியிலும், ஆக்கிரா வுக்குத் தென்மேற்கில் 75-மையில் தூரத்திலும் உள்ளது. அதில் வசிக்கும் பிராமணர்களைச்சுட்டி.

"The Brahman, (in Karauli) next in number, are chiefly petty traders, who carry their merchandise on small pack-cattle, which are their own property". Vide. "The Native states of India and their Princes. P. 24.

* P. 21. Appendix C. of Oriental Historical Manuscripts.

"குடிமதிப்புத் துறையில் பிராமணர்கள் அடுத்தவர்கள். அவர்கள் முக்கியமாக சிறிய வர்த்தகர்கள். அவர்கள் வர்த்தகச் சாமான்களை பொதிமாட்டின் பெரில் கொண்டு போவார்கள். அதுவே அவர்களது ஆஸ்தி."

"செம்பா" என்னும் ஊர் காஷ்மீருக்கு தென்கிழக்கி லுள் ளது. அதிலுள்ள பிராமணர்களைச் சுட்டி:—

"The Rajaputs (in Chamba) to which caste the Chief belongs, are few in number. There is a considerable Brahman population, engaged in agriculture and as shepherds in the winter months". Vide, The Native states of India and their Princes. P. 57.

இத்தேசத்தில் பிராமணர்கள் பயிரிடுதலையும்,* மழைகாலத் தில் ஆடுமாடு மேய்த்தலையுமே தொழிலாக வுடையவர்கள்". இவ் வங்கிலேயப்பகுதிகள், பிராமணர்கள் "பசுக்காற்றல், பயிரிடல், வங்கிலேயப்பகுதிகள், பிராமணர்கள் "பசுக்காற்றல், பயிரிடல், வர்த்தகம் புரிதல்" என்னும் முத்தொழில்களையே சாதித்தொழி லைப்போல் நாளதும் செய்துவருகிறதாகக் கூறுகின்றதுகள். இத் தொழில்கள் திவாகர நிகண்டால் வைசியரது குலத்தொழில்கள் என விளங்குகின்றது. அப்படி பிராமணர் வைசியத்தொழிலைச் செய்தது சுயவாசொழிந்தமையால் அவர்களது வேதாதி புராணங் கள்பயன்படாமையாலென்க. மேற்கூறிய "பயிரிடல் பசுக்காற்றல் வர்த்தகம் புரிதல்"† என்னும் முத்தொழிலையே பிராமணருக்கு ஆப தது தருமம் என மறு கூறுகின்றார். அதாவது "ஒரு சாதியான் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதியான்தொழிலைச் செய்து பிழைத்தல்" எனப்படும். அப்படி மறுக்கூறிய முத்தொழிலை இராஜஸ்தான் தேசத்திலுள்ள பிராமணர்கள் கிரசாகவகித்து, ஆபத்துதரும

* Vide P. 94. Ch. VI. Vol. III. of Bengal District Gazetteer and P. 46, 222, 829. Vol. IV, Statistical account. of Bengal P. 180. Vol. I. of Salem District Manual. and P. 254. No. 88. Vol. XVI. of Madras Journal. 1850.

† மதஸ்மருதி, 10-வது அத்தியாயம், 82-வது கலோகம். A Statis- tical Account of Bengal Vol. IV, P. 46. Indian Companion or General Statistics of India P. 930.

மாக நாளதுப் புரிந்துவருகின்றனர். இதனால் அவர்களுக்கும் தாழ்வுபடாது.

"The Rajaputs of Gaya, like the Babhans, generally follow agricultural pursuits*. They were probably among the earliest Aryan settlers in the district, which they wrested from the aboriginal tribes which had hitherto held it" Vide. Bengal district gazetteers Vol. III. Ch. VI. P. 94.

"கயாவினுள்ள அரசவம்ஸத்தவர்கள் பயிரிடுந் தொழிலைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவர்கள் அச்சில்லாவிற்று மூர்வ ஆர்யக் குடிகளாகும்."

"Kshatriyas now to be found in Bengal at the present day instead of forming a Warrior class, they are returned in the census as a trading caste." Vide. A Statistical Account of Bengal. Vol. IX. P. 286.†

"இப்பொழுது பெங்களில் காணப்படும் க்ஷத்திரியர்கள் குடிமதிப்பில் யுத்தசாதியாக (க்ஷத்திரியராக) யிருப்பதற்குப் பதிலாக, வர்த்தகசாதியாக (வைசியராக) மாறியிருக்கின்றார்கள்." இதைப்போல் படைத்தொழிலுக்குரியவர்களாகிய கிராமணிகள் :—"க்ஷத்திரியன் இராம முதலான வியாபாரஞ்செய்கிலாம்" என மறு கூறியிருப்பதால்; அம்மறுவாக்கியத்தை மேற்கொண்டு வர்த்தகத்தை ஆபத்துதருமமாக அறியுத்து வருகின்றார்கள், இதனால் அக்கிராமணிகள் குலம் தாழ்வுபெறுது அப்பிராமணர்கள் மேற்கூறிய வைசியத்தொழிலைச் செய்தும் வைசியர் என விளங்காது பிராமணரெனவே விளங்கலைப்போல், இக் கிராமணிகளும் ஆபத்துக்காலத்தால் இவர்களது குலத்தொ

*The Indian Companion or General Statistics of India P.596. 654.

† Vide A Statistical Account of Bengal Vol. IV. P. 48.222. 225. 329, 330.

‡ பெரியபுராணம், வனவாசநாயனார் புராணம், 8, 6, 7, 9, 12, 18-வது செய்யுட்களை காண்க.

§ மதஸ்மிருதி, 10-வது அத்தியாயம், 95-வது சுலோகம்.

ழில் அழிவுரினும் இவர்களது குலப்பெயர்கள் இவர்களைவிட்டுஒதுங்காது, க்ஷத்திரியர் எனவே இப்பிரபந்தத்தால் பிரகாசப்படுவர்.

"வடதேசத்தினுள்ள தூரர் (Turas) தங்கக் வீட்டிற்குள் பிராமணன் தழைந்தால் அவ்விடு தீட்டுப்பட்டுப் போயினதென்று யெண்ணி அவ்விடத்தினுள்ள சமயல்செய்யும் மட்பாண்டங்களை யன்வி வெளியே யெறிந்துவிடுகின்றார்கள்."* இதனால் பிராமணன் தாழ்ந்துபோகமாட்டான்.

நாற் குலத்தில் சூத்திரசாதிக்கு மேற்குலத்தவராகிய வைசியர் வீட்டில் "அமட்டன், வண்ணன் பணிச்சவன்" முதல் நாள்தும் தாகசாந்திசெய்கிறதில்லை, சூத்திரர்வீட்டில் செய்கின்றார்கள், இதுவலங்கை இடங்கைகட்டு, இதனால் வைசியர் சூத்திரருக்குத் தாழ்ந்தகுலத்தவர் ஆகார். இதைப்போல் இச் சூரியகுலக்கிராமணிகள் தாழ்ந்ததொழிலைப்பிரிந்து, தாழ்வுபட்டிருப்பினும், தாழ்வுகுலத்தவர் ஆகார்.

"ஊழிபெரினுந் தாம்பெயரார் சான்றுண்மை காழியெனப்படுவார்." (திருக்குறள்)

(க-ரை.) "உயர்ந்தோர்கள் காலம்வேறுபடினும் அவர்கள் வேறுபடார்." எனக் கூறிப்போந்த பாவினத்திற்கணங்க இவ்வரச குலக் கிராமணிகளது நடைபுடைதொழில் வேறுபடினும் க்ஷத்திரியர் எனப் பொருள்படும்படியான இவர்கள் குலப்பெயர்கள் மாறுபடாது நாளதும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

கண்ணபிரானது பிரதிஜ்ஞை.

யஜாயஜாஹி ய8-ஸ்ய ஹாநிஹ-வகிஜாரக |

கஹ-ஹாந 8-ஸ்ய தஜாந-ஸ்யஜாஸ்யவாழ |

என்க எந்த மையத்தில் தர்மத்திற்கு வாட்டமும் அதர்மத்திற்குச் செழிப்பு முண்டாகின்றதோ, அப்போது நான் அவதாரம் செய்கிறேன், எனவும்,

இலிங்கபுராணம், கலியுகத்தியற்கை சொன்ன

வத்தியாயம், 10-வது, செய்யுள்.

, மதிமரபிற் புரிநிழற் ற மாலைநெடுந்

தனிக்குடையோன் மன்னன்றோன்றிக்

* P. 88. On the Original In habitants of India for the sussion 1867.

கதிருமிழ் வெம்படை யேந்தி
யந்தணர்தம்மொடுங் கூடிக்கூடீற்றின்க
ணதீர்திரைரீர்க் கடலுலகினருமறையி
னெறியொழுகா தகன்றோராவி
கோதியழல்வெஞ்சினந்திருகு கொடுங்
கூற்றுமுணவிருந்து கொடுக்குமாதோ.

என்னும் பிரமாணத்தையுமொத்து இச்சூரிய குலக்கிராமணி
கள் தங்கள் சுய அரசாட்சி காலத்தில் எவ்விதம் மகிமைபெற்றிரு
ந்தார்களோ அவ்விதமாகவே இனி பரம்பொருளாகியபரமசிவம்
ஏற்றகாலத்தில் மகிமைபெறச்செய்வார் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

மறையவர்வாழ்க மாமறைவாழ்க
மதிரவிகுலத்தினி லுதித்த
இறையவர்வாழ்க வணிகர்க்குத்திரரோ
டெக்குலத்தவர்களும் வாழ்க
பிறையணிசடையானென்னை யாளுடையான்
பித்தனென்றுதைத்திடுமந்தக்
கறையணிகண்டத்தையணு மவனைக்
கலந்தநற்றையல் வாழியவே.

கூத்திரியகுல விளக்கம்.

முற்றம்.

அறுபந்தம்.

வகுப்பு.

க. சூரியர்:—இந்ததேசக் குடிகள் சூரியர்*, திராவிடர்†
என இருவகுப்பினராகுவர் எனவும்; அவற்றுள் சூரிய கூத்திரி
யர்களே இந்துதேசத்தை பாண்ட வம்ஸத்தவர்கள் எனவும்; இவ்
வாரிய கூத்திரியர்களுக்கே சூரியசந்திரகுலம் உண்டெனவும்; அச்
சூரிய கூத்திரகுலத்திலுதித்தவர்களே சோழசோழபாண்டியதொ
ண்ட சமுவம்ஸத்தவர்களெனவும்; சோழன் சமூன் தொண்டன்
மரபிலுதித்தவர்களே ஏனாதிராதநாயனார் முதல் ஐந்தா வரசர்க
ளும், கிராமணி குலத்தவர்களுமாகுவர் எனவும்; கிராமணி என்னும்
பட்டப்பெயரை சூரியர் முதலான சூரியர்கள் அடைந்திருந்தனர்
கள் எனவும்; மேல்விளக்கியிருத்தலால் கிராமணி குலத்தவர்கள்
சூரியர்கள் என்பது சாஸ்திர சம்மதம்.

சாதி.

உ. கூத்திரியர்:—சூரியர்கள் பிரம் கூத்திரிய வையிய குத்
திரர் என்ன நான்கு பெரும்பிரிவினை யுடைத்தாகுவர் எனவும்;
அவற்றுள் கூத்திரியருக்குரிய தொழில் அரசியற்றலும், படை
பயிற்றலும் எனவும்; கிராமணிப்பட்டமும், சூரியகுலமும் கூத்திரி
யர்களுக்கே யுரியதெனவும்; ஏனாதிராதநாயனாரும், அவர்வம்ஸத்த
வர்களாகிய கிராமணிகளும் சூரியகுலத்தவர்களெனவும்; கிராமணி
வம்ஸத்தவராகிய ஏனாதிராத நாயனாரும், அவர் குலத்தவரும்
குலத்தொழிலாகப் புரிந்தது “படைத்தொழில்” எனவும்; படைத்
தொழிலும், சூரியகுலமும், கிராமணிப்பட்டமும் கூத்திரியர்களுக்
கே யுரியதெனவும்; இப்பிரபந்தத்தில் பிரகாசப்படுத்தி யிருத்த
லால் சான்றோன்குல சூரியர்கள் கூத்திரிய வம்ஸத்தவர்கள்
என்பதே நான்முடிபு.

* Vide. P. 43 Ch. IV. of A Brief History of Indian people.

† Vide. P. 42. Ch. II. On the Original Inhabitants of India

‡ பெரியபுராணத்திற்குட்பட்ட சோழ சமுவம்ஸர்கள்: புலமச்சோழர்,
மங்கையர்க்கரசியர், கோச்செங்கட்சோழர், இடங்கழியர், ஏனாதிராதர் என
பவர்களே!

§ சான்றோன்குலம் = சூரியகுலம் (கிராமணி)

குலம் அல்லது வம்வம்.

௩. சூரியகுலம்:—இந்ததேசத்தை யாண்ட கூத்திரியர்கள் சூரியகுலம், சந்திரகுலம் என்னும் இருகுலத்தையுடையவர்கள் எனவும்; அவற்றுள் சூராமன் முதலினரை சூரியகுலத்தவர்கள் எனவும்; இச்சூரியகுலத்திலுதித்தவர்களே சோழரும், சமநம் ஆகுவர் எனவும்; சோழன் சமன் பரம்பரையிலேயே ஏனாதிநாதநாயனார் முதலிய ஐவரசரும், அவர்கள் வம்ஸத்தவர்களாகிய கிராமணிகளும் உதித்தார்களெனவும்; அதனாலேயே ஏனாதிநாதநாயனார் சூரியகுலத்தவர் எனவிளக்க பக்தவிலாசத்தில் "சாஷி குலத்தவர்" எனவும், பெரியபுராணத்தில் "சான்றார்குலத்தவர்" எனவும் உறப்பட்டிருக்கின்றதெனவும், சான்றார்குலத்தவர் என்பதின் தமிழ் பிரதிபதமும், சான்றோன் என்பது சாஷிவும்; சான்றோன் என்பது சூரியனது பலபெயர்களில் ஒன்றெனவும்; இச்சான்றான், சான்றோன் என்னும் பெயர்களுையே தொன்று தொட்டு நாளதம் கிராமணி குலத்தவர்கள் குலப்பெயராக வழங்கி வருகின்றார்களெனவும்; இந்நூலில் மிகவிரித்தெழுதியிருத்தலால் சான்றான் குலக்கிராமணிகள் சூரியகுலத்தவர்கள் என்பதே நூற்றுணிபு.

பரம்பரை.

௪. சோழன் பரம்பரை:—இத்தமிழ் தேசத்தை யாண்ட வரசர்கள் சோன், சோழன், பாண்டியன், சமன், மகதன், கொங்கன் என்னும் மெழுகுயி லுதித்தவர்கள் எனவும்; இவற்றுள் சோழன், சமன், கொண்டன் வம்ஸத்தவர்கள் சூரியகுலத்தவர்கள் எனவும், அதனாலேயே சமனை சோழன் எனவும், சூரிய குலத்தவின் எனவுமழைக்கப்பட்டதெனவும்; சமன் வம்ஸத்திலுதித்தவர்களே கிராமணிகுல ஏனாதிநாதநாயனார் முதலியோர்களெனவும்; இவ்வேதுவாலேயே கிராமணிகளுக்குரிய சான்றான் அல்லது சான்றோன் என்னும் குலப்பெயரை சூரியகுல ஏனாதிநாதநாயனார் குலப்பெயராகப் பெற்றனரெனவும்; கிராமணிகளுக்குரிய சான்றான் என்னும் பெயர் சூரியனைத் தெரிவிக்கு மெனவும் மேலே மீதுரைத்திருக்கின்றமையால் கிராமணிகள் சோழன் பரம்பரையில் உதித்தவர்கள் என்பது நூலாட்சி.

* உபமன்னிய பக்தவிலாசம், ஏனாதிநாதர் சரிதம், 3-வது கலோகம்.

† பெரியபுராணம், ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம், 2-வது செய்யுள்.

கோத்திரம்.

௫. கசிபிரிவி கோத்திரம்:—இக்கிராமணிகள் சூரியகுலத்தவர்கள் எனமேலே விளக்கியிருத்தலால் அச்சூரியனுக்கு மூலபுருடன் கசிபன் அதலால் கசிபிரிவி கோத்திரத்தவர் என நாளபுருடன் கசிபன் அதலால் கசிபிரிவி கோத்திரத்தவர்களுக்கும் உரியதென நூன்முகத்தால் அறியப்படுதலால், அக்கோத்திரத்தை சூரியதென நூன்முகத்தால் அறியப்படுதலால், அக்கோத்திரத்தை புடைய கிராமணிகள் கூத்திரியர்க ளென்பது நூற்றிடம்.

பட்டப்பெயர்.

௬. கிராமணி, ராஜா:—அரிச்சந்திரன் முதலியவரும், சிந்துவிதசந்தவர்களும் கிராமணி என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தவர்களெனவும், கிராமணி என்னும் பெயர் அரசருக்குரிய அகேதார்களுடனவும், கிராமணி என்னும் பெயர் அவர்களுக்குரிய அகேதார்களுடனவும், அவ்வரசருலத்திலுதித்தவர்களும் பெயர்களில் ஒன்றெனவும், சூரியகுலக் கிராமணிகள் என்களே இச்சான்றானால் அல்லது சூரியகுலக் கிராமணி எனவும்; இவ்விளக்கத்தில் மயக்கமற விளம்பியிருத்தலால் கிராமணி என்னும் பட்டப்பெயரையுடையவர்கள் கூத்திரியர்கள் என்பது நூற்றுணிபு.

ஆசாரியர்.

௭. வதிஷ்டவம்ஸத்தவர்:—சூராமன் முதலினருக்கு வதிஷ்டவம்ஸத்தவர் ஆசாரியரெனவும், அவ்விதராமன் குலத்திலுதித்தவர்களே வதிஷ்டவம்ஸத்தவர் ஆசாரியரெனவும்; இச்சரித்திரத்தில் சாற்றி சூரியகுலக் கிராமணிகள் எனவும்; இச்சரித்திரத்தில் சாற்றி ரீருத்தலால், அல்லது வதிஷ்ட வம்ஸத்தவர்களை நாளதம் கிராமணி குலத்தவர்களுக்கு ஆசாரியராக விருக்கின்றனர்.

தசாங்கம்.

௮. சோழனுக்குரியது:—இக்கிராமணிகளை சோழக்குலத்தவர்கள் எனவும், சோழனுக்குரிய சூரியகுலமே இக்கிராமணிகளுக்கும் உரியதெனவும், இன்னுலில் இனிதரைத்திருத்தலால், இக்கிராமணிகள் சோழனுக்குரிய தசாங்கத்தையே பெயரவர், அது:—

* ததகாலம் கிராமணிகளுக்கு ஆசாரியராக இருப்பவர் திருப்பெயர் தேவந்தானத்தில் இருக்கும் கிராமணத் திருமேனியாகிய செங்குலவர் குலக்கள் ஆகுவர்.

“நெடுமலையாறு நாடு நீண்டதார் புரவியானே, கொடி முரசுடனே
தேறுங்கூறிய தசாங்கமென்ப.”

மலை	நேரிமலை	புரவி	கோரம்
ஆறு	காவேரி	கொடி	புனிக்கொடி
நாடு	சோனாடு	முரசு	வெற்றிமுரசு
ஊர்	உரையூர்	யானை	”
தார்	ஆற்றிமலை	தேர்	”

சமயம்.

சு. சைவம்:—ஸ்ரீராமர், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் முதலிய அரசர்கள்
சிவலிங்கப்பிரதிட்டை* செய்து, அதன்வழி நற்கதியடைந்திருந்த
லாலும், அவ்விராமர் குலத்த ஆதித்தவர்களை கிராமணி குலத்த
வர்களை மேலே பிரகாசப்படுத்தியிருந்தலாலும் இக்கிராமணி
கள் சைவர்களைப்பெறும்.

பூர்வதொழில் அல்லது குலத்தொழில்.

ய. அரசருக்குரிய அறுதொழில்கள்:—எனதுநாதராயனான
சூரியகுலத்தவர் எனவும், இவர் வம்ஸத்தவர்களை சூரியகுலக்கிரா
மணிகள் எனவும், மேல்பேசியிருத்தலோடு, படைத்தொழிலையுள்
உரியவர்கள் எனவும், அப்படைத்தொழிலை ஏனதுநாதராயன்
சுற்றத்தவர்களாகிய கிராமணி புரிந்தார்கள் எனவும்; அதுவும்
அவர்களுக்குக் குலத்தொழில் எனவும், படைத்தொழில் அரசருக்
குரிய அறுதொழில்களில் ஒன்று எனவுங்கூறியிருத்தலால்; சூரிய
குல கிராமணிகளுக்குப் பூர்வம் படைத்தொழிலே குலத்தொழில்
என பசுமரத்தாணி யரைந்தாற்போல் நாட்டப்படும்.

தற்காலதொழில் அல்லது ஆபத்துத் தொழில்கள்.

யக. பலதொழில்கள்:—கலியுகத் தியற்கையால் “மேற்குல
த்தர் தொழில் வாணிபமாகி வெய்தின்மை பலசெய்குவர்”† என்
னும் பாரதப்பனுவலையொத்து கிராமணிகள் பலதொழில்களைப்
புரியலாயினர்.

கூர்மபுராணம், இராமன் வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம், 172-வது
செய்யுளும், பெரியபுராணம், கிருஷ்ணசீர்ப்பு 14-வது செய்யுளையுங்காண்க.

† பாரதம், ஆரணியபருவம், மார்த்தண்டர் கதையுரைத்த சருக்கம், 147-
வது செய்யுள். மதுர்மருதி, 10-வது அத்தியாயம், 95-வது சுலோகம்.
பகவத்கீதை, முதல் அத்தியாயம் 40, 43-வது சுலோகங்களையுங் காண்க.

196

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	24	இளாவிருத	விளாவிருத
2	5	பெரும்	பெறும்
3	7	இறக்க	இரக்க
4	19	ஆச்சாரி	ஆசாரி
6	6	முலமெனத்	முலமெனத்
9	14	பேற்றே	பேற்றே
11	20	பிழிவினை	பிழிவினை
11	8	ததைத்	ற்றைத்
8	7	பொய்மேல்	பொய்மேல்
14	34	மேற்கொந்த	மேற்பொந்த
16	17	கவியிலும்	கவிகளிலும்
16	18	தடங்கி	தொடங்கி
19	10	வந்தது	வந்தனர்
22	24	இப்பாவில்	இப்பாக்களில்
24	1	வேதாத்தியானஞ்	வேதாத்தியமானஞ்
25	13	யொற்று	யொத்து
27	27	வந்தது	வந்தனர்
28	28	வாடகற்றத்தார்	வாடகற்றத்தார்
28	3	கிராமணிகள்	கிராமணிகள்
28	10	இவ்வாராஜன்	எவ்வாராஜன்
31	22	வாமானுல்	வயமானுல்
33	18	தொரு	தொரு
34	5	காக	காக
34	11	செற்றிக்	செற்றிக்
34	17	மெனாட்டரசர்	மெனாட்டரசர்
36	31	...	Ch. II. P. 42.
39	21	செத்தினான்	செத்தினான்
39	29	தொற்பேர்	தொருவர்
40	11	அறம்	அறம்
40	...	தன்ன	தன்ன
40	21	மறவி	மறவி
41	1	மறவே	மறவே
44	9	வஸ்த்தவர்கள்	வஸ்த்தவர்கள்
44	17	உரைப்பு	உரைப்பு

பக்கம்.	உரி.	பிழை.
52	16	நிழத்தால்
"	21	செயாறு
53	12	தென்விழ்
54	1	தட்டகன்
"	28	தொண்டமால்வம்மை
58	16, 18	முதலாய்
60	26	ஐன்
62	5	செவ்வென
65	12	முதலாய்
"	16	மருவியது
"	20	இராவண
67	8	மருவித்தென்மா
"	16	பொருத்த
68	15	சுழந்தி
71	23	வாய்
72	3	தத்தகமனை
"	11	பன்னிருள்
"	17	தொண்டத்தை
73	9	சென்மா
75	13	இலநர்
76	14	மருவியது
77	24	வனத்தகர்
82	29	சுருட்டி
83	26	கலத்தி
84	1	சந்தேசம்
"	7	தென்
88	8	பன்னிருள்
90	14	தெய்வக்கு
92	5	உரியது
93	1	அன்புக்கு
"	10	தெய்வக்கு
"	23	மாவிய
94	23	என்பது
95	21	குருதி
96	18	சுந்தரம்
98	1	வீழா

திருத்தம்.

நிழத்தால்
செயாறு
தென்விழ்
தட்டகன்
தொண்டமால்வம்மை
முதலாய்
ஐன்
செவ்வென
முதலாய்
மருவியது
இராவண
மருவித்தென்மா
பொருத்த
சுழந்தி
வாய்
தத்தகமனை
பன்னிருள்
தொண்டத்தை
சென்மா
இலநர்
மருவியது
வனத்தகர்
சுருட்டி
கலத்தி
சந்தேசம்
தென்
பன்னிருள்
தெய்வக்கு
உரியது
அன்புக்கு
தெய்வக்கு
மாவிய
என்பது
குருதி
சுந்தரம்
வீழா

167

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
"	2	சங்கமெக	சங்கமெ
"	9	தவர்களை	தவர்களை
"	12	அகரபயன்	அகரபயன்
100	21	காயனாரே	காயனாரே
"	22	சுழராஜன்	சுழராஜன்
104	4	வன்றது	வன்றது
109	4	யித்தின்	யித்தின்
110	13	அயி	அயி
111	2	வனவுயிர்	வனவுயிர்
118	4	வருத்தாமன்	வருத்தாமன்
"	5	கர்ப்பச்	கர்ப்பச்
"	21	கண்ணபகம்பரை	கண்ணபகம்பரை
114	1	பெருள்	பெருள்
"	20	திரண்ட	திரண்ட
116	24	ஆறுவது	ஆறுவது
119	14	நூற்றுணிபு	நூற்றுணிபு
121	6	பருதி	பருதி
122	24	மயோன்	மயோன்
"	26	வெந்தர்	வெந்தர்
123	32	தண்ணூண்டு	தண்ணூண்டு
124	24	வெய்யவன்	வெய்யவன்
126	1	பொய்மேல்	பொய் மேல்
"	16	அதித்தே	அதித்த
127	22	தெய்வப்	தெய்வப்
"	24	கதிரன்	கதிரன்
128	25	நூற்றுணிபு	நூற்றுணிபு
"	30	கிவாச்சாரியார்	கிவாச்சாரியார்
131	34	கட்டிச்சுப்	கண்டிச்சுப்
136	1	முனையாவார்	முனையாவார்
139	27	தாவலனுக்	தாவலனுக்
144	21	முத்தொழிலே	முத்தொழிலே
145	18	தொல்காப்பியர்	தொல்காப்பியர்
148	6	ஆச்சாரியர்	ஆச்சாரியர்
150	11	என்பது	என்றனர்
151	18	தேரடிப	தேரடிப
159	10	என்றது	என்றனர்
160	21	பட்டி	பட்டி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
165	12	வேவு	மேவு
165	18	காற்றல்	காத்தல்
168	28	போல்	போத்து
171	59	துடர்ந்	தொடர்ந்
172	12	கூறு	கூறு
186	20	ஆச்சாரி	ஆசாரி
199	2	துடை	தொடை
223	6	மெற்றி	மேற்றி
224	14	கிருஸ்து	கிறிஸ்து
228	24	பாண்டயனை	பாண்டியனை
229	10	நிலத்	னிலத்
230	8	பட்டது	பட்டனன்
"	21	பட்டது	படுகின்றது
233	5	நீங்குறு	நீங்குறு
235	31	பெற்றது	பெற்றனன்
236	1	எனப்படுவம்	எனப்படுவர்
237	9	உதித்தது	உதித்தன
"	15	அவி	அவற்றி
"	21	வாசுருக்	வாசுருக்
239	4	புரை	புரை
"	13	கொண்டனிப்	கொண்டனனிப்
240	2	முதது	முதனா
242	13	அக்	அக்
248	2	குறியனவாயினம்	குறியனவாயினம்
245	18	யோத்தி	யோத்தி
255	1	தனையி	தனையில்
"	20	காத்தல்	காத்தல்
256	20	செய்து	செய்துழைக்கலாம்
260	22	இவர்கள்	இவர்கள்

இவ்வூலில், சரியாகப் புதிதான பார்வை அச்சுநடர்ப்பந்தாக இலக்கண இலக்கியப் பிழைகள் சிலது காணப்படும். அவைகளை அறிவாளிகள் புறக்கணித்து விவ்யத்தைக் கவனிப்பார்களெனக் கோருகின்றேன். (அலாகிரியன்)